Ročník 1999

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 76 **Rozeslána dne 12. října 1999** **Cena Kč 62,–**

O B S A H:

218. Zákon o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon)

219. Zákon o ozbrojených silách České republiky

220. Zákon o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze

221. Zákon o vojácích z povolání

222. Zákon o zajišťování obrany České republiky

223. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon) a zákona o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze

224. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozbrojených silách České republiky a zákona o zajišťování obrany České republiky

225. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o vojácích z povolání

218

ZÁKON

ze dne 14. září 1999

o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

BRANNÁ POVINNOST

§ 1

Obsah branné povinnosti

(1) Branná povinnost je povinnost státního občana České republiky (dále jen „občan“) připravovat se k obraně státu a osobně se účastnit plnění úkolů ozbrojených sil České republiky (dále jen „ozbrojené síly“).

(2) Branná povinnost zahrnuje odvodní povinnost, služební povinnost a další povinnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Náklady spojené s brannou povinností hradí stát.

§ 2

Rozsah branné povinnosti

(1) Branná povinnost vzniká dnem, v němž občan dosáhne věku 18 let, a zaniká dosažením věku 60 let, pokud nezanikne z důvodů stanovených tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.[1])

(2) Občané starší 60 let mají brannou povinnost jen tehdy, konají-li mimořádnou službu po dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu anebo byla-li jim na jejich žádost doba trvání branné povinnosti prodloužena. Vojáci z povolání mají brannou povinnost do dosažení věku 62 let.

(3) Osoby, které nabyly státní občanství České republiky po dovršení věku 18 let, podléhají branné povinnosti ode dne nabytí tohoto občanství.

(4) Ženám může být uložena jen odvodní povinnost a povinnost k mimořádné službě po dobu válečného stavu, pokud ji nepřevzaly dobrovolně.

§ 3

Dobrovolné převzetí branné povinnosti

Občané, kteří nepodléhají branné povinnosti, a cizinci[2]) mohou požádat o její dobrovolné převzetí počínaje dnem, v němž dosáhli věku 18 let. Žádost o dobrovolné převzetí branné povinnosti občan podává příslušné územní vojenské správě, cizinec Ministerstvu obrany (dále jen „ministerstvo“).

§ 4

(1) Branná povinnost nebo dobrovolně převzatá branná povinnost zaniká

a) osobám, které byly odvedeny, aniž pro to byl dán právní důvod,

b) osobám, které se staly trvale neschopnými vojenské činné služby na základě odvodního řízení nebo přezkumného řízení,

c) osobám, které pozbyly státní občanství České republiky,

d) občanům, kteří nastoupili k výkonu civilní služby nebo kteří této služby byli zproštěni anebo kterým bylo vykonání této služby prominuto,

e) ženám, které základní nebo náhradní službu nenastoupily nebo se k jejímu výkonu staly dočasně neschopné anebo z ní byly předčasně propuštěny na základě přezkumného řízení.

(2) O zániku branné povinnosti brance, odvedence a vojáka podle odstavce 1, podle § 2 a podle § 48 odst. 5 vydá příslušná územní vojenská správa osvědčení.

ČÁST DRUHÁ

VOJENSKÉ SPRÁVNÍ ÚŘADY

§ 5

(1) Zřizují se územní vojenské správy jako vojenské správní úřady prvního stupně a velitelství územní obrany jako vojenské správní úřady druhého stupně.

(2) Názvy, sídla a územní obvody vojenských

---

[1]) Zákon č. 18/1992 Sb., o civilní službě, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 1 odst. 3 zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky.

správních úřadů jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

§ 6

(1) Vojenské správní úřady vykonávají státní správu podle tohoto zákona a dalších zvláštních právních předpisů. Jejich místní příslušnost se řídí místem trvalého pobytu fyzických osob nebo sídlem právnických osob.

(2) Vojenské správní úřady jako vojenské orgány současně plní úkoly obrany státu.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI OBČANA PŘED VZNIKEM BRANNÉ POVINNOSTI

§ 7

(1) Občan je povinen v roce, v němž dovrší věk 18 let, před zahájením odvodního řízení vyplnit dotazník zaslaný mu příslušnou územní vojenskou správou poštovní zásilkou nebo prostřednictvím správních anebo obecních úřadů, vyžádat jeho doplnění ošetřujícím lékařem a se 2 fotografiemi, odpovídajícími jeho současné podobě, jej této územní vojenské správě bez zbytečného odkladu vrátit.

(2) Občan v dotazníku uvede jméno, příjmení, datum narození, rodné číslo, adresu trvalého a přechodného pobytu, dosažené vzdělání, zaměstnání, zvláštní schopnosti a znalosti, subjektivní údaje o svém zdravotním stavu, jméno, příjmení, adresu trvalého pobytu rodičů nebo manželky anebo družky. V dotazníku je povinen uvést pravdivé informace.

(3) Součástí dotazníku jsou údaje o zdravotním stavu zjištěné na základě preventivní prohlídky provedené v příslušném období podle zvláštního právního předpisu[3]) a výsledků nových vyšetření provedených v období od poslední preventivní prohlídky do vyplnění dotazníku.

(4) Ošetřující lékař[4]) je povinen provést preventivní prohlídku ve stanoveném rozsahu,[5]) pokud nebyla dosud provedena, a vyplnit zdravotní část dotazníku.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor dotazníku.

ČÁST ČTVRTÁ

ODVODNÍ POVINNOST A ODVODNÍ ŘÍZENÍ

§ 8

Odvodní povinnost

(1) Odvodní povinnost je povinnost podrobit se odvodnímu řízení.

(2) Odvodní povinnost je pravidelná, mimořádná a dobrovolná.

(3) Obsahem odvodního řízení je povinnost občana dostavit se k odvodu, podrobit se lékařské prohlídce, popřípadě odborným vyšetřením a vyšetření osobnostní způsobilosti.

(4) Odvodní povinnost vzniká občanům dnem, v němž dosáhnou věku 18 let, a zaniká dosažením věku 60 let.

(5) Odvodní povinnost zaniká pravomocným odvodním rozhodnutím o schopnosti nebo trvalé neschopnosti k vojenské činné službě.

(6) Občan, který má odvodní povinnost, je brancem.

§ 9

Odvod

(1) Účelem odvodu je vzít brance do vojenské evidence a rozhodnout o jeho schopnosti k vojenské činné službě na základě zjištěné zdravotní způsobilosti a výsledků dalších vyšetření podle § 8 odst. 3. K provádění odvodů se zřizují u územních vojenských správ odvodní komise a u velitelství územní obrany vyšší odvodní komise.

(2) Odvody jsou pravidelné, mimořádné a dobrovolné.

(3) Územní vojenské správy zapisují k pravidelnému odvodu každý kalendářní rok muže, kteří v daném roce dosáhnou věku 18 let, na základě seznamu. Seznamy pořizují k 1. lednu každého kalendářního roku pověřené obecní úřady,[6]) v jejichž obvodu jsou občané přihlášeni k trvalému pobytu, a předkládají je příslušné územní vojenské správě do 15. ledna. Seznam obsahuje jméno a příjmení, datum narození, rodné číslo a adresu trvalého pobytu.

(4) Seznamy občanů, kteří se dlouhodobě zdržují v zahraničí, pořizují zastupitelské úřady České republiky, v jejichž obvodu občané žijí. Seznam s údaji po-

---

[3]) § 29 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

[4]) § 18 odst. 3 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb.

[5]) Vyhláška č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek.

[6]) § 60 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 302/1992 Sb.

dle odstavce 3 zasílá Ministerstvo zahraničních věcí ministerstvu do 31. ledna každého kalendářního roku.

(5) Okresní úřad zajistí na žádost náčelníka územní vojenské správy k provedení odvodů místnosti, jejich vybavení, otop a údržbu, lékaře a ostatní zdravotnické pracovníky a materiální zabezpečení lékařských prohlídek.

§ 10

Odvodní komise

(1) Odvodní komise u územní vojenské správy působí ve složení

a) předseda – náčelník územní vojenské správy nebo zástupce jím určený,
b) členové – zástupce okresního úřadu určený přednostou okresního úřadu a 2 civilní lékaři, jejichž účast zajistí přednosta okresního úřadu na žádost náčelníka územní vojenské správy.

V odvodní komisi nemůže být osoba, která nemá státní občanství České republiky.

(2) Přípravu členů odvodní komise provádí velitelství územní obrany. Účast členů odvodní komise na přípravě zajistí přednosta okresního úřadu.

(3) Mimo členů odvodní komise, osob určených náčelníkem územní vojenské správy a brance mohou být odvodu přítomny jen osoby pověřené orgány nadřízenými územní vojenské správě.

(4) Odvodu mohou být přítomni též zástupci obce, z níž jsou branci povoláni k odvodu.

§ 11

Průběh odvodu

(1) Při odvodu se branci podrobují lékařské prohlídce. Lékařské prohlídce mohou být přítomni jen zdravotničtí pracovníci. Nemohou-li lékaři zjistit přesně zdravotní stav brance, zejména ve vztahu k požívání alkoholických nápojů, jiných návykových látek nebo AIDS, odešlou ho k odbornému vyšetření do zdravotnického zařízení, které určí.

(2) Podle výsledku lékařské prohlídky, popřípadě výsledku odborného vyšetření posoudí lékaři zdravotní způsobilost brance k vojenské činné službě.

(3) Podle výsledku lékařské prohlídky odvodní komise rozhodne

a) o schopnosti brance k vojenské činné službě, nebo
b) o trvalé neschopnosti brance k vojenské činné službě, anebo
c) o odročení odvodu při dočasné neschopnosti brance pro nemoc nebo vadu.

(4) Odvodní rozhodnutí může být ze zdravotních důvodů odročeno nejdéle na dobu 3 let. Do této doby musí být rozhodnuto o schopnosti nebo trvalé neschopnosti brance k vojenské činné službě; tato doba se prodlužuje o důvody uvedené v § 12 odst. 3.

(5) Proti odvodnímu rozhodnutí se může branec odvolat k příslušné vyšší odvodní komisi; za stavu ohrožení státu a válečného stavu není odvolání přípustné.

(6) Odvodní rozhodnutí, podle kterého je branec povinen vojenskou činnou službou, se nazývá odvedením. Od právní moci tohoto odvodního rozhodnutí je branec vojákem a do dne nástupu vojenské činné služby se nazývá odvedencem.

(7) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou způsob posuzování zdravotní způsobilosti branců k vojenské činné službě při odvodu a stupně zdravotní způsobilosti.

§ 12

Pravidelné odvody

(1) Občané, kteří podléhají pravidelnému odvodu, jsou povinni dostavit se k němu na místo a v době stanovené povolávacím rozkazem vydaným územní vojenskou správou, prokázat svoji totožnost a předložit příslušné doklady, zejména řidičský průkaz a doklady o nejvyšším dosaženém vzdělání. Povolávání občanů se provádí doručením povolávacích rozkazů zpravidla poštovní zásilkou nebo prostřednictvím správních anebo obecních úřadů. Jestliže občan povolávací rozkaz neobdrží, je povinen dostavit se k pravidelnému odvodu na místo a v období stanoveném veřejnou vyhláškou. Občan, který se dlouhodobě zdržuje v zahraničí, se dostaví k pravidelnému odvodu po návratu do České republiky.

(2) Občan, který se bez náležité omluvy nebo bez vážných důvodů na první předvolání k pravidelnému odvodu nedostaví, může být předveden.

(3) Za vážné důvody, pro které se občan nemůže dostavit k pravidelnému odvodu, se považují

a) dočasná pracovní neschopnost, při které zdravotní stav a léčebný režim neumožňují podle ošetřujícího lékaře cestu,
b) zajištění, zadržení, zatčení, výkon vazby a výkon trestu odnětí svobody,
c) jiné překážky, které vznikly nezávisle na něm a které mu zabránily dostavit se včas; o tom však musí předložit potvrzení obecního úřadu, policie nebo jiného správního úřadu místa, kde překážka vznikla.

(4) Občané, kteří se nemohli dostavit ve stanovené době k pravidelnému odvodu z důvodů uvedených v odstavci 3, jsou povinni neodkladně ohlásit příslušné územní vojenské správě pominutí překážek. Pravidelnému odvodu se podrobí dodatečně.

(5) Občané zcela neschopní vojenské činné

služby se k pravidelnému odvodu nepovolávají. Za zcela neschopné vojenské činné služby se považují občané bez končetiny, nevidomí, neslyšící, němí, zbavení způsobilosti k právním úkonům, postižení vadou nebo nemocí, která je činí trvale neschopnými samostatně se pohybovat, nebo postižení nevyléčitelnou nebo život ohrožující nemocí.

(6) Pravidelný odvod občanů zcela neschopných vojenské činné služby provede odvodní komise bez jejich účasti na základě dokladů předložených příslušné územní vojenské správě.

(7) Vláda může stanovit nařízením pozastavení pravidelné odvodní povinnosti podle potřeb doplňování ozbrojených sil.

§ 13

Dobrovolné odvody

(1) Dobrovolné odvody se konají v míru, za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

(2) Dobrovolnému odvodu podléhají pouze občané a cizinci, kteří převzali dobrovolně brannou povinnost.

(3) O dobrovolném odvodu platí přiměřeně ustanovení o pravidelných odvodech.

§ 14

Vyšší odvodní komise

(1) Vyšší odvodní komise u velitelství územní obrany působí ve složení

a) předseda – velitel velitelství územní obrany nebo zástupce jím určený,
b) členové – vojenský lékař a vojenský právník, jejichž účast zajistí velitel velitelství územní obrany.

Ve vyšší odvodní komisi nemůže být osoba, která nemá státní občanství České republiky.

(2) Vyšší odvodní komise

a) řídí a kontroluje činnost odvodních komisí,
b) rozhoduje o odvolání proti odvodnímu rozhodnutí,
c) přezkušuje pravomocné odvodní rozhodnutí vydané odvodní komisí, podle něhož se branec stal trvale neschopným vojenské činné služby.

(3) Vyšší odvodní komise odvodní rozhodnutí nebo pravomocné odvodní rozhodnutí, podle něhož se branec stal trvale neschopným vojenské činné služby, potvrdí nebo změní. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

§ 15

Přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí

(1) Přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí vydaného odvodní komisí, podle něhož se branec stal trvale neschopným vojenské činné služby, provádí vyšší odvodní komise, jestliže je podezření, že bylo vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem, nebo bylo vydáno v rozporu s tímto zákonem anebo jiným zvláštním právním předpisem.

(2) Přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí, jako mimořádný opravný prostředek, je přípustné jen do 3 let od nabytí právní moci tohoto odvodního rozhodnutí; bylo-li vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem, je přípustné kdykoli.

(3) O přezkoušení platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech a o průběhu odvodu. Je-li třeba odborného vyšetření, může být občan odeslán i do jiného zdravotnického zařízení, než které provádělo původní vyšetření.

ČÁST PÁTÁ

SLUŽEBNÍ POVINNOST

§ 16

Služební povinnost a druhy vojenské činné služby

(1) Služební povinnost je povinnost včas nastoupit a vykonávat vojenskou činnou službu. Vzniká dnem nabytí právní moci odvodního rozhodnutí o schopnosti k vojenské činné službě.

(2) Vojenská činná služba zahrnuje

a) základní službu,
b) náhradní službu,
c) vojenská cvičení,
d) mimořádnou službu.

(3) Zvláštním druhem vojenské činné služby je služba vojáka z povolání vykonávaná jako zaměstnání ve služebním poměru podle zvláštního právního předpisu.[7])

(4) Voják je povinen plnit služební povinnost osobně podle své fyzické zdatnosti, psychických schopností a podle svých znalostí.

(5) Vojáci, kteří plní některou z povinností uvedených v odstavcích 2 a 3, jsou vojáky v činné službě; ostatní vojáci jsou vojáky mimo činnou službu.

§ 17

Základní služba

(1) Základní služba trvá 12 měsíců; začíná dnem

[7]) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.

jejího nastoupení u vojenského útvaru a končí dnem propuštění od vojenského útvaru.

(2) Ministerstvo započítá do této doby vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

(3) Průběh základní služby upravuje zvláštní právní předpis.[8])

§ 18

Náhradní služba

(1) Náhradní služba se vykonává místo základní služby a trvá 3 měsíce; začíná dnem jejího nastoupení u vojenského útvaru a končí dnem propuštění od vojenského útvaru.

(2) K náhradní službě je voják určen ze zákona, na žádost nebo z moci úřední.

(3) Ministerstvo do náhradní služby započítá vykonanou mimořádnou službu nebo její část.

(4) Průběh náhradní služby upravuje zvláštní právní předpis.[8])

§ 19

Určení k náhradní službě ze zákona

(1) K náhradní službě ze zákona určí náčelník územní vojenské správy občany, kteří bez vlastní viny byli odvedeni po 31. prosinci roku, v němž dovršili věk 30 let, nebo bez vlastní viny nenastoupili základní službu do 31. prosince roku, v němž dovršili věk 30 let.

(2) Určení k náhradní službě ze zákona se nevztahuje na občany, kteří se dlouhodobě zdržují v zahraničí.

Určení k náhradní službě na žádost

§ 20

(1) K náhradní službě na žádost lze určit odvedence a vojáky v základní službě, kteří dosud nevykonali 3 měsíce základní služby, nebo vojáky, kterým byla základní služba přerušena, aniž vykonali 3 měsíce základní služby, požádají-li o to ze závažných rodinných, sociálních nebo hospodářských důvodů. Na určení k náhradní službě na žádost není právní nárok.

(2) Žádost o určení k náhradní službě podává odvedenec příslušné územní vojenské správě, voják služebnímu orgánu.[9])

(3) K žádosti o určení k náhradní službě žadatel připojí prohlášení o rodinných, sociálních nebo hospodářských poměrech. Udává-li žadatel jako důvod zdravotní stav osob blízkých, připojí potvrzení ošetřujícího lékaře.

(4) O žádostech odvedenců o určení k náhradní službě rozhoduje náčelník územní vojenské správy; o žádostech vojáků v základní službě rozhoduje služební orgán.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah závažných důvodů pro možné určování k náhradní službě na žádost.

§ 21

(1) Pominou-li důvody, pro něž byl žadatel určen k náhradní službě v době, kdy by jinak měl ještě konat základní službu, je povinen tuto okolnost neprodleně ohlásit příslušné územní vojenské správě.

(2) Náčelník územní vojenské správy rozhodnutí o určení k náhradní službě na žádost zruší, jestliže důvody pominuly nebo důvody pro určení k náhradní službě nebyly dány anebo došlo-li k neoprávněnému určení k náhradní službě. Odvolání proti rozhodnutí o zrušení určení k náhradní službě nemá odkladný účinek.

(3) Odvedenec nebo voják, kterému bylo rozhodnutí o určení k náhradní službě na žádost zrušeno po pominutí důvodů, se povolá k základní službě jen na dobu, jež končí dnem, kterým by základní služba skončila, kdyby nebyl určen k náhradní službě; do základní služby se započítá doba, po kterou konal náhradní službu nebo část základní služby, a doba, po kterou trvaly důvody pro určení k náhradní službě. Zbývá-li do dokončení základní služby doba kratší než 3 měsíce, zbývající část základní služby promine náčelník příslušné územní vojenské správy.

(4) Odvedenec nebo voják, kterému bylo rozhodnutí o určení k náhradní službě na žádost zrušeno proto, že důvody pro určení nebyly dány nebo došlo k neoprávněnému určení k náhradní službě, se povolá k základní službě nebo k dokončení základní služby.

§ 22

Určení k náhradní službě z moci úřední

(1) K náhradní službě z moci úřední určí náčelník územní vojenské správy odvedence, kteří žádají o přijetí do služebního[10]) nebo pracovního[11]) poměru podle zvláštních právních předpisů.

---

[8]) Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze.

[9]) § 2 odst. 1 zákona č. 220/1999 Sb.

[10]) Například zákon č. 221/1999 Sb., zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

(2) K náhradní službě z moci úřední lze určit odvedence a vojáky, kteří dosud nevykonali 3 měsíce základní služby a kterých není třeba k doplnění ozbrojených sil. Jejich počet stanoví ministerstvo. O určení odvedence k náhradní službě rozhoduje náčelník územní vojenské správy, o určení vojáka k náhradní službě rozhoduje služební orgán. Pro určení k náhradní službě platí přiměřeně § 20.

(3) Rozhodnutí o určení k náhradní službě podle odstavce 1 se zruší, pominou-li důvody; rozhodnutí podle odstavce 2 lze zrušit z důvodů potřeb ozbrojených sil. Proti rozhodnutí o zrušení určení k náhradní službě z moci úřední není přípustné odvolání.

(4) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 3 se odvedenci a vojáci určení k náhradní službě povolají k základní službě jen na dobu končící dnem, kterým by základní služba skončila, kdyby nebyli určeni k náhradní službě; pokud služební nebo pracovní poměr podle zvláštních právních předpisů,[10],[11]) nevznikl, povolávají se vojáci určení k náhradní službě k dokončení základní služby v zákonné výměře.

§ 23

Nastoupení základní nebo náhradní služby

(1) Odvedenci nastupují základní nebo náhradní službu zpravidla v kalendářním roce, ve kterém byli odvedeni, nebo v roce následujícím.

(2) Odvedenci, kteří se dlouhodobě zdržují v zahraničí, nastupují základní nebo náhradní službu až po návratu do České republiky.

(3) Odvedence povolává do základní nebo náhradní služby příslušná územní vojenská správa. Povolávací rozkaz se odvedencům doručuje zpravidla poštovní zásilkou nebo prostřednictvím správních anebo obecních úřadů.

(4) Odvedenec je povinen dostavit se k určenému vojenskému útvaru v době, která je stanovena povolávacím rozkazem, prokázat svoji totožnost, předložit příslušné doklady, zejména řidičský průkaz a zdravotní průkaz, a podrobit se lékařské prohlídce vojenským lékařem.

(5) Odvedenec, který se nemohl dostavit ve stanovené době k určenému vojenskému útvaru ze zdravotních nebo jiných vážných důvodů, je povinen neprodleně to oznámit územní vojenské správě, která ho povolává, a předložit potřebná potvrzení obdobně jako při odvodu.

(6) Odvedenec je povinen pominutí důvodů nenastoupení základní nebo náhradní služby neprodleně oznámit územní vojenské správě, která ho povolává. K nastoupení základní nebo náhradní služby se povolá zpravidla v následujícím nástupním termínu.

§ 24

Odklad základní nebo náhradní služby

(1) Odvedencům, kteří se připravují na své povolání, nebo vyžadují-li to jiné důvody hodné zvláštního zřetele, lze na jejich žádost povolit odklad základní nebo náhradní služby, a to nejdéle do nástupního dne v roce, v němž dovrší věk 26 let, studentům vysokých škol do ukončení studia, nejdéle však do nástupního dne v roce, v němž dovrší věk 30 let.

(2) Žádost doplněná potvrzeními, které osvědčují důvody, se podává příslušné územní vojenské správě.

(3) O odkladu základní nebo náhradní služby rozhoduje náčelník územní vojenské správy. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(4) Odvedenec, kterému byl odklad povolen, je povinen pominutí důvodů odkladu do 8 dnů oznámit příslušné územní vojenské správě.

(5) Vojákům v základní nebo náhradní službě lze povolit dodatečně odklad na žádost, kterou podávají služebnímu orgánu. O žádostech rozhoduje ministerstvo. Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou důvody hodné zvláštního zřetele pro povolení odkladu základní nebo náhradní služby.

§ 25

Přerušení základní služby místo určení k náhradní službě

(1) Vojákům, kteří nemohou být určeni k náhradní službě podle § 20 odst. 1 jenom proto, že vykonali základní službu delší než 3 měsíce, lze základní službu přerušit. Při přerušení základní služby služební orgán vojáky ze základní služby předčasně propustí.

(2) Pominou-li důvody přerušení základní služby, voják je povinen tuto okolnost neprodleně hlásit příslušné územní vojenské správě. Voják se povolá k základní službě jen na dobu končící dnem, kterým by základní služba skončila, kdyby nebyla přerušena.

(3) Vojákům, kterým byla základní služba přerušena podle § 26 a u nichž nastaly důvody pro určení k náhradní službě na žádost, lze o tyto důvody přerušení rozšířit.

(4) Nebyly-li dány důvody pro přerušení základní služby nebo došlo-li k neoprávněnému přerušení, povolá se voják k dokončení přerušené základní služby.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou důvody pro přerušení základní služby místo určení k náhradní službě.

§ 26

Přerušení základní služby

(1) Základní služba se přeruší vojákům

a) vykonávají-li funkce uvedené v § 33,
b) rozhodne-li se tak na základě přezkumného řízení,
c) kterým by měla být udělena zdravotní dovolená na dobu zbývající k dokončení základní služby, nepřesahuje-li tato doba 30 kalendářních dnů,[12])
d) kterým byl dodatečně povolen odklad,
e) kteří byli vzati do vazby,
f) dnem nástupu výkonu trestu odnětí svobody,
g) kteří se svémocně vzdálili, dnem následujícím po uplynutí 30 dnů svémocného vzdálení.

(2) Základní službu lze přerušit vojákům,

a) mají-li být vyrovnány přebytečné počty,
b) jde-li o hromadné propuštění jednoho nástupního termínu.

(3) Při přerušení základní služby služební orgán vojáky ze základní služby předčasně propustí.

(4) Pominou-li důvody přerušení základní služby, vojáci se povolají k dokončení základní služby, pokud jim zbytek nebyl prominut.

§ 27

Přerušení náhradní služby

(1) Náhradní služba se přeruší vojákům z důvodů uvedených v § 26 odst. 1 písm. a), b), d) až g). Při přerušení náhradní služby služební orgán vojáky z náhradní služby předčasně propustí.

(2) Pominou-li důvody přerušení náhradní služby, vojáci se povolají k dokončení náhradní služby, pokud jim zbytek nebyl prominut.

§ 28

Propuštění ze základní nebo náhradní služby

(1) Ze základní nebo náhradní služby se propustí vojáci po jejím vykonání, popřípadě po nahrazení zameškané služby, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Před propuštěním ze základní nebo náhradní služby je voják povinen podrobit se lékařské prohlídce vojenským lékařem.

§ 29

Prominutí základní nebo náhradní služby

(1) Odvedencům nebo vojákům, jejichž sourozenec zemřel v přímé souvislosti s výkonem vojenské činné služby nebo jejichž zvlášť závažné rodinné důvody nelze účinně řešit podle § 20, 24 nebo 25, lze vykonání základní nebo náhradní služby nebo její nevykonanou část prominout.

(2) Odvedencům, kteří byli určeni k náhradní službě a kteří bez vlastní viny do 31. prosince roku, v němž dovršili věk 30 let, nenastoupili náhradní službu, se vykonání náhradní služby promine.

(3) Odvedencům, kteří z vlastní viny do 31. prosince roku, v němž dovršili věk 35 let, nenastoupili základní nebo náhradní službu, lze vykonání základní nebo náhradní služby prominout.

(4) Vojákům, kterým byla základní služba přerušena podle § 26 odst. 1 písm. a) až f) a odstavce 2, se zbytek základní služby, nepřesahuje-li 30 kalendářních dnů, promíjí. Jde-li při přerušení podle § 26 odst. 2 písm. b) o dobu kratší než 15 kalendářních dnů, započítává se tato doba jako vykonaná vojenská činná služba.

(5) Vojákům, kterým byla náhradní služba přerušena podle § 26 odst. 1 písm. a), b), d) až f), se zbytek náhradní služby, nepřesahuje-li 15 kalendářních dnů, promíjí.

(6) Rozhodnutí o prominutí základní nebo náhradní služby nebo jejího zbytku a započítání do vojenské činné služby vydává ministerstvo nebo příslušná územní vojenská správa.

§ 30

Vojenská cvičení

(1) Celkový rozsah vojenských cvičení činí nejvýše

a) u mužstva a poddůstojníků v záloze 12 týdnů,
b) u rotmistrů, praporčíků, důstojníků a generálů v záloze 16 týdnů.

(2) Vojáci z povolání jsou po zařazení do zálohy povinni vykonávat vojenská cvičení jako ostatní vojáci v záloze.

(3) Ministerstvo stanoví počet a délku jednotlivých vojenských cvičení podle potřeb výcviku nebo zajištění bojové pohotovosti ozbrojených sil tak, aby nebyl překročen celkový rozsah vojenských cvičení.

(4) Ministerstvo může prominout konání některých vojenských cvičení, je-li vycvičeno více osob, než je třeba pro doplňování v mobilizaci, a vojákům v záloze, kteří vzhledem k vykonávanému zaměstnání nebo jiné přípravě jsou schopni plnit v potřebném rozsahu úkoly ozbrojených sil.

(5) Ministerstvo může vojákům v záloze, kteří se

[12]) § 20 zákona č. 220/1999 Sb.

dlouhodobě zdržují v zahraničí, prominout vykonání všech nebo některých vojenských cvičení zejména z rodinných nebo sociálních důvodů.

(6) Vojákům v záloze může na jejich žádost územní vojenská správa povolit, aby konali též vojenská cvičení dobrovolná.

(7) Zavádí-li se nová výzbroj a jiné technické prostředky, vyžadují-li to potřeby výcviku nebo plnění úkolů ozbrojených sil anebo záchranné práce při pohromách ohrožujících životy, zdraví, životní prostředí nebo značné majetkové hodnoty, mohou být povoláni vojáci v záloze k výjimečnému vojenskému cvičení na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu 8 týdnů. Výjimečné vojenské cvičení ministerstvo započítá do celkového rozsahu vojenských cvičení.

(8) Vojákům v záloze může na jejich žádost územní vojenská správa povolit odklad vykonání vojenských cvičení na jiné období roku, popřípadě na příští rok. Žádost o odklad vojenských cvičení podává voják v záloze příslušné územní vojenské správě. O odklad vojenského cvičení může se souhlasem vojáka v záloze žádat i zaměstnavatel. Podání žádosti nemá odkladný účinek.

(9) O odkladu rozhoduje náčelník územní vojenské správy. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(10) Vojáky v záloze povolává na vojenské cvičení územní vojenská správa zpravidla nejméně 4 týdny přede dnem nástupu. Výjimečně lze povolat k okamžitému nastoupení vojenského cvičení. Vojáci v záloze povolaní na vojenské cvičení jsou povinni dostavit se ve stanovenou dobu na určené místo. Povolání vojáků v záloze na vojenské cvičení se provádí doručením povolávacího rozkazu zpravidla poštovní zásilkou nebo vojáky v záloze určenými k osobním úkonům anebo prostřednictvím správních nebo obecních úřadů.

(11) O nastoupení vojáků v záloze na vojenské cvičení a jejich propuštění z vojenského cvičení platí obdobně § 23 a 28.

(12) Z vojenského cvičení se předčasně propustí vojáci, u kterých při nástupu vojenský lékař zjistí neschopnost k vojenské činné službě pro nemoc nebo úraz, kteří se pro nemoc nebo úraz stanou na zbývající dobu vojenského cvičení neschopnými vojenské činné služby, dále ti, kteří byli během vojenského cvičení vzati do vazby nebo kteří byli pravomocně odsouzeni k trestu odnětí svobody, kterým byl během vojenského cvičení povolen odklad vojenského cvičení, anebo ti, kteří se svémocně vzdálili. Doba, po kterou konali vojenské cvičení, se započítá do celkové doby vojenských cvičení.

(13) Průběh vojenských cvičení a pracovněprávní nároky z toho vyplývající upravují zvláštní právní předpisy.[8],[13])

§ 31

Nahrazování zameškané základní nebo náhradní služby a vojenského cvičení

(1) Vojáci konající základní nebo náhradní službu a vojenské cvičení jsou povinni nahradit vojenskou činnou službu, kterou zameškali překročením dovolené, výkonem kázeňského trestu vězení nebo svémocným vzdálením.

(2) Nahrazuje se zameškaná doba, která dosahuje délky celého kalendářního dne. Kratší doba se nahrazuje pouze tehdy, jestliže její souhrn v průběhu vojenské činné služby dosáhne délky 24 hodin.

(3) Nahrazování zameškané vojenské činné služby podle odstavce 1 se může prominout, kromě nahrazování doby delší než 24 hodin zameškané svémocným vzdálením.

§ 32

Prezident republiky stanoví v řádu způsob propouštění vojáků ze základní nebo náhradní služby a z vojenského cvičení, důvody, pro které lze prominout nahrazování zameškané základní nebo náhradní služby a vojenského cvičení, a služební orgán, který o prominutí může rozhodnout.

§ 33

Dočasné úlevy ze služební povinnosti

(1) Poslanci a senátoři Parlamentu, předseda a členové vlády, soudci Ústavního soudu, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu, občané ve funkcích s diplomatickými a konzulárními výsadami a imunitami a přednostové okresních úřadů se po dobu výkonu funkce k vojenské činné službě nepovolávají nebo se jim vojenská činná služba přeruší. Vojenské cvičení takto zameškané se promíjí.

(2) Obdobně podle odstavce 1 se postupuje při zvolení do funkcí v zastupitelstvech vyšších územních samosprávných celků a v obecních zastupitelstvech, pro jejichž výkon jsou členové těchto zastupitelstev uvolněni ze svého zaměstnání.

(3) Kandidáti na poslance a senátory Parlamentu a kandidáti do zastupitelstev územních samosprávných celků se nepovolávají na vojenské cvičení a k výkonu základní nebo náhradní služby anebo se jejich vojenská činná služba přeruší na dobu trvání volební kampaně.

(4) Odboroví funkcionáři, kterými se rozumějí

[13]) § 125 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

členové příslušných odborových orgánů a příslušných vyšších odborových orgánů, které jsou oprávněny vystupovat v právních vztazích jménem příslušné odborové organizace, se nepovolávají k výkonu základní nebo náhradní služby anebo na vojenské cvičení v době od vyhlášení stávky do jejího ukončení.

§ 34

Osvobození od služební povinnosti

(1) Občané, kteří jsou ve služebním nebo pracovním poměru podle zvláštních právních předpisů[10]),[11]) (dále jen „příslušníci sborů“) a vykonali základní nebo náhradní službu, jsou po dobu trvání tohoto poměru osvobozeni od služební povinnosti, kterou by jinak byli povinni.

(2) Příslušníci sborů jsou povinni do 8 dnů oznámit příslušné územní vojenské správě skončení služebního nebo pracovního poměru. Podléhají-li branné povinnosti, mají služební povinnost jako vojáci v záloze.

(3) Vojenská hodnost propuštěných příslušníků sborů se stanoví podle potřeb ozbrojených sil; může se upravit podle hodnosti dosažené v předchozím služebním poměru.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou odborné a vojenské požadavky pro úpravu vojenské hodnosti podle odstavce 3.

§ 35

Záloha ozbrojených sil

(1) Pro doplňování ozbrojených sil za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu se vytváří záloha.

(2) Zálohu tvoří vojáci propuštění z vojenské činné služby, odvedenci, kterým byla základní nebo náhradní služba prominuta, a příslušníci sborů propuštění ze služebního nebo pracovního poměru; jsou to vojáci mimo činnou službu.

(3) Do zálohy se zařazují vojáci dnem následujícím po dni propuštění z vojenské činné služby a odvedenci, kterým byla základní nebo náhradní služba prominuta, dnem následujícím po vydání rozhodnutí o prominutí a setrvávají v ní po dobu, po kterou se na ně vztahuje branná povinnost.

ČÁST ŠESTÁ

POSUZOVÁNÍ ZDRAVOTNÍ ZPŮSOBILOSTI ODVEDENCŮ A VOJÁKŮ

Přezkumné řízení

§ 36

(1) Při přezkumném řízení se posuzuje zdravotní způsobilost odvedenců a vojáků k vojenské činné službě na základě závažných změn jejich zdravotního stavu, které vedou ke změně schopnosti vykonávat vojenskou činnou službu. Zdravotní způsobilost se zjišťuje při lékařské prohlídce podle potřeby doplněné o odborné vyšetření.

(2) K provádění přezkumného řízení se zřizují přezkumné komise u územních vojenských správ, u vojenských nemocnic a u Ústavu leteckého zdravotnictví.

(3) Přezkumná komise u územní vojenské správy posuzuje zdravotní způsobilost odvedenců, vojáků, kterým byla přerušena základní nebo náhradní služba, a vojáků v záloze; působí ve složení

a) předseda – náčelník územní vojenské správy nebo zástupce jím určený,
b) členové – 2 civilní lékaři, jejichž účast zajistí přednosta okresního úřadu na žádost náčelníka územní vojenské správy.

(4) Přezkumná komise u vojenské nemocnice posuzuje zdravotní způsobilost vojáků v činné službě kromě vojenského leteckého personálu; působí ve složení

a) předseda – ředitel vojenské nemocnice nebo zástupce jím určený,
b) členové – 2 lékaři vojenské nemocnice určení ředitelem vojenské nemocnice.

(5) Přezkumná letecká komise u Ústavu leteckého zdravotnictví posuzuje zdravotní způsobilost vojenského leteckého personálu; působí ve složení

a) předseda – ředitel Ústavu leteckého zdravotnictví nebo zástupce jím určený,
b) členové – 2 lékaři Ústavu leteckého zdravotnictví určení ředitelem Ústavu leteckého zdravotnictví.

(6) Členem přezkumné komise nemůže být osoba, která nemá státní občanství České republiky.

(7) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou způsob posuzování zdravotní způsobilosti odvedenců a vojáků k vojenské činné službě při přezkumném řízení, stupně zdravotní způsobilosti a základní dokumentaci pro přezkumné řízení.

§ 37

(1) K přezkumnému řízení povolává odvedence a vojáky mimo činnou službu povolávacím rozkazem příslušná územní vojenská správa, vojáky v činné službě služební orgán. Povolaní odvedenci a vojáci jsou povinni se k přezkumnému řízení dostavit a prokázat svoji totožnost. Za vážné důvody, pro které se nemohou k přezkumnému řízení dostavit, se považují důvody uvedené v § 12 odst. 3.

(2) K přezkumnému řízení se nepovolávají odvedenci a vojáci zcela neschopní vojenské činné služby podle § 12 odst. 5. Přezkumné řízení provede přezkumná komise bez jejich účasti na základě předložených dokladů.

(3) Podle výsledků lékařské prohlídky přezkumná komise rozhodne o schopnosti, snížené schopnosti a dočasné nebo trvalé neschopnosti k vojenské činné službě.

(4) Bylo-li vydáno přezkumné rozhodnutí o dočasné neschopnosti k vojenské činné službě, musí být nejdéle do 3 let od nabytí právní moci tohoto přezkumného rozhodnutí rozhodnuto v novém přezkumném řízení o schopnosti nebo trvalé neschopnosti odvedence a vojáka k vojenské činné službě; tato doba se prodlužuje o důvody uvedené v § 12 odst. 3.

(5) Proti přezkumnému rozhodnutí se může odvedenec a voják odvolat k příslušné vyšší přezkumné komisi; za stavu ohrožení státu a za válečného stavu není odvolání přípustné.

§ 38

Vyšší přezkumné komise

(1) K rozhodování o odvolání proti přezkumnému rozhodnutí se zřizují tříčlenné vyšší přezkumné komise u velitelství územní obrany a u Generálního štábu Armády České republiky.

(2) Vyšší přezkumná komise u velitelství územní obrany rozhoduje o odvolání proti přezkumnému rozhodnutí přezkumné komise u územní vojenské správy. Její složení stanoví velitel velitelství územní obrany; členy musí být 2 vojenští lékaři.

(3) Vyšší přezkumná komise u Generálního štábu Armády České republiky rozhoduje o odvolání proti přezkumnému rozhodnutí přezkumné komise u vojenské nemocnice. Její složení stanoví náčelník Generálního štábu Armády České republiky; členy musí být 2 vojenští lékaři.

(4) Vyšší přezkumná letecká komise u Generálního štábu Armády České republiky rozhoduje o odvolání proti přezkumnému rozhodnutí přezkumné letecké komise u Ústavu leteckého zdravotnictví. Její složení stanoví náčelník Generálního štábu Armády České republiky; členy musí být 2 vojenští lékaři.

(5) Členem vyšší přezkumné komise nemůže být osoba, která nemá státní občanství České republiky, ani ten, kdo rozhodoval v prvním stupni.

(6) Vyšší přezkumná komise přezkumné rozhodnutí potvrdí nebo změní. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

§ 39

Přezkoušení pravomocného přezkumného rozhodnutí

(1) Přezkoušení pravomocného přezkumného rozhodnutí vydaného přezkumnou komisí, podle něhož byla odvedenci nebo vojákovi stanovena trvalá neschopnost k vojenské činné službě, provádí vyšší přezkumná komise, jestliže je podezření, že bylo vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem, nebo bylo vydáno v rozporu s tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem.

(2) Přezkoušení pravomocného přezkumného rozhodnutí, jako mimořádný opravný prostředek, je přípustné jen do 3 let od právní moci tohoto přezkumného rozhodnutí; bylo-li vydáno v důsledku jednání, které je trestným činem, je přípustné kdykoli.

(3) O přezkoušení platí obdobně ustanovení o pravidelných odvodech a o průběhu odvodu. Je-li třeba odborného vyšetření, může být občan odeslán i do jiného zdravotnického zařízení, než které provádělo původní vyšetření.

(4) Vyšší přezkumná komise pravomocné přezkumné rozhodnutí potvrdí nebo změní. Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

§ 40

Posuzování stupně zdravotní způsobilosti mimo přezkumné řízení

(1) Méně závažné změny zdravotního stavu, které vedou pouze ke změně stupně zdravotní způsobilosti u odvedenců, mužstva a poddůstojníků v činné službě a v záloze a u mužstva a poddůstojníků, kterým byla přerušena základní nebo náhradní služba podle § 25, § 26 odst. 1 písm. a), c) až g) a § 27 odst. 1, se posuzují mimo přezkumné řízení.

(2) Posouzení stupně zdravotní způsobilosti a jeho změnu mimo přezkumné řízení provádí

a) u mužstva a poddůstojníků v základní nebo náhradní službě anebo na vojenském cvičení vojenský lékař,

b) u odvedenců, mužstva a poddůstojníků v záloze a u mužstva a poddůstojníků, kterým byla přerušena základní nebo náhradní služba podle § 25, § 26 odst. 1 písm. a), c) až g) a § 27 odst. 1, lékař určený do přezkumné komise územní vojenské správy.

(3) Proti závěru posouzení stupně zdravotní způsobilosti se nelze odvolat.

ČÁST SEDMÁ

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ ZA STAVU OHROŽENÍ STÁTU A ZA VÁLEČNÉHO STAVU

§ 41

Osobní úkony pro potřeby ozbrojených sil

(1) Osobními úkony pro potřeby ozbrojených sil se rozumí činnost vojáků v záloze, která souvisí s mimořádnými opatřeními.

(2) Bylo-li nařízeno mimořádné opatření podle tohoto zákona, lze pro potřeby ozbrojených sil požadovat osobní úkony od vojáků v záloze, kteří mohou být pro tento případ předem určeni příslušnou územní vojenskou správou. Tito vojáci nejsou po dobu plnění osobních úkonů vojáky v činné službě, ale podléhají vojenské kázeňské pravomoci a mají trestní odpovědnost i za trestné činy vojenské.

(3) Vojáci v záloze předem určení k osobním úkonům vykonávají nezbytnou přípravu. Pro povolání k této přípravě, o jejím nastoupení a propuštění z ní platí přiměřeně § 30.

(4) Pro povolání k osobním úkonům, nastoupení k osobním úkonům a propuštění z nich platí přiměřeně § 47 a 48.

(5) Povoláním vojáků v záloze k mimořádné službě se ruší jejich určení k osobním úkonům.

§ 42

Mimořádná opatření

Mimořádnými opatřeními jsou

a) povolání vojáků v záloze k mimořádné službě v počtu nepřesahujícím počet vojáků v záloze 7 nejmladších ročníků narození,
b) mobilizace ozbrojených sil,
c) mimořádné odvody,
d) mimořádná služba.

§ 43

Mimořádná opatření za stavu ohrožení státu

(1) Po vyhlášení stavu ohrožení státu může prezident republiky na návrh vlády nařídit, aby byli povoláni vojáci v záloze k mimořádné službě v rozsahu podle § 42 písm. a).

(2) Po dobu stavu ohrožení státu nelze propustit z vojenské činné služby vojáky, kteří v této době dosáhli věku 60 let.

(3) Mimořádná opatření zrušuje prezident republiky na návrh vlády.

§ 44

Mimořádná opatření za válečného stavu

(1) Po vyhlášení válečného stavu prezident republiky na návrh vlády nařizuje mobilizaci ozbrojených sil.

(2) Mobilizace ozbrojených sil může být všeobecná nebo částečná. Všeobecná mobilizace ozbrojených sil se vztahuje na všechny vojáky v záloze kromě těch, kteří mají dočasné úlevy ze služební povinnosti nebo kteří jsou zproštěni mimořádné služby, a na celé státní území. Částečná mobilizace ozbrojených sil se vztahuje na část vojáků v záloze nebo na část státního území.

(3) Mobilizace se zrušuje demobilizací. Demobilizaci nařizuje prezident republiky na návrh vlády.

§ 45

Některé právní účinky vyhlášení válečného stavu

(1) Okamžikem vyhlášení válečného stavu jsou vojáci, kteří dlí mimo území České republiky, povinni dostavit se bez zvláštního povolání neprodleně k nastoupení mimořádné služby, kromě těch, kteří mají dočasné úlevy ze služební povinnosti.

(2) Prezident republiky může vyzvat vojáky, kteří z důvodů nezávislých na jejich vůli nemohou nastoupit mimořádnou službu podle odstavce 1, aby se přihlásili do ozbrojených sil spojeneckého státu, v němž dlí nebo do něhož se mohou dostat. Vojáci jsou povinni této výzvy uposlechnout.

(3) Za válečného stavu se konají jen mimořádné odvody a dobrovolné odvody.

(4) Vojákům v záloze, kteří nebyli povoláni k vojenské činné službě, může příslušná územní vojenská správa na jejich žádost povolit dobrovolné konání mimořádné služby. Žádost o povolení dobrovolného konání mimořádné služby nelze odvolat.

§ 46

Mimořádné odvody

(1) Za válečného stavu občané podléhající branné povinnosti a dosud neodvedení mají mimořádnou odvodní povinnost. Jsou povinni podrobit se mimořádným odvodům, které nařizuje prezident republiky na návrh vlády.

(2) Dobu konání mimořádných odvodů stanoví veřejná vyhláška.

(3) Občané jsou povinni přihlásit se k mimořádným odvodům u obecního úřadu v místě jejich trvalého nebo přechodného pobytu.

(4) Pro mimořádné odvody platí přiměřeně § 12.

Mimořádná služba

§ 47

(1) Za stavu ohrožení státu a za válečného stavu vykonávají všichni vojáci, kteří jsou v činné službě, mimořádnou službu, a to ode dne účinnosti vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu.

(2) Za stavu ohrožení státu a za válečného stavu se odvedenci a vojáci mimo činnou službu povolávají k mimořádné službě.

(3) Povolání vojáků v záloze a odvedenců k mimořádné službě se provádí zpravidla povolávacím

rozkazem vydaným územní vojenskou správou, veřejnou vyhláškou nebo mobilizační výzvou oznámenou prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků.

(4) Povolávací rozkazy doručují vojáci v záloze určení k osobním úkonům, správní nebo obecní úřady. Mohou se přepravovat i jako poštovní zásilka.

(5) Vojáci v záloze a odvedenci odvedení při mimořádných odvodech jsou povinni dostavit se na stanovené místo v době uvedené v povolávacím rozkaze; pokud povolávací rozkaz neobdrží, jsou povinni dostavit se na stanovené místo v době uvedené ve veřejné vyhlášce nebo v mobilizační výzvě.

(6) O nastoupení mimořádné služby, není-li stanoveno jinak, platí obdobně ustanovení o nastoupení základní služby. Povolaní vojáci a odvedenci jsou povinni při nástupu k vojenskému útvaru upozornit na své zdravotní potíže, a pokud je toho třeba, podrobit se lékařské prohlídce vojenským lékařem.

§ 48

(1) Mimořádná služba končí zrušením mimořádných opatření nebo nařízením demobilizace.

(2) Vojáci, kteří vykonávali mimořádnou službu, se propustí z vojenské činné služby, pokud délka mimořádné služby je shodná s délkou základní služby nebo byla delší anebo jsou starší 60 let. Pokud délka mimořádné služby byla kratší než délka základní nebo náhradní služby, postupuje se podle ustanovení upravujících základní nebo náhradní službu. Vojáci, kteří vykonávali vojenskou činnou službu jako své povolání ve služebním poměru podle zvláštního právního předpisu,[7]) se propustí z vojenské činné služby, jen mohou-li být propuštěni podle tohoto zvláštního právního předpisu.

(3) Z mimořádné služby se propouští buď jednotlivě nebo hromadně. Vojáci se propouštějí nejpozději do 30 dnů od zrušení mimořádných opatření nebo nařízení demobilizace. Pro propouštění z mimořádné služby platí obdobně § 26 a 28.

(4) Vojáci propuštění z mimořádné služby se zařazují do zálohy, pokud podléhají branné povinnosti.

(5) Ženám odvedeným při mimořádných odvodech a osobám, které dobrovolně vstoupily do ozbrojených sil jen na dobu válečného stavu, zaniká branná povinnost dnem propuštění z mimořádné služby.

§ 49

Zproštění mimořádné služby

(1) Povinnosti nastoupit mimořádnou službu lze zprostit občany, u nichž je v důležitém zájmu bezpečnosti České republiky třeba, aby mohli dále vykonávat civilní zaměstnání. Vojáci v záloze mladší 35 let mohou být zproštěni mimořádné služby jen z důvodů hodných zvláštního zřetele.

(2) Žádost o zproštění mimořádné služby podávají zaměstnavatelé pro své zaměstnance u územní vojenské správy, v jejímž obvodu mají sídlo. Správní úřady mohou žádat o zproštění pro občany po projednání s jejich zaměstnavatelem.

(3) Povinnosti k mimořádné službě lze zprostit předem v míru nebo za stavu ohrožení státu anebo za válečného stavu.

(4) Územní vojenská správa rozhoduje o zproštění a vede evidenci zproštěných občanů. Rozhodnutí o zproštění mimořádné služby nabývá účinnosti, je-li provedeno v míru, dnem vyhlášení mimořádných opatření, je-li provedeno za mimořádných opatření, dnem, kdy územní vojenská správa rozhodla o zproštění.

(5) Zaměstnavatelé jsou povinni oznámit pominutí důvodů, pro něž bylo zproštění provedeno, územní vojenské správě, která zproštění provedla, a územní vojenské správě místa trvalého pobytu zproštěného zaměstnance.

(6) Zproštění mimořádné služby může být omezeno na určitou dobu. Rozhodnutí o zproštění mimořádné služby lze po pominutí důvodů nebo v důležitém zájmu ozbrojených sil zrušit.

(7) Proti rozhodnutí o zproštění mimořádné služby a o zrušení zproštění za stavu ohrožení státu a válečného stavu není odvolání přípustné.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou důvody důležitého zájmu bezpečnosti České republiky a důvody hodné zvláštního zřetele, pro které lze zprostit mimořádné služby, dobu, na kterou lze zproštění omezit, a postup při zprošťování.

ČÁST OSMÁ

DALŠÍ USTANOVENÍ O BRANNÉ POVINNOSTI

§ 50

Vojenská evidence

(1) Ministerstvo, vojenské správní úřady a vojenské útvary vedou vojenskou evidenci pro potřebu ozbrojených sil.

(2) Vojenskou evidencí se rozumí shromažďování, zpracovávání a uchovávání osobních údajů, které souvisejí s brannou povinností. Vede se počínaje shromažďováním informací o občanech před zahájením odvodního řízení podle § 7 po dobu 60 let.

(3) Zaměstnanci orgánů uvedených v odstavci 1, kterými se rozumějí vojáci v činné službě a občanští zaměstnanci, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili ve vojenské evidenci. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru nebo pracovněprávního vztahu.

§ 51

Ohlašovací povinnost

(1) Občané před vznikem branné povinnosti, branci, odvedenci a vojáci mimo činnou službu předkládají veškerá podání ve věcech branné povinnosti příslušné územní vojenské správě.

(2) Občan, který má více státních občanství a vykoná vojenskou službu v ozbrojených silách jiného státu, jehož je také státním občanem nebo byl tímto státem zproštěn branné povinnosti, je povinen předložit o tom doklady příslušné územní vojenské správě.

(3) Branci, odvedenci a vojáci mimo činnou službu jsou povinni neodkladně hlásit skutečnosti důležité pro vojenskou evidenci, zejména změnu adresy místa trvalého a přechodného pobytu, změnu v přípravě na povolání, zaměstnavatele a zaměstnání, dlouhodobý pobyt v zahraničí a návrat do České republiky, úrazy a vážná onemocnění, a předložit příslušné doklady.

(4) Územní vojenské správy mohou povolat osoby uvedené v odstavcích 2 a 3 k jednání, je-li jejich osobní účast nutná.

§ 52

Vojenské doklady

(1) Vojenskými doklady, které jsou veřejnými listinami, jsou vojenský průkaz, vojenská knížka, povolávací rozkaz a osvědčení o zániku branné povinnosti.

(2) Vojenský průkaz obsahuje titul, jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa trvalého pobytu, vojenskou hodnost a vojenský útvar. Vojenský průkaz se vydává vojákům z povolání k prokazování příslušnosti k ozbrojeným silám.

(3) Vojenská knížka obsahuje titul, jméno, příjmení, rodné číslo, osobní známku, vojenskou hodnost, vojenský útvar, údaje o plnění služební povinnosti a vojenské odbornosti. Vojenská knížka se vydává vojákům v základní nebo náhradní službě, odvedencům povolaným do mimořádné služby a vojákům v záloze.

(4) Vojenský průkaz a vojenská knížka nenahrazují občanský průkaz, nepřipojují se jako příloha k návrhům a podáním. Voják v činné službě a voják mimo činnou službu je povinen ztrátu nebo poškození vojenského průkazu a vojenské knížky hlásit nadřízenému nebo příslušné územní vojenské správě.

(5) Povolávací rozkaz obsahuje důvod povolání, titul, jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa trvalého pobytu povolávaného, dobu a místo, kam se povolaný má dostavit; dále podle důvodu povolání obsahuje zejména adresu pracoviště a způsob přepravy. Povolávací rozkaz se doručuje do vlastních rukou.

(6) Osvědčení o zániku branné povinnosti obsahuje titul, jméno, příjmení, rodné číslo a důvod zániku branné povinnosti.

(7) Vojenské doklady vydávají územní vojenské správy, vojenské útvary nebo ministerstvo.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzory vojenských dokladů.

§ 53

Cestování do zahraničí po dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu

(1) Po dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu musí mít občané, kteří podléhají branné povinnosti, k cestování do zahraničí souhlas.

(2) Souhlas k cestování do zahraničí může udělit brancům, odvedencům a vojákům mimo činnou službu příslušná územní vojenská správa, vojákům v mimořádné službě ministerstvo.

(3) Proti rozhodnutí o nevydání souhlasu k cestování do zahraničí není přípustné odvolání.

§ 54

Vstup občanů do ozbrojených sil jiných států a cizinců do ozbrojených sil

(1) Občan smí vstoupit do ozbrojených sil jiných států jen s povolením prezidenta republiky. Žádost podává příslušné územní vojenské správě.

(2) Žádost o povolení vstupu do ozbrojených sil jiných států předkládá prezidentovi republiky ministerstvo po projednání s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Povolení udělené podle odstavce 1 může prezident republiky kdykoli odvolat. Povolení pozbývá platnosti při vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 2.

(4) Občan, který má více státních občanství, může vykonávat vojenskou službu v ozbrojených silách jiného státu, jehož je také státním občanem, bez povolení prezidenta republiky.

(5) Občan je po dobu vojenské služby v ozbrojených silách jiného státu osvobozen od plnění branné povinnosti v České republice.

(6) Cizinec může dobrovolně vstoupit do ozbrojených sil jen s povolením prezidenta republiky. Žádost podává ministerstvu, které ji po projednání s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem zahraničních věcí předkládá prezidentu republiky.

ČÁST DEVÁTÁ
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 55
Náklady spojené s brannou povinností

(1) Obec proplácí brancům jízdné autobusem nebo v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku vynaložené na cestu z místa trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky k odvodu, ke stanovené lékařské prohlídce, odbornému vyšetření a zpět.

(2) Okresní úřad proplácí náklady spojené s vyplňováním zdravotní části dotazníku ošetřujícími lékaři podle § 7 odst. 4 a jeho vyhodnocením lékařem odvodní komise, s pronájmem místností k odvodu, jejich vybavením, otopem a údržbou po dobu odvodu, náklady na lékařské prohlídky a jejich materiální zabezpečení, na zdravotnické pracovníky odvodních komisí včetně jejich přípravy a odborná vyšetření branců pro potřebu odvodu a odvolání proti odvodnímu rozhodnutí.

(3) Územní vojenská správa proplácí občanům jízdné autobusem nebo v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku vynaložené na cestu z místa trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky k přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí nebo přezkoušení přezkumného rozhodnutí a zpět. Dále proplácí jízdné odvedencům a vojákům mimo činnou službu k přezkumnému řízení, vojákům propuštěným ze základní nebo náhradní služby, z vojenského cvičení, z mimořádné služby a osobních úkonů pro potřeby ozbrojených sil a osobám povolaným k jednání podle § 51 odst. 4. Proplácí též odborná vyšetření občanů pro potřebu přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí nebo přezkoušení přezkumného rozhodnutí. Proplácí náklady na přezkumné řízení odvedenců a vojáků mimo činnou službu, na odvolání proti přezkumnému rozhodnutí a na přezkoušení pravomocného odvodního rozhodnutí a přezkumného rozhodnutí a náklady na posuzování zdravotní způsobilosti mimo přezkumné řízení.

(4) Vojenský útvar nebo ministerstvo proplácejí odvedencům a vojákům mimo činnou službu jízdné autobusem nebo v nejnižší třídě osobního vlaku nebo rychlíku vynaložené na cestu z místa trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky k nástupu základní nebo náhradní služby, vojenského cvičení, mimořádné služby a k osobním úkonům pro potřeby ozbrojených sil do místa uvedeného v povolávacím rozkaze. Vojákům v činné službě proplácí jízdné k přezkumnému řízení podle zvláštních právních předpisů.[7],[8])

(5) Ministerstvo proplácí náklady na přezkumné řízení a na odvolání proti přezkumnému rozhodnutí, které se týká vojáků v činné službě.

(6) Občan, který se nedostavil bez vážného důvodu k přezkoušení, nebo bylo-li přezkoušení nařízeno proto, že rozhodnutí o neschopnosti k vojenské činné službě bylo způsobeno trestným činem, je povinen nahradit náklady vynaložené na přezkoušení. Je-li nutné předvedení občana do zdravotnického zařízení nebo jiného místa řízení, hradí náklady za předvedení předvedený občan.

§ 56
Povinnosti státních orgánů a zaměstnavatelů

(1) Správní úřady, orgány územní samosprávy, soudy, státní zastupitelství a zaměstnavatelé jsou v mezích své působnosti povinny spolupůsobit při provádění tohoto zákona a dalších právních předpisů vydaných podle něj.

(2) Soudy oznamují vzetí do vazby, rozhodnutí o schválení narovnání, pravomocné odsouzení brance, odvedence nebo vojáka mimo činnou službu územní vojenské správě příslušné podle místa jejich trvalého pobytu a vojáka v činné službě příslušnému vojenskému útvaru.

(3) Věznice oznamují propuštění brance, odvedence nebo vojáka mimo činnou službu z vazby, jejich přijetí k výkonu trestu odnětí svobody a propuštění z něj příslušné územní vojenské správě. Propuštění vojáka z povolání z vazby, jeho přijetí k výkonu trestu odnětí svobody a jeho propuštění oznamují příslušnému vojenskému útvaru. Přijetí vojáka v základní nebo náhradní službě a na vojenském cvičení k výkonu trestu odnětí svobody oznamují příslušnému vojenskému útvaru; jeho propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a z vazby oznamují příslušné územní vojenské správě.

(4) Správní úřady podle své působnosti spolupracují s územními vojenskými správami při vedení vojenské evidence zejména tak, že oznamují, kteří branci, odvedenci a vojáci mimo činnou službu se přihlásili k trvalému pobytu nebo se z něho odhlásili, nabyli nebo pozbyli státní občanství České republiky a získali nebo ztratili řidičské oprávnění. Na základě dožádání územních vojenských správ zjišťují pobyt branců, kteří se nedostavili k odvodu nebo přezkoušení, odvedenců a vojáků mimo činnou službu, kteří se nedostavili k přezkumnému řízení, přezkoušení nebo nenastoupili vojenskou činnou službu.

(5) Orgány pověřené vedením matrik zasílají kopii úmrtního listu brance, odvedence nebo vojáka mimo činnou službu územní vojenské správě podle místa jejich posledního trvalého pobytu. Při úmrtí vojáka v činné službě zasílají kopii úmrtního listu vojenskému útvaru, jehož byl voják příslušníkem.

(6) Zdravotnická zařízení jsou povinna na vyžádání územních vojenských správ pro potřebu posuzování zdravotní způsobilosti občanů k výkonu vojenské

činné služby provádět lékařské prohlídky a odborná vyšetření, vydávat lékařské nálezy, posudky a podávat zprávy o průběhu jejich nemocí a pořizovat výpisy ze zdravotnické dokumentace.

(7) Zaměstnavatelé mohou vyžadovat od svých zaměstnanců předložení vojenského dokladu ke zjištění údajů potřebných pro jejich zproštění mimořádné služby. Zaměstnanci jsou povinni tomuto požadavku vyhovět.

§ 57

Započítání vojenské služby vykonané v ozbrojených silách jiných států a úprava vojenské hodnosti

(1) Stanoví-li mezinárodní smlouva Parlamentem schválená, vyhlášená a pro Českou republiku závazná něco jiného než tento zákon, platí ustanovení této mezinárodní smlouvy.

(2) Ministerstvo osobám, které nabyly státní občanství České republiky, osobám, které mají více státních občanství, a občanům započítá podle odstavce 1 do celkové doby základní nebo náhradní služby, popřípadě vojenských cvičení dobu vojenské služby nebo její část, kterou vykonali v ozbrojených silách jiných států, a může jim stanovit vojenskou hodnost.

(3) Vojenská služba vykonaná v ozbrojených silách spojeneckého státu podle § 45 odst. 2 na podkladě výzvy prezidenta republiky se započítává jako mimořádná služba konaná podle § 47.

§ 58

Řízení ve věcech branné povinnosti

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí pro řízení podle něj správní řád.

ČÁST DESÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 59

(1) Úkoly okresních a jim na roveň postavených vojenských správ a orgánů nadřízených těmto správám přecházejí ke dni účinnosti tohoto zákona na vojenské správní úřady zřízené tímto zákonem.

(2) Rozhodnutí, která do dne účinnosti tohoto zákona vydaly okresní a jim na roveň postavené vojenské správy a orgány nadřízené těmto správám podle dosavadních předpisů, zůstávají nedotčena.

(3) Řízení, která před účinností tohoto zákona zahájily a neskončily okresní a jim na roveň postavené vojenské správy, orgány nadřízené těmto správám, odvodní komise, vyšší odvodní komise, přezkumné komise a vyšší přezkumné komise, dokončí vojenské správní úřady a komise zřízené podle tohoto zákona; při řízení postupují podle tohoto zákona.

§ 60

Branná povinnost, která občanovi vznikla podle § 5 odst. 2 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za brannou povinnost podle tohoto zákona.

§ 61

Vojáci, kteří nastoupí k výkonu nebo k dokončení základní služby počínaje dnem účinnosti tohoto zákona, vykonají základní službu v trvání

a) 9 měsíců, jde-li o absolventa vojenské katedry nebo absolventa vysoké školy zařazeného do vojenské přípravy na vysokých školách, který tuto přípravu ukončil závěrečnými zkouškami,

b) 11 měsíců, jde-li o absolventa vysoké školy zařazeného do vojenské přípravy na vysokých školách, který ukončil část této přípravy zápočtem.

§ 62

Vojáci, kteří nastoupili k výkonu nebo k dokončení náhradní služby na dobu 5 měsíců přede dnem účinnosti tohoto zákona, se propustí z této služby, jestliže ji vykonali v délce nejméně 3 měsíců. Ustanovení § 31 zůstávají nedotčena.

§ 63

Vojákyním v základní službě, které byly předčasně propuštěny na trvalou dovolenou rozhodnutím přezkumné komise nebo pro těhotenství podle § 36 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů, přede dnem účinnosti tohoto zákona, zaniká branná povinnost podle § 4 odst. 1 písm. e).

§ 64

Vojáci, kteří jsou vojáky ve výslužbě podle § 25 odst. 4 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů, jsou ke dni účinnosti tohoto zákona vojáky v záloze, jestliže podléhají branné povinnosti.

§ 65

Zrušují se:

1. Zákon č. 92/1949 Sb., branný zákon.
2. Zákon č. 19/1958 Sb., kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb.
3. Zákon č. 64/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje branný zákon.
4. Zákon č. 72/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje branný zákon.

5. Zákon č. 227/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 164/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
7. Zákon č. 188/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 66

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha k zákonu č. 218/1999 Sb.

Název, sídla a územní obvody vojenských správních úřadů

1. Název, sídla a územní obvody územních vojenských správ

Název	Sídlo	Územní obvod
Územní vojenská správa, Benešov	Benešov	území okresu Benešov
Územní vojenská správa, Beroun	Beroun	území okresu Beroun
Územní vojenská správa, Blansko	Blansko	území okresu Blansko
Územní vojenská správa, Brno-město	Brno	území okresu Brno-město
Územní vojenská správa, Brno-venkov	Brno	území okresu Brno-venkov
Územní vojenská správa, Bruntál	Bruntál	území okresu Bruntál
Územní vojenská správa, Břeclav	Břeclav	území okresu Břeclav
Územní vojenská správa, Česká Lípa	Česká Lípa	území okresu Česká Lípa
Územní vojenská správa, České Budějovice	České Budějovice	území okresu České Budějovice
Územní vojenská správa, Český Krumlov	Český Krumlov	území okresu Český Krumlov
Územní vojenská správa, Děčín	Děčín	území okresu Děčín
Územní vojenská správa, Domažlice	Domažlice	území okresu Domažlice
Územní vojenská správa, Frýdek-Místek	Frýdek-Místek	území okresu Frýdek-Místek
Územní vojenská správa, Havlíčkův Brod	Havlíčkův Brod	území okresu Havlíčkův Brod
Územní vojenská správa, Hodonín	Hodonín	území okresu Hodonín
Územní vojenská správa, Hradec Králové	Hradec Králové	území okresu Hradec Králové
Územní vojenská správa, Cheb	Cheb	území okresu Cheb
Územní vojenská správa, Chomutov	Chomutov	území okresu Chomutov
Územní vojenská správa, Chrudim	Chrudim	území okresu Chrudim
Územní vojenská správa, Jablonec nad Nisou	Jablonec nad Nisou	území okresu Jablonec nad Nisou
Územní vojenská správa, Jeseník	Jeseník	území okresu Jeseník
Územní vojenská správa, Jičín	Jičín	území okresu Jičín
Územní vojenská správa, Jihlava	Jihlava	území okresu Jihlava
Územní vojenská správa, Jindřichův Hradec	Jindřichův Hradec	území okresu Jindřichův Hradec
Územní vojenská správa, Karlovy Vary	Karlovy Vary	území okresu Karlovy Vary
Územní vojenská správa, Karviná	Karviná	území okresu Karviná
Územní vojenská správa, Kladno	Kladno	území okresu Kladno
Územní vojenská správa, Klatovy	Klatovy	území okresu Klatovy
Územní vojenská správa, Kolín	Kolín	území okresu Kolín
Územní vojenská správa, Kroměříž	Kroměříž	území okresu Kroměříž
Územní vojenská správa, Kutná Hora	Kutná Hora	území okresu Kutná Hora
Územní vojenská správa, Liberec	Liberec	území okresu Liberec
Územní vojenská správa, Litoměřice	Litoměřice	území okresu Litoměřice
Územní vojenská správa, Louny	Louny	území okresu Louny
Územní vojenská správa, Mělník	Mělník	území okresu Mělník
Územní vojenská správa, Mladá Boleslav	Mladá Boleslav	území okresu Mladá Boleslav
Územní vojenská správa, Most	Most	území okresu Most
Územní vojenská správa, Náchod	Náchod	území okresu Náchod
Územní vojenská správa, Nový Jičín	Nový Jičín	území okresu Nový Jičín
Územní vojenská správa, Nymburk	Nymburk	území okresu Nymburk
Územní vojenská správa, Olomouc	Olomouc	území okresu Olomouc
Územní vojenská správa, Opava	Opava	území okresu Opava
Územní vojenská správa, Ostrava-město	Ostrava	území okresu Ostrava-město
Územní vojenská správa, Pardubice	Pardubice	území okresu Pardubice
Územní vojenská správa, Pelhřimov	Pelhřimov	území okresu Pelhřimov
Územní vojenská správa, Písek	Písek	území okresu Písek
Územní vojenská správa, Plzeň-město	Plzeň	území okresu Plzeň-město
Územní vojenská správa, Plzeň-jih	Plzeň	území okresu Plzeň-jih
Územní vojenská správa, Plzeň-sever	Plzeň	území okresu Plzeň-sever
Územní vojenská správa, Praha 1	Praha	území obvodu Praha 1
Územní vojenská správa, Praha 2	Praha	území obvodu Praha 2
Územní vojenská správa, Praha 3	Praha	území obvodu Praha 3

Územní vojenská správa, Praha 4	Praha	území obvodu Praha 4
Územní vojenská správa, Praha 5	Praha	území obvodu Praha 5
Územní vojenská správa, Praha 6	Praha	území obvodu Praha 6
Územní vojenská správa, Praha 7	Praha	území obvodu Praha 7
Územní vojenská správa, Praha 8	Praha	území obvodu Praha 8
Územní vojenská správa, Praha 9	Praha	území obvodu Praha 9
Územní vojenská správa, Praha 10	Praha	území obvodu Praha 10
Územní vojenská správa, Praha-východ	Praha	území okresu Praha-východ
Územní vojenská správa, Praha-západ	Praha	území okresu Praha-západ
Územní vojenská správa, Prachatice	Prachatice	území okresu Prachatice
Územní vojenská správa, Prostějov	Prostějov	území okresu Prostějov
Územní vojenská správa, Přerov	Přerov	území okresu Přerov
Územní vojenská správa, Příbram	Příbram	území okresu Příbram
Územní vojenská správa, Rakovník	Rakovník	území okresu Rakovník
Územní vojenská správa, Rokycany	Rokycany	území okresu Rokycany
Územní vojenská správa, Rychnov nad Kněžnou	Rychnov nad Kněžnou	území okresu Rychnov nad Kněžnou
Územní vojenská správa, Semily	Semily	území okresu Semily
Územní vojenská správa, Sokolov	Sokolov	území okresu Sokolov
Územní vojenská správa, Strakonice	Strakonice	území okresu Strakonice
Územní vojenská správa, Svitavy	Svitavy	území okresu Svitavy
Územní vojenská správa, Šumperk	Šumperk	území okresu Šumperk
Územní vojenská správa, Tábor	Tábor	území okresu Tábor
Územní vojenská správa, Tachov	Tachov	území okresu Tachov
Územní vojenská správa, Teplice	Teplice	území okresu Teplice
Územní vojenská správa, Trutnov	Trutnov	území okresu Trutnov
Územní vojenská správa, Třebíč	Třebíč	území okresu Třebíč
Územní vojenská správa, Uherské Hradiště	Uherské Hradiště	území okresu Uherské Hradiště
Územní vojenská správa, Ústí nad Labem	Ústí nad Labem	území okresu Ústí nad Labem
Územní vojenská správa, Ústí nad Orlicí	Ústí nad Orlicí	území okresu Ústí nad Orlicí
Územní vojenská správa, Vsetín	Vsetín	území okresu Vsetín
Územní vojenská správa, Vyškov	Vyškov	území okresu Vyškov
Územní vojenská správa, Zlín	Zlín	území okresu Zlín
Územní vojenská správa, Znojmo	Znojmo	území okresu Znojmo
Územní vojenská správa, Žďár nad Sázavou	Žďár nad Sázavou	území okresu Žďár nad Sázavou.

2. Název, sídla a územní obvody velitelství územní obrany

Název	Sídlo	Územní obvod
Velitelství územní obrany hlavního města Prahy	Praha	územní obvody územních vojenských správ: Praha 1, Praha 2, Praha 3, Praha 4, Praha 5, Praha 6, Praha 7, Praha 8, Praha 9 a Praha 10
Velitelství územní obrany, Praha	Praha	územní obvody územních vojenských správ: Praha-východ, Praha-západ, Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Příbram a Rakovník
Velitelství územní obrany, Plzeň	Plzeň	územní obvody územních vojenských správ: Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Domažlice, Cheb, Karlovy Vary, Klatovy, Rokycany, Sokolov a Tachov
Velitelství územní obrany, České Budějovice	České Budějovice	územní obvody územních vojenských správ: České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Písek, Prachatice, Strakonice a Tábor
Velitelství územní obrany, Ústí nad Labem	Ústí nad Labem	územní obvody územních vojenských správ: Ústí nad Labem, Česká Lípa,

		Děčín, Chomutov, Jablonec nad Nisou, Liberec, Litoměřice, Louny, Most, Semily a Teplice
Velitelství územní obrany, Hradec Králové	Hradec Králové	územní obvody územních vojenských správ: Hradec Králové, Chrudim, Jičín, Náchod, Pardubice, Rychnov nad Kněžnou, Svitavy, Ústí nad Orlicí a Trutnov
Velitelství územní obrany, Brno	Brno	územní obvody územních vojenských správ: Brno-město, Brno-venkov, Blansko, Břeclav, Havlíčkův Brod, Hodonín, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč, Vyškov, Znojmo a Žďár nad Sázavou
Velitelství územní obrany, Ostrava	Ostrava	územní obvody územních vojenských správ: Ostrava-město, Bruntál, Frýdek-Místek, Jeseník, Karviná, Kroměříž, Nový Jičín, Olomouc, Opava, Prostějov, Přerov, Šumperk, Uherské Hradiště, Vsetín a Zlín.

219

ZÁKON

ze dne 14. září 1999

o ozbrojených silách České republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1
Předmět právní úpravy

Zákon upravuje postavení, úkoly a členění ozbrojených sil České republiky (dále jen „ozbrojené síly"), jejich řízení, přípravu a vybavení vojenským materiálem. Zákon dále upravuje použití vojenské zbraně vojáky v činné službě a náhradu škody.

§ 2
Vymezení některých pojmů

(1) Vojenské objekty jsou objekty důležité pro obranu státu, které slouží Armádě České republiky (dále jen „armáda") a Hradní stráži k zabezpečení výcviku, ubytování vojáků, uskladnění, uložení, ošetřování a opravám vojenského materiálu nebo slouží k zabezpečení jejich úkolů; vlastnická práva k nim vykonává jménem státu Ministerstvo obrany (dále jen „ministerstvo").

(2) Vojenský útvar je samostatná bojová nebo výcviková součást ozbrojených sil s vlastním názvem, popřípadě s propůjčeným čestným nebo historickým názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského útvaru je velitel.

(3) Vojenské zařízení je samostatná součást ozbrojených sil, která je určena k zajišťování potřeb ozbrojených sil s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského zařízení je náčelník, vedoucí nebo ředitel (dále jen „náčelník").

(4) Vojenský záchranný útvar je samostatná součást armády, která je určena k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany a připravující se k plnění úkolů civilní ochrany pro dobu válečného stavu,[1]) s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace; v čele vojenského záchranného útvaru je velitel.

(5) Služebním orgánem v ozbrojených silách jsou prezident republiky (dále jen „prezident"), ministr obrany (dále jen „ministr") a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci a jiní vedoucí pracovníci.

(6) Příslušníkem ozbrojených sil je jen voják v činné službě.

(7) Vojenský materiál tvoří vojenská výstroj, vojenská výzbroj, vojenská technika a určená technická zařízení, které ozbrojené síly používají k zabezpečení výcviku a plnění svých úkolů.

(8) Vojenskou výstroj tvoří oděv, prádlo, obuv a jiná výbava vojáka nutná k výkonu služby, k zabezpečení výcviku a plnění jeho úkolů; vojenský stejnokroj tvoří stanovené součástky vojenské výstroje určené pro jednotné vystrojení ozbrojených sil, které jsou charakterizovány barvou, střihem, odznaky a rukávovými znaky.

(9) Vojenskou výzbroj tvoří vojenské zbraně a zbraňové systémy, které ozbrojené síly používají k výcviku a plnění svých úkolů.

(10) Vojenskou techniku tvoří vozidla provozovaná ozbrojenými silami (dále jen „vozidlo ozbrojených sil"), vojenská plavidla a vojenská letadla, přičemž

a) vozidla ozbrojených sil jsou vozidla, která jsou určena k zabezpečení úkolů ozbrojených sil a jsou registrována pod vojenskou poznávací značkou; jedná se o silniční vozidla a jiná než silniční vozidla,[2])
b) vojenská plavidla jsou lodě, malá plavidla, plovoucí stroje, plovoucí zařízení a jiná ovladatelná plovoucí tělesa, která byla konstruována, vyrobena, upravena a určena k plnění úkolů ozbrojených sil a jsou evidována pod vojenskými poznávacími znaky,
c) vojenská letadla jsou zařízení způsobilá létat v atmosféře, která byla konstruována, vyrobena nebo

---

[1]) Dodatkový protokol k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I.), sdělení č. 168/1991 Sb.

[2]) § 11 odst. 1 písm. a) a c) vyhlášky č. 102/1995 Sb., o schvalování technické způsobilosti a technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 299/1996 Sb. a vyhlášky č. 4/1998 Sb.

upravena pro plnění úkolů ozbrojených sil; vojenská letadla se člení na vojenská cvičná letadla, vojenská cvičně bojová letadla, vojenská bojová letadla, vojenská dopravní letadla a vojenská letadla zvláštního určení.

(11) Řidič vozidla ozbrojených sil je voják nebo občanský zaměstnanec, který je držitelem příslušného řidičského oprávnění vyznačeného v řidičském průkazu[3]) a oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil vyznačeného ve vojenském řidičském průkazu.

(12) Vojenský řidičský průkaz je průkaz opravňující vojáky a občanské zaměstnance k řízení vozidel ozbrojených sil dané skupiny. Vojenský řidičský průkaz vydává Vojenská policie po úspěšném absolvování odborné přípravy a složení zkoušky z odborné způsobilosti.

(13) Určená technická zařízení jsou technická zařízení tlaková, plynová, elektrická, zdvihací, ochranná a ostatní, která jsou konstruována, vyráběna a provozována s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou a ve vojenských objektech a slouží k plnění úkolů ozbrojených sil.

(14) Pohromami se rozumějí zejména živelní pohromy, požáry, průmyslové a ekologické havárie, které ohrožují životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí.

ČÁST DRUHÁ

OZBROJENÉ SÍLY, JEJICH ŘÍZENÍ A ÚKOLY

HLAVA I

OZBROJENÉ SÍLY

§ 3

(1) K zajišťování své bezpečnosti vytváří Česká republika ozbrojené síly.

(2) Ozbrojené síly se člení na armádu, Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž.

(3) Ozbrojené síly tvoří vojáci v činné službě a vojáci mimo činnou službu; jejich služebněprávní vztahy se řídí zvláštními právními předpisy.[4])

(4) V ozbrojených silách se uplatňují vztahy nadřízenosti a podřízenosti.

(5) Ozbrojené síly se doplňují v souladu s úkoly, které zabezpečují.

(6) Při zabezpečování úkolů ozbrojených sil jednají jménem státu v právních vztazích služební orgány s výjimkou jednání před soudy, kdy jedná za stát vojenský orgán pro právní zastupování zřízený ministerstvem.

(7) V ozbrojených silách se zaměstnávají občanští zaměstnanci, kteří tvoří civilní personál ozbrojených sil; jejich pracovněprávní vztahy ke státu se řídí zvláštními právními předpisy.[5])

§ 4

Omezení sdružovacího práva v ozbrojených silách

Politické strany a politická hnutí nelze v ozbrojených silách zakládat ani zřizovat jejich organizační jednotky. Politické strany a politická hnutí nemohou v ozbrojených silách působit.

HLAVA II

ŘÍZENÍ OZBROJENÝCH SIL

§ 5

Prezident

Prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil

a) schvaluje základní vojenské řády,
b) jmenuje a odvolává náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky,
c) propůjčuje čestné nebo historické názvy vojenským útvarům,
d) propůjčuje bojové zástavy.

§ 6

Vláda

Vláda na návrh ministra

a) schvaluje operační plány použití ozbrojených sil pro stav ohrožení státu a pro válečný stav,
b) schvaluje strukturu armády,
c) stanoví celkové počty vojáků ozbrojených sil; jde-li o počty vojáků Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže, předkládá návrh ministr v dohodě s náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky,
d) schvaluje koncepci výstavby armády.

---

[3]) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění vyhlášky č. 3/1972 Sb., vyhlášky č. 174/1980 Sb., zákona č. 12/1997 Sb. a vyhlášky č. 65/1998 Sb.

[4]) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.
Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze.

[5]) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

§ 7

Ministerstvo

(1) Ministerstvo při řízení armády

a) stanoví a realizuje opatření k rozvoji armády,

b) zřizuje a ruší vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary,

c) provádí kontrolu armády,

d) provádí státní odborný dozor nad určenými technickými zařízeními provozovanými s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou a ve vojenských objektech.[6])

(2) Ministr k zabezpečení úkolů armády vydává rozkazy, které jsou závazné pro vojáky.

(3) Součástí ministerstva je Generální štáb Armády České republiky, který zabezpečuje velení armádě. V jeho čele je náčelník Generálního štábu Armády České republiky (dále jen „náčelník Generálního štábu“).

(4) Náčelníka Generálního štábu jmenuje prezident na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věci obrany. Prezident ho také na návrh vlády odvolává. Náčelník Generálního štábu je podřízen ministrovi.

(5) Kontrolu armády provádí Inspekce ministra obrany, která je nejvyšším vnitřním kontrolním orgánem ministerstva a je přímo podřízena ministrovi. Za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy[7]) je oprávněna seznamovat se s utajovanými skutečnostmi, jakož i s osobními údaji, které jsou předmětem ochrany osobnosti. Při své činnosti spolupracuje s kontrolními orgány vnější kontroly.

§ 8

Náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky

Náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky

a) jmenuje a odvolává velitele Hradní stráže,

b) má vůči vojákům Vojenské kanceláře prezidenta republiky a vojákům Hradní stráže oprávnění jako ministr stanovená zvláštními právními předpisy.[8])

HLAVA III

ÚKOLY OZBROJENÝCH SIL

§ 9

(1) Základním úkolem ozbrojených sil je připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení.

(2) Ozbrojené síly plní též úkoly, které vyplývají z mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení.

(3) Další úkoly armády, Vojenské kanceláře prezidenta republiky a Hradní stráže jsou stanoveny v části třetí, čtvrté a páté.

§ 10

Mezinárodní spolupráce

(1) Ozbrojené síly spolupracují s cizími ozbrojenými silami na základě mezinárodních smluv.

(2) Ozbrojené síly se podílejí na činnostech mezinárodních organizací ve prospěch míru účastí na mírových operacích, záchranných a humanitárních akcích; na tyto akce se mohou vysílat i jednotliví vojáci z povolání.

(3) Ozbrojené síly se mohou zúčastňovat vojenských cvičení spolu s cizími ozbrojenými silami na území České republiky nebo v zahraničí.

§ 11

Ozbrojené síly nelze použít k přímému zásahu proti účastníkům stávky vedené na ochranu práv a oprávněných hospodářských a sociálních zájmů zaměstnanců.

§ 12

Civilní kontrola ozbrojených sil

Činnost ozbrojených sil kontrolují ústavní orgány[9]) a orgány, kterým tuto kontrolu svěřuje zvláštní právní předpis.[10])

---

[6]) § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 159/1992 Sb. a zákona č. 47/1994 Sb.

[7]) Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech, § 12 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Například zákon č. 221/1999 Sb., zákon č. 220/1999 Sb.

[9]) Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů.
Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

[10]) Například zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ
ARMÁDA A JEJÍ ÚKOLY

HLAVA I
ARMÁDA

§ 13

Armáda je základem ozbrojených sil a organizačně se člení na vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary, které se mohou slučovat do větších organizačních celků.

HLAVA II
ÚKOLY ARMÁDY

§ 14

(1) Armáda plní úkoly uvedené v § 9 a 10 a dále ji lze použít

a) ke střežení objektů důležitých pro obranu státu,
b) k plnění úkolů Policie České republiky při zajišťování ochrany státních hranic nebo k plnění úkolů služby pořádkové policie anebo ochranné služby, pokud síly a prostředky Policie České republiky nebudou dostatečné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti,[11]) a to na dobu nezbytně nutnou,
c) k záchranným pracím při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí,
d) k odstranění jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky,
e) k letecké přepravě ústavních činitelů,
f) k zabezpečení letecké zdravotnické dopravy,
g) k zabezpečení letecké činnosti pro vlastní potřeby,
h) k zajištění letecké služby pátrání a záchrany,
i) k zabezpečování přepravy na základě rozhodnutí vlády.

(2) Vojáci armády při plnění úkolů podle odstavce 1 písm. b) mají práva a povinnosti jako příslušníci Policie České republiky podle zvláštního právního předpisu.[11])

(3) Vláda nařízením určí objekty důležité pro obranu státu a úseky státních hranic střežené vojáky armády, stanoví použití vojáků armády a způsob jejich povolání k plnění úkolů Policie České republiky podle zvláštního právního předpisu[11]) a k záchranným pracím a stanoví počty vojáků armády potřebných k plnění uvedených činností.

Použití armády k záchranným pracím

§ 15

Použití armády k záchranným pracím je dočasné organizované nasazení vojenských útvarů a vojenských zařízení s potřebným vojenským materiálem pod velením příslušného velitele nebo náčelníka, k němuž dochází, pokud příslušné správní úřady, orgány územní samosprávy, požární ochrana nebo vojenské záchranné útvary nemohou zajistit záchranné práce vlastními silami.

§ 16

(1) Použití armády k záchranným pracím mohou vyžadovat přednostové okresních úřadů, primátoři měst, která vykonávají působnost okresního úřadu, primátoři měst a starostové obcí, v jejichž obvodu došlo k pohromě, u náčelníka Generálního štábu, který rozhoduje o jejím nasazení.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, mohou vyžadovat použití armády k záchranným pracím osoby uvedené v odstavci 1 nebo velitel zásahu a velitel jednotky požární ochrany u velitele vojenského útvaru nebo náčelníka vojenského zařízení, které jsou nejblíže místu pohromy. Velitel vojenského útvaru nebo náčelník vojenského zařízení prostřednictvím svých nadřízených informují neprodleně náčelníka Generálního štábu o nasazení armády k záchranným pracím.

(3) Je-li ohrožena podstatná část území České republiky, rozhoduje o použití armády k záchranným pracím při pohromě vláda na návrh ministra vnitra.

§ 17

(1) Po rozhodnutí vlády o použití armády k záchranným pracím zřídí náčelník Generálního štábu vojenský krizový štáb, který řídí a koordinuje činnost nasazených vojenských útvarů a vojenských zařízení. K monitorování pohromy a k monitorování radiační a chemické situace na určeném území může náčelník Generálního štábu vyčlenit vojenská letadla.

(2) Náčelník Generálního štábu může zřídit vojenský krizový štáb při použití armády k záchranným pracím i v jiném případě, než je uvedeno v odstavci 1, pokud to povaha situace a ohrožení vyžaduje.

§ 18

Odstraňování jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky

Vojenskou techniku s nezbytně nutnou obsluhou lze použít i v jiných závažných situacích ohrožujících život, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí, kdy příslušné správní úřady, orgány územní

[11]) Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

samosprávy, právnické osoby, požární ochrana nebo vojenské záchranné útvary nemají potřebnou techniku k odstranění takového ohrožení. Použití vojenské techniky s nezbytně nutnou obsluhou mohou vyžadovat v těchto případech příslušní vedoucí správních úřadů, orgánů územní samosprávy, právnických osob nebo požární ochrany cestou náčelníka Generálního štábu u ministra. Ministr o použití vojenské techniky informuje vládu.

§ 19

Použití vojenských záchranných útvarů k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany

(1) Použití vojenských záchranných útvarů je jejich dočasné organizované nasazení s potřebným vojenským materiálem, pod velením příslušného velitele, k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany při pohromách nebo při jiných závažných situacích ohrožujících životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí. Vojenské záchranné útvary se použijí k plnění těchto úkolů před nasazením vojenských útvarů a vojenských zařízení k záchranným pracím podle § 15 a 16 nebo k odstraňování jiného hrozícího nebezpečí za použití vojenské techniky podle § 18.

(2) Při vyžadování použití vojenských záchranných útvarů a řízení činnosti vojenských záchranných útvarů se postupuje podle § 16 až 18 obdobně.

§ 20

Letecká přeprava ústavních činitelů

Leteckou přepravu ústavních činitelů zabezpečuje armáda vyčleněnými vojenskými dopravními letadly.

§ 21

Zabezpečení letecké zdravotnické dopravy

Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nestačí-li síly a prostředky letecké záchranné služby, podílí se armáda na činnosti letecké záchranné služby a na letecké dopravě transplantátů nebo lékařů a zdravotnického personálu na základě dohody ministerstva s Ministerstvem zdravotnictví.

§ 22

Zabezpečování letecké činnosti pro vlastní potřeby

Armáda zabezpečuje vojenskými dopravními letadly služební přepravu vojáků, vojáků jiných armád, občanských zaměstnanců ministerstva a ozbrojených sil, jejich rodinných příslušníků a osob, kterým se poskytuje péče podle zvláštního právního předpisu.[12])

§ 23

Zajištění letecké služby pátrání a záchrany

Na zajištění letecké služby pátrání a záchrany[13]) se podílí armáda v rozsahu, který stanoví dohoda mezi Ministerstvem dopravy a spojů, ministerstvem a Ministerstvem vnitra.

§ 24

Zabezpečování přepravy na základě rozhodnutí vlády

Na základě rozhodnutí vlády se armáda použije

a) k zabezpečení letecké přepravy humanitární a zdravotnické pomoci,

b) k zabezpečení letecké dopravy sportovců a umělců reprezentujících Českou republiku v zahraničí a občanů ze zahraničí, kteří se ne z vlastní viny nemohou dopravit zpět do České republiky.

ČÁST ČTVRTÁ

VOJENSKÁ KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

§ 25

V čele Vojenské kanceláře prezidenta republiky je náčelník, který je přímo podřízen prezidentovi.

§ 26

Úkoly Vojenské kanceláře prezidenta republiky

Vojenská kancelář prezidenta republiky plní úkoly související s

a) výkonem pravomocí prezidenta jako vrchního velitele ozbrojených sil,

b) řízením Hradní stráže.

ČÁST PÁTÁ

HRADNÍ STRÁŽ A JEJÍ ÚKOLY

§ 27

Hradní stráž je podřízena náčelníkovi Vojenské kanceláře prezidenta republiky.

---

[12]) Zákon č. 221/1999 Sb.

[13]) Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 28

Úkoly Hradní stráže

(1) Hradní stráž

a) provádí vnější ostrahu areálu Pražského hradu, zabezpečuje jeho obranu a provádí vnější ostrahu a obranu objektů, které jsou dočasným sídlem prezidenta a jeho hostů,

b) organizuje a zajišťuje vojenské pocty, zejména při oficiálních návštěvách představitelů jiných států a při přijetí vedoucích zastupitelských misí u prezidenta.

(2) Hradní stráž nesmí být použita k plnění jiných úkolů, než které jsou uvedeny v odstavci 1, bez souhlasu prezidenta.

ČÁST ŠESTÁ

PŘÍPRAVA OZBROJENÝCH SIL A VOJENSKÝ MATERIÁL

HLAVA I

PŘÍPRAVA OZBROJENÝCH SIL

§ 29

(1) Základní formou přípravy ozbrojených sil k plnění úkolů je vojenský výcvik vojáků v ovládání vojenských zbraní, vojenské techniky, výcvik k plnění bojových úkolů a humanitárních úkolů civilní ochrany. Vojenský výcvik zahrnuje teoretickou a praktickou přípravu, jakož i výchovu k vlastenectví. Součástí vojenského výcviku je fyzická a psychická příprava.

(2) Výcvik vojáků se uskutečňuje ve vojenských objektech, vojenských újezdech, vojenských útvarech, vojenských zařízeních, vojenských záchranných útvarech a ve vojenských školách. Mimo tyto prostory se může výcvik konat pouze ve výjimečných případech.

(3) Vojenský výcvik s vojenskou technikou, který nelze uskutečnit v objektech a prostorách uvedených v odstavci 2, lze po dohodě se správními úřady, orgány územní samosprávy, právnickými osobami nebo vlastníky provádět v jejich zařízeních, objektech nebo na jejich pozemcích. O provedení takovéhoto výcviku rozhoduje u armády ministr na návrh náčelníka Generálního štábu a u Hradní stráže náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky na návrh velitele Hradní stráže.

(4) Výcvik vzdušných sil lze uskutečňovat ve vzdušném prostoru nad územím České republiky nebo ve vzdušném prostoru za hranicemi České republiky, pokud to připouští mezinárodní smlouva.

§ 30

Není-li možno zabezpečit vojenský výcvik a odbornou přípravu vojáků v objektech a prostorách uvedených v § 29 odst. 2, může se jejich vojenský výcvik a odborná příprava uskutečnit v civilních školách a školských zařízeních v České republice nebo v civilních a vojenských školách v zahraničí.

HLAVA II

VOJENSKÝ MATERIÁL

Díl 1

Vojenský materiál a jeho označování

§ 31

(1) Ozbrojené síly jsou oprávněny užívat vojenský materiál k plnění svých úkolů. Vojenský materiál se označuje vojenským znakem.

(2) Ozbrojené síly jsou oprávněny užívat na vojenském materiálu určeném k humanitárním účelům mezinárodně platné rozeznávací znaky pro vojenskou zdravotnickou službu, vojenský duchovní personál a civilní ochranu.[1])

(3) Vojenský stejnokroj a vojenské odznaky nosí jen vojáci v činné službě. Při slavnostních příležitostech mohou nosit vojenský stejnokroj i vojáci mimo činnou službu a další osoby, kterým bylo nošení vojenského stejnokroje povoleno služebním orgánem.

(4) Armáda je oprávněna užívat na vojenské technice národní rozlišovací znak České republiky (dále jen „národní rozlišovací znak“) nebo státní symboly. Hradní stráž je oprávněna užívat na vojenské technice národní rozlišovací znak nebo znak Hradní stráže.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou zobrazení vojenského znaku, národního rozlišovacího znaku a znaku Hradní stráže, způsob označování vojenského materiálu vojenským znakem a mezinárodně platným rozeznávacím znakem, zobrazení vojenského stejnokroje a vojenských odznaků a jejich nošení a označování vojenské techniky národním rozlišovacím znakem nebo státním symbolem anebo znakem Hradní stráže.

Díl 2

Schvalování technické způsobilosti vojenské techniky a její evidence

Oddíl 1

Technická způsobilost vojenských vozidel a evidence vozidel ozbrojených sil

§ 32

Technická způsobilost vojenských vozidel

(1) Technickou způsobilost vojenských vozidel

schvaluje Vojenská policie podle zvláštního právního předpisu.[14])

(2) Technické prohlídky a zkoušky určených technických zařízení vojenských vozidel se provádí v zařízeních určených ministerstvem.

(3) Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou druhy a kategorie vojenských vozidel, schvalování jejich technické způsobilosti, provádění technických prohlídek vojenských vozidel a zkoušek technických zařízení vojenských vozidel.

§ 33

Evidence vozidel ozbrojených sil

(1) Vojenská policie eviduje vozidla ozbrojených sil v registru vozidel a přiděluje jim vojenskou poznávací značku. Vojenským vozidlům vydává technický průkaz a osvědčení o technickém průkazu.

(2) Registr vozidel není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje:

a) provozovatel vozidla,
b) vojenská poznávací značka,
c) tovární značka, typ a druh vozidla,
d) ostatní základní technické údaje o vozidle,
e) datum zápisu a výmazu z registru vozidel.

Oddíl 2

Technická způsobilost vojenských plavidel a jejich evidence

§ 34

(1) Technickou způsobilost vojenských plavidel schvaluje ministerstvo, jestliže ji již neschválil příslušný schvalovací orgán.[15])

(2) Ministerstvo eviduje vojenská plavidla ve vojenském plavebním rejstříku a současně

a) vydává osvědčení vojenského plavidla,
b) přiděluje vojenské poznávací znaky.

(3) Vojenský plavební rejstřík není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje o vojenském plavidle:

a) provozovatel,
b) poznávací znaky,
c) druh plavidla, oblast jeho provozu na vodní cestě a účel, pro který je plavidlo určeno,
d) nosnost, dovolený počet osob a ostatní základní technické údaje,
e) datum zápisu a výmazu z vojenského plavebního rejstříku.

(4) Do vojenského plavebního rejstříku se nezapíše plavidlo zapsané v jiném plavebním rejstříku.

(5) Technické prohlídky a zkoušky určených technických zařízení na vojenských plavidlech se provádí ve vojenských zařízeních určených ministerstvem.

(6) Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou kategorie vojenských plavidel, schvalování technické způsobilosti a provádění technických prohlídek vojenských plavidel a zkoušek technických zařízení vojenských plavidel.

Oddíl 3

Technická způsobilost vojenských letadel a jejich evidence

§ 35

(1) Technickou způsobilost vojenských letadel schvaluje ministerstvo, jestliže ji již neschválil příslušný schvalovací orgán.[13])

(2) Ministerstvo eviduje vojenská letadla ve vojenském leteckém rejstříku a současně

a) vydává osvědčení letové způsobilosti vojenského letadla,
b) přiděluje identifikační číslo vojenského letadla.

(3) Vojenský letecký rejstřík není veřejně přístupný a zapisují se do něj tyto údaje o vojenském letadle:

a) provozovatel,
b) identifikační číslo,
c) typ a výrobní číslo letadla a ostatní základní technické údaje,
d) datum zápisu a výmazu z vojenského leteckého rejstříku.

(4) Technické prohlídky a zkoušky určených technických zařízení na vojenských letadlech se provádí ve vojenských zařízeních určených ministerstvem.

(5) Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou schvalování technické způsobilosti vojenských letadel, provádění technických prohlídek a zkoušek technických zařízení vojenských letadel.

---

[14]) § 3 písm. k) zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění zákona č. 39/1995 Sb.

[15]) Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě.

Oddíl 4

Určená technická zařízení

§ 36

Ministerstvo stanoví vyhláškou vymezení určených technických zařízení používaných s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou a ve vojenských objektech a provádění zkoušek určených technických zařízení.

Díl 3

Odborná způsobilost k řízení vozidel ozbrojených sil a k vedení vojenských plavidel

Oddíl 1

Odborná způsobilost k řízení vozidel ozbrojených sil

§ 37

(1) Odborná příprava (dále jen „příprava“) řidičů vozidel ozbrojených sil (dále jen „řidič“) k získání příslušné skupiny řidičského oprávnění[3]) se provádí ve výcvikových zařízeních vojenských a civilních autoškol (dále jen „výcvikové zařízení“) evidovaných u okresního dopravního inspektorátu Policie České republiky. Do přípravy řidičů se zařazují vojáci a občanští zaměstnanci, kteří splňují zdravotní způsobilost pro řízení vozidel ozbrojených sil. Pro organizaci, zabezpečení a vedení přípravy řidičů a pro zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel platí zvláštní právní předpisy.[16])

(2) Příprava řidičů, kteří jsou již držiteli příslušného řidičského oprávnění vyznačeného v řidičském průkazu[3]) a splňují zdravotní způsobilost pro řízení vozidel ozbrojených sil, se uskutečňuje pod vedením držitele osvědčení pro učitele řidičů[17]) (dále jen „učitel“) ve výcvikových zařízeních. Po absolvování přípravy a složení předepsané zkoušky před vojenským zkušebním komisařem řidičů vydá Vojenská policie řidiči vojenský řidičský průkaz s vyznačením příslušné skupiny oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil.

(3) Příprava řidičů k řízení přípojných vozidel ozbrojených sil o celkové hmotnosti vyšší než 750 kg se uskutečňuje jen u řidičů, kteří dosáhli nejlepších výsledků při zkouškách z odborné způsobilosti k řízení vozidel ozbrojených sil. Po absolvování přípravy a složení předepsané zkoušky před vojenským zkušebním komisařem řidičů vyznačí Vojenská policie řidiči ve vojenském řidičském průkazu příslušnou skupinu oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil. Podmínka prokázání praxe v řízení motorových vozidel skupiny E v posledním roce[3]) se na řidiče přípojných vozidel ozbrojených sil nevztahuje a je nahrazena praktickým výcvikem v jejich řízení a úspěšným složením předepsané zkoušky. Oprávnění k řízení přípojných vozidel ozbrojených sil je platné jen po dobu výkonu vojenské činné služby.

(4) Příprava řidičů k řízení vojenských bojových vozidel se uskutečňuje pod vedením učitelů ve výcvikových zařízeních. Po absolvování přípravy a složení předepsané zkoušky před vojenským zkušebním komisařem řidičů vydá Vojenská policie řidiči vojenský řidičský průkaz s vyznačením příslušné skupiny oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil.

(5) Vojenský řidičský průkaz s vyznačením příslušného oprávnění k řízení vozidel ozbrojených sil je platný pouze s řidičským průkazem;[3]) bez vojenského řidičského průkazu nelze řídit vozidla ozbrojených sil.

(6) Vojenská policie může odejmout vojenský řidičský průkaz, jestliže řidič při výkonu činnosti vykazuje nedostatky, které mohou ohrozit bezpečnost silničního provozu, bezpečnost přepravovaných osob nebo značné majetkové hodnoty.

(7) Vojenským zkušebním komisařem řidičů může být pouze příslušník Vojenské policie s potřebnou kvalifikací po absolvování odborného kurzu a složení předepsané zkoušky. Průkaz vojenského zkušebního komisaře řidičů vydává Vojenská policie; odejmout jej může za podmínek uvedených v odstavci 6.

(8) Vojenská policie vede evidenci řidičů a vojenských zkušebních komisařů řidičů.

(9) Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů vyhláškou rozsah přípravy řidičů, kvalifikační předpoklady vojenského zkušebního komisaře řidičů a stanoví vzory vojenského řidičského průkazu a průkazu vojenského zkušebního komisaře řidičů.

Oddíl 2

Odborná způsobilost k vedení vojenského plavidla

§ 38

(1) Vojenská plavidla musí při provozu na vodní cestě vést osoby, které jsou k jejich vedení odborně a zdravotně způsobilé, (dále jen „vůdce vojenského

---

[16]) Vyhláška č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel. Vyhláška č. 174/1980 Sb., o provádění zkoušek z odborné způsobilosti žadatelů o řidičské oprávnění.

[17]) § 12 až 14 vyhlášky č. 55/1991 Sb.

plavidla“).[15]) Obojživelné vojenské bojové vozidlo musí být na vodní cestě vedeno řidičem vojenského bojového vozidla, který je seznámen s pravidly a podmínkami plavebního provozu na vodní cestě nebo je vůdcem vojenského plavidla.

(2) Žadatel o výkon činnosti vůdce vojenského plavidla musí prokázat svou zdravotní způsobilost lékařským posudkem, který nesmí být starší tří měsíců, a před zkouškou absolvovat předepsanou výuku a výcvik ve výcvikových zařízeních pod vedením vojenského učitele vůdců vojenských plavidel. Po absolvování výcviku a úspěšném složení předepsané zkoušky před zkušební komisí vydá ministerstvo žadateli průkaz k vedení vojenských plavidel.

(3) Řidič obojživelného vojenského bojového vozidla musí po absolvování předepsané výuky a výcviku v zařízeních pod vedením vojenského učitele vůdců vojenských plavidel složit předepsanou zkoušku před vojenským zkušebním komisařem vůdců vojenských plavidel. Po úspěšném složení zkoušky vydá ministerstvo žadateli průkaz k vedení vojenských plavidel.

(4) Ministerstvo může uznat platnost průkazu způsobilosti k vedení plavidel, který vydal jiný státní orgán[15]) nebo jiný stát.

(5) Ministerstvo může odejmout průkaz k vedení vojenských plavidel, jestliže vůdce vojenského plavidla při výkonu činnosti vykazuje nedostatky, které mohou ohrozit bezpečnost plavebního provozu na vodní cestě, bezpečnost přepravovaných osob nebo značné majetkové hodnoty.

(6) Vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel může vykonávat pouze voják z povolání nebo osoba s potřebnou kvalifikací, po absolvování odborného kurzu a složení předepsané zkoušky. Průkaz vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel vydává ministerstvo; odejmout jej může za podmínek uvedených v odstavci 5.

(7) Ministerstvo vede evidenci vůdců vojenských plavidel a řidičů obojživelných vojenských bojových vozidel.

(8) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů stanoví vyhláškou rozsah odborné způsobilosti, podmínky k získání oprávnění k vedení vojenského plavidla, kvalifikační předpoklady vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel a stanoví vzory průkazů k vedení vojenských plavidel a vojenského zkušebního komisaře vůdců vojenských plavidel.

Oddíl 3

Zdravotní způsobilost řidičů a vůdců vojenských plavidel

§ 39

Ministerstvo stanoví v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví vyhláškou zdravotní způsobilost řidičů a vůdců vojenských plavidel.

Díl 4

Vojenský letecký personál

§ 40

(1) Ve věcech vojenského leteckého personálu se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[13])

(2) Evidenci vojenského leteckého personálu vede ministerstvo.

(3) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem dopravy a spojů stanoví vyhláškou kategorie vojenského leteckého personálu, jejich kvalifikaci a rozsah odborných znalostí a stanoví vzor průkazu vojenského leteckého personálu.

(4) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou zdravotní způsobilost vojenského leteckého personálu.

Díl 5

Řízení o zdravotní způsobilosti

§ 41

Při řízení o zdravotní způsobilosti řidičů, vůdců vojenských plavidel a vojenského leteckého personálu se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[18])

ČÁST SEDMÁ

POUŽITÍ VOJENSKÉ ZBRANĚ VOJÁKEM

§ 42

Použití vojenské zbraně

(1) Voják je oprávněn při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorčí služby použít vojenskou zbraň,

a) aby odvrátil přímo hrozící nebo trvající útok vedený proti jeho osobě nebo útok, který mu bezprostředně hrozí, anebo útok na život nebo zdraví jiné osoby,

[18]) Zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

b) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, a to po marné výzvě, aby od útoku bylo upuštěno,

c) aby zamezil útěku ozbrojené osoby nebo osoby důvodně podezřelé ze spáchání zvlášť závažného trestného činu, kterou nelze jiným způsobem zadržet,

d) je-li třeba zneškodnit zvíře, ohrožuje-li život nebo zdraví osob.

(2) Vojenskou zbraní se pro účely tohoto ustanovení rozumí vojenská střelná zbraň, vojenská zbraň bodná nebo sečná.

(3) Před použitím vojenské zbraně, v případech uvedených v odstavci 1, je voják povinen, je-li to s ohledem na okolnosti případu možné, vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od útoku nebo útěku, zvoláním „Stůj“, „Stůj, nebo střelím“ a podle okolností užít i výstražného výstřelu. Při použití vojenské zbraně je voják povinen dbát nutné opatrnosti, neohrožovat život a nezpůsobit zranění jiným osobám a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(4) Voják je povinen, dovoluje-li to ohrožení, před použitím vojenské zbraně užít domluvy, napomenutí nebo použít hmatů a chvatů sebeobrany, služebního psa nebo úderu vojenskou zbraní.

(5) Voják je oprávněn použít některého z prostředků, které jsou uvedeny v odstavcích 1, 2, 3 a 4, který umožňuje splnění povinností a přitom co nejméně ohrožuje život a zdraví osob, proti nimž zakročuje. Zároveň dbá na to, aby tento prostředek byl použit jen přiměřeným způsobem a aby případná škoda nebyla ve zřejmém nepoměru k významu chráněného zájmu.

(6) Při zákroku se nesmí použít vojenská zbraň, úder vojenskou zbraní a služební pes proti ženě, jejíž těhotenství je zjevně patrné, proti osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo nemocí a dítěti, s výjimkou případu, kdy to povaha útoku, který vedou tyto osoby proti chráněnému zájmu, nebo mimořádnost vzniklé situace podle odstavce 1 písm. a) a b) nezbytně vyžadují.

(7) Použití vojenské zbraně, služebního psa, hmatů a chvatů sebeobrany a údery vojenskou zbraní je voják povinen neprodleně po jejich použití hlásit nadřízenému a sepsat o tom záznam.

ČÁST OSMÁ

NÁHRADA ŠKODY

§ 43

(1) Za škodu osobě, která poskytla pomoc ozbrojeným silám nebo vojákovi při výkonu pořádkové, strážní, eskortní a dozorčí služby nebo vojenskému policistovi anebo vojákovi vojenského zpravodajství na jeho žádost nebo s jeho vědomím, (dále jen „poškozený“) odpovídá stát. Stát se odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně.

(2) Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady této škody podle zvláštního právního předpisu.[19])

(3) Za škodu, kterou osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou ozbrojeným silám nebo vojákovi, odpovídá stát.

(4) Za škodu způsobenou ozbrojenými silami nebo vojákem v souvislosti s plněním úkolů stanovených tímto zákonem odpovídá stát; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(5) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu ministerstvo.

(6) Pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v této části zákona zvláštním právním předpisem.[20])

ČÁST DEVÁTÁ

VEDENÍ VOJENSKÝCH EVIDENCÍ

§ 44

(1) Vojenskou evidencí se rozumí shromažďování, zpracovávání a uchovávání osobních údajů[21]) a údajů o vojenské technice, které souvisejí s plněním úkolů ozbrojených sil.

(2) Údaji o vojenské technice se rozumí údaje uvedené v § 33 odst. 2, § 34 odst. 3 a § 35 odst. 3.

---

[19]) § 116 až 125 zákona č. 221/1999 Sb.

[20]) Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

[21]) Zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech.

(3) Ministerstvo vede vojenskou evidenci o osobních údajích vůdců vojenských plavidel a vojenského leteckého personálu a údaje o vojenské technice uvedené v § 34 odst. 3 a § 35 odst. 3.

(4) Vojenská policie vede vojenskou evidenci o osobních údajích řidičů a údaje o vojenské technice uvedené v § 33 odst. 2.

(5) Vojáci a občanští zaměstnanci orgánů uvedených v odstavcích 3 a 4 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili ve vojenské evidenci. Tato povinnost trvá i po skončení služebněprávního vztahu nebo pracovněprávního vztahu.

ČÁST DESÁTÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 45

Zrušuje se:

Zákon č. 20/1990 Sb., o zřízení Správy ochrany prezidenta Československé socialistické republiky a o Hradní stráži Československé socialistické republiky.

§ 46

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

220

ZÁKON

ze dne 14. září 1999

o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Základní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje právní poměry osob, které konají vojenskou činnou službu formou základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení v ozbrojených silách České republiky[1]) (dále jen „ozbrojené síly"), a některé právní poměry vojáků v záloze.

§ 2

(1) V právních vztazích podle § 1 rozhodují služební orgány, kterými jsou prezident republiky (dále jen „prezident"), ministr obrany (dále jen „ministr") a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci, ředitelé a jiní vedoucí zaměstnanci.

(2) Prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil stanoví v řádech podrobnou úpravu

a) průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a některých právních poměrů vojáků v záloze,
b) vojenského kázeňského práva, vztahů mezi příslušníky ozbrojených sil a výkonu vojenské činné služby.

§ 3

Doba trvání vojenské činné služby

(1) Dobu trvání základní nebo náhradní služby a celkový rozsah vojenských cvičení stanoví zvláštní právní předpis.[1])

(2) Vojenská činná služba začíná dnem nástupu[2]) odvedence nebo vojáka k vojenskému útvaru nebo k vojenskému zařízení anebo k vojenskému záchrannému útvaru[3]) (dále jen „útvar"). Oznámením o zařazení k útvaru a do funkce se odvedenec nebo voják stává vojákem v činné službě.

(3) Dnem propuštění od útvaru[4]) a vydáním vojenského dokladu se voják v činné službě stává vojákem mimo činnou službu.

§ 4

Výkon vojenské činné služby

(1) Voják v základní nebo náhradní službě a voják v záloze povolaný na vojenské cvičení (dále jen „voják") vykonává vojenskou činnou službu na území České republiky podle potřeb ozbrojených sil v útvarech

a) Armády České republiky,
b) Hradní stráže.

(2) Do zahraničí lze vojáka vyslat pouze za účelem účasti na vojenských cvičeních a vojenském výcviku.

§ 5

Vojenská přísaha

Voják v základní nebo náhradní službě skládá vojenskou přísahu, která zní:

„Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice.

Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských předpisů. Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení.

Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život.

Tak přísahám!".

---

[1]) Zákon č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

[2]) § 17 a 18 zákona č. 218/1999 Sb.

[3]) § 2 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

[4]) § 28 a 30 zákona č. 218/1999 Sb.

ČÁST DRUHÁ
PRŮBĚH VOJENSKÉ ČINNÉ SLUŽBY

HLAVA I
VOJENSKÉ ZAMĚSTNÁNÍ, VYCHÁZKA A VOJENSKÝ STEJNOKROJ

§ 6
Vojenské zaměstnání

(1) Voják je povinen zúčastňovat se vojenského zaměstnání (dále jen „zaměstnání“), jehož obsahem je vojenský výcvik[5]) a plnění služebních úkolů. Plněním služebních úkolů vojáci zabezpečují úkoly ozbrojených sil na základě právních a vojenských předpisů a rozkazů.

(2) Rovnoměrné rozvržení doby zaměstnání určuje služební orgán tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly podle možností na sobotu a neděli. Vyžaduje-li to povaha zaměstnání, může služební orgán dobu zaměstnání rozvrhnout nerovnoměrně.

(3) Voják má nárok na přestávku na jídlo a oddech po každých 6 hodinách zaměstnání, na osobní volno po ukončení zaměstnání a na nepřetržitý spánek v trvání 8 hodin.

(4) Do doby zaměstnání se započítává výkon služby ve směně. Délka služby ve směně nesmí přesáhnout 24 hodin. Voják má nejdéle po každých 6 hodinách výkonu služby ve směně nárok na přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Přestávky na jídlo a oddech se započítávají do doby směny. Mezi dvěma směnami má voják nárok na nepřetržitý odpočinek tak, aby mezi koncem směny a počátkem následujícího zaměstnání bylo nejméně 12 hodin. Služební orgán může výjimečně, zejména při výcviku mimo útvar, nebo hrozí-li nebezpečí ohrožení zdraví, života nebo majetku, nepřetržitý odpočinek zkrátit až na 6 hodin.

§ 7
Vycházka

(1) Voják má nárok po skončení zaměstnání na opuštění vojenského objektu (dále jen „vycházka“), nebrání-li tomu služební úkoly.

(2) Voják je povinen předem ohlásit vycházku služebnímu orgánu.

(3) Vojákovi v základní nebo náhradní službě vzniká nárok na vycházku nejdříve po 3 týdnech výkonu vojenské činné služby.

(4) Ustanovení odstavce 3 se nevztahuje na vojáky v základní nebo náhradní službě, kteří byli povoláni k dokončení této služby.

§ 8
Vojenský stejnokroj a jeho nošení

(1) Voják je povinen nosit vojenský stejnokroj, vojenské odznaky a jinou předepsanou výstroj. Výjimku z povinnosti nosit vojenský stejnokroj může vojákovi povolit služební orgán; voják nesmí nosit vojenský stejnokroj na soukromé cestě v zahraničí.

(2) Náležitosti vojenského stejnokroje a jeho nošení stanoví Ministerstvo obrany (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou.

HLAVA II
VOJENSKÉ HODNOSTI A ZMĚNY V PRŮBĚHU VOJENSKÉ ČINNÉ SLUŽBY

§ 9
Vojenské hodnosti

(1) Stanovují se tyto vojenské hodnosti (dále jen „hodnost“):

a) pro mužstvo – vojín,
b) pro poddůstojníky – svobodník, desátník a četař.

(2) Odvedenci, který nastoupil vojenskou činnou službu, náleží hodnost vojína. Hodnost vojína náleží též odvedenci, který byl zařazen do zálohy z důvodu prominutí základní nebo náhradní služby.[6])

(3) Pro rotmistry, praporčíky, důstojníky a generály v záloze se použijí hodnosti stanovené pro vojáky z povolání.[7])

§ 10
Jmenování

(1) Voják může být jmenován do vyšší hodnosti, jestliže splňuje stanovené požadavky, a pro funkci, do níž je zařazen, je plánována vyšší hodnost. Vojáka, který vykonává kázeňský trest vězení, nelze jmenovat do vyšší hodnosti.

(2) Jmenovat vojáka do vyšší hodnosti je oprávněn prezident, ministr nebo jiný služební orgán.

(3) Voják, který se během výkonu základní služby připravuje pro výkon funkce, pro niž jsou plánovány

---

[5]) § 29 a 30 zákona č. 219/1999 Sb.

[6]) § 29 zákona č. 218/1999 Sb.

[7]) § 7 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.

hodnosti rotmistrů, praporčíků nebo důstojníků v záloze, může být jmenován do první rotmistrovské, praporčické nebo důstojnické hodnosti nejdříve dnem zařazení do zálohy.

§ 11

Odnětí a ztráta hodnosti

(1) Vyšší hodnost se odejme vojákovi v činné službě a mimo činnou službu za zvlášť závažné úmyslné porušení jeho povinností.

(2) Vyšší hodnost lze odejmout vojákovi v činné službě a mimo činnou službu, který se dopustil závažného jednání, jež je v rozporu s požadavky kladenými na vojáka.

(3) Vojákům, jimž byla vyšší hodnost odňata, přísluší hodnost vojína.

(4) Generálům mimo činnou službu odnímá vyšší hodnost prezident na návrh vlády.

(5) Důstojníkům mimo činnou službu odnímá vyšší hodnost ministr.

(6) Praporčíkům, rotmistrům a poddůstojníkům mimo činnou službu odnímá vyšší hodnost služební orgán.

(7) Poddůstojníkům v základní službě odnímá vyšší hodnost služební orgán.

(8) Rozhodnutí o odnětí vyšší hodnosti podle odstavců 4 až 6 lze vydat do 6 měsíců ode dne, kdy se služební orgán o jednání uvedeném v odstavci 1 nebo 2 dověděl, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(9) Rozhodnutí o odnětí vyšší hodnosti podle odstavce 7 a rozhodnutí o odnětí vyšší hodnosti u vojáků v záloze povolaných na vojenské cvičení lze vydat do 30 dnů ode dne, kdy se služební orgán o jednání uvedeném v odstavci 1 nebo 2 dověděl, nejpozději však do 3 měsíců ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(10) Je-li zvlášť závažné úmyslné porušení povinností vojáka jednáním, pro nějž je proti vojákovi vedeno trestní řízení, běh lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí o odnětí vyšší hodnosti podle odstavců 8 a 9 neskončí do 4 měsíců ode dne nabytí právní moci rozsudku nebo jiného rozhodnutí, jímž bylo trestní řízení pravomocně ukončeno.

(11) Proti rozhodnutí o odnětí vyšší hodnosti se voják může odvolat. Odvolání se podává k nejbližšímu nadřízenému toho, kdo o odnětí vyšší hodnosti rozhodl, a to do 15 dnů od oznámení rozhodnutí. Nadřízený je povinen o odvolání rozhodnout do 30 dnů od doručení odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

(12) Proti rozhodnutí ministra o odnětí vyšší hodnosti se lze odvolat k prezidentovi.

(13) Proti rozhodnutí prezidenta se nelze odvolat.

(14) Ustanovení trestního zákona o ztrátě vojenské hodnosti zůstávají nedotčena.

§ 12

Zařazování do funkce

(1) Voják se zařazuje do funkce v souladu s potřebami ozbrojených sil.

(2) Voják v základní službě může být dočasně zařazen do volné funkce plánované pro vojáka z povolání nejdéle na dobu 9 měsíců.

(3) O zařazení do funkce rozhoduje služební orgán.

§ 13

Přemístění a převedení

(1) Voják v základní nebo náhradní službě může být přemístěn k výkonu funkce podle potřeb ozbrojených sil nebo na vlastní žádost z rodinných, hospodářských nebo sociálních důvodů k jinému útvaru Armády České republiky.

(2) Voják v základní nebo náhradní službě může být převeden k výkonu funkce podle potřeb ozbrojených sil nebo na vlastní žádost z rodinných, hospodářských nebo sociálních důvodů od útvaru Armády České republiky k útvaru Hradní stráže a naopak.

(3) Žádost o přemístění nebo převedení z rodinných, hospodářských nebo sociálních důvodů musí voják v základní nebo náhradní službě doložit potvrzením příslušných orgánů.

(4) Voják v základní nebo náhradní službě se nepřemísťuje a nepřevádí v době

a) výcviku ve školách nebo v kursech,

b) přezkumného řízení[8]) a léčení,

c) řízení o kázeňském přestupku nebo trestního řízení,

d) výkonu kázeňského trestu vězení.

(5) O přemístění a převedení rozhoduje služební orgán.

§ 14

Odvelení

(1) Voják může být odvelen k dočasnému plnění úkolů ozbrojených sil k jinému útvaru, nejdéle však na dobu 9 měsíců.

[8]) § 36 až 39 zákona č. 218/1999 Sb.

(2) Vojáka v záloze, který je povolán na vojenské cvičení, a vojáka v náhradní službě lze odvelet k jinému útvaru jen za účelem výcviku.

(3) Vojáka v základní nebo náhradní službě, který byl přemístěn nebo převeden k útvaru z rodinných, hospodářských nebo sociálních důvodů, nelze odvelet.

(4) O odvelení rozhoduje služební orgán.

§ 15

Služební cesta

(1) Voják může být vyslán na služební cestu k plnění služebních úkolů nebo z jiných důvodů do jiného místa, než je místo jeho zařazení do funkce.

(2) O vyslání vojáka na služební cestu rozhoduje služební orgán.

§ 16

Hodnocení

(1) Hodnocení je základním podkladem pro rozhodování ve věcech průběhu základní nebo náhradní služby a vojenského cvičení vojáků. Hodnocení zpracovává písemně služební orgán.

(2) Obsahem hodnocení je vojenskoodborná způsobilost, zdravotní způsobilost, morální kvality a osobní vlastnosti vojáka.

(3) Voják musí být s hodnocením seznámen.

HLAVA III

DOVOLENÁ

§ 17

Řádná dovolená

(1) Voják v základní službě má za 12 měsíců základní služby nárok na řádnou dovolenou v délce 28 kalendářních dnů. Řádnou dovolenou lze čerpat nejdříve po výkonu 3 měsíců služby, a to i po částech.

(2) Řádnou dovolenou uděluje služební orgán, který je povinen určit nástup řádné dovolené tak, aby ji voják mohl vyčerpat do konce základní služby; přihlíží se při tom k potřebám výcviku, plnění služebních úkolů a k požadavkům vojáka.

(3) Řádná dovolená se přerušuje, je-li voják v době jejího čerpání uznán neschopným k výkonu zaměstnání pro nemoc nebo úraz.

(4) Doba řádné dovolené se započítává do doby základní služby.

(5) Nárok na nevyčerpanou řádnou dovolenou nebo její část zaniká skončením základní služby.

(6) Voják povolaný k dokončení základní služby má nárok na řádnou dovolenou nebo na její poměrnou část, kterou nevyčerpal před přerušením základní služby.[9])

§ 18

Zvláštní dovolená

(1) Voják má nárok na zvláštní dovolenou v délce 2 kalendářních dnů při úmrtí rodiče, manžela, druha, dítěte, sourozence, pěstouna, osvojitele a na vlastní svatbu. Při živelní pohromě, která postihla vojáka nebo osoby podle věty první, má voják nárok na zvláštní dovolenou v délce 10 kalendářních dnů.

(2) Vojákovi v základní službě se před povoláním do služebního poměru vojáka z povolání uděluje zvláštní dovolená v délce 10 kalendářních dnů.

(3) Doba zvláštní dovolené se započítává do doby základní nebo náhradní služby anebo vojenského cvičení.

(4) Důvody zakládající nárok na zvláštní dovolenou je voják povinen prokázat.

(5) Zvláštní dovolenou uděluje služební orgán.

§ 19

Dovolená bez nároku na peněžní náležitosti

(1) Vojákovi v základní službě lze udělit ze zvlášť závažných rodinných a osobních důvodů dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti v celkové délce do 30 kalendářních dnů; délka této dovolené nesmí přesáhnout 30 kalendářních dnů za celou dobu základní služby.

(2) Vojákovi v náhradní službě lze dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti udělit v délce do 7 kalendářních dnů; délka této dovolené nesmí přesáhnout 7 kalendářních dnů za celou dobu náhradní služby.

(3) Doba dovolené bez nároku na peněžní náležitosti se započítává do doby základní nebo náhradní služby.

(4) Dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti uděluje služební orgán.

§ 20

Zdravotní dovolená

(1) Vojákovi v základní službě se uděluje zdravotní dovolená v délce do 30 kalendářních dnů, a to

[9]) § 26 zákona č. 218/1999 Sb.

jen ve výjimečných případech na základě rozhodnutí přezkumné komise.[8])

(2) Doba zdravotní dovolené se započítává do doby základní služby.

ČÁST TŘETÍ
OBČANSKÁ PRÁVA A VOJENSKÉ KÁZEŇSKÉ PRÁVO

HLAVA I
OMEZENÍ OBČANSKÝCH PRÁV VOJÁKA

§ 21

Právo svobodně projevovat náboženství nebo víru

Voják může svobodně projevovat své náboženství nebo víru v době osobního volna, nebrání-li tomu povinnosti, které vyplývají z výkonu vojenské činné služby.

§ 22

Shromažďovací a sdružovací právo

(1) Voják nesmí po dobu výkonu vojenské činné služby vyvíjet činnost ve prospěch politických stran a politických hnutí ani pořádat politická shromáždění a vykonávat politickou agitaci ve vojenských objektech a při činnosti ozbrojených sil mimo vojenské objekty.

(2) Činnost v občanských sdruženích a odborových organizacích může voják vykonávat pouze v době svého osobního volna, nebrání-li tomu povinnosti, které vyplývají z výkonu vojenské činné služby.

HLAVA II
KÁZEŇSKÁ PRAVOMOC, KÁZEŇSKÉ ODMĚNY, KÁZEŇSKÉ TRESTY A JEJICH UKLÁDÁNÍ

§ 23

Vojenská kázeň

Každý voják musí dodržovat vojenskou kázeň, která spočívá v řádném plnění povinností vojáka.

§ 24

Základní povinnosti vojáka

(1) Voják je zejména povinen

a) připravovat se k obraně vlasti a k plnění úkolů ozbrojených sil výcvikem, odbornou přípravou a zvyšováním tělesné zdatnosti,
b) seznámit se s vojenskými předpisy,
c) dodržovat právní a vojenské předpisy a plnit rozkazy nadřízených,
d) zachovávat pravidla vojenské zdvořilosti,
e) pečovat o svěřený vojenský materiál,[10])
f) dodržovat předpisy o ochraně utajovaných skutečností,
g) chránit životní prostředí.

(2) Voják v základní nebo náhradní službě je povinen služebnímu orgánu neodkladně hlásit a písemně doložit skutečnosti důležité pro vojenskou evidenci, zejména změnu příjmení, adresu trvalého a přechodného pobytu, uzavření nebo rozvod manželství, ovdovění a narození nebo osvojení dítěte.

(3) Domnívá-li se voják, že rozkaz nadřízeného je v rozporu s právním předpisem, je povinen nadřízeného na tuto skutečnost upozornit. Trvá-li nadřízený na splnění rozkazu, je voják povinen jej splnit. Voják je povinen odepřít splnění rozkazu nadřízeného, jestliže by jeho splněním spáchal trestný čin; tuto skutečnost ohlásí neodkladně vyššímu nadřízenému.

(4) Je-li při výkonu vojenské činné služby neodkladně třeba zákroku k odvrácení škody hrozící ve vojenských objektech a na vojenském materiálu, je voják povinen zakročit; nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost nebo jestliže by zákrokem vystavil vážnému ohrožení sebe nebo ostatní vojáky a občany nebo osoby sobě blízké.

§ 25

Vojenská kázeňská pravomoc

(1) Pravomoc udělovat kázeňské odměny a ukládat kázeňské tresty má prezident, ministr nebo jiný služební orgán.

(2) Vojenské kázeňské pravomoci podléhají vojáci v základní nebo náhradní službě a vojáci v záloze povolaní na vojenské cvičení.

§ 26

Kázeňské odměny

(1) Kázeňskými odměnami jsou zejména

a) pochvala,
b) prominutí uloženého kázeňského trestu,
c) pochvalný list,
d) věcný nebo peněžitý dar,
e) udělení čestného odznaku,
f) krátkodobé volno k opuštění útvaru na 2 kalendářní dny,
g) mimořádné jmenování do vyšší hodnosti.

[10]) § 2 odst. 7 zákona č. 219/1999 Sb.

(2) Kázeňskou odměnu lze udělit za příkladné plnění vojenských povinností nebo za vynikající projev odvahy.

(3) Vynikajícím projevem odvahy se rozumí zejména projev statečnosti při záchraně života nebo majetku.

§ 27

Mimořádné jmenování do vyšší hodnosti

(1) Voják může být mimořádně jmenován do vyšší hodnosti o jednu hodnost.

(2) Mimořádně jmenovat lze jen v rámci stanovených hodností pro poddůstojníky, rotmistry, praporčíky nebo důstojníky.

(3) Ve výjimečných případech může vojáka mimořádně jmenovat do vyšší hodnosti o více hodností prezident nebo ministr. Ministr nemůže jmenovat do hodnosti generála.

§ 28

Kázeňské přestupky

(1) Kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje vojenskou kázeň, nejde-li o jiný správní delikt,[11]) nebo není-li trestné podle trestního zákona.

(2) Kázeňským přestupkem je také zaviněné jednání označené za přestupek podle zvláštního právního předpisu.[12])

§ 29

Kázeňské tresty a jejich ukládání

(1) Kázeňskými tresty jsou

a) důtka,
b) přísná důtka,
c) zákaz vycházek,
d) vězení,
e) snížení hodnosti o jeden stupeň.

(2) Kázeňský trest vězení je mimořádným trestem, který lze ukládat pouze za nejzávažnější kázeňské přestupky.

(3) Vojínovi v základní nebo náhradní službě lze ukládat tyto kázeňské tresty: důtku, přísnou důtku, zákaz vycházek v délce do 21 dnů, vězení v délce do 14 dnů. Vojákyním se kázeňský trest vězení neukládá.

(4) Vojínovi v záloze povolanému na vojenské cvičení lze ukládat tyto kázeňské tresty: důtku, přísnou důtku, zákaz vycházek v délce do 7 dnů, vězení v délce do 4 dnů.

(5) Poddůstojníkům v základní službě lze ukládat tyto kázeňské tresty: důtku, přísnou důtku, zákaz vycházek v délce do 14 dnů, snížení hodnosti o jeden stupeň, odnětí poddůstojnické hodnosti.

(6) Poddůstojníkům v záloze povolaným na vojenské cvičení lze ukládat tyto kázeňské tresty: důtku, přísnou důtku, zákaz vycházek do 3 dnů, snížení hodnosti o jeden stupeň.

(7) Rotmistrům, praporčíkům, důstojníkům a generálům v záloze povolaným na vojenské cvičení lze ukládat tyto kázeňské tresty: důtku, přísnou důtku, snížení hodnosti o jeden stupeň.

HLAVA III

ŘÍZENÍ VE VĚCECH KÁZEŇSKÝCH PŘESTUPKŮ

§ 30

(1) Ustanovení této hlavy upravují řízení o kázeňských přestupcích podle § 28 odst. 1.

(2) Kázeňské přestupky podle § 28 odst. 2 projednávají orgány s kázeňskou pravomocí podle zvláštních právních předpisů[12]) a ukládají za ně sankce v nich uvedené; pokuty a náhrady nákladů řízení jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 31

Podmínky pro ukládání kázeňských trestů

(1) Před uložením kázeňského trestu musí být úplně a přesně zjištěn skutkový stav.

(2) Voják má právo před uložením kázeňského trestu vyjádřit se k věci, navrhnout důkazy a hájit se.

(3) Služební orgán je oprávněn žádat o vysvětlení také toho, kdo podal podnět.

(4) Kázeňský trest lze uložit jen tehdy, prokáže-li se, že se voják kázeňského přestupku dopustil, a nepostačuje-li k jeho nápravě samotné projednání kázeňského přestupku. Prokáže-li se, že se voják kázeňského přestupku nedopustil, řízení se zastaví.

(5) Druh a výše kázeňského trestu musejí být úměrné povaze kázeňského přestupku a jeho následkům, míře zavinění, okolnostem, za kterých byl spáchán, dřívějšímu chování vojáka, předvídanému účinku trestu na vojáka a na obnovení vojenské kázně. Přihlíží

---

[11]) Například zákon č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Například zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 35/1993 Sb. a zákona č. 113/1997 Sb.

se i k druhu a množství dosud nezahlazených kázeňských trestů.

(6) Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu musí mít písemnou formu a musí být vojákovi oznámeno včetně poučení o jeho právu na odvolání.

§ 32

Lhůta pro vydání rozhodnutí o uložení kázeňských trestů

Kázeňský trest lze uložit nejdříve následující den po spáchání kázeňského přestupku, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dověděl nadřízený vojáka. Je-li jednání vojáka, v němž lze spatřovat naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku, předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta 30 dnů pro uložení kázeňského trestu běžet dnem, kdy se nadřízený dověděl o výsledku tohoto šetření; dopustil-li se voják kázeňského přestupku v zahraničí, dnem následujícím po dni návratu vojáka ze zahraničí. Za kázeňský přestupek lze uložit kázeňský trest do 6 měsíců ode dne jeho spáchání.

§ 33

Zákaz uložení kázeňských trestů

(1) Kázeňský trest nelze uložit, byl-li voják za týž skutek již pravomocně odsouzen soudem nebo o tomto skutku pravomocně rozhodl jiný příslušný orgán; byl-li kázeňský trest uložen dříve, zruší se s účinností ode dne uložení.

(2) Za jeden kázeňský přestupek lze uložit pouze jeden kázeňský trest.

Odvolání

§ 34

(1) Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se může voják písemně odvolat do 3 dnů od jeho oznámení k nejbližšímu nadřízenému toho, kdo kázeňský trest uložil, (dále jen „odvolací orgán“).

(2) Odvolání má odkladný účinek.

(3) Proti rozhodnutí ministra o uložení kázeňského trestu se lze odvolat k prezidentovi.

(4) Proti rozhodnutí prezidenta se nelze odvolat.

§ 35

(1) Odvolací orgán může zřídit tříčlennou kázeňskou komisi jako poradní orgán. Členem komise musí být osoba s právnickým vzděláním a zároveň musí být v komisi umožněna účast zástupci vojenské veřejnosti. Kázeňská komise zaujímá stanovisko většinou hlasů. Při rozhodování o odvolání přihlédne odvolací orgán ke stanovisku kázeňské komise.

(2) Odvolací orgán přezkoumá napadené rozhodnutí o uložení kázeňského trestu s ohledem na splnění podmínek pro ukládání kázeňských trestů podle § 31, a to zejména vzhledem k námitkám obsaženým v odvolání.

(3) O odvolání nelze rozhodnout bez vyjádření toho, kdo kázeňský trest uložil, a bez vyslechnutí vojáka, proti němuž je vedeno řízení o kázeňském přestupku.

(4) Odvolání lze vzít zpět do doby rozhodnutí odvolacího orgánu.

§ 36

Rozhodnutí o odvolání

(1) Po přezkoumání rozhodnutí odvolací orgán uložený kázeňský trest zruší nebo zmírní anebo potvrdí.

(2) Rozhodnutí o odvolání je konečné a nelze se proti němu odvolat.

(3) Rozhodnutí o odvolání musí být vyhotoveno písemně a doručeno vojákovi, který se odvolal, a služebnímu orgánu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

(4) O odvolání rozhodne odvolací orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 10 dnů od doručení odvolání; nerozhodne-li o odvolání v této lhůtě, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu zruší.

§ 37

Právní moc rozhodnutí

Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu je pravomocné, jestliže

a) voják se výslovně vzdal práva na odvolání nebo podané odvolání vzal zpět,

b) proti němu nebylo ve stanovené lhůtě podáno odvolání,

c) bylo rozhodnuto v odvolacím řízení,

d) se proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nelze odvolat.

§ 38

Lhůta pro výkon kázeňského trestu

(1) Výkon kázeňského trestu lze nařídit nejdříve následující den po dni, kdy se rozhodnutí o jeho uložení stalo pravomocným, nejpozději však do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

(2) Kázeňský trest nelze vykonat, jestliže výkon kázeňského trestu nebyl nařízen ve lhůtě podle odstavce 1.

§ 39

Výkon kázeňského trestu vězení

(1) Kázeňský trest vězení se vykonává ve vojenské věznici; nástup trestu určí nadřízený po lékařské prohlídce, které je voják povinen se podrobit.

(2) Výkon kázeňského trestu vězení spočívá v omezení osobní svobody pobytem ve vojenské věznici a v nařízení pracovní činnosti, která se vykonává nejvýše 8 hodin denně. Ve výkonu kázeňského trestu vězení je voják střežen.

(3) Voják má právo na vycházku ve vojenském objektu v doprovodu v celkovém trvání 60 minut denně.

(4) Výkon kázeňského trestu vězení se přerušuje ve dnech státních svátků, voleb do Parlamentu a pro nemoc nebo úraz vojáka.

(5) Z výcvikových nebo jiných závažných důvodů může nadřízený, který kázeňský trest uložil, výkon kázeňského trestu vězení přerušit.

(6) Výkon kázeňského trestu vězení nebo výkon jeho zbytku po přerušení musí být zahájen nejpozději do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, jinak se nevykoná.

§ 40

Zahlazení kázeňského trestu

(1) Kázeňský trest se zahlazuje

a) po uplynutí 3 měsíců od jeho uložení, jestliže voják nebyl v této době kázeňsky trestán,

b) byl-li kázeňský trest prominut,

c) při propuštění z vojenské činné služby.

(2) Zahlazením kázeňského trestu se na vojáka hledí, jako by nebyl potrestán.

(3) Zahlazením kázeňského trestu snížení hodnosti o jeden stupeň se snížená hodnost vrací, byl-li tento trest prominut.

§ 41

Společná ustanovení o kázeňských přestupcích

(1) Kázeňský trest nadřízenému nelze oznámit v přítomnosti jeho podřízených nebo hodnostně vyššímu v přítomnosti hodnostně nižších.

(2) Kázeňský trest nelze uložit nebo vykonat, byl-li kázeňský přestupek promlčen nebo uložený kázeňský trest prominut anebo vztahuje-li se na něj amnestie prezidenta.

§ 42

Amnestie

Amnestii ve věcech kázeňských přestupků vojáků uděluje prezident.

ČÁST ČTVRTÁ

BEZPEČNOST A OCHRANA ZDRAVÍ

§ 43

Základní ustanovení o bezpečnosti a ochraně zdraví

Dodržování bezpečnosti a ochrany zdraví je nedílnou součástí výkonu vojenské činné služby. Služební orgány zajišťují pro výkon vojenské činné služby takové podmínky, aby vojáci mohli řádně plnit úkoly bez ohrožení zdraví. Státní odborný dozor nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu vojenské činné služby provádí ministerstvo.

§ 44

Povinnosti služebního orgánu

Služební orgán je zejména povinen

a) zabezpečovat a kontrolovat dodržování předpisů a rozkazů vydaných k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu vojenské činné služby,

b) zjišťovat příčiny úrazů a nemocí z povolání a soustavně vytvářet podmínky pro předcházení úrazům a nemocím z povolání, jakož i dalším onemocněním, která vznikají vlivem prostředí, v němž voják vykonává vojenskou činnou službu,

c) zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví všech fyzických osob, které se s jeho vědomím zdržují v prostorách, za které odpovídá,

d) odstraňovat závady a nedostatky v zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví,

e) zajišťovat školení pro činnost vojáka,

f) vojákům, u kterých to vyžaduje ochrana života a zdraví, bezplatně poskytovat osobní ochranné prostředky a mycí, čisticí a dezinfekční prostředky,

g) zařazovat k výkonu zaměstnání jen vojáky zdravotně způsobilé.

§ 45

Povinnosti vojáka

(1) Voják je povinen dbát o svou vlastní bezpečnost a o své zdraví při výkonu vojenské činné služby.

(2) Voják je v zájmu vlastní bezpečnosti a ochrany zdraví dále zejména povinen

a) oznamovat nadřízenému změny zdravotního stavu,

b) dodržovat právní a vojenské předpisy a rozkazy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví,

c) oznamovat služebnímu orgánu nedostatky a závady v bezpečnosti a ochraně zdraví a podle možností se podílet na jejich odstraňování,

d) oznamovat nadřízenému každý úraz, dovoluje-li to povaha úrazu,

e) nepožívat alkoholické nápoje a neužívat jiné návykové látky ve vojenských objektech a v době zaměstnání i mimo vojenské objekty, nenastupovat pod jejich vlivem do zaměstnání a dodržovat stanovený zákaz kouření.

ČÁST PÁTÁ

ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU A NÁHRADA ŠKODY

HLAVA I

ODPOVĚDNOST VOJÁKA ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU STÁTU

Obecná odpovědnost

§ 46

(1) Voják odpovídá státu za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením svých povinností při výkonu vojenské činné služby nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinnosti ze strany státu, odpovědnost vojáka se poměrně omezí.

(3) Zavinění vojáka prokazuje služební orgán, s výjimkou případů uvedených v § 49 a 51.

§ 47

Voják neodpovídá za škodu,

a) která vyplývá z rizika řádného výkonu zaměstnání,

b) kterou způsobil při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví, anebo škody hrozící majetku, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počínal si přitom způsobem přiměřeným okolnostem,

c) kterou způsobil ve stavu, kdy bez vlastního zavinění nebyl schopen ovládnout své jednání nebo posoudit jeho následky.

§ 48

Odpovědnost za nesplnění povinnosti k odvrácení škody

Na vojákovi, který vědomě nezakročil při výkonu vojenské činné služby proti hrozící škodě nebo neohlásil hrozící škodu, může nadřízený požadovat, aby se podílel na náhradě škody, která byla způsobena státu, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, nelze-li škodu nahradit jinak. Přitom se přihlédne zejména k tomu, co bránilo splnění povinnosti, k výši a povaze škody.

Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat

§ 49

(1) Ministr stanoví funkce, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o hmotné odpovědnosti.

(2) Převzal-li voják na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za hodnoty svěřené k vyúčtování, odpovídá za vzniklý schodek. V dohodě lze s vojákem současně ujednat, že bude-li vykonávat službu s více vojáky, kteří uzavřeli dohodu o hmotné odpovědnosti, odpovídají za schodek společně.

(3) Dohoda o hmotné odpovědnosti musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(4) Voják se zprostí odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, prokáže-li, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

§ 50

(1) Voják, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, od ní může odstoupit při změně zastávané funkce, nebo pokud nadřízený v přiměřené době, nejdéle však v době do jednoho měsíce od obdržení jeho písemného upozornění, neodstraní nebo nezabezpečí odstranění závad při výkonu zaměstnání, které brání řádnému hospodaření se svěřenými hodnotami. Při společné hmotné odpovědnosti může voják od dohody odstoupit, je-li na pracoviště služebně zařazen jiný voják nebo jiný nadřízený. Odstoupení od dohody o hmotné odpovědnosti musí být písemné.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem zařazení do jiné funkce, při přemístění, převedení nebo odvelení, dnem doručení odůvodněného odstoupení od této dohody a dnem ukončení vojenské činné služby.

§ 51

Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů

Voják odpovídá za ztrátu vojenského materiálu[10]) a jiných předmětů, které převzal na základě písemného potvrzení. Této odpovědnosti se zprostí, prokáže-li, že ztrátu nezavinil.

Rozsah náhrady škody

§ 52

(1) Voják, který odpovídá za škodu, je povinen nahradit skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže ji neodčiní uvedením do předešlého stavu.

(2) Horní hranice výše náhrady škody způsobené z nedbalosti a při nesplnění povinnosti k odvrácení

škody nesmí přesáhnout u jednotlivého vojáka čtyřapůlnásobek minimální mzdy.[13]) Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena

a) na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů, kdy horní hranice náhrady škody nesmí přesáhnout u jednotlivého vojáka částku šestinásobku minimální mzdy,[13])
b) v opilosti, kterou si voják přivodil, nebo v důsledku toho, že vědomě užil jiné návykové látky.[14])

(3) Odpovídá-li za škodu několik vojáků, je každý z nich povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění; způsobil-li některý z nich škodu úmyslně, odpovídá za celou škodu.

(4) Způsobil-li škodu také stát, je voják povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

§ 53

(1) Při společné odpovědnosti za schodek se jednotlivým vojákům určí podíl náhrady podle poměru jejich peněžních náležitostí, přičemž peněžní náležitosti nadřízeného a jeho zástupce se započítávají ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady škody stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých vojáků s výjimkou nadřízeného a jeho zástupce přesáhnout částku rovnající se jejich peněžním náležitostem přijatým v měsíci před vznikem škody. Neuhradí-li se takto určenými podíly celá škoda, je povinen uhradit zbytek nadřízený a jeho zástupce podle poměru svých peněžních náležitostí.

(3) Zavinil-li některý ze společně odpovědných vojáků celý schodek nebo jeho část, hradí schodek tento voják podle míry svého zavinění. Zbývající část schodku hradí všichni společně odpovědní vojáci podíly určenými podle odstavců 1 a 2.

§ 54

Při určování výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

§ 55

(1) Výši náhrady škody lze určit i nižší částkou, než je skutečná škoda, popřípadě než je horní hranice stanovená v § 52; výše náhrady škody však musí činit u jednotlivého vojáka nejméně jednu desetinu skutečné škody, nejvýše však ve výši stanovených horních hranic. Byla-li škoda způsobena za velmi ztížených podmínek výcviku anebo utrpěl-li voják při způsobení škody vážnou újmu na zdraví, lze náhradu škody snížit u jednotlivého vojáka i pod jednu desetinu náhrady škody uvedené v první větě, popřípadě lze od náhrady škody upustit. Jde-li o škodu způsobenou po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek nebo o škodu na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat, anebo o škodu způsobenou ztrátou svěřených předmětů, může náhradu škody nižší částkou určit pouze soud.

(2) Způsobil-li škodu voják z nedbalosti při dopravní nehodě, lze od vymáhání náhrady škody zcela upustit, došlo-li k dopravní nehodě za ztížených podmínek a jde-li o první zavinění vojáka nebo o nehodu způsobenou v důsledku jeho malé zkušenosti anebo došlo-li při dopravní nehodě k vážnému poškození jeho zdraví.

(3) Při určování výše náhrady škody podle odstavce 1 se přihlíží zejména k plnění služebních povinností vojákem, k výši a povaze škody a k tomu, jak k ní došlo.

(4) Náhradu škody nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně.

§ 56

(1) O náhradě škody rozhodují služební orgány, pokud nedojde k dohodě o náhradě škody. Dohoda o náhradě škody musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(2) Byla-li škoda způsobena trestným činem, rozhodne služební orgán o povinnosti vojáka uhradit škodu jen tehdy, jestliže o ní nerozhodl soud.

(3) Jestliže voják uhradil alespoň dvě třetiny určené náhrady škody a dosahuje-li mimořádných kladných výsledků při výkonu zaměstnání, lze upustit od vymáhání zbylé částky náhrady škody. To neplatí při škodě, kterou voják způsobil úmyslně na svěřených hodnotách, které je povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů, po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek.

HLAVA II

ODPOVĚDNOST STÁTU ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU VOJÁKOVI

§ 57

Obecná odpovědnost

Za škodu způsobenou vojákovi při výkonu zaměstnání, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon

[13]) Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění nařízení vlády č. 320/1997 Sb. a nařízení vlády č. 317/1998 Sb.

[14]) § 1 odst. 3 zákona č. 37/1989 Sb.

zaměstnání porušením právní povinnosti, odpovídá stát.

§ 58

Odpovědnost za škodu na odložených věcech a za škodu na věcech

(1) Stát odpovídá za škodu na věcech, které voják odložil při výkonu vojenské činné služby nebo v přímé souvislosti s ním na určeném nebo obvyklém místě. Služební orgány jsou povinny vytvořit podmínky pro bezpečné ukládání věcí.

(2) Za věci, které voják odložil na jiném než určeném nebo obvyklém místě nebo které nadřízený nepřevzal do zvláštní úschovy, odpovídá stát jen do výše dvojnásobku minimální mzdy, kterou stanovuje zvláštní právní předpis.[13]) Jestliže škoda na těchto věcech byla způsobena jiným vojákem nebo jestliže nadřízený převzal tyto věci do úschovy, hradí se škoda bez omezení.

(3) Nárok na náhradu škody zanikne, jestliže její vznik voják neohlásil nadřízenému bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dověděl.

(4) Za škodu způsobenou na věcech vojáka při výkonu zaměstnání nebo v přímé souvislosti s ním anebo při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví anebo škody hrozící majetku odpovídá stát.

§ 59

Odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocích z povolání

(1) Za škodu na zdraví, kterou voják utrpěl při výkonu zaměstnání, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon zaměstnání (dále jen „služební úraz“), odpovídá stát.

(2) Za škodu způsobenou vojákovi nemocí z povolání odpovídá stát. To platí i tehdy, jestliže občan byl před zjištěním nemoci z povolání vojákem a vykonával zaměstnání, při němž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen. Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc, která vznikla před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání,[15]) a to od jejího zařazení do seznamu a za dobu nejvýše 3 let před jejím zařazením do seznamu.

(3) Výkonem zaměstnání nebo činností v přímé souvislosti s ním není řádná dovolená, zvláštní dovolená, dovolená bez nároku na peněžní náležitosti, zdravotní dovolená, krátkodobé volno k opuštění posádky, vycházka a nenařízená činnost v době osobního volna.

§ 60

Náhrady škody na zdraví

Vojákovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je stát povinen v rozsahu, ve kterém za škodu odpovídá, poskytnout

a) náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti po propuštění z vojenské činné služby,
b) náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti,
c) náhradu za bolest,
d) náhradu za ztížení společenského uplatnění,
e) náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením,
f) jednorázové mimořádné odškodnění.

§ 61

Náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti

(1) Náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti vojáka propuštěného z vojenské činné služby činí rozdíl mezi průměrným výdělkem[16]) ppřed vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání a výší nemocenského. U vojáka, který byl před nástupem vojenské činné služby samostatně výdělečně činný, se za průměrný výdělek považuje základ daně z příjmů[17]) za poslední zdaňovací období. Náhrada za ztrátu na výdělku náleží však nejvýše ve výši dvacetinásobku minimální mzdy.[13])

(2) Náhrada podle odstavce 1 náleží i při další pracovní neschopnosti z důvodu téhož služebního úrazu nebo nemoci z povolání; přitom se vychází z průměrného výdělku[16]) před vznikem této další škody. Odstavec 1 věta druhá platí obdobně. Jestliže voják neměl před vznikem škody žádný příjem, považuje se za výdělek pravděpodobný plat, kterého dosahují zaměstnanci se srovnatelným vzděláním a praxí. Jestliže však vojákovi před vznikem této další škody náležela náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, poskytne se mu náhrada podle předchozího odstavce do výše částky, do které by mu náležela náhrada podle § 62, kdyby nebyl práce neschopen; přitom se za výdělek po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje nemocenské.

---

[15]) Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání.

[16]) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

[17]) § 5 a 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 62

Náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti

(1) Náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při uznání plné invalidity nebo částečné invalidity se poskytne vojákovi v takové výši, aby spolu s jeho příjmem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s připočtením případného plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, který se poskytuje z téhož důvodu, se rovnala jeho průměrnému výdělku[16]) před vznikem škody. Ustanovení § 61 odst. 1 věta druhá a třetí a ustanovení § 61 odst. 2 věta třetí platí obdobně. Přitom se nepřihlíží ke zvýšení plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu pro bezmocnost nebo ke snížení tohoto důchodu podle právních předpisů o důchodovém pojištění.

(2) Náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti náleží vojákovi i při pracovní neschopnosti z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se za příjem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje plat nebo vyměřovací základ, z něhož se stanoví nemocenské,[18]) a pokud voják nebyl plátcem záloh na nemocenské pojištění, trojnásobek částky, do níž se započítává plně částka osobního vyměřovacího základu pro stanovení výpočtového základu pro vyměření důchodu z důchodového pojištění[19]) (dále jen „neomezená částka"), která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, za který náhrada náleží, snížená o jednu čtvrtinu neomezené částky.

(3) Náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti náleží vojákovi nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku.

§ 63

Náhrada za bolest, náhrada za ztížení společenského uplatnění a náhrada za účelně vynaložené náklady spojené s léčením

(1) Náhrada za bolest a náhrada za ztížení společenského uplatnění se poskytují jednorázově, za podmínek a ve výši, které stanovuje zvláštní právní předpis.[20])

(2) Náhrada za účelně vynaložené náklady spojené s léčením se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil.

§ 64

Jednorázové mimořádné odškodnění

(1) Jednorázové mimořádné odškodnění ve výši šestinásobku minimální mzdy[13]) náleží vojákovi, který se stal částečně invalidním následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání při

a) zajišťování vojenské kázně, byl-li mu úraz způsoben úmyslným trestným činem,

b) výcviku v podtlakové komoře a při nácviku seskoků z letadel, vrtulníků a balónů,

c) výcviku za mimořádně ztížených podmínek, zejména ve vysokohorském terénu, poušti, moři a bažinách,

d) telekomunikačních a jiných pracích na stožárech, pracích vykonávaných v nucených polohách bez pracovních plošin, z provazových žebříků a visutých sedaček, v závěsu na ochranném pásu a v omezeném pracovním prostoru na pracovní lávce, ve výškách nad 10 m,

e) činnosti s rizikem vzniku akutních otrav v důsledku nedýchatelnosti prostředí a s rizikem vzniku popálenin v důsledku vysoké teploty prostředí, kdy je nutno pro vysokou koncentraci škodlivých nebo jedovatých látek použít zvláštní dýchací nebo izolační přístroj anebo zvláštní ochranný oděv,

f) činnosti pod vodou za zvýšeného tlaku vzduchu, při níž je nutno používat potápěčský přístroj s přívodem přetlakového vzduchu hadicí, dýchací přístroj se vzduchem stlačeným v lahvi, kyslíkový přístroj s regenerací vzdušnin nebo jiná zařízení pro práci pod vodou, a dále při hlubokém brodění, jízdě pod vodou a při plavbě techniky,

g) činnosti s rizikem ozáření a s rizikem nákazy,

h) cvičení ve vojenské hasičské jednotce.

(2) Voják, který se stal částečně invalidním následkem služebního úrazu vzniklého při letech podle plánu letové přípravy, při zkušebních letech a zalétávání letecké techniky, při seskocích z letadel, vrtulníků a balónů, při likvidaci výbušnin a munice, při záchranných pracích při pohromách ohrožujících lidské životy nebo majetek anebo za jiných obdobně nebezpečných podmínek, má nárok na jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvacetičtyřnásobku minimální mzdy.[13]) Došlo-li ke služebnímu úrazu při pyrotechnické asanaci ve zrušených vojenských újezdech nebo dalších určených prostorech, náleží vojákovi jednorázové mimořádné odškodnění ve výši čtyřicetiosminásobku minimální mzdy.[13])

---

[18]) § 145e zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

[19]) § 15 a § 107 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) Vyhláška č. 32/1965 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Vojákovi, který se stal plně invalidním následkem služebního úrazu při činnostech uvedených v odstavci 1, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvacetičtyřnásobku minimální mzdy.[13]) Vojákovi, který se stal plně invalidním následkem služebního úrazu při činnostech uvedených v odstavci 2, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvojnásobku částek uvedených v odstavci 2.

§ 65

Náhrady při úmrtí vojáka následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání

Jestliže voják následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, je stát povinen v rozsahu své odpovědnosti poskytnout pozůstalým

a) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s jeho léčením a přiměřených nákladů spojených s pohřbem,
b) náhradu nákladů na výživu pozůstalých,
c) jednorázové odškodnění pozůstalých,
d) jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých.

§ 66

Náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a přiměřených nákladů spojených s pohřbem

(1) Účelně vynaložené náklady spojené s léčením a přiměřené náklady spojené s pohřbem se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od přiměřených nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné poskytnuté podle zvláštního právního předpisu.[21])

(2) Náklady na pohřeb jsou náklady, které účtuje pohřební ústav, hřbitovní poplatky, cestovní výlohy, náklady na zřízení pomníku nebo desky a na úpravu hrobu a jedna třetina přiměřených nákladů na smuteční ošacení. Náklady na smuteční ošacení a cestovní výlohy se hradí jen nejbližším příslušníkům rodiny vojáka uvedeným v § 18 odst. 1.

(3) Náhrada nákladů na zřízení pomníku nebo desky nesmí přesáhnout čtyřnásobek minimální mzdy.[13])

§ 67

Náhrada nákladů na výživu pozůstalých

(1) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kteří byli odkázáni na výživu ze strany zemřelého.

(2) Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného výdělku zemřelého vojáka; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýšit částku, do které by příslušela zemřelému vojákovi náhrada za ztrátu na platu nebo na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, a může být poskytována nejpozději do konce kalendářního měsíce, ve kterém by zemřelý voják dovršil 65 let věku.

(3) Náhrada nákladů náleží, není-li uhrazena dávkami důchodového pojištění, které se poskytují z téhož důvodu.

§ 68

Jednorázové odškodnění pozůstalých

Jednorázové odškodnění náleží manželovi a dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění zemřelého. Dítěti náleží ve výši dvacetinásobku minimální mzdy,[13]) manželovi ve výši dvanáctinásobku minimální mzdy.[13]) V odůvodněných případech, zejména z důvodů zdravotních a sociálních, se jednorázové odškodnění v úhrnné výši dvanáctinásobku minimální mzdy[13]) poskytuje též rodičům zemřelého.

§ 69

Jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých

Pozůstalým po vojákovi, který zemřel následkem úrazu při činnostech uvedených v § 64 odst. 1 a 2, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých. Pozůstalému manželovi a každému pozůstalému dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění zemřelého, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši poloviny částek uvedených v § 64 odst. 3. Osobám, které byly odkázány na vojáka výživou, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých rovným dílem v úhrnné výši osminásobku minimální mzdy.[13])

HLAVA III

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O ODPOVĚDNOSTI ZA ŠKODU

§ 70

Zproštění odpovědnosti za škodu

(1) Stát se zprostí odpovědnosti zcela,

a) byla-li škoda způsobena tím, že poškozený voják zaviněným jednáním porušil právní nebo vojenské předpisy a řády anebo rozkazy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu vojenské činné služby, ačkoli s nimi byl řádně seznámen,
b) přivodil-li si poškozený voják škodu po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek a služební orgán nemohl škodě zabránit,

[21]) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

a jestliže tyto skutečnosti byly jedinou příčinou vzniku škody.

(2) Stát se zprostí odpovědnosti zčásti, jestliže skutečnosti uvedené v odstavci 1 byly jednou z příčin vzniku škody.

(3) Stát se nemůže zprostit odpovědnosti, utrpěl-li voják služební úraz při odvracení nebezpečí, které přímo hrozilo životu nebo zdraví, nebo škody, která hrozila státu, pokud voják tento stav sám úmyslně nevyvolal.

(4) Jednorázové mimořádné odškodnění a jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých náleží i tehdy, jsou-li splněny podmínky pro zproštění odpovědnosti za škodu při služebním úrazu, s výjimkou, kdy si škodu poškozený voják přivodil po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek.

§ 71

Náhrada škody

(1) Náhrada škody se poskytuje ve výši skutečné škody, a to v penězích, jestliže není odčiněna uvedením do předešlého stavu. Při určování výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

(2) Změní-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i stát domáhat změny v úpravě svých práv nebo povinností.

(3) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně zaměstnanců v pracovním poměru, upravit podmínky, výši a způsob náhrady na výdělku nebo příjmu příslušejícím vojákovi po skončení neschopnosti ke službě podle tohoto zákona.

(4) Při řízení o náhradě škody se použijí přiměřeně ustanovení o řízení ve věcech služebního poměru podle zvláštního zákona.[22])

§ 72

Peněžitý příspěvek

(1) Vojákovi, který utrpěl škodu na zdraví v souvislosti s plněním úkolů ozbrojených sil, za niž stát neodpovídá podle tohoto zákona, může ministr nebo jím zmocněný služební orgán přiznat v případech hodných zvláštního zřetele peněžitý příspěvek do výše dvanáctinásobku minimální mzdy.[15])

(2) Peněžitý příspěvek lze za podmínek a ve výši stanovené v odstavci 1 přiznat i pozůstalým po vojákovi, kteří jsou uvedeni v § 69.

§ 73

Nároky státu po poskytnutí náhrady škody

(1) Jestliže stát nahradil vojákovi škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo vojákovi za škodu odpovídá, a to v rozsahu, který odpovídá míře jeho odpovědnosti.

(2) Jde-li o náhradu škody při nemoci z povolání, má stát, pokud škodu uhradil, nárok na náhradu vůči všem zaměstnavatelům, u nichž poškozený voják pracoval za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu, který odpovídá době, po kterou pracoval u těchto zaměstnavatelů za uvedených podmínek.

ČÁST ŠESTÁ
PENĚŽNÍ A NATURÁLNÍ NÁLEŽITOSTI

HLAVA I
OBECNÉ PODMÍNKY PRO PENĚŽNÍ NÁLEŽITOSTI

§ 74

Peněžní náležitosti

(1) Voják má za výkon vojenské činné služby nárok na peněžní náležitosti, kterými jsou služné, zástupné, příplatky za službu ve ztížených a zdraví škodlivých podmínkách a stanovené druhy peněžních náhrad.

(2) Nárok na peněžní náležitosti se poměrně zkrátí za dobu zameškanou překročením řádné dovolené, dovolené bez nároku na peněžní náležitosti, výkonem kázeňského trestu vězení a svémocným vzdálením. K zameškaným dobám kratším než 1 den se nepřihlíží.

§ 75

Promlčení

Nárok na peněžní náležitosti se promlčuje uplynutím 3 let ode dne jeho vzniku.

HLAVA II
PENĚŽNÍ NÁLEŽITOSTI VOJÁKŮ V ZÁKLADNÍ NEBO NÁHRADNÍ SLUŽBĚ

§ 76

Služné

(1) Voják má nárok na služné po dobu výkonu základní nebo náhradní služby.

[22]) § 144 a násl. zákona č. 221/1999 Sb.

(2) Pro hodnosti mužstva a poddůstojníků se stanovují tyto měsíční částky služného:

vojín	450 Kč,
svobodník	500 Kč,
desátník	650 Kč,
četař	700 Kč.

(3) Voják má nárok na vyšší služné dnem jmenování do vyšší hodnosti; to neplatí, je-li den jmenování vojáka do vyšší hodnosti současně dnem jeho propuštění mimo vojenskou činnou službu.

(4) Voják, kterému byla vyšší hodnost odňata nebo kterému soud uložil trest ztráty vojenské hodnosti, má nárok na služné vojína dnem odnětí hodnosti nebo dnem, kterým nabyl rozsudek o ztrátě vojenské hodnosti právní moci. Obdobně se postupuje při snížení hodnosti.

(5) Služné se může upravit v závislosti na změně indexu spotřebitelských cen zjištěné podle údajů Českého statistického úřadu, jestliže index spotřebitelských cen vzroste alespoň o 5 % od kalendářního měsíce, který bezprostředně předchází kalendářnímu měsíci, v němž došlo k poslední úpravě služného. Úpravu služného stanoví vláda nařízením.

§ 77

Zástupné

Voják v základní službě, který je zařazen do neobsazené funkce plánované pro vojáky z povolání po dobu delší než 4 týdny, má nárok na zástupné ve výši 500 až 1 200 Kč měsíčně ode dne převzetí funkce do dne ukončení výkonu této funkce.

§ 78

Příplatky

Voják v základní službě, který koná základní službu nebo výcvik za ztížených podmínek nebo ve ztížených a zdraví škodlivých podmínkách, má nárok na příplatek ve výši 150 až 600 Kč měsíčně.

HLAVA III

PENĚŽNÍ NÁLEŽITOSTI VOJÁKŮ V ZÁLOZE POVOLANÝCH NA VOJENSKÉ CVIČENÍ

§ 79

Služné

(1) Voják v záloze povolaný na vojenské cvičení má po dobu vojenského cvičení nárok na služné podle dosažené hodnosti.

(2) Pro hodnosti mužstva, poddůstojníků, rotmistrů, praporčíků, důstojníků a generálů se stanovují tyto měsíční částky služného:

vojín	450 Kč,
svobodník	500 Kč,
desátník	650 Kč,
četař	700 Kč,
rotný	750 Kč,
rotmistr	800 Kč,
nadrotmistr	850 Kč,
štábní rotmistr	875 Kč,
podpraporčík, podporučík	900 Kč,
praporčík, poručík	1 000 Kč,
nadpraporčík, nadporučík	1 100 Kč,
štábní praporčík	1 150 Kč,
kapitán	1 200 Kč,
major	1 300 Kč,
podplukovník	1 400 Kč,
plukovník	1 600 Kč,
brigádní generál	1 800 Kč,
generálmajor	2 000 Kč,
generálporučík	2 200 Kč,
armádní generál	2 400 Kč.

(3) Nekonal-li voják v záloze povolaný na vojenské cvičení toto cvičení celý kalendářní měsíc, náleží mu poměrná část služného.

(4) Voják v záloze povolaný na vojenské cvičení má nárok na vyšší služné dnem jmenování do vyšší hodnosti; to neplatí, je-li den jmenování vojáka do vyšší hodnosti současně dnem jeho propuštění mimo vojenskou činnou službu.

§ 80

Příplatky

Pro nárok na příplatky po dobu výkonu vojenského cvičení vojáků v záloze povolaných na vojenské cvičení platí obdobně § 78.

§ 81

Náhrada příjmu při vojenském cvičení

(1) Voják má při vojenském cvičení nárok na náhradu příjmu.

(2) Náhrada příjmu vojáka, který je samostatně výdělečně činný,[23]) činí za každý kalendářní den vojenského cvičení,

a) nevyživuje-li žádnou osobu, 60 %,
b) vyživuje-li jednu osobu, 75 %,
c) vyživuje-li dvě osoby, 90 %,
d) vyživuje-li tři a více osob, 95 %

z částky denního vyměřovacího základu.[18]) U osob samostatně výdělečně činných, které nejsou plátci zá-

[23]) § 9 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb.

loh na pojistné na nemocenské pojištění, je denním vyměřovacím základem jedna třicetina z částky, která se stanoví z neomezené částky, která je platná k prvnímu dni kalendářního měsíce, za který náhrada náleží, snížená o jednu čtvrtinu a vynásobená třemi.

(3) Vyživovanými osobami se rozumějí osoby, které jsou pro účely poskytování náhrady mzdy při vojenském cvičení zaměstnancům v pracovním poměru osobami, o které zaměstnanec pečuje.[24])

(4) Náhradu příjmu samostatně výdělečně činné osobě vyplácí příslušná územní vojenská správa.[25]) Náhrada příjmu se vyplácí měsíčně pozadu, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, za který náhrada náleží.

(5) Náhradu mzdy vojáka při vojenském cvičení upravuje zvláštní právní předpis.[26])

Společná ustanovení o peněžních náležitostech

§ 82

(1) Peněžní náležitosti, které byly vojákovi zcela nebo zčásti vyplaceny bez nároku, se nevracejí.

(2) Peněžní náležitosti uvedené v § 74 odst. 1, kromě peněžních náhrad, lze k úhradě pohledávek vzniklých na základě dohody uzavřené s vojákem, vykonatelného rozhodnutí služebního orgánu, včetně náhrady nákladů řízení, nebo vykonatelného rozhodnutí soudu použít jen ve výši jedné třetiny.

§ 83

(1) Zástupné, příplatky a služné podle § 79 odst. 2 se upravují za podmínek uvedených v § 76 odst. 5.

(2) Výši zástupného a příplatků a podrobnější podmínky k poskytování peněžních náležitostí podle hlavy II a III stanoví ministerstvo vyhláškou.

HLAVA IV

NATURÁLNÍ NÁLEŽITOSTI

§ 84

Základní ustanovení o naturálních náležitostech

(1) Voják má nárok na naturální náležitosti.

(2) Naturálními náležitostmi se rozumějí proviantní, výstrojní a přepravní náležitosti a ubytování.

(3) Rozsah a způsob poskytování naturálních náležitostí stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 85

Proviantní náležitosti

Proviantními náležitostmi se rozumí naturální stravování, potraviny a materiální prostředky poskytované vojákům. Místo naturálního stravování lze ve stanovených případech poskytnout náhradu v penězích.

§ 86

Výstrojní náležitosti

Výstrojními náležitostmi se rozumí vojenská výstroj[27]) a služby bezplatně poskytované vojákům k zabezpečení povinnosti nosit vojenský stejnokroj. Místo vojenské výstroje lze ve stanovených případech poskytnout náhradu v penězích.

§ 87

Přepravní náležitosti

Přepravními náležitostmi se rozumí bezplatné poskytování přepravy vojákovi vojenskou technikou při výkonu zaměstnání. Nelze-li poskytnout bezplatnou přepravu, má voják nárok na náhradu prokázaných jízdních výdajů v penězích. Voják má též nárok na náhradu nutných vedlejších výdajů, které vynaložil v souvislosti s plněním služebních úkolů. Přepravní náležitosti se vojákovi poskytují i při cestě na řádnou dovolenou, zvláštní dovolenou a zdravotní dovolenou a zpět.

§ 88

Ubytování

(1) Ubytováním se rozumějí služby poskytované vojákovi ve vojenském ubytovacím zařízení. Ve zvláštních případech se poskytuje ubytování i mimo vojenské ubytovací zařízení. Nelze-li poskytnout ubytování ve vojenském ubytovacím zařízení, má voják nárok na náhradu prokázaných výdajů za ubytování v penězích.

(2) Podmínky ubytování musejí odpovídat hygienickým předpisům.

§ 89

Promlčení

Jednotlivé nároky na naturální náležitosti se promlčují uplynutím 3 let ode dne vzniku nároku.

---

[24]) § 20 odst. 2 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

[25]) § 5 odst. 1 a § 6 odst. 1 zákona č. 218/1999 Sb.

[26]) § 125 odst. 3 zákoníku práce.

[27]) § 2 odst. 8 zákona č. 219/1999 Sb.

ČÁST SEDMÁ
ZDRAVOTNÍ PÉČE A NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ

§ 90
Zajištění zdravotní péče

(1) Zdravotní péči vojáků organizuje, řídí, kontroluje a potřebná opatření k zajištění zdravotní péče činí ve své působnosti ministerstvo. V zájmu ochrany zdraví osob a vojenských kolektivů může ministerstvo nařizovat mimořádné preventivní prohlídky a protiepidemická opatření včetně očkování, diagnostických zkoušek a léčení přenosných nebo jinak společensky závažných onemocnění, izolace a karanténních opatření.

(2) Zdravotní péče je poskytována vojákům zpravidla ve zdravotnických zařízeních zřízených ministerstvem (dále jen „vojenská zdravotnická zařízení"), a nejsou-li zřízena, v jiných zdravotnických zařízeních na základě smlouvy o poskytování zdravotní péče vojákům uzavřené se zdravotní pojišťovnou stanovenou zvláštním právním předpisem.[28]) Ambulantní nebo ústavní péči poskytuje zdravotnické zařízení, které určí lékař, který poskytl zdravotní péči podle věty první. Ošetřujícího lékaře lze volit jen ze zdravotnického zařízení uvedeného ve větě první nebo druhé; to se nevztahuje na případy poskytnutí neodkladné lékařské péče, nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení, a na volbu ženského lékaře.

(3) Poskytování zdravotní péče ve vojenských zdravotnických zařízeních stanoví ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví vyhláškou.

§ 91
Povinnosti vojáka v péči o zdraví

(1) Voják je povinen v zájmu ochrany svého zdraví i zdraví ostatních osob podrobit se preventivním prohlídkám podle zvláštního právního předpisu,[28]) očkování a nařízeným protiepidemickým opatřením.

(2) Voják nesmí svou nemoc tajit a v případě onemocnění je povinen vyhledat lékařskou péči v nejbližším dostupném vojenském zdravotnickém zařízení, popřípadě v jiném zdravotnickém zařízení.

(3) Neschopnost ke službě pro nemoc nebo úraz vojáka může stanovit pouze lékař zdravotnického zařízení uvedeného v § 90 odst. 2. Při onemocnění mimo místo služebního zařazení je voják povinen prokazatelným způsobem neprodleně tuto skutečnost oznámit služebnímu orgánu. Jakmile to jeho zdravotní stav dovolí, je povinen dostavit se k útvaru a vyhledat svého ošetřujícího lékaře.

§ 92
Zdravotní pojištění

Zdravotní pojištění vojáků v činné službě a úhradu zdravotní péče upravuje zvláštní právní předpis.[28])

§ 93
Nemocenská péče

Nemocenskou péči vojáků upravuje zvláštní právní předpis.[29])

ČÁST OSMÁ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 94
Překážka ve studiu

Výkon základní nebo náhradní služby je překážkou ve studiu ve školách mimo vojenských a policejních škol.

§ 95

Vojákům, kteří vykonávají základní službu v délce

a) 9 měsíců, náleží řádná dovolená v délce 21 kalendářních dnů,
b) 11 měsíců, náleží řádná dovolená v délce 26 kalendářních dnů.

§ 96

Vojáci v základní službě v hodnostech rotný, rotmistr nebo podporučík mohou nosit v době osobního volna mimo vojenské objekty civilní oděv.

§ 97

Vojáci v základní nebo náhradní službě a vojáci v záloze na vojenském cvičení, kteří ke dni účinnosti tohoto zákona vykonávají vojenskou činnou službu, se stávají vojáky v činné službě podle tohoto zákona se všemi právy a povinnostmi.

§ 98

Kázeňské tresty uložené vojákům přede dnem účinnosti tohoto zákona se vykonají v rozsahu podle

---

[28]) Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[29]) Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

předpisů platných v době jejich uložení. Pro prominutí zbytku kázeňského trestu, jeho zahlazení nebo promlčení se použije tento zákon.

§ 99

Vojákům v základní nebo náhradní službě náleží hodnost, kterou dosáhli přede dnem účinnosti tohoto zákona.

§ 100

Vojákům, kteří byli přede dnem účinnosti tohoto zákona povýšeni do hodnosti rotného nebo byli jmenováni do hodnosti rotmistra nebo podporučíka, náleží po dobu výkonu základní služby služné v částkách stanovených pro tyto hodnosti v § 79.

§ 101

(1) Úrazy a nemoci z povolání, které vznikly nebo byly zjištěny před účinností tohoto zákona, se posuzují podle právních předpisů platných před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(2) Nároky na náhradu škody vzniklé přede dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 102

Zrušují se:

1. Zákon č. 480/1992 Sb., o hmotném zabezpečení vojáků a žáků škol ozbrojených sil a jejich odpovědnosti za škodu.

2. Zákon č. 161/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 480/1992 Sb., o hmotném zabezpečení vojáků a žáků škol ozbrojených sil a jejich odpovědnosti za škodu.

§ 103

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

221

ZÁKON

ze dne 14. září 1999

o vojácích z povolání

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje vznik, změnu, zánik a obsah služebních poměrů vojáků z povolání (dále jen „služební poměr“).

§ 2

(1) Vojákem z povolání (dále jen „voják“) je občan, který vojenskou činnou službu vykonává jako svoje zaměstnání. Voják je ve služebním poměru k České republice. Občan může být povolán do služebního poměru jen na základě vlastní žádosti.

(2) Právní úkony ve věcech služebního poměru jménem České republiky činí služební orgány, kterými jsou prezident republiky (dále jen „prezident“), ministr obrany (dále jen „ministr“) a v rozsahu určeném rozkazem prezidenta nebo rozkazem ministra velitelé, náčelníci, ředitelé a jiní vedoucí zaměstnanci.

ČÁST DRUHÁ
VZNIK, PRŮBĚH, ZMĚNY A ZÁNIK SLUŽEBNÍHO POMĚRU VOJÁKŮ

HLAVA I
VZNIK SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 3

Podmínky povolání do služebního poměru

(1) Do služebního poměru může být povolán občan České republiky starší 18 let, který

a) složil vojenskou přísahu,
b) vykonal základní nebo náhradní vojenskou službu,
c) není ke dni povolání do služebního poměru členem politické strany, politického hnutí a odborové organizace,
d) je trestně bezúhonný,
e) je zdravotně způsobilý k výkonu služby,
f) splňuje kvalifikační předpoklady stanovené pro služební zařazení.

(2) Ministerstvo obrany (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou

a) po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví způsob posuzování zdravotní způsobilosti občanů pro povolávání do služebního poměru,
b) kvalifikační předpoklady stanovené pro služební zařazení.

§ 4

Povolávací řízení

(1) Povolávací řízení o povolání do služebního poměru se zahajuje doručením písemné žádosti občana služebnímu orgánu.

(2) V povolávacím řízení služební orgán ověří, zda občan, který se uchází o povolání do služebního poměru, splňuje podmínky stanovené v § 3, a shromáždí k tomu potřebné podklady. Trestní bezúhonnost podle § 3 odst. 1 písm. d) se prokazuje výpisem z Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce.

(3) Služební orgán je povinen seznámit občana, který se uchází o povolání do služebního poměru, se základními právy a povinnostmi, které vyplývají ze služebního poměru, zejména s podmínkami služby a s platovými náležitostmi.

(4) Občan, který již byl ve služebním poměru k ozbrojeným silám, sborům a službám, může být znovu povolán do služebního poměru.

(5) Občan, který se uchází o povolání do služebního poměru, musí být o výsledku povolávacího řízení písemně vyrozuměn bezodkladně po rozhodnutí o jeho žádosti, nejdéle však do 6 měsíců ode dne, kdy byla žádost o povolání do služebního poměru doručena služebnímu orgánu.

(6) Při povolávacím řízení se zakládá a od vzniku služebního poměru se o vojákovi vede vojenská evidence podle zvláštního právního předpisu.[1])

[1]) § 50 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při povolávacím řízení.

§ 5

Povolání do služebního poměru

(1) Služební poměr se zakládá dnem bezprostředně následujícím po dni doručení rozhodnutí služebního orgánu o povolání občana do služebního poměru (dále jen „rozhodnutí o povolání“). Rozhodnutí o povolání musí obsahovat

a) den nástupu služby,
b) služební zařazení,
c) místo nástupu služby,
d) dobu trvání služebního poměru,
e) jmenování do hodnosti,
f) platové náležitosti.

(2) Dnem, který je v rozhodnutí o povolání stanoven jako den nástupu služby, vzniká služební poměr.

(3) Služební poměr nevznikne, nenastoupí-li občan bez závažného důvodu do služby v den stanovený v rozhodnutí o povolání.

(4) Do služebního poměru se voják povolává na dobu určitou v trvání 2 až 20 let, není-li dále stanoveno jinak; dobu trvání služebního poměru může služební orgán na základě písemného souhlasu vojáka měnit. Při stanovení doby trvání služebního poměru se přihlíží k době přípravy pro výkon služby studiem na vojenských nebo jiných středních a vysokých školách, včetně studia v zahraničí.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou dobu setrvání ve služebním poměru u vojáků, kteří se připravují k výkonu služby studiem.

HLAVA II

PRŮBĚH A ZMĚNY SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 6

Služební zařazení

(1) Voják v průběhu služebního poměru vykonává službu podle potřeb ozbrojených sil na území státu i v zahraničí v

a) ozbrojených silách České republiky,
b) ministerstvu.

(2) Voják může v průběhu služebního poměru plnit služební úkoly obranného charakteru podle potřeb ozbrojených sil též v orgánech státní správy nebo v právnických osobách, jejichž zřizovatelem je ministerstvo.

(3) Voják je služebně zařazován podle splněných kvalifikačních předpokladů, podle závěrů služebního hodnocení a podle doby výkonu služby v hodnosti, přičemž každému služebnímu zařazení odpovídá stanovená hodnost.

(4) Služebně zařadit vojáka podle odstavce 3 lze i na základě výsledků výběrového nebo konkurzního řízení. Služební orgány si pro tyto účely zřizují výběrové komise jako své poradní orgány.

(5) Voják, který se připravuje k výkonu služby studiem, se při povolání do služebního poměru služebně zařazuje jako čekatel. Po dobu studia na vojenských vysokých školách je služebně zařazen jako čekatel – důstojník a na vojenských středních školách jako čekatel – praporčík.

(6) Vláda stanoví nařízením orgány státní správy, v nichž vojáci plní služební úkoly obranného charakteru, a počet vojáků v nich; ministr stanoví právnické osoby, jejichž zřizovatelem je ministerstvo, v nichž vojáci plní služební úkoly obranného charakteru, a počet vojáků v nich.

§ 7

Vojenské hodnosti a hodnostní sbory

(1) Podle splněných kvalifikačních předpokladů je voják zařazen do hodnostního sboru a je jmenován do vojenské hodnosti (dále jen „hodnost“).

(2) V hodnostních sborech se stanovují tyto hodnosti:

a) v hodnostním sboru čekatelů – praporčíků rotný, rotmistr, nadrotmistr,
b) v hodnostním sboru čekatelů – důstojníků podpraporčík, praporčík, nadpraporčík,
c) v hodnostním sboru rotmistrů rotný, rotmistr, nadrotmistr, štábní rotmistr,
d) v hodnostním sboru praporčíků podpraporčík, praporčík, nadpraporčík, štábní praporčík,
e) v hodnostním sboru nižších důstojníků podporučík, poručík, nadporučík, kapitán,
f) v hodnostním sboru vyšších důstojníků major, podplukovník, plukovník,
g) v hodnostním sboru generálů brigádní generál, generálmajor, generálporučík, armádní generál.

(3) Do hodností generálů jmenuje vojáky prezident na návrh vlády, do ostatních hodností jmenují vojáky služební orgány.

(4) Vojákovi lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně má, na dobu

a) výkonu volené funkce,
b) plnění služebního úkolu, který propůjčení vyšší hodnosti vyžaduje.

(5) Vojákovi, kterému byla vyšší hodnost propůjčena, přísluší práva a povinnosti, jako kdyby byl do této hodnosti jmenován. Propůjčení hodnosti však nezakládá nárok na úpravu platu podle této hodnosti.

(6) Doba, na kterou byla vyšší hodnost vojákovi propůjčena podle odstavce 4, končí dnem následujícím po dni, kdy důvod propůjčení vyšší hodnosti pominul.

(7) Hodnosti generálů propůjčuje vojákům na návrh vlády prezident, ostatní hodnosti propůjčuje ministr.

(8) Ministr stanoví počty vojáků v hodnostních sborech a může stanovit další členění do sborů podle odbornosti a specializace vojáků.

§ 8

Doba výkonu služby v hodnosti

(1) Nejkratší doba výkonu služby činí v hodnosti

a) podporučík 1 rok,

b) rotný, rotmistr, poručík a nadporučík 2 roky,

c) nadrotmistr, podpraporčík, kapitán a major 3 roky,

d) praporčík, nadpraporčík a podplukovník 4 roky.

(2) U hodnosti štábního rotmistra, štábního praporčíka, plukovníka a hodností v hodnostním sboru generálů se doba výkonu služby v hodnosti nestanovuje.

(3) V hodnostním sboru čekatelů – praporčíků a v hodnostním sboru čekatelů – důstojníků činí nejkratší doba výkonu služby v jednotlivých hodnostech 1 rok.

(4) Do doby výkonu služby v hodnosti, do které byl voják jmenován, se započte i doba výkonu služby v propůjčené hodnosti podle § 7.

§ 9

Dočasné zproštění výkonu služby

Při důvodném podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu, ohrožoval-li by další výkon služby vojáka důležitý zájem služby nebo objasňování jeho činu, může být voják dočasně zproštěn výkonu služby ve svém služebním zařazení na dobu nejvýše 3 měsíců. Tuto dobu může ministr výjimečně prodloužit, nejdéle však o 3 měsíce. Je-li proti vojákovi vedeno trestní řízení, lze jej zprostit výkonu služby v jeho služebním zařazení do pravomocného skončení trestního řízení.

§ 10

Dispozice

(1) Voják, který nemůže vykonávat službu ve svém služebním zařazení nebo nemůže být služebně zařazen, se určí do dispozice.

(2) Do dispozice se určí voják na dobu

a) nejvýše 3 měsíců a se souhlasem ministra nejvýše 6 měsíců, není-li možné rozhodnout o jeho služebním zařazení,

b) dočasného zproštění výkonu služby,

c) kdy vojákyně nemůže z důvodu těhotenství vykonávat službu ve svém služebním zařazení,

d) mateřské dovolené obdobně jako u žen v pracovním poměru,[2])

e) další mateřské dovolené obdobně jako u žen v pracovním poměru,[3])

f) dovolené bez nároku na peněžní náležitosti po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžitá pomoc podle zvláštních předpisů,[4])

g) dovolené bez nároku na peněžní náležitosti delší než 30 dnů,

h) po kterou je nezvěstný, nejdříve však po třicátém dni,

i) vazby.

(3) Do dispozice může být určen voják na dobu nejvýše 3 měsíců před uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo před propuštěním ze služebního poměru.

(4) Do doby trvání služebního poměru se nezapočítává doba dispozice, do které byl voják určen podle odstavce 2 písm. g) a h) a podle odstavce 2 písm. i), byl-li pravomocně odsouzen za trestný čin.

(5) Po dobu dispozice podle odstavce 2 písm. a) až c) a podle odstavce 3 plní voják služební úkoly podle rozkazů nadřízeného.

(6) Voják, který byl určen do dispozice na dobu delší než 1 rok z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. e) až i), je po ukončení dispozice služebně zařazen podle § 6; v ostatních případech se vrací voják zpět do svého původního služebního zařazení.

---

[2]) § 157 odst. 1 zákoníku práce.

[3]) § 157 odst. 2 zákoníku práce.

[4]) § 12a zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Přerušení služebního poměru

§ 11

(1) Vojákovi se přerušuje služební poměr po dobu výkonu

a) funkce podle zvláštního předpisu,[5])

b) funkce v zastupitelstvu územní samosprávy, za jejíž výkon náleží podle zvláštního právního předpisu odměna,

c) trestu odnětí svobody.

(2) Služební poměr se přerušuje podle odstavce 1 písm. a) a b) dnem zvolení a podle odstavce 1 písm. c) dnem nástupu výkonu trestu odnětí svobody.

(3) Služební poměr se může přerušit na dobu nejdéle 6 let z celkové doby trvání služebního poměru; doba přerušení služebního poměru může být prodloužena o dobu trvání volební kampaně. Důvody přerušení služebního poměru je voják povinen bez zbytečného odkladu sdělit služebnímu orgánu písemně.

§ 12

(1) Doba přerušení služebního poměru se vojákovi nezapočítává do doby trvání služebního poměru.

(2) Voják po skončení přerušení služebního poměru pokračuje ve služebním poměru dnem, kdy důvody přerušení služebního poměru pominuly. Tímto dnem se voják služebně zařazuje podle § 6. Není-li možné rozhodnout o jeho služebním zařazení, určí se do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. a). Zánik důvodů přerušení služebního poměru je voják povinen bez zbytečného odkladu sdělit služebnímu orgánu písemně.

§ 13

Dočasné pověření výkonem služby v jiném služebním zařazení

(1) Voják může být dočasně pověřen výkonem služby v jiném služebním zařazení stejné nebo vyšší úrovně, nejdéle na dobu 1 roku.

(2) Při dočasném pověření výkonem služby v jiném služebním zařazení nevzniká nárok na jmenování do hodnosti stanovené pro toto služební zařazení.

§ 14

Služební cesta

(1) Vojáka lze vyslat na služební cestu na dobu nezbytně nutnou. Voják na služební cestě plní služební úkoly podle rozkazu nadřízeného, který ho na služební cestu vyslal.

(2) Podmínky pro vykonání služební cesty vojákovi předem stanoví nadřízený, který ho na služební cestu vysílá.

§ 15

Odvelení

(1) Vojáka lze podle potřeb ozbrojených sil odvelet na dobu nejdéle 6 měsíců v kalendářním roce; na dobu delší může být odvelen jen se svým souhlasem nebo rozhodnutím ministra.

(2) Odvelením vojáka se rozumí jeho pověření služebními úkoly, a to i nesouvisejícími s jeho služebním zařazením, které plní po stanovenou dobu mimo místo pravidelného výkonu služby nebo i v něm. Nadřízený odveleného vojáka může stanovit, že odvelenému vojákovi může služební úkoly ukládat i jiný nadřízený.

§ 16

Přeložení

(1) Voják může být přeložen k výkonu služby ve stejném nebo vyšším služebním zařazení do jiného místa výkonu služby.

(2) Voják může být na vlastní žádost přeložen do jiného místa výkonu služby, je-li to v souladu s potřebami ozbrojených sil.

§ 17

Služební hodnocení

(1) Služební hodnocení je podkladem pro rozhodování o služebním poměru vojáka.

(2) Služební hodnocení spočívá zejména v posouzení plnění služebních úkolů, povinností vojáka, jeho odborné a zdravotní způsobilosti pro další výkon služby. Služební hodnocení musí být písemné a hodnocený voják s ním musí být seznámen.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při služebním hodnocení a jeho hlediska.

HLAVA III

ZÁNIK SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 18

Zánik služebního poměru

Služební poměr vojáka zaniká

a) uplynutím stanovené doby,

b) propuštěním,

c) odnětím hodnosti,

[5]) § 33 zákona č. 218/1999 Sb.

d) na základě rozhodnutí soudu o ztrátě vojenské hodnosti,[6])

e) úmrtím vojáka,

f) prohlášením vojáka za mrtvého.

§ 19

Propuštění ze služebního poměru

(1) Voják je propuštěn ze služebního poměru, pokud

a) pozbyl státní občanství České republiky,

b) dosáhl důchodového věku podle zvláštního právního předpisu,[7])

c) došlo u něho podle rozhodnutí vojenské lékařské komise ke ztrátě zdravotní způsobilosti podle § 3 odst. 1 písm. e),

d) není pro něho v důsledku organizačních změn jiné služební zařazení,

e) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody,

f) byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla-li mu způsobilost k právním úkonům omezena,

g) podle závěrů služebního hodnocení není způsobilý pro další výkon služby,

h) se stal členem politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace,

i) vykonává výdělečnou činnost bez souhlasu služebního orgánu nebo činnost odpovědného zástupce podle zvláštního právního předpisu, je členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství statutárních nebo kontrolních orgánů nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob, jejichž zřizovatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad,

j) podal žádost o propuštění ze služebního poměru,

k) splnil podmínky nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu[8]) a z tohoto důvodu podal žádost o propuštění ze služebního poměru,

l) pominuly důvody přerušení služebního poměru podle § 11 a voják ve služebním poměru nepokračuje podle § 12 odst. 2.

(2) Voják může být ze služebního poměru propuštěn, pokud

a) přestal být ze zdravotních důvodů způsobilý vykonávat službu v dosavadním služebním zařazení nebo podle ustanovení zvláštního právního předpisu[9]) není způsobilý pro další výkon služby v dosavadním služebním zařazení,

b) splnil podmínky nároku na starobní důchod podle zvláštního právního předpisu,[8])

c) byl pravomocně odsouzen za trestný čin, nejde-li o případ uvedený v odstavci 1 písm. e), a jeho setrvání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil.

(3) Služební poměr zaniká uplynutím 3 kalendářních měsíců následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, není-li dohodou stanovena doba kratší; to neplatí při propuštění ze služebního poměru podle odstavce 1 písm. b), kdy služební poměr zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, v němž dosáhl voják důchodového věku, není-li dohodou stanovena doba kratší, a podle odstavce 1 písm. j) a k), kdy služební poměr zaniká uplynutím 6 kalendářních měsíců následujících po dni doručení žádosti o propuštění, není-li dohodou stanovena doba kratší. Služební poměr podle odstavce 1 písm. l) zaniká uplynutím 15 dnů následujících po dni, kdy voják měl pokračovat ve služebním poměru, pokud mu v tom nezabránily závažné důvody. Z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. c) lze vojáka propustit ze služebního poměru do 6 měsíců ode dne, kdy se služební orgán o pravomocném rozsudku dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od nabytí právní moci rozsudku.

§ 20

Zákaz propuštění ze služebního poměru

(1) Voják nesmí být ze služebního poměru propuštěn

a) při dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, s výjimkou případů, které jsou podle zvláštního právního předpisu[10]) důvodem zániku nároku na plat v nemoci a nemocenské,

b) vojákyně po dobu těhotenství,

c) pečuje-li o dítě mladší 3 let, jde-li o vojákyni nebo osamělého vojáka, anebo vojáka, který pobírá peněžitou pomoc,[4])

---

[6]) § 139, 315 a násl. trestního řádu.
§ 47 a 48 trestního zákona.

[7]) § 32 odst. 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[8]) § 32 odst. 1, § 74, 76 a 94 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb.

[10]) § 20 zákona č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

d) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení léčení poskytovaného v době neschopnosti ke službě až do jejího skončení; při onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o 6 měsíců po propuštění z ústavního ošetřování.

(2) Zákaz propuštění se nevztahuje na propuštění z důvodů uvedených v § 19 odst. 1 písm. a), b), e) a h) až l).

§ 21

Odnětí hodnosti

(1) Hodnost se odejme vojákovi za úmyslné zvlášť závažné porušení služebních povinností. Vojákovi, kterému byla hodnost odňata, přísluší hodnost vojín.

(2) Generálům odnímá hodnost prezident na návrh vlády; ostatním vojákům odnímá hodnost ministr.

(3) Dnem odnětí hodnosti zaniká vojákovi služební poměr.

§ 22

Nároky po zrušení rozhodnutí o zániku služebního poměru

(1) Dojde-li ke zrušení rozhodnutí o zániku služebního poměru, služební poměr trvá se všemi právy a povinnostmi.

(2) Přesahuje-li celková délka doby, za kterou by měly být vojákovi poskytnuty peněžní náležitosti, 3 roky, přiznají se peněžní náležitosti v rozsahu a výši, v jaké by náležely při trvání služebního poměru, nejdéle za 3 roky, které předcházejí dni zrušení rozhodnutí o zániku služebního poměru.

§ 23

Písemné hodnocení při zániku služebního poměru

Při zániku služebního poměru je služební orgán povinen vydat na žádost vojáka nejpozději dnem zániku služebního poměru potvrzení o službě a písemné hodnocení, ve kterém musí být vyhodnocen celý průběh služebního poměru.

HLAVA IV

VÝKON A DOBA SLUŽBY

§ 24

Výkon služby

(1) Výkonem služby se rozumí plnění služebních povinností podle služebního zařazení a podle rozkazů nadřízeného.

(2) Za výkon služby lze též uznat činnost konanou z vlastní iniciativy ve prospěch ozbrojených sil, nepotřebuje-li k ní voják zvláštní oprávnění nebo nekoná-li ji proti výslovnému zákazu nadřízeného.

§ 25

Základní týdenní doba služby a kratší týdenní doba služby

(1) Základní týdenní doba služby činí 42,5 hodiny.

(2) Nadřízený může stanovit vojákovi kratší týdenní dobu služby nebo dobu služby jinak vhodně upravit, požádá-li o to voják ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů a nebrání-li tomu důležitý zájem služby. Vojákovi s kratší týdenní dobou služby přísluší měsíční plat odpovídající této kratší týdenní době služby.

(3) Nadřízený stanoví vojákovi na základě rozhodnutí vojenské lékařské komise kratší týdenní dobu služby v rozsahu nejméně 30 hodin týdně a nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne skončení neschopnosti ke službě pro služební úraz nebo nemoc z povolání.

§ 26

Rozvržení základní týdenní doby služby

(1) O rozvržení základní týdenní doby služby rozhoduje služební orgán. Stanoví začátek a konec doby služby v jednotlivých dnech; doba nepřetržité služby může činit nejvýše 30 hodin. Dobu služby v jednotlivých dnech může nadřízený rozvrhnout na 2 části.

(2) Základní týdenní doba služby se rozvrhuje zpravidla rovnoměrně na 5 dnů služby tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Vyžaduje-li to povaha služby, může se služba rozvrhnout nerovnoměrně; průměrná týdenní doba služby nesmí přitom v určitém období, zpravidla čtyřtýdenním, přesahovat hranici stanovenou pro délku základní týdenní doby služby.

§ 27

Přestávky ve službě

(1) Voják má nejdéle po 5 hodinách nepřetržitého výkonu služby nárok na přestávku v trvání nejméně 30 minut na jídlo a odpočinek. Jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být vojákovi zajištěna přiměřená doba na jídlo a odpočinek.

(2) Do základní týdenní doby služby se započítává přestávka na jídlo a odpočinek

a) v rozsahu 30 minut denně při rovnoměrném rozvržení týdenní doby služby,

b) v celkovém rozsahu 45 minut při nepřetržitém výkonu služby, která trvá nejméně 12 hodin,

c) v celkovém rozsahu 90 minut při nepřetržitém výkonu služby po dobu nejméně 24 hodin.

§ 28

Nepřetržitý odpočinek mezi službami a nepřetržitý odpočinek v týdnu

Základní týdenní doba služby se rozvrhuje tak, aby voják měl mezi koncem jedné služby a počátkem následující služby nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 12 hodin a ve zvláštních nebo režimových službách v trvání alespoň 6 hodin; jednou v týdnu musí nepřetržitý odpočinek činit nejméně 36 hodin.

§ 29

Služba konaná nad základní týdenní dobu služby

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, je voják povinen konat službu nad základní týdenní dobu služby. Služba nad základní týdenní dobu služby se může konat jen na rozkaz nadřízeného nebo s jeho souhlasem.

(2) Službu nad základní týdenní dobu služby nesmí konat voják, kterému byla stanovena kratší týdenní doba služby.

(3) Službou v noci se rozumí služba v době od 22 hodin do 6 hodin.

§ 30

Služební pohotovost

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřízený nařídit vojákovi služební pohotovost.

(2) Služební pohotovostí se rozumí přítomnost vojáka ve vojenských objektech nebo na jiných místech, která určí nadřízený, a to mimo dobu služby.

(3) Služební pohotovost nelze nařídit vojákovi, který má stanovenou kratší týdenní dobu služby.

§ 31

Nepřetržitý vojenský výcvik

(1) Při nepřetržitém vojenském výcviku náleží vojákovi za každé ukončené 2 dny výcviku 1 den služebního volna, který se poskytuje v den, který je jinak jeho dnem služby podle rozvrhu služeb.

(2) Nadřízený udělí vojákovi služební volno nejpozději do 6 měsíců od ukončení výcviku.

HLAVA V

DOVOLENÁ A SLUŽEBNÍ VOLNO

§ 32

Délka řádné dovolené

(1) Voják má nárok na řádnou dovolenou v kalendářním roce v délce 37 kalendářních dnů, včetně 10 dnů, které jsou jinak dny jeho nepřetržitého odpočinku v týdnu. Připadne-li v době dovolené svátek[11]) na den, který je jinak obvyklým dnem služby, nezapočítává se do řádné dovolené.

(2) Netrval-li služební poměr po celý kalendářní rok, má voják nárok na poměrnou část řádné dovolené. Poměrná část řádné dovolené se určí tak, že za každý kalendářní měsíc trvání služebního poměru má voják nárok na jednu dvanáctinu dovolené. Vznikne-li služební poměr nejpozději 15. den v měsíci, má voják nárok na poměrnou část dovolené i za tento kalendářní měsíc; za kalendářní měsíc, v němž služební poměr zanikl, má voják nárok na poměrnou část dovolené, jen jestliže v tomto měsíci trval služební poměr déle než 15 kalendářních dnů.

§ 33

Čerpání řádné dovolené

(1) Nástup řádné dovolené určuje nadřízený, a to s přihlédnutím k důležitým zájmům služby a k oprávněnému požadavku vojáka. Den nástupu řádné dovolené se musí vojákovi určit nejméně 15 kalendářních dnů předem; tato lhůta se může zkrátit, jestliže s tím voják souhlasí. Nástup řádné dovolené se může na žádost vojáka změnit.

(2) Nástup řádné dovolené určí nadřízený tak, aby ji voják mohl vyčerpat do konce kalendářního roku. Jestliže voják ze služebních důvodů nebo pro důležité osobní překážky ve službě nemohl řádnou dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, je nadřízený povinen poskytnout ji tak, aby ji vyčerpal nejpozději do konce následujícího kalendářního roku. Nadřízený je však povinen určit vojákovi čerpání řádné dovolené alespoň 14 dnů v kalendářním roce vcelku.

(3) Nadřízený nemůže určit čerpání dovolené na dobu, kdy je voják uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je vojákyně na mateřské dovolené anebo voják na dovolené bez nároku na peněžní náležitosti, kdy pobírá peněžitou pomoc.[4]) Na dobu trvání ostatních důležitých osobních překážek ve službě může nadřízený určit vojákovi čerpání dovolené jen na jeho žádost.

(4) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřízený změnit vojákovi původní určený nástup dovolené nebo ho z dovolené odvolat; voják má nárok na náhradu nákladů, které mu tím vznikly.

(5) Voják, jehož doba služby je rozvržena nerovnoměrně, čerpá dovolenou po tolik obvyklých dnů

---

[11]) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 204/1990 Sb., o prohlášení dne 6. července, dne upálení Mistra Jana Husa, za státní svátek České republiky.

služby, kolik jich na dobu jeho dovolené připadá v celoročním průměru.

(6) Požádá-li vojákyně o poskytnutí řádné dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na konec mateřské dovolené,[2]) je služební orgán povinen její žádosti vyhovět.

§ 34

Přerušení řádné dovolené

Řádná dovolená se přerušuje, byl-li voják v době čerpání dovolené uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz nebo ošetřuje-li nemocného člena rodiny; řádná dovolená se přerušuje také nástupem na mateřskou dovolenou.

§ 35

Krácení řádné dovolené

(1) Řádná dovolená se krátí při neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz a při udělení další mateřské dovolené[3]) za prvních 120 dnů a za každých dalších 30 dnů o jednu dvanáctinu. Řádná dovolená se nekrátí při neschopnosti ke službě pro pracovní úraz nebo nemoc z povolání.

(2) Řádná dovolená se krátí za každý den neomluvené nepřítomnosti vojáka ve službě o 2 dny, nejvíce o 22 dny v kalendářním roce.

(3) Je-li voják nepřítomen ve službě z důvodu výkonu trestu odnětí svobody, po dobu vazby, byl-li pravomocně odsouzen, po dobu, kdy byl nezvěstný více než 30 dnů, a po dobu dovolené bez nároku na peněžní náležitosti, řádná dovolená se krátí za každých 30 dnů nepřítomnosti o jednu dvanáctinu.

§ 36

Krátká dovolená

Na krátkou dovolenou v délce 10 kalendářních dnů v kalendářním roce nebo její poměrnou část má nárok voják, který nemá v místě výkonu služby byt a nemůže denně dojíždět k rodině.

§ 37

Zvláštní dovolená

Voják, který koná po celý kalendářní rok službu zdraví škodlivou nebo zvlášť obtížnou anebo službu uvedenou v § 120 odst. 3 větě druhé, má nárok na zvláštní dovolenou v délce 7 kalendářních dnů v kalendářním roce. Ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou, která služba je zdraví škodlivá nebo zvlášť obtížná.

§ 38

Dovolená bez nároku na peněžní náležitosti

(1) Vojákovi se na žádost poskytne dovolená bez nároku na peněžní náležitosti po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžitá pomoc[4]) nebo rodičovský příspěvek podle zvláštních právních předpisů.[12])

(2) Nadřízený může vojákovi na jeho žádost udělit z rodinných nebo jiných závažných důvodů dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti nejdéle na dobu 12 měsíců.

§ 39

Služební volno při překážkách ve službě

(1) Nemůže-li voják pro překážky z důvodů obecného zájmu nebo pro důležité osobní překážky konat službu, má nárok na služební volno v nezbytně nutném rozsahu, pokud úkony v obecném zájmu nebo v důležité osobní záležitosti nelze vyřídit mimo dobu služby.

(2) Služební orgán může poskytnout vojákovi pro důležité osobní překážky ve službě další služební volno, popřípadě mu může poskytnout služební volno i z jiných vážných důvodů.

(3) Služební volno pro překážky ve službě se vojákovi poskytuje ve dnech, které jsou jinak jeho obvyklými dny služby.

(4) Služební volno se poskytuje na žádost vojáka, pokud je důvod služebního volna předem znám. Překážku ve službě a dobu jejího trvání je voják povinen prokázat.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou, ze kterých konkrétních důvodů a v jakém konkrétním rozsahu se poskytuje služební volno.

HLAVA VI

ZVLÁŠTNOSTI PRŮBĚHU SLUŽBY

§ 40

Zvláštnosti průběhu služby v zahraničí

(1) Na vojáky, kteří konají službu v jednotkách mnohonárodních ozbrojených sil, a na jiné vojáky, kteří působí v zahraničí, se vztahují ustanovení tohoto zákona, nestanoví-li mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána, které upravují podmínky působení těchto jednotek a vojáků, jinak.

(2) Pro službu v zahraničí lze vojáka povolat do služebního poměru i na dobu kratší než 2 roky.

---

[12]) § 30 a násl. zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 242/1997 Sb.

(3) Vojáka ke službě do zahraničí vysílá ministr nebo služební orgány, které k tomu ministr zmocnil.

(4) Službu v zahraničí vykonává voják ve služebním zařazení a v hodnosti v souladu s podmínkami stanovenými mezinárodními smlouvami, kterými je stát vázán.

§ 41

Zvláštnosti průběhu služby vojákyň

(1) Těhotná vojákyně nesmí být určována do služeb, jejichž výkon podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství; to platí obdobně o matce do konce devátého měsíce po porodu.

(2) Těhotná vojákyně a vojákyně pečující o dítě mladší než 1 rok může být určována do nočních služeb, do služeb konaných nad základní týdenní dobu služby a do služební pohotovosti jen s jejím souhlasem.

(3) Těhotná vojákyně a vojákyně pečující o dítě mladší 8 let může být odvelena do jiného místa služebního zařazení, přeložena a vyslána na služební cestu nad základní dobu služby jen s jejím souhlasem.

(4) Nárok vojákyně na mateřskou dovolenou a na přestávky ke kojení se řídí zvláštním právním předpisem[13]) obdobně jako u žen v pracovním poměru.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se vztahují také na vojáky, kteří pobírají peněžitou pomoc,[4]) a osamělé vojáky, kteří trvale pečují o dítě.

§ 42

Zvláštnosti průběhu služby vojáků, kteří se připravují k výkonu služby studiem

(1) Voják, který uzavřel dohodu o zvýšení nebo rozšíření vzdělání, má nárok na studijní volno.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a čerpání studijního volna.

§ 43

Zvláštnosti průběhu služby vojáků duchovních a příslušníků zdravotnické služby

Na vojáky, kteří konají službu jako duchovní, a na příslušníky zdravotnické služby se vztahuje tento zákon, nestanoví-li mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána,[14]) jinak.

ČÁST TŘETÍ

OBČANSKÁ PRÁVA A VOJENSKÉ KÁZEŇSKÉ PRÁVO

HLAVA I

OMEZENÍ OBČANSKÝCH PRÁV VOJÁKA

§ 44

Shromažďovací právo

Voják nesmí ve vojenských objektech pořádat politická shromáždění ani provádět politickou agitaci.

§ 45

Sdružovací právo

(1) Voják nesmí být členem politické strany, politického hnutí a odborové organizace.

(2) Vojáci se mohou sdružovat v profesních sdruženích, jejichž činnost musí být zabezpečena dohodou o spolupráci s ministerstvem a vnitřní normou ministerstva.

§ 46

Právo svobodně projevovat náboženství nebo víru

Voják nesmí pořádat náboženské obřady a bohoslužby a účastnit se jich, brání-li tomu důležitý zájem služby, nekoná-li službu duchovního podle § 43.

§ 47

Hospodářská a sociální práva

(1) Voják může výjimečně vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem ozbrojených sil.

(2) Služební orgán může udělený souhlas písemně odvolat. V odvolání souhlasu je služební orgán povinen uvést důvody změny svého rozhodnutí. Voják je pak povinen bez zbytečného odkladu výdělečnou činnost skončit způsobem vyplývajícím pro její skončení z příslušných právních předpisů.

(3) Voják smí vykonávat činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a správu vlastního majetku.

(4) Voják nesmí vykonávat činnost odpovědného

---

[13]) § 157 až 161 zákoníku práce.

[14]) Vyhláška č. 65/1954 Sb., o Ženevských úmluvách ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války.
Sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 168/1991 Sb.
Čl. 24 Ženevské úmluvy na ochranu obětí války.
Čl. 43 odst. 2 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám.
Čl. 33 Ženevských úmluv o zacházení s válečnými zajatci.
Čl. 9 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám.

zástupce podle zvláštního právního předpisu ani být členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob, jejichž zřizovatelem je ministerstvo a jiný správní úřad.

HLAVA II

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI VOJÁKŮ A ZÁKLADNÍ POVINNOSTI NADŘÍZENÝCH

§ 48

Základní povinnosti vojáků

(1) Voják je povinen

a) důsledně a přesně plnit úkoly, které mu ukládají právní předpisy a rozkazy nadřízených,
b) svědomitě a řádně konat službu podle svých sil, znalostí a schopností,
c) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby a které v zájmu ozbrojených sil nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byl této povinnosti zproštěn služebním orgánem,
d) ohlásit svému nadřízenému závady, nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby, a hrozící škodu,
e) zvyšovat své odborné znalosti a prohlubovat svoji kvalifikaci, dbát o svoji fyzickou zdatnost,
f) dodržovat pravidla služební zdvořilosti a chovat se i mimo službu tak, aby neohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil, dodržovat při výkonu služby právní předpisy, mezinárodní právo válečné a humanitární, mezinárodní smlouvy a rozkazy nadřízených,
g) při výkonu služby nosit předepsaný stejnokroj; výjimky stanoví služební orgán.

(2) Domnívá-li se voják, že rozkaz nadřízeného je v rozporu s právním předpisem, je povinen nadřízeného na to upozornit; trvá-li nadřízený na splnění rozkazu, je voják povinen jej splnit. Voják je povinen odepřít splnění rozkazu nadřízeného, spáchal-li by jeho splněním trestný čin; tuto skutečnost ohlásí neodkladně vyššímu nadřízenému.

(3) Je-li při výkonu vojenské služby neodkladně třeba zákroku k odvrácení škody hrozící ve vojenských objektech a na vojenském materiálu, je voják povinen zakročit. Nemusí tak učinit, brání-li mu v tom důležitá okolnost nebo jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe, ostatní vojáky nebo občany anebo osoby sobě blízké.

§ 49

Základní povinnosti nadřízeného

Nadřízení jsou povinni ve vztahu k podřízeným zejména

a) organizovat, řídit, kontrolovat a hodnotit výkon služby,
b) zabezpečovat, aby byli pro výkon služby odborně připraveni a vycvičeni,
c) vytvářet příznivé podmínky pro výkon služby,
d) vést je ke služební kázni, k plnění služebních povinností a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností.

HLAVA III

KÁZEŇSKÁ PRAVOMOC, KÁZEŇSKÉ ODMĚNY, KÁZEŇSKÉ TRESTY A JEJICH UKLÁDÁNÍ

§ 50

Kázeňská pravomoc

(1) Kázeňskou pravomocí se rozumí právo udělovat kázeňské odměny a ukládat kázeňské tresty.

(2) Kázeňskou pravomoc mají v celém rozsahu prezident a ministr; v rozsahu stanoveném ve vojenských řádech služební orgány a nadřízení (dále jen „orgány s kázeňskou pravomocí“). K rozhodování o udělování kázeňských odměn a ukládání kázeňských trestů mohou orgány s kázeňskou pravomocí zřizovat kázeňské komise jako poradní orgány, ve kterých jsou zejména zástupci hodnostního sboru.

§ 51

Kázeňský přestupek

(1) Kázeňským přestupkem se rozumí zaviněné jednání, které je v rozporu s právními předpisy nebo vojenskými řády, předpisy a rozkazy, nejde-li o jiný správní delikt nebo není-li trestné podle trestního zákona.

(2) Jako kázeňský přestupek se vyřídí též jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise. Takový přestupek projednávají orgány s kázeňskou pravomocí a ukládají za něj sankce, které stanoví zvláštní právní předpis.[15])

§ 52

Kázeňské odměny

(1) Kázeňské odměny se udělují za příkladné plnění služebních povinností nebo za záslužné činy.

[15]) Například zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Záslužným činem se rozumí zejména vykonání hrdinského skutku, projev statečnosti při záchraně života nebo majetku.

(2) Kázeňskými odměnami jsou zejména

a) písemná pochvala,
b) prominutí dříve uloženého kázeňského trestu nebo jeho zahlazení,
c) peněžitý nebo věcný dar.

§ 53

Kázeňské tresty

(1) Kázeňské tresty se ukládají za kázeňské přestupky podle § 51 odst. 1.

(2) Kázeňskými tresty jsou

a) napomenutí,
b) písemná důtka,
c) výstraha pro neodpovědný výkon služby,
d) snížení platu až o 15 % až na dobu 6 měsíců.

Ukládání kázeňských trestů

§ 54

(1) Postačí-li k nápravě vojáka a k obnovení služební kázně vytknutí méně závažného jednání, které má znaky kázeňského přestupku, kázeňský trest se neuloží.

(2) Před uložením kázeňského trestu se musí úplně a přesně zjistit skutkový stav. Vojákovi se musí před uložením kázeňského trestu umožnit vyjádřit se k věci, navrhovat důkazy a hájit se. Orgány s kázeňskou pravomocí jsou oprávněny vyslechnout též toho, kdo podal podnět k projednání kázeňského přestupku.

(3) Při rozhodování o uložení kázeňského trestu se přihlíží k povaze protiprávního jednání, k okolnostem, za kterých k němu došlo, k jeho následkům, míře zavinění, k dosavadnímu plnění služebních povinností a k druhu a množství dosud nezahlazených kázeňských trestů.

§ 55

Za kázeňský přestupek uloží orgán s kázeňskou pravomocí kázeňský trest nejdříve 24 hodin po jeho spáchání, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dověděl. Je-li jednání vojáka, v němž lze spatřovat naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku, předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta 30 dnů pro uložení kázeňského trestu běžet dnem, kdy se orgán s kázeňskou pravomocí dověděl o výsledku tohoto šetření; dopustil-li se voják kázeňského přestupku v zahraničí, dnem následujícím po dni návratu vojáka ze zahraničí. Za kázeňský přestupek lze uložit kázeňský trest do 1 roku ode dne jeho spáchání.

§ 56

Kázeňský trest nelze uložit, vztahuje-li se na přestupek amnestie nebo byl-li voják za týž skutek již pravomocně odsouzen soudem; byl-li kázeňský trest uložen dříve, zruší se s účinností ode dne uložení.

§ 57

(1) Kázeňský trest ukládá orgán s kázeňskou pravomocí písemným rozhodnutím, které se musí vojákovi doručit. Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení; do doby pro podání odvolání se nezapočítává doba nepřetržitého vojenského výcviku. Odvolání podává voják orgánu s kázeňskou pravomocí, který je nadřízen tomu, jenž o uložení kázeňského trestu rozhodl. Proti rozhodnutí prezidenta se nelze odvolat. Odvolání lze vzít zpět do doby rozhodnutí orgánu s kázeňskou pravomocí, který o odvolání rozhoduje.

(2) O odvolání rozhoduje orgán s kázeňskou pravomocí bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Rozhodnutí je vykonatelné dnem následujícím po nabytí právní moci.

§ 58

Zahlazení kázeňského trestu

(1) Nedopustil-li se voják během 1 roku od pravomocného uložení kázeňského trestu dalšího kázeňského přestupku, kázeňský trest se zahladí vypuštěním z evidence a voják se posuzuje, jako by mu kázeňský trest nebyl uložen.

(2) Orgán s kázeňskou pravomocí může i před uplynutím doby stanovené v odstavci 1 rozhodnout o zahlazení kázeňského trestu s přihlédnutím k chování vojáka.

ČÁST ČTVRTÁ
PÉČE O VOJÁKY

§ 59

Podmínky pro výkon služby

(1) Česká republika vytváří vojákům podmínky pro řádný, hospodárný a bezpečný výkon služby.

(2) Česká republika je zejména povinna

a) zajišťovat pro vojáky zdravotní péči,
b) zřizovat, udržovat a zlepšovat sociální zařízení,
c) pečovat o vzhled a úpravu míst, ve kterých vojáci vykonávají službu,
d) vytvářet příznivé podmínky pro stravování vojáků,
e) zajišťovat vojákům ubytování nebo byt,
f) vytvářet podmínky pro soustavné vzdělávání

a prohlubování kvalifikace vojáků v zájmu ozbrojených sil,

g) zabezpečovat rekvalifikaci vojákům,

h) vytvářet podmínky pro uspokojování kulturních, rekreačních a tělovýchovných potřeb a zájmové činnosti vojáků.

(3) Česká republika může poskytovat péči podle odstavce 2 písm. a), d) a h) nositelům osvědčení podle zvláštního právního předpisu[16]) a jejich manželkám, popřípadě vdovám po nich, bývalým vojákům, kteří konali službu v jednotkách mnohonárodních ozbrojených sil v zahraničí, a bývalým vojákům, kteří jsou poživateli dávek důchodového pojištění, jež vyplácí ministerstvo.

§ 60

Dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání

(1) Služební orgán uzavře s vojákem, který si zvyšuje nebo rozšiřuje vzdělání využitelné pro služební zařazení související s výkonem současného nebo předpokládaného služebního zařazení dohodu, kterou se stát zavazuje umožnit vojákovi zvýšení nebo rozšíření vzdělání. Voják se zavazuje setrvat po skončení studia po dohodnutou dobu ve služebním poměru nebo uhradit náklady spojené se zvýšením nebo rozšířením vzdělání nebo jejich část, a to i tehdy, zanikne-li vojákovi služební poměr před ukončením zvýšení nebo rozšíření vzdělání nebo v jeho průběhu.

(2) Dohoda se musí uzavřít písemně a musí v ní být uvedeny

a) stupeň vzdělání nebo druh kvalifikace a způsob jejich získání,

b) doba, po kterou se voják zavazuje setrvat ve služebním poměru,

c) druhy nákladů, které bude voják povinen uhradit, nesplní-li svůj závazek setrvat ve služebním poměru,

d) nejvyšší celková částka, kterou bude voják povinen uhradit,

jinak je dohoda neplatná.

(3) Do doby setrvání ve služebním poměru se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4 a doba přerušení služebního poměru podle § 11.

(4) Nesplní-li voják svůj závazek setrvat ve služebním poměru pouze zčásti, povinnost uhradit náklady se poměrně sníží.

(5) Povinnost uhradit náklady zaniká, zanikl-li služební poměr vojáka úmrtím nebo jeho prohlášením za mrtvého nebo propuštěním podle § 19 odst. 1 písm. b) až d) a f). Ministr nebo jím zmocněný služební orgán může v mimořádných případech na žádost vojáka částečně snížit nebo zcela prominout povinnost vojáka uhradit náklady, zanikl-li jeho služební poměr z jiných důvodů.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši úhrady, kterou lze na vojákovi požadovat, pokud nesplní dohodu.

§ 61

Ubytování nebo byt

(1) Ministerstvo zabezpečí vojákovi po dobu trvání služebního poměru ubytování nebo byt v místě jeho výkonu služby.

(2) O přidělení bytu vojákovi rozhoduje služební orgán na základě jeho žádosti a na základě posouzení naléhavosti řešení jeho bytové potřeby bytovou komisí. Bytová komise ustanovená služebním orgánem v místě služby, složená ze zástupců útvarů a zařízení v místě služby zpracovává jednou za 3 měsíce pořadí žadatelů o byt podle těchto hledisek:

a) služební zařazení vojáka,

b) bytové podmínky vojáka a jeho rodiny,

c) sociální podmínky vojáka a jeho rodiny,

d) doba odloučení vojáka od rodiny,

e) předpokládaná doba trvání služebního poměru,

f) zdravotní stav rodiny vojáka.

(3) Ministerstvo může ponechat vojákovi byt v nájmu i po zániku služebního poměru vojáka nebo uzavřít nájemní smlouvu k takovému bytu s pozůstalým manželem anebo s pozůstalými dětmi, jestliže voják zejména

a) byl propuštěn ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. c) a ztráta jeho zdravotní způsobilosti nastala následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání,

b) byl propuštěn ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. b) a k) anebo podle § 19 odst. 2 písm. b),

c) zemřel následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání.

(3) Voják, kterému nemohlo ministerstvo zabezpečit v místě jeho výkonu služby byt a který se s rodinou přestěhoval do bytu získaného jiným způsobem v místě výkonu služby, má nárok na měsíční přídavek na bydlení. Tento přídavek na bydlení náleží ve výši jedenapůl násobku minimální mzdy.[17]) Nárok na tento

---

[16]) Zákon č. 255/1946 Sb., o příslušnících Československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, ve znění zákona č. 101/1964 Sb.

[17]) § 111 odst. 3 zákoníku práce.
Nařízení vlády č. 303/1995 Sb., o minimální mzdě, ve znění pozdějších předpisů.

přídavek zaniká při zániku služebního poměru nebo při přidělení služebního bytu v místě výkonu služby vojáka, popřípadě v místě, které umožňuje denní dojíždění k rodině. Vojákovi, který má nárok na přídavek na bydlení, nenáleží náhrady jako při služební cestě.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou zabezpečování ubytování.

§ 62

Rekreace

Ministerstvo může zabezpečovat vojákovi, jeho manželce a nezaopatřeným dětem společnou rekreaci s přihlédnutím k náročnosti a obtížnosti výkonu služby.

§ 63

Jednorázová peněžní výpomoc

Ministr může v mimořádných případech přiznat vojákovi na jeho žádost k překonání přechodné, jím nezaviněné tíživé sociální situace jednorázovou nenávratnou peněžní výpomoc až do výše dvacetinásobku minimální mzdy.[17])

§ 64

Rekvalifikace

Před zánikem služebního poměru lze umožnit vojákovi na žádost rekvalifikaci na náklady státu, trval-li služební poměr nejméně 5 let, a to s přihlédnutím k získané kvalifikaci.

§ 65

Pohřební obřad s vojenskými poctami

Voják, který zemřel v době trvání služebního poměru, může být pohřben ve vojenském stejnokroji a mohou mu být prokázány vojenské pocty. Obdobně se to týká vojáka, který byl propuštěn do zálohy, bylo mu povoleno nosit stejnokroj při slavnostních příležitostech[18]) a poté zemřel.

ČÁST PÁTÁ

ZABEZPEČENÍ VOJÁKŮ

HLAVA I

PLATOVÉ NÁLEŽITOSTI

§ 66

Poskytování platu

(1) Vojákovi se poskytuje plat podle zvláštních právních předpisů. Obsahují-li tyto předpisy ustanovení o výkonu práce, rozumí se tím výkon služby podle § 24.

(2) Za výkon služby se pro nárok na plat považuje doba řádné dovolené, krátké dovolené, zvláštní dovolené, doba dočasného zproštění výkonu služby, doba denního studia, doba studijního volna při studiu při výkonu služby, doba preventivní rehabilitace, doba rekvalifikace, doba služebního volna za nepřetržitý vojenský výcvik a doba služebního volna z důvodů obecného zájmu a pro důležité osobní překážky ve službě s výjimkou dalšího služebního volna pro důležité osobní překážky ve službě nebo z jiných vážných důvodů.

§ 67

Poskytování platu ve zvláštních případech

(1) Při dočasném zproštění výkonu služby se vojákovi krátí plat o 50 %. Míra krácení se snižuje o 5 % za každou vyživovanou osobu, nesmí být však nižší než 25 %. Krácený plat nesmí být nižší než minimální mzda stanovená zvláštním právním předpisem.[17])

(2) Vojákovi se plat nesnižuje

a) byl-li určen do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. a) a c) a § 10 odst. 3,
b) po dobu odvelení,
c) po dobu dočasného pověření výkonem služby v jiném služebním zařazení,
d) po dobu, po kterou mu nadřízený stanovil kratší týdenní dobu služby podle § 25 odst. 3,
e) po dobu nejvýše 12 měsíců, byl-li v důsledku organizačních změn jinak služebně zařazen,
f) po dobu trvání tvůrčího volna.[19])

(3) Pokud podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchaní trestného činu nebylo vojákovi prokázáno a dočasné zproštění výkonu služby bylo zrušeno, náleží vojákovi rozdíl, o který byl plat zkrácen.

§ 68

Náhrada platu

(1) Voják má za nevyčerpanou dovolenou nebo za její poměrnou část nárok na náhradu ve výši platu, který odpovídá době nevyčerpané řádné dovolené, pokud řádnou dovolenou nebo její poměrnou část nemohl vyčerpat ani do konce následujícího kalendářního roku. Náhrada podle věty první se stanoví z platu, který by vojákovi náležel v posledním měsíci, kdy mohl tuto dovolenou čerpat.

---

[18]) § 31 odst. 3 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

[19]) § 76 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

(2) Jestliže služební poměr vojáka zanikne po vyčerpání řádné dovolené nebo její části, na níž mu nevznikl nárok, je povinen vrátit náhradu za řádnou dovolenou odpovídající části dovolené, na níž mu nárok nevznikl.

(3) Vojákovi se poskytuje náhrada ve výši platu

a) po dobu prvního měsíce dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz,

b) nejdéle po dobu 12 měsíců od počátku neschopnosti ke službě při neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, které voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, nebo

c) po dobu, kdy voják nemůže konat službu pro karanténu nařízenou podle předpisů o boji proti přenosným nemocem, nebo je-li vojákovi nařízena izolace.

(4) Při dočasném zproštění výkonu služby po dobu uvedenou v odstavci 3 náleží vojákovi náhrada platu, která se krátí obdobně jako v § 67 odst. 1.

HLAVA II

NÁBOROVÝ PŘÍSPĚVEK

§ 69

(1) Vojákovi lze při povolání do služebního poměru přiznat náborový příspěvek, absolvoval-li jiné než vojenské nebo policejní střední a vysoké školy nebo splnil-li povinnost k náhradě nákladů za studium vojenských nebo policejních škol, které absolvoval. Náborový příspěvek lze poskytnout ve výši od 15 000 do 80 000 Kč podle dosaženého vzdělání a doby trvání služebního poměru.

(2) Náborový příspěvek lze vojákovi přiznat, jen zaváže-li se vrátit vyplacený náborový příspěvek nebo jeho poměrnou část, zanikne-li jeho služební poměr před uplynutím doby trvání služebního poměru uvedené v rozhodnutí o povolání do služebního poměru nebo v dohodě o změně doby trvání služebního poměru, a to propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. e), g) až j), písm. l) a v § 19 odst. 2 písm. c), odnětím hodnosti podle § 21 a ztrátou vojenské hodnosti podle § 18 písm. d).

(3) V případě, že voják vrátil náborový příspěvek nebo jeho poměrnou část, lze mu při opětovném povolání do služebního poměru poskytnout náborový příspěvek až do výše vráceného náborového příspěvku nebo jeho poměrné části. Získal-li voják před opětovným povoláním do služebního poměru vysokoškolské vzdělání, lze mu poskytnout náborový příspěvek ve výši stanovené pro náborový příspěvek za vysokoškolské vzdělání.

(4) O poskytnutí náborového příspěvku rozhoduje služební orgán, který je oprávněný rozhodovat o povolání do služebního poměru.

§ 70

Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah výše náborového příspěvku.

HLAVA III

CESTOVNÍ A JINÉ NÁHRADY

§ 71

Vymezení pojmů

(1) Služební cestou se rozumí doba od nástupu vojáka na cestu k plnění služebních úkolů do jiného místa, než je jeho stanovené místo výkonu služby, včetně doby plnění úkolů v místě, které je cílem služební cesty, do návratu vojáka z cesty.

(2) Zahraniční služební cestou se pro účely tohoto zákona rozumí doba služební cesty podle odstavce 1 z České republiky do zahraničí, ze zahraničí do České republiky a doba služební cesty v zahraničí.

(3) Stanoveným místem výkonu služby se rozumí všechny prostory, objekty a zařízení, v nichž voják trvale vykonává službu.[20])

(4) Místem trvalého pobytu vojáka se rozumí obec, v níž je voják hlášen k trvalému pobytu.[21])

(5) Za rodinu vojáka se pro účely tohoto zákona považují, mají-li trvalý pobyt na území státu, jeho manžel nebo druh, vlastní děti, osvojenci, děti svěřené vojákovi do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitelé, opatrovníci, pěstouni, popřípadě další osoby žijící v domácnosti[22]) s vojákem.

(6) Ženatým vojákům z povolání jsou postaveni naroveň osamělí vojáci z povolání, kteří žijí a hospodaří v domácnosti alespoň s jedním rodinným příslušníkem, kterému poskytují zaopatření.

(7) Jízdními výdaji se rozumí výdaje za místní hromadnou dopravu, jízdenku, letenku, místenku a za použití lůžkového nebo lehátkového vozu a za použití vlaku vyšší kvality.

---

[20]) § 2 zákona č. 219/1999 Sb.

[21]) § 3 a 4 zákona č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

[22]) § 115 občanského zákoníku.

§ 72

Náhrady při služebních cestách a odvelení

(1) Při služební cestě vojákovi náleží

a) stravné,
b) náhrada prokázaných jízdních výdajů,
c) náhrada prokázaných výdajů za ubytování,
d) náhrada prokázaných nutných vedlejších výdajů,
e) náhrada jízdních výdajů za cesty k návštěvě rodiny do místa trvalého pobytu nebo mezi nadřízeným a vojákem předem dohodnutého pobytu rodiny a zpět, je-li to hospodárnější, trvá-li služební cesta více než 7 po sobě následujících kalendářních dnů, a to jednou týdně.

(2) Náhrady při služební cestě náležejí i při odvelení; při odvelení do zahraničí náležejí jako při zahraniční služební cestě.

§ 73

Stravné

(1) Za každý den služební cesty náleží vojákovi stravné ve výši stanovené zvláštním právním předpisem.[23]) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši stravného v rámci rozpětí stanoveného zvláštním právním předpisem.[23])

(2) Je-li vojákovi vyslanému na služební cestu, která trvá méně než 5 hodin, znemožněno ze služebních důvodů stravovat se obvyklým způsobem, může se mu poskytnout stravné až do výše nejnižší částky stravného uvedené ve zvláštním právním předpisu.[23])

(3) Stravné nenáleží vojákovi, kterému je na služební cestě zabezpečeno bezplatné stravování. Bylo-li bezplatné stravování zabezpečeno částečně, stravné se úměrně krátí, a to při poskytnutí snídaně o 20 %, oběda o 40 % a večeře o 40 %.

§ 74

Náhrada prokázaných jízdních výdajů

(1) Vojákovi náleží náhrada jízdních výdajů za cestu mezi místem, které mu bylo stanoveno jako místo nástupu služební cesty, a místem, do něhož byl vyslán k plnění služebních úkolů, a poté místem ukončení služební cesty.

(2) Nemohl-li se voják ubytovat v místě, do něhož byl vyslán, náleží mu též náhrada jízdních výdajů za cesty vykonané do místa, v němž se ubytoval, a zpět.

(3) Při jízdě vlakem nad vzdálenost 51 km jedním směrem se hradí příplatek za vlak vyšší kvality, při vzdálenosti nejméně 101 km jedním směrem se hradí jízdní výdaje za první vozovou třídu a při jízdě autobusem jízdní výdaje včetně místenky.

(4) Náhrada jízdného za použití lůžkového nebo lehátkového vozu první nebo druhé třídy náleží vojákovi při splnění podmínky ujetí vzdálenosti nejméně 201 km pouze tehdy, trvala-li cesta alespoň 4 hodiny v době mezi 22. a 6. hodinou a po jejím ukončení bezprostředně následoval výkon služby.

§ 75

Náhrada prokázaných výdajů za ubytování

Při služební cestě náleží vojákovi náhrada výdajů v prokázané výši za ubytování,

a) nebylo-li mu ve vojenských ubytovacích zařízeních poskytnuto bezplatné ubytování, nebo
b) nepoužil-li při cestě v noci lůžkový nebo lehátkový vůz a byl-li nucen se v téže noci ubytovat z důvodu časného příjezdu nebo pozdního odjezdu.

§ 76

Náhrady za používání silničních motorových vozidel při služebních cestách

(1) Použije-li voják při služební cestě se souhlasem nadřízeného jiné než služební silniční motorové vozidlo, náleží mu za každý 1 km jízdy sazba základní náhrady ve výši podle zvláštních právních předpisů[24]) a náhrada za spotřebované pohonné hmoty.

(2) Náhrada výdajů za pohonné hmoty náleží vojákovi podle cen pohonných hmot platných v době použití vozidla a přepočtených podle spotřeby stanovené aritmetickým průměrem z údajů uvedených v technickém průkazu vozidla. Pokud technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší vojákovi náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen prokáže-li spotřebu pohonných hmot technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců.

(3) Voják je povinen prokázat technickým průkazem silničního motorového vozidla, které má být použito při služební cestě, o jaký druh vozidla se jedná a jakou spotřebu pohonných hmot stanovil výrobce.

(4) Nadřízený může s vojákem předem dohodnout též poskytování náhrady za použití jiného než služebního silničního motorového vozidla ve výši odpovídající ceně jízdenky hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy s výjimkou letenky.

---

[23]) § 5 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

[24]) Zákon č. 119/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 77

Náhrady při povolání do služebního poměru a při přeložení

(1) Při přeložení náleží vojákovi náhrada jízdních výdajů z místa trvalého pobytu, popřípadě z dosavadního místa výkonu služby do nového místa výkonu služby.

(2) Ženatému vojákovi náleží k náhradě zvýšených životních nákladů náhrady jako při služební cestě po dobu, kdy v důležitém zájmu služby po přeložení musí žít odloučeně od své rodiny.

(3) Denní částka náhrady jako při služební cestě náleží ve výši podle § 73.

(4) Ženatému vojákovi náleží po dobu, kdy z důvodu důležitého zájmu služby denně dojíždí z místa pravidelného výkonu služby do místa trvalého pobytu rodiny, náhrady při denním dojíždění, trvá-li jeho nepřítomnost v místě trvalého pobytu z důvodu zaměstnání nejméně 11 hodin v kalendářním dnu.

(5) Náhradu při denním dojíždění tvoří součet náhrady jízdních výdajů a příplatku na stravu ve výši 25 % z denní částky náhrad jako při služební cestě.

(6) Náhrada jako při služební cestě a příplatek na stravu vojákovi nenáležejí, je-li vojákovi poskytnuto bezplatné stravování. Poskytuje-li se vojákovi částečné bezplatné stravování, náhrady jako při služební cestě a příplatek na stravu se úměrně krátí.

(7) Vojákovi, který po přeložení vykonává službu mimo místo svého trvalého pobytu a nemůže denně dojíždět, náleží náhrada jízdních výdajů za cesty z místa trvalého pobytu do místa přeložení a zpět ve výši jízdného hromadnými dopravními prostředky dálkové přepravy, a to jednou týdně ženatému vojákovi a jednou měsíčně svobodnému vojákovi.

(8) Vojákovi, který po přeložení vykonává službu mimo místo svého trvalého pobytu a ministerstvo mu nemůže zabezpečit v místě jeho výkonu služby ubytování, náleží náhrada jízdních výdajů z místa ubytování do místa přeložení a zpět.

(9) Pro účely náhrady jako při služební cestě a příplatku na stravu je ženatému vojákovi naroveň postaven voják, který žije ve společné domácnosti s družkou nebo alespoň s jedním rodinným příslušníkem, který je na něj odkázán výživou.

(10) Pro účely náhrad podle předchozích odstavců se obdobně jako přeložení posuzuje i povolání do služebního poměru.

(11) Při souběhu nároku na náhrady jako při služební cestě a nároku na stravné při služební cestě nebo při souběhu nároku na náhrady při denním dojíždění a nároku na stravné při služební cestě anebo při souběhu nároku na náhrady jako při služební cestě a nároku na náhrady při denním dojíždění má voják nárok na náhradu, která je vyšší.

§ 78

Příspěvek při přestěhování

Při přestěhování v důležitém zájmu služby má voják nárok na příspěvek při přestěhování, který náleží do maximální výše šestinásobku minimální mzdy.[17]) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah výše příspěvku při přestěhování.

Náhrady při zahraničních služebních cestách

§ 79

(1) Při zahraniční služební cestě náleží vojákovi náhrady podle § 72 odst. 1 písm. b) až d).

(2) Vojákovi s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí náleží za dny cesty z České republiky do pravidelného místa výkonu služby v zahraničí a zpět a při služebních cestách v zahraničí náhrady jako při zahraničních služebních cestách. Pokud s vojákem se souhlasem nadřízeného cestuje jeho rodinný příslušník, lze vojákovi poskytnout též náhrady prokázaných jízdních, ubytovacích a nutných vedlejších výdajů, které vznikly tomuto rodinnému příslušníkovi.

(3) Voják s pravidelným místem výkonu služby v zahraničí má nárok na stejné náhrady jako zaměstnanci rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí, které jsou stanovené zvláštním právním předpisem.[25])

§ 80

Při zahraniční služební cestě lze dohodnout s vojákem poskytování náhrad za cesty k návštěvě rodiny, jejich rozsah a výši.

§ 81

(1) Při zahraniční služební cestě přísluší vojákovi stravné v cizí měně; na žádost vojáka může být vyplaceno stravné v českých korunách nebo v jiné cizí volně směnitelné měně s tím, že se pro přepočet použije směnný kurs devizového trhu vyhlašovaný Českou národní bankou.

(2) Výši základních sazeb stravného v cizí měně stanoví zvláštní právní předpis.[24])

(3) Trvá-li zahraniční služební cesta v kalendářním

---

[25]) Nařízení vlády č. 62/1994 Sb., o poskytování náhrad některých výdajů zaměstnancům rozpočtových a příspěvkových organizací s pravidelným pracovištěm v zahraničí.

dni či celkově méně než 12 hodin, poskytne se stravné v cizí měně až do výše poloviny denní sazby v jednom kalendářním dni.

(4) Při poskytnutí částečného bezplatného stravování se stravné podle odstavce 1 úměrně krátí stejným způsobem jako podle § 73.

§ 82

Při zahraniční služební cestě lze poskytnout vedle stravného kapesné v cizí měně do výše 40 % stravného stanoveného podle § 81 odst. 1 a 2.

§ 83

Za použití jiného než služebního silničního motorového vozidla při zahraniční služební cestě náleží vojákovi z povolání základní náhrada podle § 76 odst. 1 a náhrada výdajů za pohonné hmoty podle § 76 odst. 2 a 3. Náhrada za pohonné hmoty v cizí měně náleží za kilometry ujeté v zahraničí nad 350 km.

§ 84

(1) Při zahraniční služební cestě náleží za dobu služební cesty na území České republiky stravné v české měně v rozsahu a za podmínek stanovených v § 73.

(2) Při zahraniční služební cestě je rozhodnou dobou pro vznik nároku na náhrady poskytované v cizí měně doba přechodu české státní hranice a při letecké přepravě odlet a přílet letadla podle letového řádu.

Společná ustanovení k cestovním a jiným náhradám

§ 85

Kde tento zákon požaduje prokázání výdajů, a voják je neprokáže, může mu nadřízený poskytnout náhrady v jím uznané výši s přihlédnutím k podmínkám cesty s výjimkou náhrady výdajů za pohonné hmoty stanovené zvláštním právním předpisem.[24])

§ 86

(1) Požádá-li voják o poskytnutí zálohy na náhrady podle tohoto zákona, musí mu být tato záloha do výše předpokládané náhrady poskytnuta.

(2) Při zahraniční služební cestě musí být vojákovi záloha poskytnuta v cizí měně v rozsahu a ve výši podle předpokládané doby trvání a podmínek zahraniční pracovní cesty. Zálohu v cizí měně lze vojákovi poskytnout též zapůjčením služební platební karty.

(3) Voják je povinen do 10 pracovních dnů po dni ukončení služební cesty předložit nadřízenému, který ho na služební cestu vyslal, písemné doklady potřebné k vyúčtování služební cesty a též vrátit nevyúčtovanou zálohu.

(4) Vyúčtování služební cesty vojáka a uspokojení jeho nároků musí být provedeno do 14 pracovních dnů ode dne předložení písemných dokladů.

§ 87

Pokud čas strávený na služební cestě jinak než plněním služebních úkolů spadá do doby služby vojáka, považuje se za dobu zameškanou pro překážky ve službě. Za tuto dobu se plat vojákovi nekrátí.

§ 88

Výše částek a sazeb stravného se zaokrouhlují na celé koruny do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru.

§ 89

Ministerstvo stanoví vyhláškou výši a postup při přiznávání cestovních a jiných náhrad a jejich zvyšování.

HLAVA IV

PROVIANTNÍ, VÝSTROJNÍ A PŘEPRAVNÍ NÁLEŽITOSTI

§ 90

Proviantní náležitosti

Voják má při nepřetržité službě, která trvá alespoň 24 hodin, nebo při výkonu zvláštních profesí a činností nárok na poskytnutí bezplatného stravování. Nelze-li poskytnout bezplatné stravování, má voják nárok na náhradu v penězích.

§ 91

Výstrojní náležitosti

(1) Voják má nárok na výstrojní náležitosti.

(2) Výstrojními náležitostmi se rozumí vojenská výstroj a služby, které se bezplatně poskytují k zabezpečení povinnosti vojáka v době výkonu služby nosit vojenský stejnokroj. Nelze-li poskytnout výstrojní náležitosti podle věty první, má voják nárok na náhradu v penězích.

(3) Voják nemá nárok na výstrojní náležitosti po dobu určení do dispozice podle § 10 odst. 2 písm. b), d) až i).

(4) Neprokáže-li se podezření ze závažného porušení služebních povinností nebo ze spáchání trestného činu podle § 9 nebo pominou-li důvody vazby podle § 10 odst. 2 písm. i), poskytují se výstrojní náležitosti za tuto dobu zpětně. Na zpětné poskytnutí výstrojních náležitostí podle § 10 odst. 2 písm. h) má voják nárok, pokud po ukončení dispozice pokračuje jeho služební zařazení.

(5) Nárok na výstrojní náležitosti podle odstav-

ce 1 zaniká, je-li vojákovi služební poměr přerušen podle § 11.

§ 92

Přepravní náležitosti

(1) Ministerstvo poskytuje vojákovi bezplatně přepravu při cestě na preventivní rehabilitaci a na léčebnou péči, při přestěhování v důležitém zájmu služby, a to i pro příslušníky domácnosti,[22]) kteří se stěhují spolu s ním, a pro přestěhování bytového zařízení, jednou v kalendářním roce při cestě na řádnou dovolenou a při společné rekreaci nebo rekreačním pobytu i jeho manželce a nezaopatřeným dětem. Při zániku služebního poměru uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. b) až d), f) a g) a písm. j) a k) a podle § 19 odst. 2 písm. a) a b) se poskytuje vojákovi bezplatná přeprava do místa trvalého pobytu nebo hraničního přechodu na území České republiky.

(2) Nelze-li poskytnout bezplatnou přepravu, má voják nárok na náhradu prokázaných jízdních výdajů v penězích.

§ 93

Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob zabezpečování bezplatného stravování, výstrojních a přepravních náležitostí.

HLAVA V

ZDRAVOTNÍ PÉČE, ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ A NEMOCENSKÁ PÉČE

§ 94

Zdravotní péče

(1) Zdravotní péči vojáků organizuje, řídí a kontroluje ve své působnosti ministerstvo. V zájmu ochrany zdraví osob a vojenských kolektivů může ministerstvo nařizovat mimořádné preventivní prohlídky a protiepidemická opatření, včetně očkování, diagnostických zkoušek a léčení přenosných nebo jinak společensky závažných onemocnění, izolace a karanténních opatření.

(2) Zdravotní péče je poskytována vojákům zpravidla ve zdravotnických zařízeních zřízených ministerstvem (dále jen „vojenská zdravotnická zařízení“), a nejsou-li zřízena, v jiných zdravotnických zařízeních na základě smlouvy o poskytování zdravotní péče vojákům uzavřené se zdravotní pojišťovnou stanovenou zvláštním právním předpisem.[26]) Ambulantní nebo ústavní péči poskytuje zdravotnické zařízení, které určil lékař, který poskytl zdravotní péči podle věty první. Ošetřujícího lékaře lze volit jen ze zdravotnického zařízení uvedeného ve větě první nebo druhé; to se nevztahuje na případy poskytnutí neodkladné lékařské péče, nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení, a na volbu ženského lékaře.

(3) Poskytování zdravotní péče ve vojenských zdravotnických zařízeních stanoví ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví vyhláškou.

§ 95

Zdravotní pojištění

Voják je pojištěn u zdravotní pojišťovny podle zvláštního právního předpisu.[26])

§ 96

Nemocenská péče

Nemocenskou péči vojáků upravují zvláštní právní předpisy.[27])

§ 97

Preventivní rehabilitace

(1) Voják má nárok na poskytnutí preventivní rehabilitace v trvání 14 kalendářních dnů v kalendářním roce k upevnění zdravotního stavu, trval-li jeho služební poměr alespoň 10 let, nebo po dosažení věku 35 let anebo v závislosti na služebním zařazení, které musí trvat alespoň jeden rok.

(2) Na základě doporučení ošetřujícího lékaře má voják nárok na poskytnutí preventivní rehabilitace formou lázeňského léčení spojeného s částí řádné dovolené i před dosažením věku stanoveného v odstavci 1. Trvá-li preventivní rehabilitace formou lázeňského léčení déle než 14 kalendářních dnů, má voják nárok na udělení navazující části řádné dovolené nebo udělení dovolené bez nároku na peněžní náležitosti, pokud již řádnou dovolenou v kalendářním roce vyčerpal.

(3) Při souběhu nároku na preventivní rehabilitaci a nároku na zvláštní dovolenou v témže kalendářním roce poskytne se vojákovi pouze preventivní rehabilitace.

(4) Náklady spojené s preventivní rehabilitací hradí ministerstvo.

---

[26]) § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/1999 Sb.

[27]) Zákon č. 32/1957 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 33 zákona č. 88/1968 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou okruh služebních zařazení pro poskytování preventivní rehabilitace.

ČÁST ŠESTÁ

BEZPEČNOST A OCHRANA ZDRAVÍ PŘI VÝKONU SLUŽBY

§ 98

Povinnosti nadřízených

(1) Péči o bezpečnost a ochranu zdraví vojáků při výkonu služby zajišťují služební orgány.

(2) Služební orgány jsou zejména povinny

a) zařazovat do služeb pouze vojáky zdravotně způsobilé,

b) dbát při tvorbě interních předpisů na požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,

c) kontrolovat dodržování předpisů, rozkazů a pokynů vydaných k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,

d) zjišťovat příčiny služebních úrazů a nemocí z povolání a soustavně vytvářet podmínky pro předcházení služebním úrazům a nemocím z povolání, jakož i onemocněním, která vznikají vlivem prostředí, v němž voják vykonává službu,

e) poskytovat vojákům, u nichž to vyžaduje ochrana života a zdraví, k bezplatnému používání osobní ochranné prostředky a mycí, čisticí a dezinfekční prostředky; rozsah a bližší podmínky poskytování těchto prostředků stanoví ministr rozkazem,

f) zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví všech fyzických osob, které se s jejich vědomím zdržují v prostorech, za které odpovídají,

g) zajišťovat vedení a ukládání zdravotní a jiné dokumentace o služebních, popřípadě pracovních úrazech a nemocech z povolání. Neprodleně provádět jejich vyšetření a odškodnění.

(3) Náklady spojené s péčí o bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby hradí stát.

§ 99

Povinnosti vojáka

Voják je zejména povinen

a) používat při výkonu služby předepsaná ochranná zařízení a prostředky,

b) účastnit se školení a výcviku, které se konají v zájmu zvyšování bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, a podrobit se zkouškám ze znalostí předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při výkonu služby a preventivním lékařským prohlídkám, stanoveným zvláštním právním předpisem,[28]) a vyšetřením na alkoholické nápoje a jiné návykové látky,

c) včas oznamovat nadřízenému nedostatky a závady, které by mohly ohrozit bezpečnost a zdraví při výkonu služby.

§ 100

Státní odborný dozor nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu služby

Státní odborný dozor nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu služby provádí ministerstvo.

ČÁST SEDMÁ

NÁHRADA ŠKODY

HLAVA I

ODPOVĚDNOST VOJÁKA ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU STÁTU

Obecná odpovědnost

§ 101

(1) Voják odpovídá státu za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením svých povinností při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinností ze strany státu, odpovědnost vojáka se poměrně omezí.

(3) Zavinění vojáka prokazuje nadřízený, s výjimkou případů uvedených v § 104 a 106.

§ 102

Voják neodpovídá za škodu,

a) která vyplývá z rizika řádného výkonu služby,

b) kterou způsobil při odvracení nebezpečí, které hrozilo životu nebo zdraví, nebo škody, která hrozila majetku, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počínal si přitom způsobem přiměřeným okolnostem,

c) kterou způsobil ve stavu, kdy bez vlastního zavinění nebyl schopen ovládnout své jednání nebo posoudit jeho následky.

§ 103

Odpovědnost za nesplnění povinnosti k odvrácení škody

Na vojákovi, který vědomě nezakročil proti hrozící škodě nebo neohlásil hrozící škodu, může nadří-

[28]) Vyhláška č. 56/1997 Sb., kterou se stanoví obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek.

zený požadovat, aby se podílel na náhradě škody, která byla způsobena státu, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, nelze-li škodu nahradit jinak. Přitom se přihlédne zejména k tomu, co bránilo splnění povinnosti, k výši a povaze škody.

Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat

§ 104

(1) Ministr může stanovit služební zařazení, pro jejichž výkon je nezbytné uzavření dohody o hmotné odpovědnosti.

(2) Převzal-li voják na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za hodnoty svěřené k vyúčtování, odpovídá za vzniklý schodek. V dohodě se může s vojákem současně ujednat, že bude-li vykonávat službu s více vojáky, kteří uzavřeli dohodu o hmotné odpovědnosti, odpovídá s nimi za schodek společně.

(3) Dohoda o hmotné odpovědnosti se musí uzavřít písemně, jinak je neplatná.

(4) Voják se zprostí odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, prokáže-li, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

§ 105

(1) Voják, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, může od ní odstoupit při změně služebního zařazení, nebo pokud nadřízený v přiměřené době, nejdéle však v době do jednoho měsíce od obdržení jeho písemného upozornění, neodstraní nebo nezabezpečí odstranění závady při výkonu služby, která brání řádnému hospodaření se svěřenými hodnotami. Při společné hmotné odpovědnosti může voják od dohody odstoupit, je-li na pracoviště služebně zařazen jiný voják nebo jiný nadřízený. Odstoupení od dohody o hmotné odpovědnosti musí být písemné.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem zániku služebního poměru nebo dnem doručení odstoupení od této dohody.

§ 106

Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů

Voják odpovídá za ztrátu vojenského materiálu[29]) a jiných předmětů, které mu byly svěřeny proti písemnému potvrzení. Této odpovědnosti se zprostí, prokáže-li, že ztrátu nezavinil.

Rozsah náhrady škody

§ 107

(1) Voják, který odpovídá za škodu, je povinen nahradit skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže ji neodčiní uvedením do předchozího stavu.

(2) Výše náhrady škody způsobené z nedbalosti a při nesplnění povinnosti k odvrácení škody nesmí přesáhnout u jednotlivého vojáka čtyřapůlnásobek jeho průměrného platu.[30]) Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena

a) na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů,

b) po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek.[31])

(3) Odpovídá-li za škodu několik vojáků, je každý z nich povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění, pokud však někteří nebo některý z nich způsobil škodu úmyslně, odpovídají za celou škodu.

(4) Způsobil-li škodu také stát, je voják povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

§ 108

(1) Při společné odpovědnosti za schodek se jednotlivým vojákům určí podíl náhrady podle poměru jejich dosažených hrubých platů, přičemž plat nadřízeného a jeho zástupce se započítává ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady škody stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých vojáků s výjimkou nadřízeného a jeho zástupce přesáhnout částku, která se rovná jejich průměrnému platu[30]) před vznikem škody. Neuhradí-li se takto určenými podíly celá škoda, je povinen uhradit zbytek nadřízený a jeho zástupce podle poměru svých hrubých platů.

(3) Zavinil-li některý ze společně odpovědných vojáků schodek nebo jeho část, hradí schodek tento voják podle míry svého zavinění. Zbývající část schodku hradí odpovědní vojáci všichni společně podíly určenými podle odstavců 1 a 2.

§ 109

Při určování výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

---

[29]) § 2 odst. 7 zákona č. 219/1999 Sb.

[30]) § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.

[31]) § 1 odst. 3 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

§ 110

(1) Výši náhrady škody způsobené z nedbalosti lze určit nižší částkou, než je skutečná škoda, popřípadě než je čtyřapůlnásobek průměrného hrubého měsíčního platu. Jde-li o škodu způsobenou po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek[31]) nebo o škodu na svěřených hodnotách, které je voják povinen vyúčtovat, anebo škodu způsobenou ztrátou svěřených předmětů, může náhradu škody nižší částkou určit pouze odvolací orgán, nebo jde-li o škodu způsobenou trestným činem, soud.

(2) Způsobil-li škodu voják z nedbalosti při dopravní nehodě, lze ve zvlášť odůvodněných případech od vymáhání náhrady škody zcela upustit, došlo-li k dopravní nehodě za ztížených podmínek, jde-li o první zavinění vojáka nebo o nehodu způsobenou v důsledku jeho malé zkušenosti anebo došlo-li při dopravní nehodě k vážnému poškození jeho zdraví.

(3) Při určování výše náhrady škody podle odstavce 1 se přihlíží zejména k plnění služebních povinností ze strany vojáka, ke společenskému významu škody, k výši a povaze škody a k tomu, jak k ní došlo.

(4) Náhradu škody nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně.

§ 111

(1) O náhradě škody rozhoduje služební orgán, pokud nedojde k dohodě o její náhradě. Dohoda o náhradě škody musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(2) Byla-li škoda způsobena trestným činem, rozhodne služební orgán o povinnosti vojáka uhradit škodu jen tehdy, jestliže o ní nerozhodl soud.

(3) Jestliže voják uhradil alespoň dvě třetiny určené náhrady škody a dosahuje-li mimořádných kladných výsledků při výkonu služby, lze upustit od vymáhání zbylé částky náhrady škody. Toto neplatí při škodě, kterou voják způsobil úmyslně, po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek,[31]) na svěřených hodnotách, které je povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů.

HLAVA II

ODPOVĚDNOST STÁTU ZA ŠKODU ZPŮSOBENOU VOJÁKOVI

§ 112

Obecná odpovědnost

Za škodu způsobenou vojákovi při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby porušením právní povinnosti odpovídá stát.

§ 113

Odpovědnost za škodu na odložených věcech

(1) Stát odpovídá za škodu na věcech, které voják odložil při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním na určeném nebo obvyklém místě.

(2) Za věci, které voják obvykle do služby nenosí a které nadřízený nepřevzal do zvláštní úschovy, odpovídá stát jen do výše dvojnásobku minimální mzdy, kterou stanovuje zvláštní právní předpis.[17]) Jestliže škoda na těchto věcech byla způsobena jiným vojákem nebo jestliže nadřízený tyto věci převzal do úschovy, hradí se škoda bez omezení.

(3) Nárok na náhradu škody zanikne, jestliže její vznik voják neohlásil nadřízenému bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dověděl.

§ 114

Odpovědnost za škodu na věci

Za škodu vzniklou na věci vojáka při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním anebo při odvracení nebezpečí, které hrozí životu nebo zdraví, nebo škody, které hrozí majetku, odpovídá stát.

§ 115

Odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání

(1) Za škodu na zdraví, kterou voják utrpěl při výkonu služby, v přímé souvislosti s ním nebo pro výkon služby, (dále jen „služební úraz“) odpovídá stát.

(2) Za škodu způsobenou vojákovi nemocí z povolání odpovídá stát. To platí i tehdy, jestliže občan byl před zjištěním nemoci z povolání vojákem a ve služebním zařazení vykonával službu, při níž může vzniknout nemoc z povolání, kterou byl postižen. Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc, která vznikla před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání,[32]) a to od jejího zařazení do seznamu a za dobu nejvýše 3 let před jejím zařazením do seznamu.

§ 116

Náhrady škody na zdraví

Vojákovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je stát povinen v rozsahu, ve kterém za škodu odpovídá, poskytnout

a) náhradu za ztrátu na platu po dobu neschopnosti výkonu služby,

[32]) Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání.

b) náhradu za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby,

c) náhradu za bolest,

d) náhradu za ztížení společenského uplatnění,

e) náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením,

f) jednorázové mimořádné odškodnění.

§ 117

Náhrada za ztrátu na platu po dobu neschopnosti výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na platu po dobu neschopnosti výkonu služby vojáka činí rozdíl mezi průměrným platem[30]) vojáka před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání a platem v nemoci nebo plnou výší nemocenského.

(2) Náhrada podle odstavce 1 náleží i při další neschopnosti výkonu služby z důvodu téhož služebního úrazu nebo nemoci z povolání; přitom se vychází z průměrného platu[30]) vojáka před vznikem této další škody. Jestliže vojákovi před vznikem této další škody náležela náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby, poskytne se mu náhrada podle odstavce 1 do výše částky, do které by mu náležela náhrada podle § 118, kdyby nebyl neschopen výkonu služby; přitom se za plat po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje plat v nemoci nebo nemocenské.

§ 118

Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby

(1) Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při uznání plné invalidity nebo částečné invalidity[33])se poskytne vojákovi v takové výši, aby spolu s jeho příjmem po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání, s připočtením případného plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu, který se poskytuje z téhož důvodu, se rovnala jeho průměrnému platu[30]) před vznikem škody, nejvýše však ve výši dvacetinásobku minimální mzdy.[17]) Jestliže voják neměl před vznikem škody plat, považuje se za plat průměrný plat,[30]) kterého dosahují vojáci ve srovnatelném služebním zařazení. Přitom se nepřihlíží ke zvýšení plného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu pro bezmocnost.

(2) Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákovi i při neschopnosti z jiného důvodu, než je původní služební úraz nebo nemoc z povolání. Přitom se za plat po služebním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání považuje plat, z něhož se stanoví nemocenské.

(3) Vojákovi, který bez vážných důvodů nenastoupil výkon služby, nebo občanovi, který po zániku služebního poměru nenastoupil práci, která mu byla zajištěna, přísluší náhrada za ztrátu na platu podle předchozích odstavců pouze ve výši rozdílu mezi průměrným platem[30]) před vznikem škody způsobené vojákovi úrazem nebo nemocí z povolání a průměrným platem,[30]) kterého mohl ve službě nebo v práci dosáhnout.

(4) Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby náleží vojákovi nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku. To neplatí, vznikl-li služební úraz nebo nemoc z povolání při výkonu služby uvedené v § 120 odst. 3. V tom případě se náhrada za ztrátu na platu poskytuje bez přihlédnutí k věkovému omezení.

§ 119

Náhrada za bolest, náhrada za ztížení společenského uplatnění a náhrada za účelně vynaložené náklady spojené s léčením

(1) Náhrada za bolest a náhrada za ztížení společenského uplatnění se poskytují jednorázově, za podmínek a ve výši, které stanovuje zvláštní právní předpis.[34])

(2) Náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil.

§ 120

Jednorázové mimořádné odškodnění

(1) Jednorázové mimořádné odškodnění ve výši šestinásobku minimální mzdy[17]) náleží vojákovi, který se stal částečně invalidním následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání při

a) zajišťování vojenské kázně, byl-li mu úraz způsoben úmyslným trestným činem,

b) leteckém výcviku, zejména na trenažéru, centrifuze, v termokomoře, v podtlakové komoře a při nácviku seskoků z letounů, vrtulníků a balónů,

c) výcviku za mimořádně ztížených podmínek, zejména ve vysokohorském terénu, poušti, moři a bažinách,

d) jízdních zkouškách kolejových, silničních a speciálních vozidel při vyšších rychlostech nebo v te-

[33]) § 39 a 44 zákona č. 155/1995 Sb.

[34]) Vyhláška č. 32/1965 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění, ve znění pozdějších předpisů.

rénu za podmínek, které překračují ustanovení předpisů platných pro jejich řízení nebo provoz,

e) telekomunikačních a jiných pracích na stožárech, při pracích vykonávaných v nucených polohách bez pracovních plošin, z provazových žebříků a visutých sedaček, v závěsu na ochranném pásu a v omezeném pracovním prostoru na pracovní lávce, ve výškách nad 10 m,

f) činnosti s rizikem vzniku akutních otrav v důsledku nedýchatelnosti prostředí a s rizikem vzniku popálenin v důsledku vysoké teploty prostředí, kdy je nutno pro vysokou koncentraci škodlivých nebo jedovatých látek použít zvláštní dýchací nebo izolační přístroj anebo zvláštní ochranný oděv,

g) činnosti pod vodou za zvýšeného tlaku vzduchu, při níž je nutno používat potápěčský přístroj s přívodem přetlakového vzduchu hadicí, dýchací přístroj se vzduchem stlačeným v láhvi, kyslíkový přístroj s regenerací vzdušin nebo jiná zařízení pro práci pod vodou, a dále při hlubokém brodění, jízdě pod vodou a při plavbě techniky,

h) činnosti s rizikem ozáření a s rizikem nákazy,

i) cvičení ve vojenské hasičské jednotce.

(2) Vojákovi, který se stal částečně invalidním následkem služebního úrazu vzniklého při letech podle plánu letové přípravy, při zkušebních letech a zalétávání letecké techniky, při seskocích z letounů, vrtulníků a balónů, při likvidaci výbušnin a munice, při záchranných pracích při pohromách, které ohrožují lidské životy nebo majetek, anebo za jiných obdobně nebezpečných podmínek, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvacetičtyřnásobku minimální mzdy.[17]) Došlo-li ke služebnímu úrazu při pyrotechnické asanaci ve zrušených vojenských újezdech nebo dalších určených prostorech, náleží vojákovi jednorázové mimořádné odškodnění ve výši čtyřicetiosminásobku minimální mzdy.[17])

(3) Vojákovi, který se stal částečně invalidním následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání za zvlášť nebezpečných podmínek při výkonu služby v zahraničí, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši jednostodvacetinásobku minimální mzdy.[17]) Za zvlášť nebezpečné podmínky se zejména považuje válečný stav ve státě, kde voják vykonává službu, služba v jednotkách mnohonárodních ozbrojených sil v zahraničí nebo plnění zvláštních úkolů při činnostech podle zvláštního právního předpisu.[35])

(4) Vojákovi, který se stal plně invalidním následkem služebního úrazu při činnostech uvedených v odstavci 1, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvacetičtyřnásobku minimální mzdy.[17]) Voják, který se stal plně invalidním následkem služebního úrazu při činnostech uvedených v odstavcích 2 a 3, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši dvojnásobku částek uvedených v odstavcích 2 a 3.

§ 121

Náhrady při úmrtí vojáka následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání

Jestliže voják následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, je stát povinen poskytnout pozůstalým

a) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením a pohřbem,

b) náhradu nákladů na výživu pozůstalých,

c) jednorázové odškodnění pozůstalých,

d) jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých.

§ 122

Náhrada nákladů spojených s léčením a s pohřbem

(1) Účelně vynaložené náklady spojené s léčením a s pohřbem se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné, které se poskytuje podle zvláštního právního předpisu.[36])

(2) Náklady na pohřeb jsou zejména náklady, které účtuje pohřební ústav, hřbitovní poplatky, cestovní výlohy, náklady na zřízení pomníku nebo desky a úpravu hrobu a jedna třetina přiměřených nákladů na smuteční ošacení pro pozůstalého manžela a pro každé pozůstalé dítě, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění po zemřelém.

(3) Náhrada nákladů na zřízení pomníku nebo desky nesmí přesáhnout čtyřnásobek minimální mzdy.[17])

§ 123

Náhrada nákladů na výživu pozůstalých

(1) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat.

(2) Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného platu[30]) zemřelého vojáka; náhrada nákladů na výživu všech pozůstalých nesmí však úhrnem převýšit částku, do které by příslušela zemřelému vojákovi náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby, a může se poskytovat nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém by zemřelý voják do-

[35]) § 5 odst. 3 a 4 zákona č.153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky.

[36]) Zákon č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

vršil 65 let věku. Ustanovení § 118 odst. 4 věty druhé a třetí platí obdobně.

(3) Náhrada nákladů náleží, není-li uhrazena dávkami důchodového pojištění, které se poskytují z téhož důvodu.

§ 124

Jednorázové odškodnění pozůstalých

Jednorázové odškodnění přísluší manželovi a dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění po zemřelém. Dítěti přísluší ve výši dvacetinásobku minimální mzdy,[17]) manželovi ve výši dvanáctinásobku minimální mzdy.[17]) V odůvodněných případech se jednorázové odškodnění v úhrnné výši dvanáctinásobku minimální mzdy[17]) poskytuje též rodičům zemřelého.

§ 125

Jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých

(1) Pozůstalým po vojákovi, který zemřel následkem úrazu při činnostech uvedených v § 120 odst. 1 až 3, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých. Pozůstalému manželovi a každému pozůstalému dítěti, které má nárok na sirotčí důchod z důchodového pojištění po zemřelém, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši poloviny částek uvedených v § 120 odst. 4. Osobám, které byly odkázány na vojáka výživou, náleží jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých rovným dílem v úhrnné výši osminásobku minimální mzdy.[17])

(2) Ministr obrany může v případech hodných zvláštního zřetele zvýšit částky uvedené v odstavci 1 až na dvojnásobek.

HLAVA III

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ
O ODPOVĚDNOSTI STÁTU ZA ŠKODU

§ 126

Zproštění odpovědnosti za škodu

(1) Stát se zprostí odpovědnosti zcela,

a) byla-li škoda způsobena tím, že poškozený voják zaviněným jednáním porušil právní nebo jiné předpisy anebo rozkazy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoliv s nimi byl řádně seznámen,

b) přivodil-li si poškozený voják škodu po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek[31]) a služební orgán nemohl škodě zabránit,

a jestliže tyto skutečnosti byly jedinou příčinou škody.

(2) Stát se zprostí odpovědnosti zčásti, jestliže skutečnosti uvedené v odstavci 1 byly jednou z příčin škody.

(3) Stát se nemůže zprostit odpovědnosti, utrpěl-li voják služební úraz při odvracení nebezpečí, které přímo hrozilo životu nebo zdraví, nebo škody, která hrozila státu, pokud voják tento stav sám úmyslně nevyvolal.

(4) Jednorázové mimořádné odškodnění a jednorázové mimořádné odškodnění pozůstalých náležejí i tehdy, jsou-li splněny podmínky pro zproštění odpovědnosti za škodu při služebním úrazu, s výjimkou, kdy si škodu poškozený voják přivodil po požití alkoholických nápojů nebo po vědomém užití jiných návykových látek.[31])

§ 127

Náhrada škody

(1) Náhrada škody se poskytuje ve výši skutečné škody, a to v penězích, jestliže není odčiněna uvedením do předchozího stavu. Při určování výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

(2) Změní-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i stát domáhat změny v úpravě svých práv, popřípadě povinností.

(3) Vláda může vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji platové úrovně vojáků, upravit podmínky, výši a způsob náhrady za ztrátu na platu příslušející vojákovi po skončení neschopnosti výkonu služby.

§ 128

Přímá souvislost s výkonem služby

(1) V přímé souvislosti s výkonem služby jsou úkony potřebné k výkonu služby a úkony během výkonu služby obvyklé nebo nutné před počátkem služby nebo po jejím skončení. Takovými úkony však nejsou cesta k výkonu služby a zpět, stravování, ošetření, popřípadě vyšetření ve zdravotnickém zařízení ani cesta k nim a zpět, nekoná-li se ve vojenském objektu. Vyšetření ve zdravotnickém zařízení, které se koná na rozkaz nadřízeného, nebo vyšetření, které se koná v souvislosti se službou v noci, ošetření při první pomoci a cesta k nim a zpět jsou úkony v přímé souvislosti s výkonem služby.

(2) Cestou k výkonu služby a zpět se rozumí cesta z místa trvalého pobytu vojáka do místa vstupu do vojenského objektu nebo na jiné místo, které nadřízený určil k výkonu služby, a zpět.

(3) Cesta z místa trvalého pobytu vojáka do místa výkonu služby nebo do místa ubytování v jiné obci, která je cílem služební cesty, není-li současně obcí jeho místa pravidelného výkonu služby, a zpět se posuzuje

jako nutný úkon před počátkem služby nebo po jejím skončení.

§ 129

Peněžitý příspěvek

(1) Vojákovi, který utrpěl škodu na zdraví v souvislosti s plněním úkolů ozbrojených sil, za níž stát neodpovídá podle tohoto zákona, může ministr nebo jím zmocněný služební orgán přiznat v případech hodných zvláštního zřetele peněžitý příspěvek do výše dvacetinásobku minimální mzdy.[17])

(2) Peněžitý příspěvek lze za podmínek a ve výši stanovených v odstavci 1 přiznat i pozůstalým po vojákovi, kteří jsou uvedeni v § 125.

§ 130

Nároky státu po poskytnutí náhrady škody

(1) Jestliže stát nahradil vojákovi škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo za škodu odpovídá, a to v rozsahu, který odpovídá míře jeho odpovědnosti.

(2) Jde-li o náhradu škody při nemoci z povolání, má stát, pokud škodu uhradil, nárok na náhradu vůči všem zaměstnavatelům, u nichž poškozený voják pracoval za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu odpovídajícím době, po kterou pracoval u těchto zaměstnavatelů za uvedených podmínek.

ČÁST OSMÁ

VÝSLUHOVÉ NÁLEŽITOSTI

§ 131

Povinnosti státu při zabezpečení vojáka po skončení služebního poměru

Stát poskytuje s přihlédnutím k náročnosti služby vojáka, v závislosti na době trvání služebního poměru a důvodech jeho zániku, výsluhové náležitosti, kterými jsou výsluhový příspěvek, odbytné, odchodné a úmrtné.

Výsluhový příspěvek

§ 132

(1) Voják, jehož služební poměr zanikl uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. b) až d) a písm. f) až l) a § 19 odst. 2, má nárok na výsluhový příspěvek, jestliže jeho služební poměr trval alespoň po dobu 15 let.

(2) Základní výše výsluhového příspěvku činí za 15 let služby 5 % průměrného měsíčního hrubého platu. Tato výše se zvyšuje za šestnáctý a každý další ukončený rok služby o 6,2 %, za dvacátý první a každý další ukončený rok služby o 2,5 % a za dvacátý sedmý a každý další ukončený rok služby o 1 % průměrného měsíčního hrubého platu.

§ 133

(1) Výše výsluhového příspěvku může činit nejvíce 55 % průměrného měsíčního hrubého platu. Byl-li voják zařazen jako výkonný letec nebo konal službu zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti alespoň po dobu 5 let anebo konal službu v zahraničí za zvlášť nebezpečných podmínek podle § 120 odst. 3, může výše výsluhového příspěvku činit nejvíce 60 % průměrného měsíčního hrubého platu.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, kdo je považován za výkonného letce a která služba je službou zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti.

§ 134

(1) Při souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na plný invalidní nebo částečný invalidní důchod anebo starobní důchod[37]) z důchodového pojištění se výsluhový příspěvek vyplácí pouze tehdy, je-li vyšší než některý z uvedených důchodů, a to ve výši rozdílu mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem. Rozdíl se zjišťuje ke dni vzniku nároku na plný invalidní nebo částečný invalidní důchod nebo ke dni úpravy částečného invalidního důchodu v souběhu s výdělkem a ke dni přiznání starobního důchodu. Není-li starobní důchod po splnění podmínek přiznán, popřípadě vyplácen, upraví se výše výsluhového příspěvku po uplynutí 2 let po splnění podmínek nároku na starobní důchod.[38])

(2) Při souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na dávky nemocenské péče podle zvláštního právního předpisu[27]) platí ustanovení odstavce 1 věty první obdobně.

§ 135

(1) Při opětovném povolání do služebního poměru vojáka z povolání zaniká nárok na výsluhový příspěvek dnem, který předchází dni opětovného povolání do služebního poměru.

(2) Při přijetí do služebního poměru podle zvláštních právních předpisů[39]) se výplata výsluhového příspěvku zastavuje.

---

[37]) § 29 až 31 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[38]) § 29 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[39]) Například zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 136

(1) Při souběhu nároku na výsluhový příspěvek s nárokem na příspěvek za službu podle zvláštních právních předpisů[39]) náleží vyšší příspěvek.

(2) Zanikl-li nárok na příspěvek z jiného služebního poměru, vyplácí se výsluhový příspěvek ode dne následujícího po dni zániku nároku na příspěvek z jiného služebního poměru, a to za podmínek a ve výši náležející ode dne následujícího po dni skončení služebního poměru podle tohoto zákona po přičtení všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne, pokud nárok na výplatu výsluhového příspěvku za podmínek stanovených tímto zákonem trvá.

§ 137

Výsluhový příspěvek se zvyšuje stejným způsobem a ve stejných termínech jako procentní výměra důchodů z důchodového pojištění podle zvláštních předpisů o zvyšování důchodů,[40]) přičemž zvýšení výsluhového příspěvku činí polovinu procentního zvýšení důchodů z důchodového pojištění.

Odbytné

§ 138

Voják, jehož služební poměr zanikl uplynutím stanovené doby trvání služebního poměru nebo propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. b) až d) a písm. f) až l) a § 19 odst. 2 a který si při splnění stanovených podmínek pro nárok na výsluhový příspěvek nezvolil nárok na jeho výplatu, má nárok na odbytné.

§ 139

(1) Přiznáním odbytného zaniká nárok na výsluhový příspěvek.

(2) Doba trvání služebního poměru rozhodná pro nárok na odbytné činí 2 roky. Základní výše odbytného činí 2 průměrné měsíční hrubé platy. Za třetí a každý další ukončený rok trvání služebního poměru vojáka se odbytné zvyšuje o jeden průměrný měsíční hrubý plat. Za jedenáctý a každý další ukončený rok trvání služebního poměru se odbytné zvyšuje o jednu polovinu průměrného měsíčního hrubého platu, nejvýše však do jeho osmnáctinásobku.

§ 140

Odchodné

(1) Voják, kterému vznikl nárok na výsluhový příspěvek a který místo vyplácení výsluhového příspěvku nezvolil nárok na výplatu odbytného, má při zániku služebního poměru nárok na odchodné ve výši čtyřnásobku průměrného měsíčního hrubého platu, trval-li jeho služební poměr alespoň po dobu 15 let. Za šestnáctý a každý další ukončený rok trvání služebního poměru se odchodné zvyšuje o 40 % průměrného měsíčního hrubého platu. Za dvacátý první a každý další ukončený rok trvání služebního poměru se odchodné zvyšuje o 20 % průměrného měsíčního hrubého platu. Nejvyšší výměra odchodného činí šestinásobek průměrného měsíčního hrubého platu.

(2) Bylo-li vojákovi při předcházejícím propuštění ze služebního poměru vojáka nebo při skončení jiného služebního poměru vyplaceno odchodné nebo odbytné, vyplatí se při novém propuštění ze služebního poměru odchodné snížené o částku odchodného nebo odbytného, které bylo vyplaceno při předcházejícím skončení služebního poměru. Nedojde-li takto k vzájemnému zúčtování dříve vyplaceného odchodného nebo odbytného na úkor nově náležejícího odchodného, odchodné nenáleží.

§ 141

Úmrtné

(1) Zanikne-li služební poměr vojáka úmrtím nebo prohlášením vojáka za mrtvého, má pozůstalý manžel a každé pozůstalé dítě, které má po zemřelém nárok na sirotčí důchod, nárok na úmrtné ve výši jedné poloviny odbytného. Nárok na úmrtné pozůstalému dítěti vznikne i později, splní-li dítě podmínky nároku na sirotčí důchod po zemřelém vojákovi, nejdéle však do dvacátého šestého roku věku dítěte.

(2) Není-li pozůstalého manžela, poskytuje se úmrtné, které by jinak náleželo manželovi, pozůstalým dětem, a to každému dítěti rovným dílem. Nárok na úmrtné vznikne i dítěti podle odstavce 1 věty druhé, a to ve výši, která by mu náležela v době úmrtí vojáka.

(3) Není-li pozůstalého manžela ani pozůstalých dětí, náleží úmrtné v úhrnné výši jedné poloviny odbytného rodičům vojáka.

(4) Jestliže služební poměr vojáka trval po dobu kratší než 2 roky, náleží úmrtné ve výši průměrného měsíčního hrubého platu.

§ 142

Organizace a řízení

(1) Výsluhový příspěvek, odchodné, odbytné a úmrtné přiznává a vyplácí příslušný orgán ministerstva. O odvolání proti rozhodnutí tohoto orgánu rozhoduje ministerstvo.

(2) O výsluhovém příspěvku, odchodném a odbytném se rozhoduje na žádost vojáka.

---

[40]) § 67 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Manželce a dětem s nárokem na sirotčí důchod se úmrtné přiznává a vyplácí bez žádosti. Rodičům vojáka se úmrtné přiznává a vyplácí na jejich žádost.

(4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí pro organizaci a řízení o výsluhových náležitostech a jejich výplatě podle tohoto zákona ustanovení zvláštních právních předpisů.[41])

§ 143

Společná ustanovení o výsluhových náležitostech

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je dobou trvání služebního poměru rozhodnou pro nárok na výsluhový příspěvek, odbytné a odchodné a jejich výši doba trvání činné služby vojáka, vyjma doby trvání základní a náhradní vojenské služby, a doba trvání služebního poměru v bezpečnostních sborech a službách a v celní správě České republiky podle zvláštních právních předpisů.[42]) Pro výši výsluhového příspěvku a odbytného se doba služby

a) výkonného letce a doba služby zvláštní povahy nebo zvláštního stupně nebezpečnosti hodnotí jedenapůlnásobně,

b) v zahraničí uvedená v § 120 odst. 3 hodnotí dvojnásobně.

Zvýšený započet doby služby se stanoví jen za celé kalendářní měsíce.

(2) Do doby trvání služebního poměru vojáka rozhodné pro výsluhové náležitosti se nezapočítává doba dispozice podle § 10 odst. 4 a doba další mateřské dovolené.[3])

(3) Průměrným měsíčním hrubým platem je průměrný měsíční plat stanovený podle zvláštních právních předpisů;[30]) je-li to pro vojáka výhodnější, je průměrným měsíčním hrubým platem průměrný měsíční plat za kalendářní rok, který předchází roku, v němž zanikl služební poměr. Zanikne-li služební poměr posledním dnem kalendářního roku, zjišťuje se průměrný měsíční hrubý plat z tohoto kalendářního roku. Pro výpočet výsluhových náležitostí se nepřihlíží ke krácení platu z důvodu dočasného zproštění výkonu služby. Jestliže byl vojákovi před zánikem služebního poměru služební poměr přerušen podle § 11 a voják po ukončení takového přerušení ve služebním poměru nepokračuje, je rozhodným obdobím pro zjištění průměrného platu[30]) kalendářní čtvrtletí nebo předchozí kalendářní rok, které předcházejí přerušení služebního poměru, a to podle toho, co je pro vojáka výhodnější. Výše průměrného měsíčního hrubého platu vojáka, který vykonával službu v zahraničí, se vypočte podle srovnatelného služebního zařazení v ozbrojených silách České republiky. Bylo-li vypláceno po celé kalendářní čtvrtletí nebo celý kalendářní rok, které předcházejí zániku služebního poměru, nemocenské, vypočtou se výsluhové náležitosti z průměrného měsíčního hrubého platu, který by náležel, kdyby k výplatě nemocenského nedošlo.

(4) Trval-li služební poměr po dobu kratší než 1 rok, zjišťuje se průměrný měsíční hrubý plat stejným způsobem jako podle odstavce 3 věty prvé před středníkem nebo z celé doby trvání služebního poměru podle toho, co je pro vojáka výhodnější.

(5) Při zániku služebního poměru vojáka, kterému bylo při předcházejícím zániku služebního poměru vyplaceno odbytné, náleží odbytné za podmínek a ve výši stanovených tímto zákonem. Celková výše odbytného v takovém případě nesmí přesáhnout osmnáctinásobek průměrného měsíčního hrubého platu. Odbytné však nenáleží, byl-li vojákovi při předcházejícím zániku služebního poměru přiznán výsluhový příspěvek, i když jeho výplata podle § 136 nenáležela. Pro stanovení výše odbytného rozhodné pro výpočet úmrtného se přihlíží k době trvání všech služebních poměrů.

(6) Skončí-li služební poměr vojáka podle § 19 odst. 1 písm. d) před uplynutím sjednané doby, má voják nárok na výsluhové náležitosti, jako kdyby splnil dobu konání služebního poměru podle § 5 odst. 4.

(7) Při zániku služebního poměru propuštěním ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. h) až j) a písm. l) a § 19 odst. 2 písm. c) náleží výsluhové náležitosti v poloviční výši; to platí i v případě odbytného a odchodného, skončí-li služební poměr vojáka propuštěním podle § 19 odst. 1 písm. g).

(8) Příjemce výsluhového příspěvku je povinen oznámit plátci dávky do 8 dnů vznik nároku na plný invalidní anebo částečný invalidní důchod z důchodového pojištění a předložit plátci výsluhového příspěvku žádost o plný invalidní nebo částečný invalidní důchod. Stejnou povinnost má i tehdy, je-li plátcem dávky vyzván k předložení uvedené žádosti nebo k žádosti k úpravě výsluhového příspěvku v souběhu se starobním důchodem podle § 134 odst. 1 věty poslední. Příjemce výsluhového příspěvku je povinen rovněž plátci dávky oznámit přijetí do služebního poměru podle zvláštních právních předpisů.[42])

---

[41]) § 56 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
§ 9, 110 až 112 a § 117 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[42]) Například zákon č. 186/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

(9) Výsluhové náležitosti náleží za podmínek platných ke dni zániku služebního poměru vojáka.

(10) Na srážky z výsluhových náležitostí se použije ustanovení zvláštního právního předpisu.[43])

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při výplatě výsluhových náležitostí.

ČÁST DEVÁTÁ
ROZHODOVÁNÍ VE VĚCECH SLUŽEBNÍHO POMĚRU

HLAVA I
ŘÍZENÍ VE VĚCECH SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 144
Účastníci řízení

Účastníkem řízení ve věcech služebního poměru je voják nebo občan, jehož služební poměr vojáka z povolání zanikl, a pozůstalí po vojákovi nebo po občanovi, jehož služební poměr vojáka z povolání zanikl.

§ 145
Podání

(1) Podání se činí písemně nebo ústně do protokolu u služebního orgánu, který je oprávněn ve věci rozhodnout.

(2) Podání se posuzuje podle jeho obsahu. Z podání musí být zřejmé, kdo jej činí, které věci se týká a co se navrhuje.

(3) Na žádost účastníka se musí přijetí podání písemně potvrdit.

§ 146
Zahájení řízení

(1) Řízení se zahajuje na návrh účastníka řízení nebo z podnětu služebního orgánu.

(2) Řízení je zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo služebnímu orgánu, nebo dnem, kdy služební orgán učinil vůči účastníkovi řízení právní úkon.

§ 147
Postoupení

Není-li služební orgán oprávněn o věci rozhodnout, je povinen podání neprodleně postoupit příslušnému služebnímu orgánu a uvědomit o tom účastníka řízení.

§ 148
Práva a povinnosti účastníků řízení

Účastníci řízení mají právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolu o hlasování členů poradní komise, a pořizovat si z nich výpisy.

§ 149
Dožádání

Jestliže služební orgán nemůže provést procesní úkon sám nebo jestliže je to účelné z jiných důvodů, může o jeho provedení požádat jiný služební orgán; dožádaný služební orgán provede úkon bez zbytečného odkladu.

§ 150
Dokazování

(1) K dokazování je možné použít všech prostředků, jimiž lze zjistit a objasnit skutkový stav věci a které jsou v souladu s právními předpisy.

(2) Důkazem je vše, co může přispět ke zjištění skutkového stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření účastníků řízení a svědků, znalecké posudky, zprávy, vyjádření a potvrzení orgánů a organizací, listiny, věci a ohledání.

(3) Účastník řízení je oprávněn navrhovat na podporu svých tvrzení důkazy.

(4) Služební orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

§ 151
Rozhodnutí

(1) Služební orgán zjišťuje skutkový stav věci, opatřuje si doklady potřebné pro rozhodnutí a postupuje nestranně.

(2) Rozhodnutí služebního orgánu musí být v souladu s právními předpisy, musí vycházet ze skutkového stavu věci a obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat též datum vydání, hodnost, jméno a příjmení účastníka řízení, musí být podepsáno s uvedením hodnosti, jména, příjmení služebního orgánu, který rozhodnutí vydal, a doručeno účastníkovi řízení do vlastních rukou.

(3) Výrok obsahuje rozhodnutí ve věci s uvedením ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, a rozhodnutí o nákladech řízení. Ukládá-li se

---

[43]) § 18 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

v rozhodnutí povinnost k plnění, stanoví pro ni služební orgán lhůtu.

(4) V odůvodnění rozhodnutí služební orgán uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a na základě kterých právních předpisů rozhodoval.

(5) Poučení o odvolání obsahuje údaje, zda je rozhodnutí konečné nebo zda se lze proti němu odvolat, v jaké lhůtě a ke kterému služebnímu orgánu.

(6) Chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí služební orgán i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníka řízení.

(7) Rozhodnutí služebního orgánu, které bylo doručeno a proti němuž již nelze podat odvolání, je v právní moci.

(8) Rozhodnutí je vykonatelné, jestliže je v právní moci nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek. Rozhodnutí vykoná služební orgán; rozhodnutí ve vztahu k účastníku řízení, který není ve služebním poměru podle tohoto zákona, vykoná na návrh služebního orgánu soud.

§ 152

Náklady řízení

(1) Náklady řízení, které vznikly služebnímu orgánu, včetně nákladů spojených s činností poradních komisí, hradí tento orgán. Náklady, které v řízení vznikly druhému účastníkovi řízení, nese tento účastník.

(2) Služební orgán nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit do 3 dnů po jeho vzniku, jinak zaniká.

(3) Náklady spojené s předložením listiny nebo s ohledáním, které vznikly tomu, kdo není účastníkem řízení, hradí služební orgán.

(4) Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočníkům se řídí zvláštními právními předpisy.[44])

HLAVA II

PŘEZKOUMÁNÍ ROZHODNUTÍ

§ 153

Odvolací řízení

(1) Proti rozhodnutí služebního orgánu může účastník řízení podat odvolání do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Odvolání může voják podat i proti služebnímu hodnocení a písemnému hodnocení průběhu služebního poměru ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy byl s jejich obsahem seznámen. Odvolání se podává u služebního orgánu, který rozhodnutí vydal.

(2) Pokud účastník řízení v důsledku nesprávného poučení nebo proto, že nebyl poučen vůbec, podal odvolání po uplynutí tímto zákonem stanovené lhůty nebo u nepříslušného služebního orgánu, platí, že je podal včas a u příslušného služebního orgánu, jestliže tak učinil nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

(3) Služební orgán příslušný k rozhodnutí o odvolání (dále jen „odvolací orgán“) může prominout zmeškání lhůty, jestliže k němu došlo ze závažných důvodů a účastník řízení o to požádá do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání, a zároveň podá odvolání.

(4) Podání odvolání nemá odkladný účinek s výjimkou odvolání proti rozhodnutí o náhradě škody a proti služebnímu hodnocení, jímž byl voják hodnocen jako nevyhovující.

(5) Služební orgán, který napadené rozhodnutí vydal, může odvolání sám vyhovět; neučiní-li tak, je povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 15 dnů od podání odvolání, předložit odvolání odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

(6) Proti rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat.

§ 154

Odvolací orgán

(1) Odvolacím orgánem je služební orgán nejblíže nadřízený služebnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal; o odvolání proti rozhodnutí ministerstva rozhoduje ministr, a to po předchozím projednání v poradní komisi.

(2) Odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne podání odvolání.

§ 155

Obnova řízení

(1) Jestliže byly dodatečně zjištěny mimořádně závažné okolnosti, které existovaly v době původního rozhodnutí, a účastník řízení je nemohl bez své viny v řízení uplatnit a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch, může služební orgán na jeho návrh změnit nebo zrušit své pravomocné rozhodnutí.

---

[44]) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Návrh na zrušení rozhodnutí podle odstavce 1 může účastník řízení podat pouze do 3 měsíců ode dne, kdy se dověděl o okolnostech, které odůvodňují navrhovanou změnu, nejpozději však do 3 let od nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Služební orgán, který rozhodnutí zrušil, rozhodne ve věci samé. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.

§ 156

Přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení

(1) Zjistí-li se dodatečně, že pravomocné rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, může je ministr do 3 let od nabytí právní moci zrušit nebo změnit. Dbá přitom práv nabytých v dobré víře.

(2) Pravomocné rozhodnutí lze zrušit do 3 let od nabytí právní moci.

§ 157

Přezkoumání rozhodnutí soudy

(1) Návrh na přezkoumání rozhodnutí služebního orgánu soudem je možno podat až po vyčerpání opravného prostředku podle § 153, a to v době 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(2) Při přezkoumávání rozhodnutí služebních orgánů soudem se postupuje podle zvláštního právního předpisu.[45])

§ 158

Řízení po skončení služebního poměru

V řízení o věcech služebního poměru se postupuje podle části deváté tohoto zákona i tehdy, když služební poměr vojáka zanikl.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 159

Promlčení, zánik práv a nároků

(1) Nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě, která je stanovena v tomto zákoně. K promlčení se přihlédne jen tehdy, jestliže se ten, vůči němuž se nárok uplatňuje, promlčení dovolá; v takovém případě nelze promlčený nárok tomu, kdo jej uplatňuje, přiznat.

(2) Nárok na náhradu na platu po dobu neschopnosti výkonu služby, za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby, náhradu nákladů na výživu pozůstalých a výsluhový příspěvek se nepromlčují; nároky na jednotlivá plnění, která z nich vyplývají, se však promlčují ve lhůtách stanovených v § 161.

(3) Jestliže účastník řízení uplatnil svůj nárok a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta po dobu řízení neběží. Totéž platí i o nároku, který byl pravomocně přiznán a pro který se vede řízení o výkon rozhodnutí.

(4) Nárok uplatňuje účastník řízení podáním u služebního orgánu, služební orgán rozhodnutím.

(5) K zániku práva proto, že nebylo ve stanovené lhůtě uplatněno u příslušného orgánu, dochází jen v případech uvedených v § 113 odst. 3 a § 152 odst. 2; k zániku práva se přihlédne, i když není v řízení namítán.

(6) Nárok na náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění smrtí vojáka zaniká.

(7) Ostatní peněžité nároky vojáka vzniklé do zániku služebního poměru nezanikají; do výše odpovídající trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku přecházejí platové nároky ze služebního poměru postupně přímo na manžela, děti a rodiče, jestliže s ním žili v době smrti ve společné domácnosti; předmětem dědictví se stávají, není-li těchto osob.

(8) Peněžité nároky státu zanikají smrtí vojáka, s výjimkou nároků, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto nebo které byly vojákem před jeho smrtí písemně uznány co do důvodů i výše, a nároků na náhradu škody způsobené úmyslně nebo ztrátou předmětů svěřených vojákovi na písemné potvrzení.

Promlčecí lhůty

§ 160

(1) Promlčecí lhůta počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé.

(2) Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí lhůta jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

§ 161

(1) Nestanovuje-li tento zákon jinak, činí lhůta k uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru 3 roky.

[45]) § 244 až 250k občanského soudního řádu.

(2) Jde-li o opětovné plnění, činí lhůta k uplatnění nároku na jednotlivá plnění 3 roky od jejich splatnosti.

(3) Lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody činí 2 roky; počne běžet ode dne, kdy se poškozený dozví o tom, že škoda vznikla, a o tom, kdo za ni odpovídá.

(4) Nárok na náhradu škody se však promlčí, nebyl-li uplatněn ve lhůtě 3 let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, ve lhůtě 10 let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

§ 162

(1) Nárok přiznaný pravomocným rozhodnutím se promlčuje za 10 let ode dne, kdy se mělo podle rozhodnutí plnit.

(2) Nárok, který písemně uznal ten, kdo je povinen plnit co do důvodu i výše, se promlčuje za 10 let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí lhůta od uplynutí této lhůty.

(3) Promlčecí lhůta uvedená v odstavcích 1 a 2 platí i pro jednotlivé splátky, na něž bylo plnění v rozhodnutí nebo v uznání práva rozloženo; promlčecí lhůta u jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet desetiletá promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

(4) Úroky a opětovná plnění pravomocně přiznaná nebo písemně uznaná, jejichž splatnost nastala po právní moci rozhodnutí nebo po uznání, se promlčují za 3 roky ode dne jejich splatnosti.

§ 163

Bezdůvodné obohacení

(1) Získá-li voják bezdůvodné obohacení na úkor majetku státu nebo stát na úkor vojáka, musí je vydat.

(2) Bezdůvodným obohacením je prospěch získaný plněním bez právního důvodu nebo plněním na základě neplatného právního úkonu. Neplatnost právního úkonu nemůže být vojákovi na újmu, pokud neplatnost nezpůsobil výlučně sám; vznikne-li vojákovi následkem takového neplatného právního úkonu škoda, jsou ministerstvo nebo stát povinny ji nahradit.

(3) Vrácení neprávem vyplacených částek může však služební orgán na vojákovi požadovat, jen jestliže voják věděl nebo musel z okolností předpokládat, že jde o částky nesprávně určené nebo omylem vyplacené, a to ve lhůtě do 3 let ode dne jejich výplaty.

HLAVA II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 164

Přechod práv a povinností

(1) Služební poměr vojáka z povolání nebo v další službě, který vznikl podle dřívějších předpisů,[46]) se považuje za služební poměr podle tohoto zákona, a to na dobu určitou v trvání 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Služební poměr vojáka, který ke dni uplynutí 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona nesplnil závazek ke službě podle dosavadních předpisů, se považuje za služební poměr na dobu určitou, a to do doby splnění tohoto závazku ke službě.

(2) Dobu trvání služebního poměru podle odstavce 1 lze měnit dohodou podle § 5 odst. 4.

(3) Vojákovi, který v den nabytí účinnosti tohoto zákona dosáhl hodnosti

a) desátníka a četaře, přísluší hodnost rotného,
b) rotného, přísluší hodnost rotmistra,
c) rotmistra, přísluší hodnost nadrotmistra,
d) nadrotmistra, přísluší hodnost štábního rotmistra,
e) rotmistra nebo nadrotmistra, má-li úplné střední vzdělání nebo úplné střední odborné vzdělání,[47]) přísluší hodnost podpraporčíka,
f) generálplukovníka, přísluší hodnost generálporučíka.

Ostatním vojákům přísluší hodnosti získané podle dosavadních předpisů.

(4) Voják, jehož hodnost podle odstavce 3 neodpovídá hodnosti stanovené pro jeho služební zařazení, může být takto služebně zařazen nejdéle po dobu 5 let. Po uplynutí této doby bude voják služebně zařazen podle potřeb ozbrojených sil. Nebude-li služebně zařazen podle věty druhé, je to důvod k propuštění podle § 19 odst. 1 písm. d).

(5) Hodnost propůjčená vojákovi podle dřívějších předpisů se považuje za hodnost propůjčenou vojákovi podle tohoto zákona. Doba, na kterou byla vojákovi propůjčena hodnost, končí dnem následujícím po dni, kdy důvod propůjčení stanovený dřívějšími právními předpisy pominul, nejpozději do 5 let od účinnosti tohoto zákona.

---

[46]) Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.

[47]) § 7 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

(6) Úrazy a nemoci z povolání, které byly zjištěny před účinností tohoto zákona, se posuzují podle právních předpisů platných před nabytím účinnosti tohoto zákona.

(7) Nároky na náhradu škody vzniklé přede dnem účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 165

Přechodná ustanovení k výsluhovým náležitostem

(1) Voják, jehož služební poměr zanikl propuštěním podle

a) § 19 odst. 1 písm. b) až d) a písm. f) a k) a § 19 odst. 2, nebo

b) § 19 odst. 1 písm. g), j) a l) a splnil závazek ke službě podle dosavadních předpisů anebo konal vojenskou činnou službu alespoň po dobu 20 let,

si může místo výsluhového příspěvku podle § 132 a odchodného podle § 140 zvolit nárok na výsluhový příspěvek a odchodné podle dosavadních právních předpisů. V tom případě náleží vojákovi výsluhový příspěvek a odchodné, jako kdyby byl propuštěn ze služebního poměru podle dosavadních právních předpisů z organizačních důvodů.

(2) Odbytné, na které vznikne nárok podle tohoto zákona, nesmí být nižší než měsíční výše výsluhového příspěvku a odchodného, na které by vznikl nárok podle dosavadních předpisů.

(3) Místo výplaty odbytného si může voják, jehož služební poměr vznikl podle dosavadních předpisů, zvolit výplatu výsluhového příspěvku a odchodného podle dosavadních předpisů.

(4) Při stanovování výše výsluhového příspěvku se nepřihlíží k jeho úpravě v souběhu s plným nebo částečným invalidním anebo starobním důchodem z důchodového pojištění.

(5) Výsluhový příspěvek přiznaný podle dosavadních předpisů se považuje za výsluhový příspěvek podle tohoto zákona, a to ve výši, v jaké náležel ke dni účinnosti tohoto zákona, a nadále se vyplácí a zvyšuje za podmínek, které stanoví tento zákon.

(6) Pokud poživatel výsluhového příspěvku již splnil podmínky nároku na plný nebo částečný invalidní anebo starobní důchod z důchodového pojištění a ke dni účinnosti tohoto zákona uplynula doba 2 let po vzniku nároku na starobní důchod, upraví se výsluhový příspěvek na výši, kterou stanovuje tento zákon. Úprava se provede od třetí měsíční splátky výsluhového příspěvku po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Zanikl-li ke dni účinnosti tohoto zákona nárok na výsluhový příspěvek a jeho výplatu podle dosavadních předpisů, zaniklý nárok se již neobnovuje.

(7) Vojákům se do doby trvání služebního poměru rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí do dne účinnosti tohoto zákona započítávají doby služby v rozsahu, v jakém jim byly započteny podle dosavadních předpisů; jde-li o nárok na odbytné, započítává se doba trvání služebního poměru stejným způsobem jako pro nárok na odchodné.

(8) Vojákovi, který byl na základě dobrovolnosti reatestován[48]) a shledán způsobilým konat dále službu nebo jehož služební poměr trvá ke dni účinnosti tohoto zákona, se do doby trvání služebního poměru, rozhodné pro přiznání výsluhových náležitostí, započítává doba služby v rozsahu uvedeném v odstavci 7 bez přihlédnutí k vyloučení doby služby podle zvláštního právního předpisu.[49]) Pokud byl takovému vojákovi po skončení služebního poměru přiznán výsluhový příspěvek, který mu byl snížen nebo zastaven z důvodu uvedeného zvláštním právním předpisem, přiznává se výsluhový příspěvek zpětně a jeho výše se přepočte ode dne účinnosti tohoto zákona, a to za podmínek a ve výši náležející ke dni skončení služebního poměru po přičtení všech zvýšení, která by k němu náležela od tohoto dne, pokud nárok na výsluhový příspěvek nezanikl uplynutím doby nebo dosažením věku 60 let.

(9) Skončí-li služební poměr vojáka propuštěním podle dosavadních právních předpisů nejdříve dnem před dnem účinnosti tohoto zákona

a) ze zdravotních důvodů, nebo

b) z organizačních důvodů, nebo

c) z důvodů splnění podmínek nároku na starobní důchod,

má nárok na výsluhové náležitosti, jako kdyby byl propuštěn z důvodu uvedeného v § 19 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 166

Zvláštní ustanovení

Žákům vojenských středních škol, kteří nejsou

---

[48]) Rozkaz ministra obrany č. 015/90 a usnesení branných a bezpečnostních výborů Federálního shromáždění ČSFR ze dne 18. prosince 1990 č. 47 o vyslání poslanců Federálního shromáždění ČSFR do prověrkových komisí Ministerstva obrany ČSFR.

[49]) Zákon č. 34/1995 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

vojáky v činné službě a kteří se soustavně studiem připravují k výkonu služby vojáka z povolání, lze poskytnout naturální a peněžní náležitosti. Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah, výši a způsob poskytování naturálních a peněžních náležitostí.

§ 167

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků.
2. Zákon č. 65/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
3. Zákon č. 228/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 226/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 34/1995 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 168

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

222

ZÁKON

ze dne 14. září 1999

o zajišťování obrany České republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanovuje povinnosti státních orgánů, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob k zajišťování obrany České republiky (dále jen „obrana státu“) před vnějším napadením a odpovědnost za porušení těchto povinností.

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Obrana státu je souhrn opatření k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti, principů demokracie a právního státu, ochrany života obyvatel a jejich majetku před vnějším napadením. Obrana státu zahrnuje výstavbu účinného systému obrany státu, přípravu a použití odpovídajících sil a prostředků a účast v kolektivním obranném systému.

(2) Pracovní povinnost je povinnost fyzických osob vykonávat po nezbytně nutnou dobu určené práce, které jsou nutné k zajišťování obrany státu za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu a které jsou tyto fyzické osoby povinny konat v místě a podle potřeb zajišťování obrany státu i nad rámec pracovní doby stanovené v pracovněprávních předpisech.

(3) Pracovní výpomoc je povinnost fyzických osob vykonávat jednorázové a mimořádné úkoly nezbytné k zajišťování obrany státu za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

(4) Věcnými prostředky jsou movité a nemovité věci ve vlastnictví státu, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob nebo jimi poskytované služby, které lze využít v zájmu zajišťování obrany státu.

(5) Poskytováním údajů a informací se rozumí povinnost právnických a fyzických osob poskytnout na výzvu správních úřadů a územních samosprávných celků údaje a informace o věcných prostředcích, které vlastní, o výrobních programech a výrobních kapacitách, o kvalifikaci svých zaměstnanců, o zdravotní způsobilosti fyzických osob povolávaných k pracovní povinnosti a pracovní výpomoci, kterých lze využít při přípravě zajišťování obrany státu, za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu; fyzické osoby jsou povinny sdělit údaje o svém vzdělání a o svém zdravotním stavu.

(6) Operační přípravou státního území je souhrn opatření vojenského, ekonomického a obranného charakteru, která se plánují a uskutečňují v míru, za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu s cílem vytvořit na území státu nezbytné podmínky pro splnění úkolů ozbrojených sil a zabezpečení potřeb obyvatelstva.

(7) Subjektem hospodářské mobilizace se rozumí podnikatel, který se zavázal za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu dodávat výrobky, práce nebo služby nezbytné pro zajištění ozbrojených sil a ozbrojených sborů a byl jím jmenován.

(8) Obranným plánováním se rozumí soubor opatření plánovaných k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti, principů demokracie a právního státu, ochrany života obyvatel a jejich majetku před vnějším napadením a ke splnění požadavků na zajišťování obrany státu a zabezpečení mezinárodních závazků.

ČÁST DRUHÁ

ŘÍZENÍ A ORGANIZACE OBRANY STÁTU

Obecná ustanovení

§ 3

Řízení a organizace obrany státu zahrnují výstavbu, přípravu a řízení ozbrojených sil, operační přípravu státního území, obranné plánování a opatření v národním hospodářství a na všech úsecích veřejného života v zájmu zajišťování obrany státu.

§ 4

Za přípravu a zajišťování obrany státu odpovídá vláda.

§ 5

Vláda

(1) Vláda k zajišťování obrany státu v míru

a) vyhodnocuje rizika ohrožení státu, která mohou být příčinou ozbrojeného konfliktu, a činí ne-

zbytná opatření ke snížení, popřípadě vyloučení těchto rizik,

b) schvaluje strategickou koncepci obrany státu,

c) řídí proces obranného plánování,

d) rozhoduje o základních opatřeních přípravy státu k obraně a jejím organizování,

e) rozhoduje o základních směrech výstavby, přípravy a použití ozbrojených sil a o zajištění obrany státu,

f) schvaluje koncepci mobilizace ozbrojených sil,

g) rozhoduje o prověření opatření pro zabezpečení obrany státu podle § 41 odst. 2,

h) schvaluje koncepci přípravy občanů k obraně státu,

i) stanoví k provedení svých rozhodnutí při zajišťování obrany státu úkoly ministrům, vedoucím jiných správních úřadů a obcím při výkonu jejich přenesené působnosti,

j) rozhoduje o dalších nepředvídatelných úkolech nezbytných k zajišťování obrany státu.

(2) Vláda k zajišťování obrany státu za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu

a) činí závěry z vojensko politického hodnocení mezinárodních vztahů a rozhoduje o realizaci potřebných opatření k odvrácení ozbrojeného konfliktu a ke zvýšení připravenosti k obraně státu,

b) rozhoduje o opatřeních k účinnému fungování systému obrany státu,

c) rozhoduje o prioritách plnění úkolů, které souvisejí se zajišťováním obrany státu,

d) rozhoduje o opatřeních potřebných pro vedení války.

§ 6

Ministerstva, jiné ústřední správní úřady a Česká národní banka

(1) Ministerstvo obrany (dále jen „ministerstvo“) k zajišťování obrany státu

a) navrhuje vládě základní opatření k přípravě a organizování obrany státu; k tomu zejména zpracovává obranné koncepce a požadavky na zabezpečení obrany státu,

b) odpovídá za proces obranného plánování a koordinuje jeho přípravu; k tomu může vyžadovat od příslušných ministerstev, jiných správních úřadů a obcí podkladové materiály; ministerstva, jiné správní úřady a obce jsou povinny požadavkům vyhovět,

c) odpovídá za zabezpečení mobilizace ozbrojených sil; k tomu může vyžadovat od příslušných ministerstev, jiných správních úřadů a obcí součinnost; ministerstva, jiné správní úřady a obce jsou povinny požadavkům vyhovět,

d) vede soubornou evidenci věcných prostředků určených k zabezpečení ozbrojených sil navazující na evidenci vedenou územními vojenskými správami,

e) přezkušuje prostřednictvím svých orgánů přípravu mobilizace ozbrojených sil; k tomu jsou pracovníci, které pověřilo ministerstvo, oprávněni vstupovat do objektů kontrolovaných subjektů,

f) prověřuje opatření pro zabezpečení obrany státu v rozsahu stanoveném vládou podle § 41 odst. 2,

g) řídí přípravu občanů k obraně státu; rozsah přípravy občanů k obraně státu je součástí plánů obranného plánování.

(2) Ministerstva a jiné ústřední správní úřady k zajišťování obrany státu v oboru své působnosti

a) vyhodnocují mezinárodněpolitickou situaci a navrhují potřebná opatření k zajišťování obrany státu,

b) stanoví a realizují opatření k zajišťování obrany státu včetně plánování prostředků na ně,

c) odpovídají za výstavbu, provoz a údržbu objektů důležitých pro obranu státu,

d) plní úkoly k zajišťování obrany státu podle rozhodnutí vlády.

(3) Česká národní banka v oboru své působnosti stanoví a uskutečňuje opatření k zajišťování obrany státu včetně plánování prostředků na ně.

§ 7

Okresní úřady

Okresní úřady k zajišťování obrany státu

a) vyhodnocují objekty, které za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu mohou být napadeny, a navrhují způsob jejich ochrany; tato opatření se nevztahují na objekty v působnosti Kanceláře Poslanecké sněmovny, Kanceláře Senátu, Nejvyššího kontrolního úřadu, Kanceláře prezidenta republiky, Úřadu vlády České republiky, ministerstev, Správy státních hmotných rezerv, zpravodajských služeb České republiky, České národní banky a na objekty, které střeží ozbrojené síly a ozbrojené bezpečnostní sbory,

b) podílejí se na procesu obranného plánování,

c) stanovují a realizují opatření k zabezpečení mobilizace ozbrojených sil podle rozhodnutí ministerstva a další opatření k obraně státu,

d) podílejí se na evakuaci obyvatel,

e) plní úkoly spojené s prověřením opatření pro zabezpečení obrany státu podle rozhodnutí ministerstva,

f) rozhodují o určení věcných prostředků pro účely zajišťování obrany státu podle druhu a množství;

k tomuto účelu provádějí rozpis věcných prostředků podle druhu a množství na obce,

g) rozhodují o povolání fyzických osob k pracovním výpomocem a k pracovním povinnostem pro potřeby zajišťování obrany státu za stavu ohrožení státu a za válečného stavu; koordinují jejich výběr a spolupracují s obcemi, úřady práce a dalšími správními úřady,

h) vedou evidenci o věcných prostředcích a o fyzických osobách, které lze určit k pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci; zvlášť vedou evidenci zdravotnických pracovnic pro doplnění ozbrojených sil za válečného stavu,

i) zabezpečují ve spolupráci s obcemi přípravu občanů k obraně státu.

§ 8

Obce

Obce v přenesené působnosti k zajišťování obrany státu

a) plní úkoly a poskytují údaje pro zabezpečení obrany státu podle pokynů ministerstev a jiných správních úřadů,

b) zabezpečují dodání určených věcných prostředků pro potřeby zajišťování obrany státu podle rozhodnutí okresního úřadu,

c) zabezpečují výběr a povolávání fyzických osob k pracovním výpomocem nebo k pracovním povinnostem pro potřeby zajišťování obrany státu podle rozhodnutí okresního úřadu,

d) plní úkoly spojené s prověřením opatření pro zabezpečení obrany státu podle rozhodnutí okresního úřadu,

e) poskytují potřebnou součinnost v případě výcviku ozbrojených sil mimo území vojenských újezdů; sepisují škody způsobené právnickým a fyzickým osobám a škody způsobené na majetku obce, došlo-li ke škodě v přímé souvislosti s výcvikem ozbrojených sil nebo s prověřením opatření pro zabezpečení obrany státu,

f) organizují přípravu občanů k obraně státu,

g) poskytují potřebnou pomoc při evakuaci obyvatel.

§ 9

Práva a povinnosti pracovníků správních úřadů a územních samosprávných celků

(1) Pověření pracovníci správních úřadů a územních samosprávných celků (dále jen „pověření pracovníci“) jsou oprávněni v nezbytně nutném rozsahu

a) vyžadovat a shromažďovat potřebné údaje pro zajišťování obrany státu,

b) vstupovat, popřípadě vjíždět na cizí pozemky a vstupovat do cizích objektů v souvislosti s plněním úkolů potřebných pro zajišťování obrany státu.

(2) Pověření pracovníci jsou povinni

a) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dověděli v souvislosti s plněním úkolů při zajišťování obrany státu,

b) před vstupem do cizího objektu informovat majitele nebo provozovatele objektu a prokázat se plnou mocí.

(3) Za škodu způsobenou pověřenými pracovníky při kontrolních činnostech podle tohoto zákona odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB

§ 10

Povinnosti právnických osob

Právnické osoby jsou povinny

a) poskytovat podle rozhodnutí okresního úřadu nebo na výzvu územní vojenské správy určené věcné prostředky pro potřeby zajišťování obrany státu, které vlastní,

b) strpět činnosti spojené s výběrem, evidencí, určením a dodáváním věcných prostředků pro potřeby zajišťování obrany státu nebo s jejich kontrolou, včetně vstupu pověřených pracovníků okresních úřadů, ministerstva a jiných správních úřadů, pokud o věcné prostředky požádaly, do objektů,

c) bezodkladně oznamovat příslušnému okresnímu úřadu podstatné změny určených věcných prostředků, které mají význam pro jejich využitelnost,

d) uposlechnout výzvy k dodání věcných prostředků k prověření opatření pro zabezpečení obrany státu,

e) poskytovat na žádost příslušných správních úřadů údaje a informace v nezbytně nutném rozsahu pro potřeby přípravy a realizace opatření v zájmu zajišťování obrany státu.

§ 11

Povinnosti fyzických osob

Fyzické osoby, pokud jde o věcné prostředky, mají stejné povinnosti, jaké mají podle § 10 právnické osoby. Nevyužívá-li fyzická osoba své obydlí pro podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti, mohou pověření pracovníci uvedení v § 10 písm. b) vstupovat do jejího obydlí jen s jejím souhlasem, a to za účelem výběru, evidence, určení a dodání věcných prostředků nebo jejich kontroly.

§ 12

Právnické a fyzické osoby, které mají zaměstnance, jsou povinny poskytovat pracovní volno těmto zaměstnancům, kteří budou povoláni k pracovním výpomocem nebo k plnění pracovních povinností v zájmu zajišťování obrany státu.

ČÁST ČTVRTÁ

VĚCNÉ PROSTŘEDKY, PRACOVNÍ POVINNOST A PRACOVNÍ VÝPOMOC

HLAVA I

VĚCNÉ PROSTŘEDKY

Obecná ustanovení

§ 13

(1) Za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu stát zajišťuje obranu především vlastními věcnými prostředky.

(2) Věcné prostředky státu se k zajišťování obrany státu použijí v souladu se schválenými plány obranného plánování.

§ 14

(1) Nepostačují-li věcné prostředky státu, může okresní úřad právnické nebo fyzické osobě, která má věcné prostředky potřebné k zajišťování obrany státu, (dále jen „vlastník“) uložit povinnost tyto prostředky pro obranu státu poskytnout.

(2) Movité a nemovité věci a služby se stávají věcnými prostředky rozhodnutím okresního úřadu.

(3) Okresním úřadem příslušným pro vydání rozhodnutí

a) o nemovitém věcném prostředku je okresní úřad, v jehož obvodu se nemovitost nachází,
b) o movitém věcném prostředku je okresní úřad, v jehož obvodu má vlastník movité věci místo trvalého pobytu nebo právnická osoba sídlo,
c) o požadované službě je okresní úřad, v jehož obvodu má fyzická osoba trvalý pobyt nebo právnická osoba sídlo.

(4) Proti rozhodnutí okresního úřadu o určení věcného prostředku není přípustné odvolání. Na rozhodování o určení věcných prostředků se nevztahuje správní řád.

§ 15

Na základě rozhodnutí příslušného okresního úřadu je vlastník věcných prostředků povinen tyto věcné prostředky odevzdat nebo poskytnout a strpět, aby s nimi bylo naloženo určeným způsobem.

Rozhodování o dodání a převzetí věcných prostředků

§ 16

O povinnosti poskytnout věcné prostředky ve prospěch zajišťování obrany státu rozhoduje příslušný okresní úřad dodávacím příkazem. O povinnosti poskytnout věcné prostředky pro potřeby ozbrojených sil rozhoduje příslušný okresní úřad v souladu s návrhem příslušné územní vojenské správy.

§ 17

(1) Dodávací příkaz má tři části:

a) část „A. Rozhodnutí o dodání věcného prostředku“ obsahuje zejména název a identifikační údaje věcného prostředku, údaje o vlastníkovi věcného prostředku, osobní údaje o osobě odpovědné za dodání věcného prostředku, kterou vlastník určí, poučení a označení správního úřadu, který je vydal,
b) část „B. Výzva k dodání věcného prostředku“ obsahuje zejména způsob, místo a dobu předání věcného prostředku, poučení a označení správního úřadu, který výzvu učinil,
c) část „C. Potvrzení o doručení výzvy k dodání věcného prostředku“ obsahuje zejména název a identifikační údaje věcného prostředku, na který byl dodávací příkaz vydán, údaje o vlastníkovi věcného prostředku, údaje o doručení dodávacího příkazu potvrzené podpisem vlastníka nebo osoby odpovědné za doručení výzvy.

(2) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem vnitra stanoví vyhláškou postup při uplatňování požadavku na určení věcných prostředků, náležitosti dodávacího příkazu a jeho vzor.

§ 18

(1) Každý, komu bylo uloženo poskytnout určené věcné prostředky ve prospěch zajištení obrany státu, je povinen je předat na výzvu podle § 17 odst. 1 písm. b) příslušného okresního úřadu a u věcných prostředků určených pro potřeby ozbrojených sil na výzvu příslušné územní vojenské správy ve stanovené době, na určeném místě, v použitelném stavu a s potřebným příslušenstvím. Věcné prostředky převezme okresní úřad. Věcné prostředky pro potřeby ozbrojených sil převezmou příslušné územní vojenské správy.

(2) Orgán, který věcný prostředek přebírá, je povinen vydat doklad o převzetí věcného prostředku. Doklad o převzetí věcného prostředku obsahuje zejména označení orgánu, který věcný prostředek přebírá, údaje o vlastníkovi věcného prostředku, osobní údaje fyzické osoby, která jej předává, identifikační

údaje věcného prostředku a jeho příslušenství, údaje o zjevných vadách, poškození a celkovém stavu věcného prostředku v době převzetí a potvrzení uvedených údajů podpisem odpovědné fyzické osoby orgánu, který věcný prostředek přebírá, a fyzické osoby, která věcný prostředek předává.

(3) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem vnitra stanoví vyhláškou postup při převzetí věcného prostředku, náležitosti dokladu o převzetí věcného prostředku a jeho vzor.

§ 19

Osvobození od povinnosti poskytnout věcné prostředky

(1) Od povinnosti poskytnout věcné prostředky jsou osvobozeny obce, subjekty hospodářské mobilizace a zdravotnická záchranná služba, a to jen v takovém rozsahu, který je nezbytný pro plnění jejich úkolů v zájmu zajišťování obrany státu. Od povinnosti poskytnout věcné prostředky jsou osvobozeny fyzické osoby se změněnou pracovní schopností[1]) v takovém rozsahu, aby poskytnutí věcných prostředků nezpůsobilo újmu na jejich zdraví.

(2) Věcné prostředky nelze požadovat od cizích diplomatických a zvláštních misí, konzulárních úřadů a fyzických osob, které požívají imunitu a výsady podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,[2]) a od cizích států. Věcné prostředky od ostatních cizinců[3]) lze požadovat jen v tom případě, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak.

(3) Okresní úřad může zprostit fyzické osoby povinnosti poskytnout věcné prostředky, byla-li by ohrožena výživa vlastníka věcného prostředku nebo bylo-li by ohroženo plnění vyživovací povinnosti vlastníka věcného prostředku.[4])

§ 20

Vrácení věcných prostředků

(1) Poskytnuté věcné prostředky se bezprostředně po zániku důvodů, pro které byly poskytnuty, vrátí vlastníkovi. Za vlastníka věcného prostředku se pro účely jeho vrácení, pro účely náhrady za poskytnutí věcného prostředku nebo náhrady majetkové újmy považují osoby uvedené na dodávacím příkazu; neexistují-li takové osoby, jejich právní nástupce nebo dědic. Věcné prostředky vrací příslušný okresní úřad, a byly-li věcné prostředky převzaty do užívání ozbrojených sil, vrací je příslušná územní vojenská správa. Nemůže-li příslušná územní vojenská správa vrátit věcný prostředek vlastníkovi, předá jej okresnímu úřadu.

(2) Orgán, který věcný prostředek vrací, je povinen vydat doklad o vrácení věcného prostředku. Doklad o vrácení věcného prostředku obsahuje zejména označení orgánu, který věcný prostředek vrací, údaje o vlastníkovi věcného prostředku, osobní údaje fyzické osoby, která jej přebírá, identifikační údaje věcného prostředku a jeho příslušenství a údaje o jejich stavu v době předání. Fyzická osoba, která věcný prostředek přebírá, má právo v dokladu o vrácení věcného prostředku písemně uplatnit námitky vůči jeho obsahu a povinnost potvrdit převzetí věcného prostředku a tohoto dokladu. Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem vnitra stanoví vyhláškou náležitosti a vzor dokladu o vrácení věcného prostředku.

(3) K převzetí věcného prostředku za účelem jeho vrácení okresní úřad písemně vyzve vlastníka věcného prostředku. Nelze-li písemnou výzvu vlastníkovi doručit po dobu 3 měsíců, okresní úřad doručí výzvu veřejnou vyhláškou.[5])

(4) Nepřihlásí-li se vlastník o vydání věcného prostředku do 12 měsíců ode dne doručení písemné výzvy nebo ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky okresnímu úřadu, prodá se věcný prostředek ve veřejné dražbě. Veřejnou dražbu organizuje okresní úřad, který také jmenuje licitátora. Výtěžek z dražby se použije k úhradě nákladů za dražbu a úschovu věcného prostředku; zbytek výtěžku náleží vlastníkovi. Nárok na náhradu za poskytnutí věcného prostředku podle části deváté zůstává nedotčen.

(5) Zbytek výtěžku z dražby věcného prostředku podle odstavce 4, o jehož vydání se vlastník nepřihlásil do 3 let od ukončení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, připadá státu.

---

[1]) § 21 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

[2]) Například vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

[3]) § 1 odst. 3 zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky.

[4]) § 85 až 94 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 26 správního řádu.

HLAVA II

PRACOVNÍ POVINNOST

§ 21

Rozsah pracovní povinnosti

(1) Pracovní povinnost za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu může být uložena všem fyzickým osobám, nebyly-li od ní osvobozeny nebo nebyly-li povolány k mimořádné službě.[6]) Pracovní povinnost se vykonává zejména v těch oborech práce, které jsou nevyhnutelné k zajišťování životně důležitých funkcí státu nebo k zabezpečení ozbrojených sil.

(2) Fyzické osoby, kterým byla uložena pracovní povinnost, jsou povinny podrobit se lékařské prohlídce, nastoupit k výkonu práce u určeného zaměstnavatele (dále jen „zaměstnávající“) ve stanoveném čase a do určeného místa a podle potřeb zajišťování obrany státu zde konat určené práce i nad časový limit stanovený ve zvláštních právních předpisech, včetně prací v noci, ve dnech pracovního klidu a ve dnech státních svátků.

Rozhodování o pracovní povinnosti

§ 22

Dnem vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu mají pracovní povinnost podle tohoto zákona fyzické osoby, které po stanovenou týdenní pracovní dobu vykonávají práci na základě pracovního poměru ke Kanceláři Poslanecké sněmovny, ke Kanceláři Senátu, k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, ke Kanceláři prezidenta republiky, k Úřadu vlády České republiky, ke správním úřadům, k obcím, k Policii České republiky, ke zpravodajským službám České republiky, ke zdravotnickým záchranným službám, k České národní bance, k Vězeňské službě České republiky, k České poště, k subjektům hospodářské mobilizace a k jiným právnickým a fyzickým osobám, které převzaly závazek k zajišťování obrany státu, ke státním podnikům a k rozpočtovým a příspěvkovým organizacím, jejichž zakladatelem nebo zřizovatelem je ministerstvo nebo Ministerstvo vnitra, soudci, státní zástupci a příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky, pokud tyto fyzické osoby nebyly povolány k mimořádné službě,[6]) aniž by k ní byly povolány rozhodnutím okresního úřadu, nestanoví-li vláda jinak.

§ 23

(1) O povolání k plnění pracovní povinnosti rozhoduje příslušný okresní úřad povolávacím příkazem. Povolávací příkaz obsahuje zejména osobní údaje povolávané fyzické osoby, základní údaje o zaměstnávajícím, den a místo nástupu pracovní povinnosti, odvětví, ve kterém bude pracovní povinnost konána, druh práce, předpokládanou délku plnění pracovní povinnosti, adresu určeného zdravotnického zařízení, které provede lékařskou prohlídku povolávané fyzické osoby za účelem posouzení zdravotní způsobilosti pro určený druh práce, poučení a označení orgánu, který jej vydal.

(2) Po obdržení povolávacího příkazu je povolávaná fyzická osoba povinna neodkladně se dostavit k lékařské prohlídce do určeného zdravotnického zařízení. Toto zdravotnické zařízení je povinno přednostně provést lékařskou prohlídku povolávané fyzické osoby a posoudit zdravotní způsobilost k navrhované práci. Podle výsledku lékařské prohlídky zapíše lékař posudkový závěr o zdravotní způsobilosti nebo zdravotní nezpůsobilosti povolávané fyzické osoby k navrhované práci do povolávacího příkazu.

(3) Nástup pracovní povinnosti je povinen oznámit zaměstnávající příslušnému okresnímu úřadu.

(4) Ženy se v rámci pracovní povinnosti povolávají pouze k takovým pracím, které jsou pro ně fyzicky přiměřené a neškodí jejich zdraví.

(5) Není-li povolávaná fyzická osoba zdravotně způsobilá konat určený druh práce, je povinna tuto skutečnost oznámit příslušnému okresnímu úřadu. Okresní úřad podle výsledku posudkového závěru určí povolávané fyzické osobě druh práce, pro který je zdravotně způsobilá, nebo takovou fyzickou osobu pracovní povinnosti zprostí podle § 26 odst. 4.

(6) Proti rozhodnutí okresního úřadu o povolání k pracovní povinnosti ani proti lékařskému posudku není přípustné odvolání. Na rozhodování o povolání k pracovní povinnosti se nevztahuje správní řád.

(7) Náklady spojené s lékařskou prohlídkou za účelem stanovení zdravotní způsobilosti povolávané fyzické osoby hradí příslušný okresní úřad.

HLAVA III

PRACOVNÍ VÝPOMOC

§ 24

Rozsah pracovní výpomoci

(1) Pracovní výpomocí za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu jsou povinny všechny fyzické osoby, nebyly-li od ní osvobozeny nebo nebyla-li jim uložena pracovní povinnost anebo nebyly-li povolány k mimořádné službě.[6])

---

[6]) § 47 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

(2) Fyzické osoby určené k pracovní výpomoci jsou povinny konat práce nad časový limit stanovený zvláštním právním předpisem, včetně prací v noci, ve dnech pracovního klidu a ve dnech státních svátků.

§ 25

Rozhodování o pracovní výpomoci

(1) O povolání k pracovní výpomoci rozhoduje příslušný okresní úřad povolávacím příkazem.

(2) Výběr fyzických osob pro určení k pracovní výpomoci ve prospěch ozbrojených sil zabezpečuje příslušný okresní úřad podle požadavku územní vojenské správy. Fyzické osoby povolané k pracovní výpomoci ve prospěch ozbrojených sil jsou podřízeny velitelským orgánům vojenských útvarů a zařízení ozbrojených sil, ke kterým byly přiděleny, a plní úkoly podle jejich pokynů.

(3) Na rozhodování o určení k pracovní výpomoci se obdobně použije ustanovení § 23.

HLAVA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O PRACOVNÍ POVINNOSTI A PRACOVNÍ VÝPOMOCI

§ 26

(1) Od pracovní povinnosti nebo od pracovní výpomoci jsou osvobozeny fyzické osoby zdravotně nezpůsobilé k výkonu požadovaných druhů práce, plně invalidní osoby, fyzické osoby mladší 18 let a starší 62 let, těhotné ženy a ženy do konce třetího měsíce po porodu, jestliže se dítě narodilo mrtvé nebo zemřelo; osvobození se vztahuje též na ženy a osamělé muže, kteří pečují o dítě ve věku do 15 let.

(2) Pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc nelze požadovat od poslanců a senátorů Parlamentu a členů vlády.

(3) Pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc nelze požadovat od fyzických osob, které požívají imunitu a výsady podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.[2]) Pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc od ostatních cizinců[3]) lze požadovat jen v případě, nebrání-li tomu mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(4) Od pracovní povinnosti nebo od pracovní výpomoci zprostí okresní úřad fyzické osoby, u kterých nastane po povolání k těmto povinnostem některá z podmínek uvedených v odstavcích 1 až 3.

(5) Fyzické osoby osvobozené od pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci se mohou potřebných činností zúčastnit dobrovolně.

§ 27

(1) O propuštění z pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci rozhoduje příslušný okresní úřad na základě oznámení zaměstnávajícího bezodkladně po zániku jejich potřeby. Zaměstnávající, u kterého se pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc vykonávají, je povinen zánik jejich potřeby ohlásit příslušnému okresnímu úřadu v dostatečném časovém předstihu.

(2) Nemůže-li příslušný okresní úřad o propuštění z pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci rozhodnout bezodkladně po zániku jejich potřeby, o propuštění rozhodne zaměstnávající, u kterého je povinné fyzické osoby vykonávají, a tuto skutečnost bezodkladně oznámí příslušnému okresnímu úřadu.

(3) Pro úpravu vztahů mezi povinnými fyzickými osobami a zaměstnávajícím, které vznikly z nařízené pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci, se přiměřeně použijí zvláštní právní předpisy.

§ 28

Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem práce a sociálních věcí stanoví vyhláškou postup při uplatňování požadavku na určení fyzických osob k pracovní povinnosti nebo pracovní výpomoci, náležitosti povolávacího příkazu a jeho vzor.

ČÁST PÁTÁ

OBJEKTY DŮLEŽITÉ PRO OBRANU STÁTU

§ 29

(1) Objekty důležité pro obranu státu jsou pozemky a stavby umístěné ve vojenských újezdech a jejich příslušenství, které mají z politického, vojenského nebo hospodářského hlediska význam pro zajišťování obrany státu, zejména pro zabezpečení základních funkcí státu a zabezpečení ozbrojených sil.

(2) Objekty důležité pro obranu státu jsou dále

a) pozemky a stavby, k nimž výkon vlastnického práva státu a jiných majetkových práv státu vykonává ministerstvo nebo právnická osoba jím zřízená nebo založená,

b) pozemky a stavby určené k ochraně obyvatel,

c) pozemky, stavby a další objekty strategického významu, které určí vláda,

d) pozemky a stavby, které za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu mohou mít strategický význam a které určí vláda.

(3) Do objektů důležitých pro obranu státu z důvodu veřejného zájmu nebo z důvodu bezpečnosti fyzických osob může být statutárním orgánem nebo jím pověřenou osobou, do jehož působnosti objekty dů-

ležité pro obranu státu náleží, vstup omezen nebo zakázán.

ČÁST ŠESTÁ

VOJENSKÉ ÚJEZDY

§ 30

(1) Vojenský újezd (dále jen „újezd“) je vymezená část území státu určená k zajišťování obrany státu a k výcviku ozbrojených sil. Újezd tvoří územní správní jednotku. Způsob evidování nemovitostí na území újezdu a označování hranic újezdu stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Újezd a újezdní úřady se zřizují, mění a ruší zvláštním zákonem.

§ 31

(1) Majetek na území újezdu, s výjimkou vneseného majetku, smí být jen ve vlastnictví státu.

(2) Z důvodů veřejného zájmu a hospodářského využití území újezdu rozhodne ministerstvo po projednání s příslušnými ministerstvy a jinými ústředními správními úřady, jaké právnické osoby budou založeny k provozování podnikatelské činnosti na území újezdů.

§ 32

(1) Fyzické osoby, které ke dni zřízení nebo změny újezdu mají na jeho území pobyt a neobdrží povolení újezdního úřadu k pobytu na jeho území nebo kterým se takové povolení dodatečně odejme z důvodu veřejného zájmu, jsou povinny se z území újezdu vystěhovat.

(2) Fyzické osoby uvedené v odstavci 1 mají nárok na náhradní byt a náhradu stěhovacích nákladů. Nároky uplatňují prostřednictvím újezdního úřadu u ministerstva. Pro poskytnutí bytu a náhrady stěhovacích nákladů se použije zvláštní právní předpis.[7])

§ 33

(1) Fyzické osoby, které v důsledku zřízení, změny újezdu nebo z důvodu odejmutí povolení k pobytu ne vlastní vinou ztratily na jeho území zaměstnání nebo možnost podnikat, mají nárok na náhradu ušlé mzdy nebo ušlého příjmu do té doby, než si opatří nové zaměstnání nebo nové možnosti pro podnikání, nejvýše však po dobu 3 měsíců.

(2) Náhrada ušlé mzdy se poskytuje ve výši podle zvláštního právního předpisu.[8])

(3) Náhrada ušlého příjmu fyzické osoby, která je samostatně výdělečně činná, činí za každý den,

a) nevyživuje-li žádnou osobu, 60 %,

b) vyživuje-li jednu osobu, 75 %,

c) vyživuje-li dvě osoby, 90 %,

d) vyživuje-li tři a více osob, 95 %

z částky denního vyměřovacího základu.[9]) U fyzických osob samostatně výdělečně činných, které nejsou plátci záloh na pojistné na nemocenské pojištění,[10]) je denním vyměřovacím základem jedna třicetina z částky, která se stanoví z částky osobního vyměřovacího základu pro stanovení výpočtového základu pro vyměření důchodu z důchodového pojištění,[9]) která je platná k prvnímu dni kalendářního měsíce, za který náhrada náleží, snížená o jednu čtvrtinu vynásobená třemi.

(4) O nároku na náhradu ušlé mzdy a ušlého příjmu rozhoduje újezdní úřad a zajišťuje jejich výplatu.

§ 34

Nároky, které vyplývají z jiných zvláštních právních předpisů,[11]) zůstávají ustanovením § 33 nedotčeny.

Správa újezdu

§ 35

(1) Státní správu na území újezdu vykonává v rozsahu úkolů, které stanoví tento zákon nebo jiné zvláštní právní předpisy,[12]) správní úřad s názvem újezdní úřad.

---

[7]) § 710 až 712 občanského zákoníku.

[8]) § 125 odst. 3 zákoníku práce.
§ 20 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

[9]) § 145e zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

[10]) § 145b zákona č. 100/1988 Sb.

[11]) Například zákon č. 1/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Například § 13 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, § 2 zákona č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů, zákon č. 268/1949 Sb., o matrikách, ve znění pozdějších předpisů, § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 24/1999 Sb., kterým se stanoví na rok 1999 podpůrné programy k podpoře mimoprodukčních funkcí zemědělství, k podpoře aktivit podílejících se na udržování krajiny a programy pomoci k podpoře méně příznivých oblastí, vyhláška č. 51/1998 Sb., kterou se stanoví předpoklady pro výkon funkcí vyžadujících zvláštní odbornou způsobilost v okresních úřadech a obecních úřadech (vyhláška o zvláštní odborné způsobilosti), ve znění vyhlášky č. 121/1999 Sb.

(2) Újezdní úřad je současně vojenským orgánem, který plní úkoly při zajišťování obrany státu. Je podřízen ministerstvu.

(3) Výdaje na činnost újezdního úřadu se hradí z rozpočtu ministerstva.

§ 36

V čele újezdního úřadu je přednosta, kterým je voják z povolání; o jeho služebním zařazení rozhoduje ministr obrany.

Úkoly újezdního úřadu

§ 37

(1) Újezdní úřad, jako správní úřad podle § 35 odst. 1, plní k zajišťování obrany státu, k výcviku ozbrojených sil, vojenského a hospodářského využití území újezdu zejména tyto úkoly:

a) zpracovává podklady pro tvorbu územního plánu újezdu a zajišťuje koordinaci vojenského a hospodářského využití spravovaného území,
b) zabezpečuje podmínky pro výcvik ozbrojených sil v polních podmínkách,
c) rozhoduje o vstupu a pobytu fyzických osob na území újezdu.

(2) Pro zajišťování práv a povinností fyzických osob, kterým byl povolen pobyt na území újezdu podle § 40, (dále jen „obyvatel újezdu“) újezdní úřad zabezpečuje hospodářský, sociální a kulturní rozvoj území újezdu, ochranu a tvorbu zdravého životního prostředí a uspokojuje potřeby obyvatel újezdu, které by jinak zabezpečovala obec podle zvláštních právních předpisů,[13]) zejména

a) plněním úkolů v oblasti školství, sociální péče, zdravotnictví a kultury, s výjimkou výkonu státní správy; k tomuto účelu zřizuje a spravuje předškolní zařízení, základní školy a zařízení jim sloužící a podílí se na zabezpečování zdravotní a sociální péče,
b) výstavbou a správou účelových komunikací a zabezpečováním dopravní obslužnosti,
c) výstavbou a správou veřejného osvětlení,
d) plněním úkolů požární ochrany,
e) zabezpečováním čistoty na území újezdu, odvozem domovních odpadů a jejich nezávadnou likvidací,
f) zásobováním vodou, odváděním a čištěním odpadních vod,
g) zabezpečováním místních záležitostí veřejného pořádku.

(3) Újezdní úřad při výkonu státní správy plní další úkoly pro zabezpečování potřeb obyvatel újezdu, které by jinak zabezpečovala obec podle zvláštního právního předpisu.

(4) Pro zabezpečení úkolů podle odstavců 2 a 3 vytváří újezdní úřad podmínky pro podnikání zejména obyvatelům újezdu a právnickým osobám, které mají sídlo na území újezdu.

§ 38

K zabezpečení úkolů podle § 37 odst. 2 a 3 může újezdní úřad podle místních podmínek zřizovat občanské aktivy jako své poradní orgány; své zástupce do občanských aktivů navrhuje shromáždění obyvatel újezdu. Újezdní úřad je povinen aktiv zřídit, požádá-li o jeho zřízení nejméně polovina obyvatel újezdu.

§ 39

Povolení ke vstupu na území újezdu

(1) Újezdní úřad může vydat povolení ke vstupu na území újezdu. Újezdní úřad při vydání povolení ke vstupu na území újezdu zabezpečí seznámení fyzických osob, kterým takové povolení bylo vydáno, s platnými režimovými a bezpečnostními opatřeními. Fyzické osoby, kterým byl povolen vstup na území újezdu, jsou povinny dodržovat režimová a bezpečnostní opatření, dbát zásad ochrany přírody a veřejného pořádku.

(2) Vydané povolení ke vstupu na území újezdu může újezdní úřad odejmout kdykoli, a to bez udání důvodů.

(3) Na rozhodování o povolení ke vstupu a jeho odejmutí se nevztahuje správní řád.

§ 40

Pobyt na území újezdu

(1) Újezdní úřad vydává povolení k pobytu na území újezdu.

(2) Újezdní úřad může odejmout povolení k pobytu fyzickým osobám, které mají na území újezdu bydliště, z důvodu veřejného zájmu, nebo vyžaduje-li to bezpečnost a ochrana zdraví obyvatel újezdu. Rozhodnutí o odejmutí povolení k pobytu se musí odůvodnit.

(3) Na rozhodování o odejmutí povolení k pobytu se použije správní řád.

---

[13]) Například § 13, 14, 16 a 17 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 29 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 203/1994 Sb.

ČÁST SEDMÁ

DALŠÍ OPATŘENÍ V ZÁJMU OBRANY STÁTU

§ 41

Prověření opatření pro zabezpečení obrany státu

(1) Prověřením opatření pro zabezpečení obrany státu se rozumí praktické ověření nebo realizace úkolů uložených jednotlivým subjektům podle tohoto zákona (dále jen „prověření"). Prověření uskutečňuje ministerstvo.

(2) Přesahuje-li rozsah prověření působnost ministerstva, kterou stanoví tento zákon nebo zvláštní právní předpisy, uloží vláda usnesením provést prověření většího rozsahu a oznámí to předem Parlamentu a prezidentovi republiky.

(3) Prověřením většího rozsahu se rozumí takové praktické ověření, kterého se účastní ozbrojené síly, povolávají se vojáci mimo činnou službu a použijí se i věcné prostředky ve vlastnictví právnických a fyzických osob.

§ 42

Výcvik ozbrojených sil mimo území újezdů

(1) Ozbrojené síly mohou po dohodě s příslušnými správními úřady, orgány územních samosprávných celků a s vlastníky používat ke svému výcviku pozemky, vodní toky, pozemní komunikace, stavby určené k demolici a jiné stavby, nepostačuje-li jim k tomu území újezdů. Přitom jsou povinny co nejvíce šetřit zemědělské a lesní kultury, pozemní komunikace, stavby a jiný majetek. Škodu způsobenou vojenským cvičením hradí stát.

(2) Po dobu výcviku ozbrojených sil a při jejich přesunech může z důvodu bezpečnosti fyzických osob příslušný správní úřad na návrh ministerstva omezit, zakázat nebo jinak upravit přístup do určených prostorů, jakož i pobyt a dopravu v nich.

§ 43

Zvláštní stavby

Na stavby určené ke speciálnímu využití, popřípadě na jiné stavby, které slouží k zajišťování obrany státu, u nichž výkon vlastnického práva státu přísluší ministerstvu, se nevztahují zvláštní právní předpisy pro výstavbu staveb a jejich technické vybavení s výjimkou právních předpisů o územním řízení. Právní předpisy pro výstavbu staveb a jejich technické vybavení se však v plném rozsahu vztahují na stavby určené ke stálému ubytování příslušníků ozbrojených sil, školy a stavby obdobného charakteru. Při výstavbě a provozu těchto staveb a zařízení přísluší ministerstvu vykonávat dozor, který by jinak vykonávaly příslušné správní úřady.

§ 44

Bezpečnostní a ochranná pásma

(1) Bezpečnostní nebo ochranná pásma lze zřídit z důvodů zabezpečování objektů důležitých pro obranu státu před účinky nepředvídatelných stavů, havárií nebo poruch anebo z důvodů ochrany života, zdraví nebo majetku osob.

(2) Bezpečnostním pásmem se rozumí prostor uvnitř objektu důležitého pro obranu státu určený k jeho ochraně před účinky vnitřních vlivů nebo nepředvídatelných stavů, pro zabezpečení spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví nebo majetku osob. O bezpečnostních pásmech rozhoduje ministerstvo a v terénu se vyznačují výstražnými tabulemi.

(3) Ochranným pásmem se rozumí prostor kolem objektu důležitého pro obranu státu určený k jeho ochraně před účinky vnějších vlivů, pro zabezpečení jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví nebo majetku osob.

(4) O hranici ochranného pásma rozhoduje ministerstvo po dohodě s příslušným správním úřadem a po projednání s vlastníkem přilehlého pozemku. Zřízení ochranného pásma se oznámí veřejnou vyhláškou. Veřejná vyhláška musí být vystavena na místě tomu obvyklém po dobu 30 dnů k veřejnému nahlédnutí. Hranice ochranných pásem se v terénu vyznačují tabulemi.

Vyvlastnění ve zkráceném řízení

§ 45

(1) Za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu lze výjimečně vyvlastnit ve zkráceném řízení nezbytné nemovité a movité věci a práva k nim pro účely zajišťování obrany státu, nelze-li je získat jinak.

(2) Vyvlastnění lze uskutečnit pouze za náhradu.

§ 46

(1) Návrh na vyvlastnění ve zkráceném řízení může podat jen správní úřad (dále jen „navrhovatel").

(2) Navrhovatel v návrhu na vyvlastnění ve zkráceném řízení označí nemovitou nebo movitou věc, jejíž vyvlastnění navrhuje, důvody vyvlastnění, důvody, pro něž nelze věc získat jinak, a účastníky, jichž se vyvlastnění týká. Není-li navrhovatelem ministerstvo, je nezbytnou náležitostí návrhu potvrzení ministerstva o tom, že jde o vyvlastnění k účelům zajišťování obrany státu.

§ 47

Příslušným k vyvlastnění nemovitosti ve zkráceném řízení je okresní úřad, v jehož obvodu se nemovitost nachází. Nachází-li se nemovitost v obvodu několika okresních úřadů, podá se návrh Ministerstvu

vnitra, které určí, který okresní úřad vyvlastnění uskuteční.

§ 48

Příslušným k vyvlastnění movité věci ve zkráceném řízení je okresní úřad, v jehož obvodu má vlastník movité věci místo trvalého pobytu nebo právnická osoba sídlo.

§ 49

(1) Řízení se zahajuje podáním návrhu na vyvlastnění příslušnému okresnímu úřadu.

(2) Okresní úřad o zahájení řízení bezodkladně uvědomí účastníky řízení a stanoví jim lhůtu pro vyjádření. Lhůta pro vyjádření nesmí být kratší než 3 dny.

(3) Okresní úřad před uplynutím lhůty, kterou stanovil účastníkům řízení pro vyjádření, uskuteční místní šetření. V průběhu místního šetření se ocení věc, která je předmětem vyvlastnění. K ocenění se použijí zvláštní právní předpisy platné v době zahájení řízení.

(4) Rozhodnutí se musí vydat do 7 dnů ode dne zahájení tohoto řízení.

(5) Rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění, rozhodnutí o náhradě za vyvlastnění a poučení o odvolání. Odůvodnění neobsahuje utajované skutečnosti a údaje, kterými může dojít k ohrožení ochrany utajovaných skutečností. Poučení o odvolání obsahuje označení správního úřadu, ke kterému se lze odvolat, lhůtu pro odvolání a poučení o tom, že odvolání nemá odkladný účinek.

§ 50

(1) Účastníci řízení se mohou proti vyvlastňovacímu výměru odvolat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení.

(2) Při řízení o odvolání se použije správní řád.

§ 51

(1) Náhrady za vyvlastnění vyplácí Ministerstvo financí na návrh příslušného okresního úřadu, který jej podá do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vyvlastnění. Nárok na náhradu se nepromlčuje.

(2) Byla-li předmětem vyvlastnění nemovitost, okresní úřad podá návrh na zápis do katastru nemovitostí u příslušného katastrálního úřadu.

§ 52

Příprava občanů k obraně státu

(1) Příprava občanů k obraně státu je dobrovolná, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis[14]) nestanoví jinak.

(2) Příprava občanů k obraně státu zahrnuje zejména zdravotnickou přípravu, přípravu k civilní ochraně, zájmovou činnost s technickým a sportovním zaměřením, přípravu obyvatelstva k sebeobraně a vzájemné pomoci a další činnosti spojené s branností a se zabezpečením přípravy k obraně státu.

(3) Příprava občanů k obraně státu má charakter vzdělávání a provádí se v rámci základního a středního vzdělávání i v rámci jiné státem uznané vzdělávací činnosti. Občany k obraně státu připravují zejména školy, školská zařízení a další vzdělávací zařízení.

(4) Na přípravě občanů k obraně státu se mohou podílet i občanská sdružení, církve, náboženské společnosti a další právnické osoby podle svého účelu a poslání v součinnosti s příslušnými okresními úřady, školskými úřady a obcemi.

(5) Za přípravu občanů k obraně státu podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů[15]) odpovídají ministerstva, jiné správní úřady a obce. Ministerstvo spolupracuje s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy na zabezpečení odborné složky obsahu vzdělávání ve vydávaných učebních dokumentech v oblasti přípravy občanů k obraně státu.

§ 53

Omezení základních lidských práv a svobod

(1) K zajištění obrany státu za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu se v nezbytně nutné míře omezuje svoboda pohybu a pobytu a právo pokojně se shromažďovat.

(2) Omezení svobody pohybu a pobytu spočívá v povinnosti uposlechnout

a) zákaz vstupu do vyznačených prostor,
b) příkaz zdržovat se v místě trvalého pobytu nebo pobývat v přikázaném místě,
c) zákaz vycházení z budov nebo staveb určených k ochraně obyvatel.

(3) Omezení práva pokojně se shromažďovat spočívá v povinnosti uposlechnout zákaz svolávání shromáždění na veřejném prostranství včetně pouličních průvodů a manifestací.

(4) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na fyzické osoby provádějící záchranné práce nebo zabez-

[14]) Například branný zákon.

[15]) Například zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších přepisů, branný zákon.

pečující poskytování pomoci v případě bezprostředního ohrožení zdraví nebo života.

(5) Místní, osobní a časovou působnost a konkrétní stanovení omezení lidských práv a základních svobod uvedených v odstavcích 2 a 3 nařizuje vláda. Nařízení se vyhlašuje stejným způsobem jako právní předpis a zveřejňuje se v hromadných sdělovacích prostředcích. Omezení lidských práv a základních svobod nabývají účinnosti okamžikem, který se v nařízení stanoví.

(6) Ustanovení předchozích odstavců nejsou na újmu práva České republiky omezit i jiná lidská práva, pokud to připouštějí smlouvy o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána.

ČÁST OSMÁ

VZTAH KE SPOJENECKÝM OZBROJENÝM SILÁM

§ 54

Použití zákona k plnění mezinárodních závazků

Povinnosti ukládané podle tohoto zákona pro potřeby ozbrojených sil se mohou ukládat i ve prospěch spojeneckých ozbrojených sil, je-li to třeba ke splnění mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení.

ČÁST DEVÁTÁ

FINANCOVÁNÍ OBRANY STÁTU

§ 55

Výdaje na obranu státu

Výdaje spojené s přípravou k obraně státu a s obranou státu za stavu ohrožení státu a za válečného stavu hradí stát.

Obecná ustanovení o náhradách

§ 56

(1) Náhradou poskytovanou podle tohoto zákona se rozumí finanční nebo věcné plnění za poskytnuté věcné prostředky a majetkovou újmu způsobenou na nich a za poskytnutou pracovní povinnost nebo pracovní výpomoc.

(2) Náhrady podle tohoto zákona se zpravidla vyplácejí v penězích. Místo náhrady v penězích se může náhrada uskutečnit vydáním jiného věcného prostředku stejného druhu a stejné hodnoty.

§ 57

(1) Náhrady podle tohoto zákona je povinen vyplatit okresní úřad, který o poskytnutí věcných prostředků, pracovní výpomoci nebo pracovní povinnosti rozhodl.

(2) Náhrady podle odstavce 1 se vyplácejí zpravidla ve lhůtě 6 měsíců od odvolání stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Nárok na náhradu se nepromlčuje.

§ 58

Náhrada za poskytnutí věcných prostředků

(1) Náhrada za poskytnutí věcného prostředku v souvislosti s prověřením podle § 41 se určí, nedošlo-li k dohodě o její výši, ve výši ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu.[16])

(2) Náhrada za poskytnutí věcného prostředku za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu se určí odvozením od pořizovací ceny, popřípadě reprodukční pořizovací ceny[17]) věcného prostředku s přihlédnutím k době používání a k míře opotřebení věcného prostředku v době převzetí a s přihlédnutím ke stavu věcného prostředku v době jeho vrácení a za podmínek, které stanoví regulační opatření vyhlášené podle zvláštního právního předpisu.

§ 59

Náhrada majetkové újmy na věcných prostředcích

(1) Majetkovou újmou na věcných prostředcích se rozumí každé poškození nebo opotřebení nad obvyklou míru dodaného věcného prostředku, ke kterému došlo v příčinné souvislosti s jeho dodáním, používáním a vracením.

(2) Došlo-li k poškození věcného prostředku a nebyl-li uveden do původního stavu ke dni vrácení, náleží jeho majiteli náhrada majetkové újmy.

(3) Není-li uplatněno právo na náhradu majetkové újmy u zjevného poškození věcného prostředku nejpozději do 6 měsíců ode dne jeho vrácení a v ostatních případech nejpozději do 1 roku ode dne jeho vrácení, zaniká.

Náhrada za pracovní výpomoc a za výkon pracovní povinnosti

§ 60

(1) Za pracovní výpomoc se poskytuje náhrada podle druhu a náročnosti přidělené práce.

(2) Fyzickým osobám, kterým byla určena pracovní výpomoc, náleží náhrada ve výši a za podmínek

---

[16]) § 2 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku).

[17]) § 25 odst. 4 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

stanovených v mzdových a platových předpisech platných u zaměstnávajícího, kde se pracovní výpomoc vykonává, jako kdyby byl stejný druh práce vykonáván u zaměstnávajícího v pracovním poměru. Náhrada škody za pracovní úrazy a nemoci z povolání se poskytuje podle pracovněprávních předpisů.

§ 61

(1) Fyzické osoby, které pracovní výpomoc vykonávají ve prospěch ozbrojených sil, mají nárok na stejné náležitosti jako vojáci v mimořádné službě[6]) zařazení do obdobných funkcí, s výjimkou hodnostního příplatku.

(2) Pracovní úrazy a nemoci z povolání fyzických osob povolaných k pracovní výpomoci ve prospěch ozbrojených sil se odškodňují za stejných podmínek jako u vojáků v mimořádné službě.[6]) Pozůstalým po fyzických osobách povolaných k pracovní výpomoci náleží odškodnění jako pozůstalým po vojácích v mimořádné službě.[6])

§ 62

Fyzickým osobám, kterým byla uložena pracovní povinnost, náleží náhrada ve výši a za podmínek stanovených ve mzdových a platových předpisech platných u zaměstnávajícího, kde se pracovní povinnost vykonává. Za stejných podmínek jim náleží odškodnění za pracovní úrazy a nemoci z povolání.

§ 63

(1) Odškodňují se pouze pracovní úrazy, nemoci z povolání a úmrtí, ke kterým došlo při plnění úkolů po dobu pracovní výpomoci nebo pracovní povinnosti nebo v přímé souvislosti s plněním těchto úkolů.

(2) Pracovní úrazy, nemoci z povolání a úmrtí podle odstavce 1 odškodňují okresní úřady příslušné podle místa trvalého pobytu oprávněné osoby.

ČÁST DESÁTÁ

SANKCE A VÝKON ROZHODNUTÍ

HLAVA I

POKUTY

§ 64

(1) Za nesplnění povinností stanovených v § 10 až 12, § 15, 18, § 21 až 24 a § 53 lze uložit pokutu

a) právnické osobě až do výše 5 000 000 Kč,

b) fyzické osobě až do výše 1 000 000 Kč.

(2) Spolu s uložením pokuty se stanoví lhůta ke zjednání nápravy; nebyla-li učiněna náprava ve stanovené lhůtě, lze uložit novou pokutu. Výše pokuty spolu s uložením nové pokuty nesmí přesáhnout dvojnásobek částek uvedených v odstavci 1.

§ 65

(1) Za nesplnění povinností stanovených v § 64 odst. 1 lze za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu uložit pokutu až do výše pětinásobku částek uvedených v § 64 odst. 1.

(2) Spolu s uložením pokuty se stanoví lhůta ke zjednání nápravy; nebyla-li učiněna náprava ve stanovené lhůtě, lze uložit novou pokutu. Výše pokuty spolu s uložením nové pokuty nesmí přesáhnout šestinásobek částek uvedených v § 64 odst. 1.

§ 66

Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy se o nesplnění povinnosti dověděl orgán, který je oprávněn uložit pokutu, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy k nesplnění povinnosti došlo. Doba stavu ohrožení státu a válečného stavu se do běhu lhůt nezapočítává.

§ 67

(1) Pokuty ukládá okresní úřad nebo obec, v jejichž obvodu působnosti k nesplnění povinnosti došlo. Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu nebo rozpočtu obce.

(2) Právnická nebo fyzická osoba, které byla pokuta uložena, je povinna ji zaplatit do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o jejím uložení. Za prodlení s úhradou pravomocně uložené pokuty zaplatí příslušná osoba penále z prodlení ve výši 0,25 % z neuhrazené částky za každý den prodlení s úhradou, nejméně však 200 Kč za každý i započatý měsíc prodlení.

(3) Výkon rozhodnutí o uložení pokuty se provádí podle zvláštního právního předpisu.[18])

§ 68

Není-li v tomto nebo zvláštním zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o pokutách správní řád.

HLAVA II

VÝKON ROZHODNUTÍ ZA STAVU OHROŽENÍ STÁTU A VÁLEČNÉHO STAVU

§ 69

(1) Nesplní-li vlastník povinnost, která mu byla

[18]) § 1, 73 a 73a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

uložena dodávacím příkazem za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, popřípadě ve lhůtě stanovené ke zjednání nápravy podle § 65 odst. 2, provede se výkon rozhodnutí.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze výkon rozhodnutí provést okamžitě po nesplnění povinnosti uložené dodávacím příkazem. V ostatních případech lze výkon rozhodnutí provést nejpozději do 7 dnů po uplynutí lhůty stanovené ke zjednání nápravy.

§ 70

Výkon rozhodnutí nařídí a provede příslušný okresní úřad. Byly-li věcné prostředky určeny pro potřeby ozbrojených sil, výkon rozhodnutí provede územní vojenská správa.

§ 71

Námitky proti jednotlivým úkonům a opatřením spojeným s výkonem rozhodnutí nemají odkladný účinek.

§ 72

Není-li v tomto nebo zvláštním zákoně stanoveno jinak, použije se na výkon rozhodnutí správní řád.

ČÁST JEDENÁCTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 73

(1) Újezdy, újezdní úřady a sídla újezdních úřadů, uvedené v příloze č. 1 tohoto zákona, které byly zřízeny podle dosavadních právních předpisů, jsou újezdy, újezdními úřady a sídly újezdních úřadů podle tohoto zákona. Příslušnost území újezdu k okresu, uvedená v příloze č. 1 tohoto zákona, stanovená podle dosavadních předpisů, je příslušností území újezdu k okresu podle tohoto zákona. Hranice jednotlivých existujících újezdů, vyznačené v příloze č. 2 až č. 6 tohoto zákona, stanovené podle dosavadních právních předpisů, jsou zobrazením hranic újezdů podle tohoto zákona, evidovaných ke dni jeho účinnosti v katastru nemovitostí. Do dokumentace o podrobném průběhu hranic jednotlivých újezdů lze nahlédnout u příslušného katastrálního úřadu nebo u ministerstva.

(2) Nebyla-li vlastnická práva právnických nebo fyzických osob k nemovitostem na území újezdů a věcná práva k cizím nemovitostem na území újezdů zřízená ve prospěch právnických a fyzických osob ke dni účinnosti tohoto zákona převedena na stát a nebude-li do 2 let od účinnosti tohoto zákona zahájeno řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí po vzájemné dohodě mezi vlastníkem a ministerstvem, všechny tyto nemovitosti a věcná práva k nim se vyvlastní.

(3) Tam, kde dosavadní právní předpisy uvádějí pojem vojenská správa, rozumí se jím ministerstvo.

(4) Požádá-li ministerstvo do 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona Pozemkový fond České republiky o bezúplatné převedení nemovitosti ve vlastnictví státu a jsou-li tyto nemovitosti v den účinnosti zákona objekty důležitými pro obranu státu podle § 29 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a Pozemkový fond České republiky je spravuje, převede je do 30 dnů od doručení žádosti ministerstvu nebo určené právnické osobě, kterou ministerstvo založilo nebo zřídilo; ministerstvo nebo určená právnická osoba začne vykonávat vlastnická práva státu k těmto nemovitostem dnem následujícím po jejich převedení. Návrh na zápis do katastru nemovitostí podá ministerstvo nebo jím zřízená právnická osoba. Náklady spojené s převedením nemovitosti a se zápisem do katastru nemovitostí hradí stát.

§ 74

Zrušují se

1. Zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.
2. Zákon č. 40/1961 Sb., o obraně Československé socialistické republiky.
3. Zákonné opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o obraně Československé socialistické republiky, zákon o působnosti federálních ministerstev a zákon o branné výchově.

§ 75

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Seznam vojenských újezdů a újezdních úřadů, sídla újezdních úřadů a příslušnost území újezdu k okresu

1. Vojenský újezd Boletice; Újezdní úřad vojenského újezdu Boletice; sídlem újezdního úřadu jsou Boletice; území újezdu náleží do okresu Český Krumlov.

2. Vojenský újezd Brdy; Újezdní úřad vojenského újezdu Brdy; sídlem újezdního úřadu je obec Jince; území újezdu náleží do okresu Příbram.

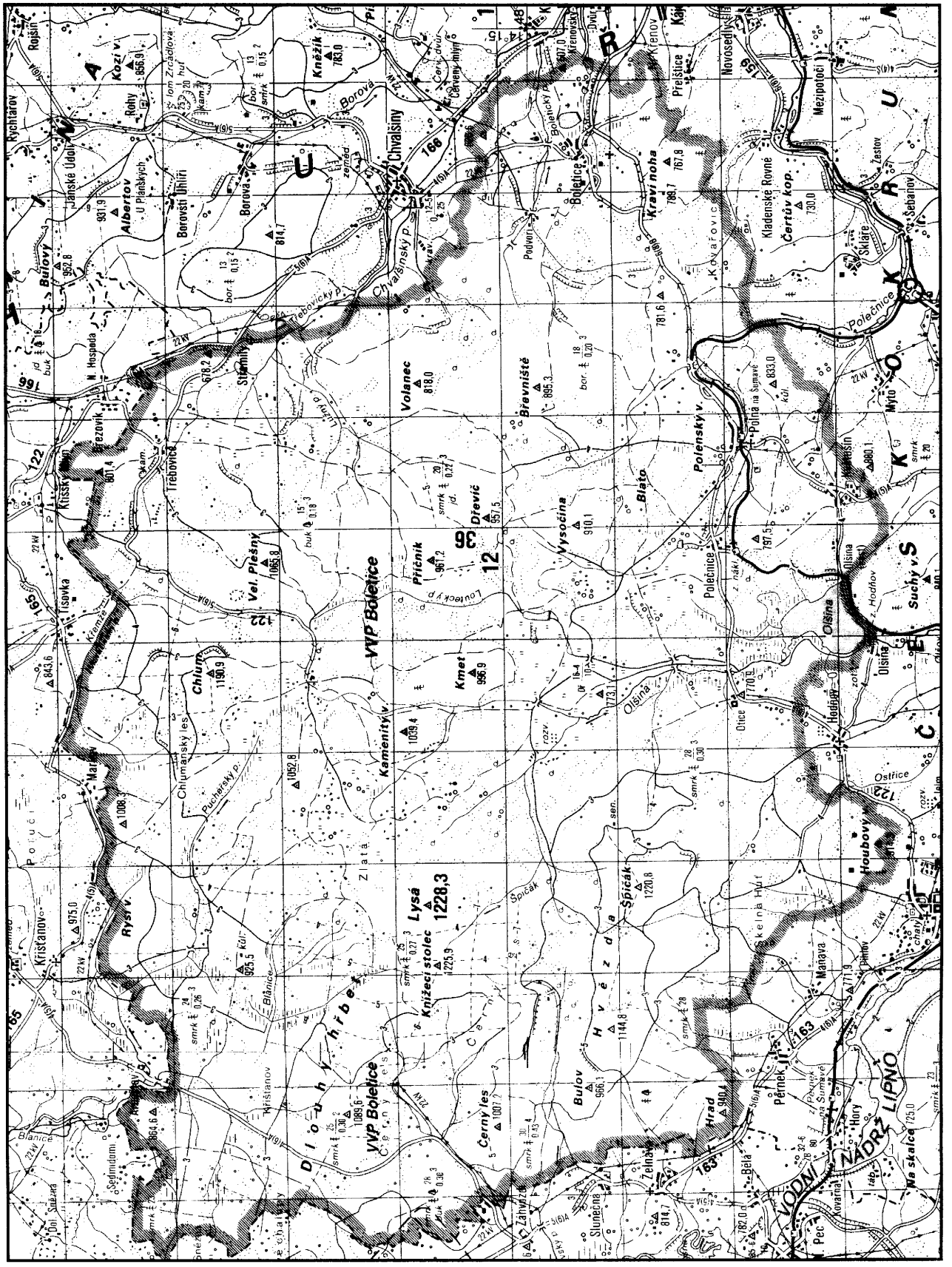
3. Vojenský újezd Březina; Újezdní úřad vojenského újezdu Březina; sídlem újezdního úřadu je město Vyškov; území újezdu náleží do okresu Vyškov.

4. Vojenský újezd Hradiště; Újezdní úřad vojenského újezdu Hradiště; sídlem újezdního úřadu je město Karlovy Vary; území újezdu náleží do okresu Karlovy Vary.

5. Vojenský újezd Libavá; Újezdní úřad vojenského újezdu Libavá; sídlem újezdního úřadu je Město Libavá; území újezdu náleží do okresu Olomouc.

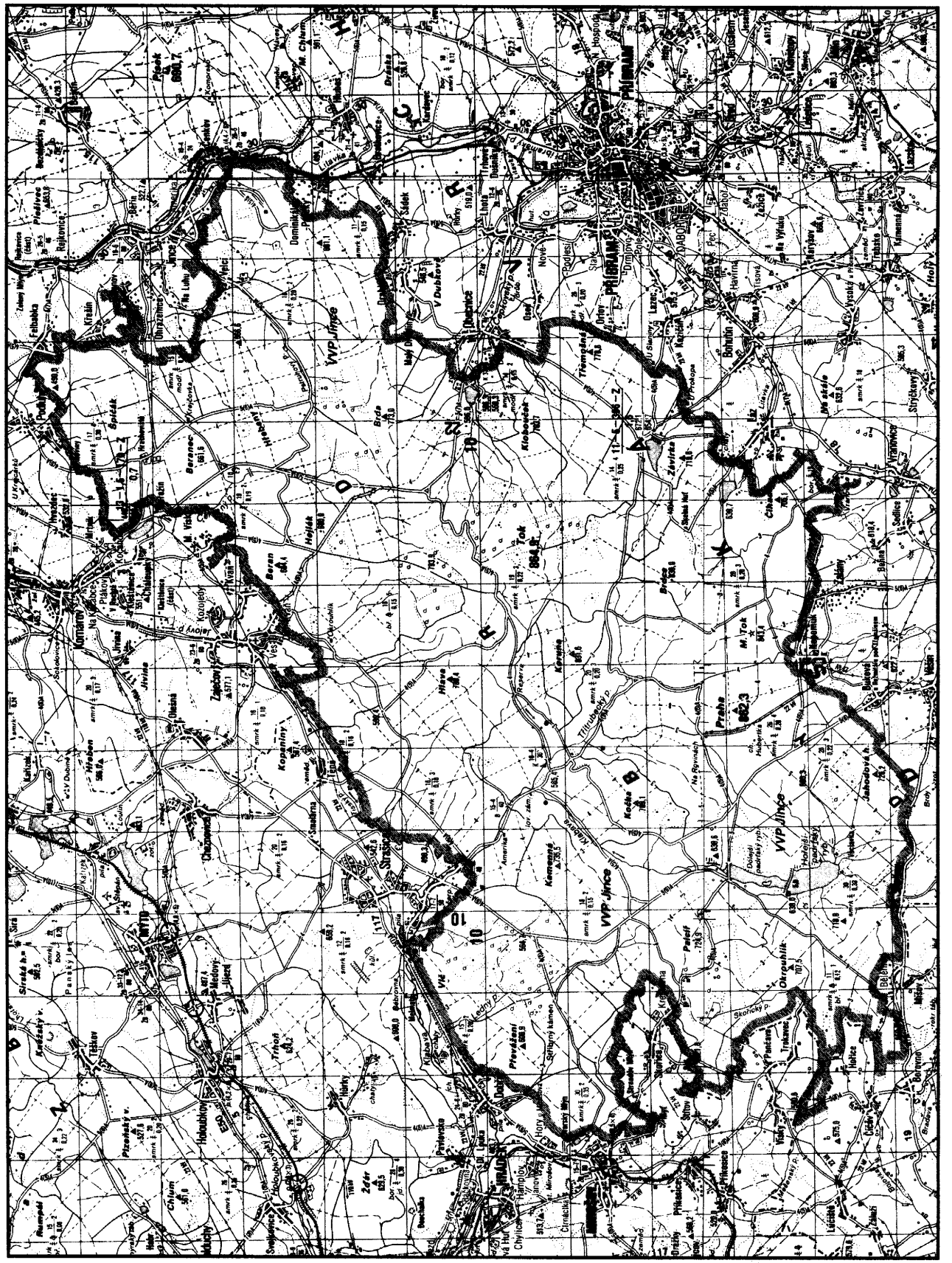
Příloha č. 2 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Hranice vojenského újezdu Boletice

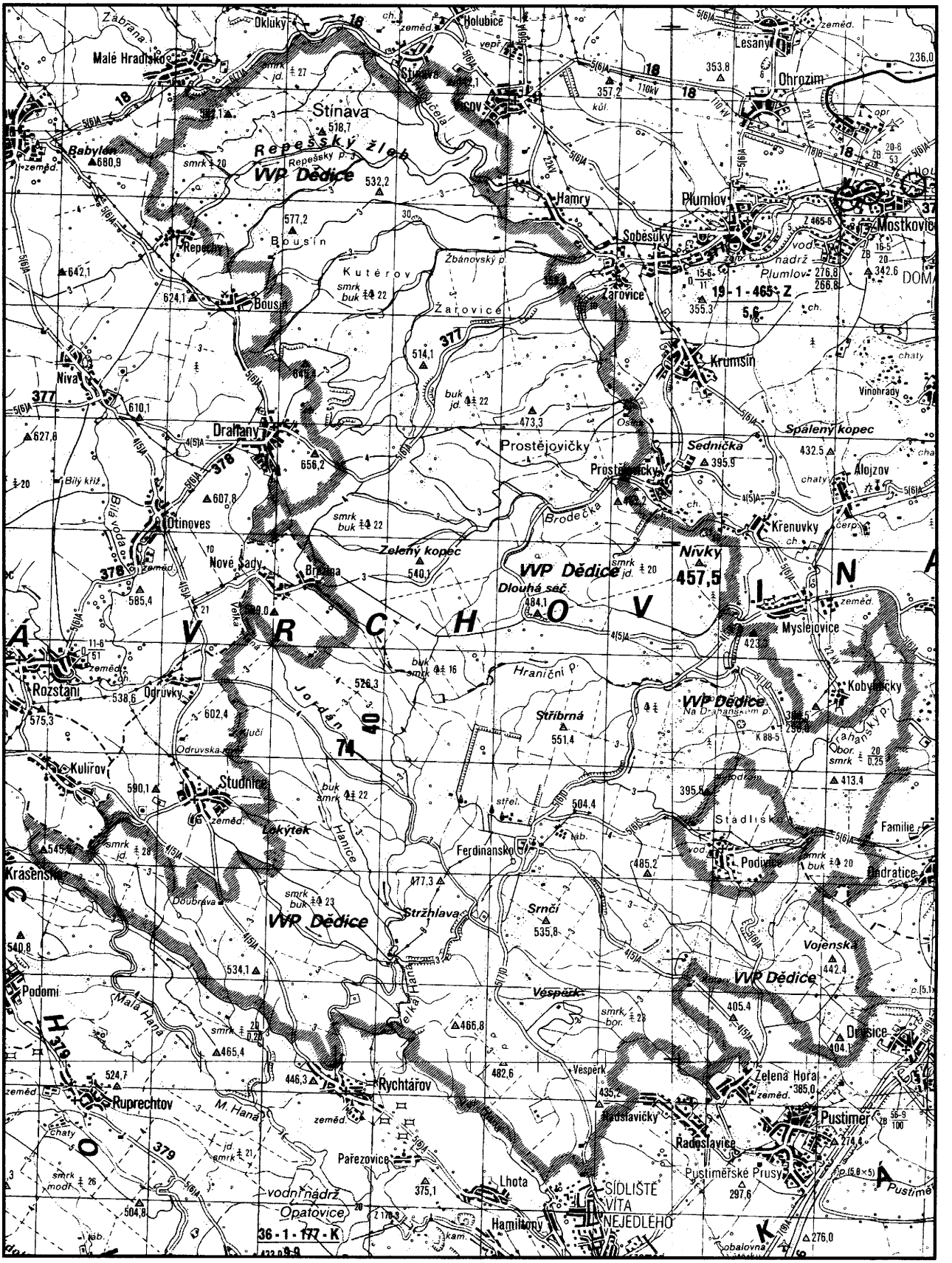
Příloha č. 3 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Hranice vojenského újezdu Brdy

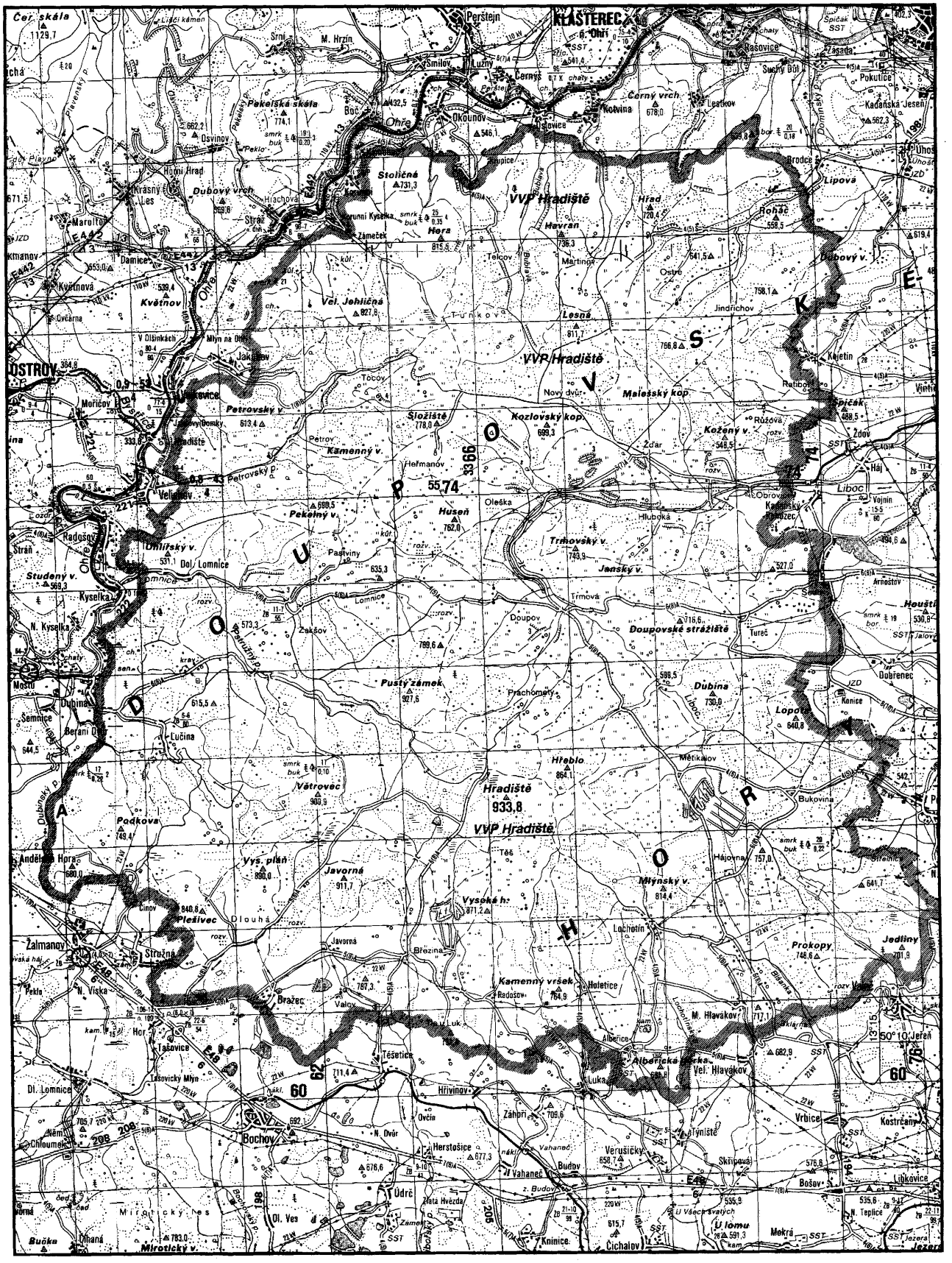
Příloha č. 4 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Hranice vojenského újezdu Březina

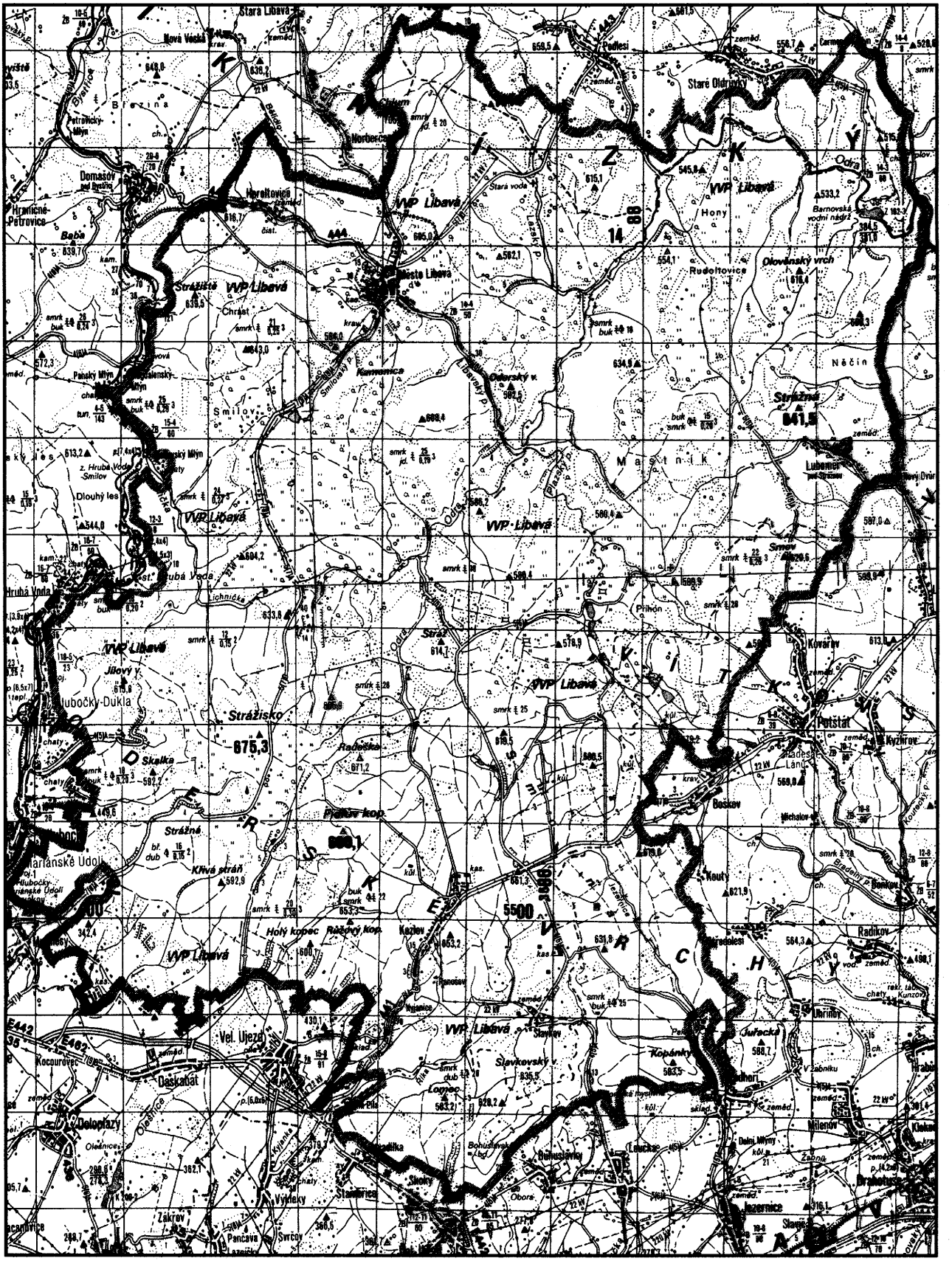
Příloha č. 5 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Hranice vojenského újezdu Hradiště

KLÁŠTEREC n. Ohří
Perštejn
Smilov
Černý vrch
Kotlina
Lesťkov
Pasovice
Suchý Důl
Pokutice
Kadaňská Jeseň
Okounov
Ohře
Stolična
731,3
VVP Hradiště
Hrad
720,4
Havran
736,3
Hora
815,8
Brodce
Lipová
Rohač
555,5
Dubový v.
Krásný Les
Dubový vrch
Hrachová
Straž
Marulka
Damice
Květnová
Květnov
Vel. Jehličná
827,8
Tunkov
Lesná
811,7
Telcov
Martinov
Ostré
641,5
Jindřichov
758,1
Mlýn na Ohři
Jakubov
OSTROV
Moříčov
Petrovský v.
Petrov
Kamenný v.
Složiště
778,0
Kozlovský kop
699,3
Nový dvůr
Malešský kop
766,8
Kaletín
Špičák
488,5
Kožený v.
548,5
Růžová
Žďár
Helfmanov
Háj
Liboc
Obrov
Vojnín
Kadaňský Rohozec
Pekelný v.
Huseň
762,0
Oleška
Hluboká
Trnovský v.
743,9
Janský v.
527,0
Radošov
Omlílský v.
Pastviny
Dol. Lomnice
Studený v.
Kyselka
N. Kyselka
Lomnice
Trnová
Doupov
Doupovské stráziště
Tureč
Houstí
Arnoštov
Dobrenec
Pusty zámek
927,6
Prachomety
Dubina
730,0
Lopota
640,8
Kanice
Mostů
Semnice
Dubina
615,5
Berani D.
Lučina
Větrovec
Hřeblo
864,1
Hradiště
933,8
VVP Hradiště
Podkova
749,4
Andělská Hora
Vys. plán
890,0
Javorná
911,7
Těš
Vysoká h.
971,2
Hájovna
757,0
Mlýnský v.
814,4
Bukovina
Metlíkalov
Cinov
840,8
Plešivec
Dlouhá
Žalmanov
Stružná
Javorná
Březina
Lochotín
Prokopy
748,6
Jedliny
701,9
Pekla
N. Viska
Kamenný vršek
764,9
Radošov
Holetice
Bražec
Valov
Hor. Tašovice
Tašovice
Tašovický Mlýn
Těšetice
711,4
Albeřice
Albeřická Jezera
Vel. Hlavákov
M. Hlavákov
Jeřeň
Dl. Lomnice
Hřivínov
Luka
Záhří
709,6
Ovčín
Vrbice
Kostrčany
Týniště
Bochov
N. Dvůr
Herstošice
677,3
Vahaneč
Verušičky
658,7
Skřipová
Budov
Bošov
Linkovice
Údrč
Zlatá Hvězda
Dl. Ves
Miroticky les
Miroticky v.
Bučka
Ohaná
783,0
Kninice
Cichalov
U lomu
Mokrá
N. Teplice
Jezero
U Všech svatých
Zámecký p.
Bochovský p.
Dubinský p.
Pekelský p.
Dominský p.
Plavna
Lísčí kámen
Čer. skála
1129,7
Pekelská skála
774,1
Osvinov
Pekelo
Horní Hrad
Srní
M. Hrzín
Luzný
Černý
Perštejn
Spičák
SST
Zásada
Ohře
Ohře
Ohře
Ohře
E442
E48
E49
E50
E55
E67
E442
221
13
60
62
208
298
198
202
0,8
0,9
1,0
1,1
1,2
1,3
1,4
1,5
1,6
1,7
1,8
1,9
2,0
2,1
2,2
2,3
2,4
2,5
2,6
2,7
2,8
2,9
3,0
3,1
3,2
3,3
3,4
3,5
3,6
3,7
3,8
3,9
4,0
4,1
4,2
4,3
4,4
4,5
4,6
4,7
4,8
4,9
5,0
5,1
5,2
5,3
5,4
5,5
5,6
5,7
5,8
5,9
6,0
6,1
6,2
6,3
6,4
6,5
6,6
6,7
6,8
6,9
7,0
7,1
7,2
7,3
7,4
7,5
7,6
7,7
7,8
7,9
8,0
8,1
8,2
8,3
8,4
8,5
8,6
8,7
8,8
8,9
9,0
9,1
9,2
9,3
9,4
9,5
9,6
9,7
9,8
9,9
10,0
10,1
10,2
10,3
10,4
10,5
10,6
10,7
10,8
10,9
11,0
11,1
11,2
11,3
11,4
11,5
11,6
11,7
11,8
11,9
12,0
12,1
12,2
12,3
12,4
12,5
12,6
12,7
12,8
12,9
13,0
13,1
13,2
13,3
13,4
13,5
13,6
13,7
13,8
13,9
14,0
14,1
14,2
14,3
14,4
14,5
14,6
14,7
14,8
14,9
15,0
15,1
15,2
15,3
15,4
15,5
15,6
15,7
15,8
15,9
16,0
16,1
16,2
16,3
16,4
16,5
16,6
16,7
16,8
16,9
17,0
17,1
17,2
17,3
17,4
17,5
17,6
17,7
17,8
17,9
18,0
18,1
18,2
18,3
18,4
18,5
18,6
18,7
18,8
18,9
19,0
19,1
19,2
19,3
19,4
19,5
19,6
19,7
19,8
19,9
20,0
20,1
20,2
20,3
20,4
20,5
20,6
20,7
20,8
20,9
21,0
21,1
21,2
21,3
21,4
21,5
21,6
21,7
21,8
21,9
22,0
22,1
22,2
22,3
22,4
22,5
22,6
22,7
22,8
22,9
23,0
23,1
23,2
23,3
23,4
23,5
23,6
23,7
23,8
23,9
24,0
24,1
24,2
24,3
24,4
24,5
24,6
24,7
24,8
24,9
25,0
25,1
25,2
25,3
25,4
25,5
25,6
25,7
25,8
25,9
26,0
26,1
26,2
26,3
26,4
26,5
26,6
26,7
26,8
26,9
27,0
27,1
27,2
27,3
27,4
27,5
27,6
27,7
27,8
27,9
28,0
28,1
28,2
28,3
28,4
28,5
28,6
28,7
28,8
28,9
29,0
29,1
29,2
29,3
29,4
29,5
29,6
29,7
29,8
29,9
30,0
30,1
30,2
30,3
30,4
30,5
30,6
30,7
30,8
30,9
31,0
31,1
31,2
31,3
31,4
31,5
31,6
31,7
31,8
31,9
32,0
32,1
32,2
32,3
32,4
32,5
32,6
32,7
32,8
32,9
33,0
33,1
33,2
33,3
33,4
33,5
33,6
33,7
33,8
33,9
34,0
34,1
34,2
34,3
34,4
34,5
34,6
34,7
34,8
34,9
35,0
35,1
35,2
35,3
35,4
35,5
35,6
35,7
35,8
35,9
36,0
36,1
36,2
36,3
36,4
36,5
36,6
36,7
36,8
36,9
37,0
37,1
37,2
37,3
37,4
37,5
37,6
37,7
37,8
37,9
38,0
38,1
38,2
38,3
38,4
38,5
38,6
38,7
38,8
38,9
39,0
39,1
39,2
39,3
39,4
39,5
39,6
39,7
39,8
39,9
40,0
40,1
40,2
40,3
40,4
40,5
40,6
40,7
40,8
40,9
41,0
41,1
41,2
41,3
41,4
41,5
41,6
41,7
41,8
41,9
42,0
42,1
42,2
42,3
42,4
42,5
42,6
42,7
42,8
42,9
43,0
43,1
43,2
43,3
43,4
43,5
43,6
43,7
43,8
43,9
44,0
44,1
44,2
44,3
44,4
44,5
44,6
44,7
44,8
44,9
45,0
45,1
45,2
45,3
45,4
45,5
45,6
45,7
45,8
45,9
46,0
46,1
46,2
46,3
46,4
46,5
46,6
46,7
46,8
46,9
47,0
47,1
47,2
47,3
47,4
47,5
47,6
47,7
47,8
47,9
48,0
48,1
48,2
48,3
48,4
48,5
48,6
48,7
48,8
48,9
49,0
49,1
49,2
49,3
49,4
49,5
49,6
49,7
49,8
49,9
50,0
50,1
50,2
50,3
50,4
50,5
50,6
50,7
50,8
50,9
51,0
51,1
51,2
51,3
51,4
51,5
51,6
51,7
51,8
51,9
52,0
52,1
52,2
52,3
52,4
52,5
52,6
52,7
52,8
52,9
53,0
53,1
53,2
53,3
53,4
53,5
53,6
53,7
53,8
53,9
54,0
54,1
54,2
54,3
54,4
54,5
54,6
54,7
54,8
54,9
55,0
55,1
55,2
55,3
55,4
55,5
55,6
55,7
55,8
55,9
56,0
56,1
56,2
56,3
56,4
56,5
56,6
56,7
56,8
56,9
57,0
57,1
57,2
57,3
57,4
57,5
57,6
57,7
57,8
57,9
58,0
58,1
58,2
58,3
58,4
58,5
58,6
58,7
58,8
58,9
59,0
59,1
59,2
59,3
59,4
59,5
59,6
59,7
59,8
59,9
60,0
60,1
60,2
60,3
60,4
60,5
60,6
60,7
60,8
60,9
61,0
61,1
61,2
61,3
61,4
61,5
61,6
61,7
61,8
61,9
62,0
62,1
62,2
62,3
62,4
62,5
62,6
62,7
62,8
62,9
63,0
63,1
63,2
63,3
63,4
63,5
63,6
63,7
63,8
63,9
64,0
64,1
64,2
64,3
64,4
64,5
64,6
64,7
64,8
64,9
65,0
65,1
65,2
65,3
65,4
65,5
65,6
65,7
65,8
65,9
66,0
66,1
66,2
66,3
66,4
66,5
66,6
66,7
66,8
66,9
67,0
67,1
67,2
67,3
67,4
67,5
67,6
67,7
67,8
67,9
68,0
68,1
68,2
68,3
68,4
68,5
68,6
68,7
68,8
68,9
69,0
69,1
69,2
69,3
69,4
69,5
69,6
69,7
69,8
69,9
70,0
70,1
70,2
70,3
70,4
70,5
70,6
70,7
70,8
70,9
71,0
71,1
71,2
71,3
71,4
71,5
71,6
71,7
71,8
71,9
72,0
72,1
72,2
72,3
72,4
72,5
72,6
72,7
72,8
72,9
73,0
73,1
73,2
73,3
73,4
73,5
73,6
73,7
73,8
73,9
74,0
74,1
74,2
74,3
74,4
74,5
74,6
74,7
74,8
74,9
75,0
75,1
75,2
75,3
75,4
75,5
75,6
75,7
75,8
75,9
76,0
76,1
76,2
76,3
76,4
76,5
76,6
76,7
76,8
76,9
77,0
77,1
77,2
77,3
77,4
77,5
77,6
77,7
77,8
77,9
78,0
78,1
78,2
78,3
78,4
78,5
78,6
78,7
78,8
78,9
79,0
79,1
79,2
79,3
79,4
79,5
79,6
79,7
79,8
79,9
80,0
80,1
80,2
80,3
80,4
80,5
80,6
80,7
80,8
80,9
81,0
81,1
81,2
81,3
81,4
81,5
81,6
81,7
81,8
81,9
82,0
82,1
82,2
82,3
82,4
82,5
82,6
82,7
82,8
82,9
83,0
83,1
83,2
83,3
83,4
83,5
83,6
83,7
83,8
83,9
84,0
84,1
84,2
84,3
84,4
84,5
84,6
84,7
84,8
84,9
85,0
85,1
85,2
85,3
85,4
85,5
85,6
85,7
85,8
85,9
86,0
86,1
86,2
86,3
86,4
86,5
86,6
86,7
86,8
86,9
87,0
87,1
87,2
87,3
87,4
87,5
87,6
87,7
87,8
87,9
88,0
88,1
88,2
88,3
88,4
88,5
88,6
88,7
88,8
88,9
89,0
89,1
89,2
89,3
89,4
89,5
89,6
89,7
89,8
89,9
90,0
90,1
90,2
90,3
90,4
90,5
90,6
90,7
90,8
90,9
91,0
91,1
91,2
91,3
91,4
91,5
91,6
91,7
91,8
91,9
92,0
92,1
92,2
92,3
92,4
92,5
92,6
92,7
92,8
92,9
93,0
93,1
93,2
93,3
93,4
93,5
93,6
93,7
93,8
93,9
94,0
94,1
94,2
94,3
94,4
94,5
94,6
94,7
94,8
94,9
95,0
95,1
95,2
95,3
95,4
95,5
95,6
95,7
95,8
95,9
96,0
96,1
96,2
96,3
96,4
96,5
96,6
96,7
96,8
96,9
97,0
97,1
97,2
97,3
97,4
97,5
97,6
97,7
97,8
97,9
98,0
98,1
98,2
98,3
98,4
98,5
98,6
98,7
98,8
98,9
99,0
99,1
99,2
99,3
99,4
99,5
99,6
99,7
99,8
99,9
100,0
100,1
100,2
100,3
100,4
100,5
100,6
100,7
100,8
100,9
101,0
101,1
101,2
101,3
101,4
101,5
101,6
101,7
101,8
101,9
102,0
102,1
102,2
102,3
102,4
102,5
102,6
102,7
102,8
102,9
103,0
103,1
103,2
103,3
103,4
103,5
103,6
103,7
103,8
103,9
104,0
104,1
104,2
104,3
104,4
104,5
104,6
104,7
104,8
104,9
105,0
105,1
105,2
105,3
105,4
105,5
105,6
105,7
105,8
105,9
106,0
106,1
106,2
106,3
106,4
106,5
106,6
106,7
106,8
106,9
107,0
107,1
107,2
107,3
107,4
107,5
107,6
107,7
107,8
107,9
108,0
108,1
108,2
108,3
108,4
108,5
108,6
108,7
108,8
108,9
109,0
109,1
109,2
109,3
109,4
109,5
109,6
109,7
109,8
109,9
110,0
110,1
110,2
110,3
110,4
110,5
110,6
110,7
110,8
110,9
111,0
111,1
111,2
111,3
111,4
111,5
111,6
111,7
111,8
111,9
112,0
112,1
112,2
112,3
112,4
112,5
112,6
112,7
112,8
112,9
113,0
113,1
113,2
113,3
113,4
113,5
113,6
113,7
113,8
113,9
114,0
114,1
114,2
114,3
114,4
114,5
114,6
114,7
114,8
114,9
115,0
115,1
115,2
115,3
115,4
115,5
115,6
115,7
115,8
115,9
116,0
116,1
116,2
116,3
116,4
116,5
116,6
116,7
116,8
116,9
117,0
117,1
117,2
117,3
117,4
117,5
117,6
117,7
117,8
117,9
118,0
118,1
118,2
118,3
118,4
118,5
118,6
118,7
118,8
118,9
119,0
119,1
119,2
119,3
119,4
119,5
119,6
119,7
119,8
119,9
120,0
120,1
120,2
120,3
120,4
120,5
120,6
120,7
120,8
120,9
121,0
121,1
121,2
121,3
121,4
121,5
121,6
121,7
121,8
121,9
122,0
122,1
122,2
122,3
122,4
122,5
122,6
122,7
122,8
122,9
123,0
123,1
123,2
123,3
123,4
123,5
123,6
123,7
123,8
123,9
124,0
124,1
124,2
124,3
124,4
124,5
124,6
124,7
124,8
124,9
125,0
125,1
125,2
125,3
125,4
125,5
125,6
125,7
125,8
125,9
126,0
126,1
126,2
126,3
126,4
126,5
126,6
126,7
126,8
126,9
127,0
127,1
127,2
127,3
127,4
127,5
127,6
127,7
127,8
127,9
128,0
128,1
128,2
128,3
128,4
128,5
128,6
128,7
128,8
128,9
129,0
129,1
129,2
129,3
129,4
129,5
129,6
129,7
129,8
129,9
130,0
130,1
130,2
130,3
130,4
130,5
130,6
130,7
130,8
130,9
131,0
131,1
131,2
131,3
131,4
131,5
131,6
131,7
131,8
131,9
132,0
132,1
132,2
132,3
132,4
132,5
132,6
132,7
132,8
132,9
133,0
133,1
133,2
133,3
133,4
133,5
133,6
133,7
133,8
133,9
134,0
134,1
134,2
134,3
134,4
134,5
134,6
134,7
134,8
134,9
135,0
135,1
135,2
135,3
135,4
135,5
135,6
135,7
135,8
135,9
136,0
136,1
136,2
136,3
136,4
136,5
136,6
136,7
136,8
136,9
137,0
137,1
137,2
137,3
137,4
137,5
137,6
137,7
137,8
137,9
138,0
138,1
138,2
138,3
138,4
138,5
138,6
138,7
138,8
138,9
139,0
139,1
139,2
139,3
139,4
139,5
139,6
139,7
139,8
139,9
140,0
140,1
140,2
140,3
140,4
140,5
140,6
140,7
140,8
140,9
141,0
141,1
141,2
141,3
141,4
141,5
141,6
141,7
141,8
141,9
142,0
142,1
142,2
142,3
142,4
142,5
142,6
142,7
142,8
142,9
143,0
143,1
143,2
143,3
143,4
143,5
143,6
143,7
143,8
143,9
144,0
144,1
144,2
144,3
144,4
144,5
144,6
144,7
144,8
144,9
145,0
145,1
145,2
145,3
145,4
145,5
145,6
145,7
145,8
145,9
146,0
146,1
146,2
146,3
146,4
146,5
146,6
146,7
146,8
146,9
147,0
147,1
147,2
147,3
147,4
147,5
147,6
147,7
147,8
147,9
148,0
148,1
148,2
148,3
148,4
148,5
148,6
148,7
148,8
148,9
149,0
149,1
149,2
149,3
149,4
149,5
149,6
149,7
149,8
149,9
150,0
150,1
150,2
150,3
150,4
150,5
150,6
150,7
150,8
150,9
151,0
151,1
151,2
151,3
151,4
151,5
151,6
151,7
151,8
151,9
152,0
152,1
152,2
152,3
152,4
152,5
152,6
152,7
152,8
152,9
153,0
153,1
153,2
153,3
153,4
153,5
153,6
153,7
153,8
153,9
154,0
154,1
154,2
154,3
154,4
154,5
154,6
154,7
154,8
154,9
155,0
155,1
155,2
155,3
155,4
155,5
155,6
155,7
155,8
155,9
156,0
156,1
156,2
156,3
156,4
156,5
156,6
156,7
156,8
156,9
157,0
157,1
157,2
157,3
157,4
157,5
157,6
157,7
157,8
157,9
158,0
158,1
158,2
158,3
158,4
158,5
158,6
158,7
158,8
158,9
159,0
159,1
159,2
159,3
159,4
159,5
159,6
159,7
159,8
159,9
160,0
160,1
160,2
160,3
160,4
160,5
160,6
160,7
160,8
160,9
161,0
161,1
161,2
161,3
161,4
161,5
161,6
161,7
161,8
161,9
162,0
162,1
162,2
162,3
162,4
162,5
162,6
162,7
162,8
162,9
163,0
163,1
163,2
163,3
163,4
163,5
163,6
163,7
163,8
163,9
164,0
164,1
164,2
164,3
164,4
164,5
164,6
164,7
164,8
164,9
165,0
165,1
165,2
165,3
165,4
165,5
165,6
165,7
165,8
165,9
166,0
166,1
166,2
166,3
166,4
166,5
166,6
166,7
166,8
166,9
167,0
167,1
167,2
167,3
167,4
167,5
167,6
167,7
167,8
167,9
168,0
168,1
168,2
168,3
168,4
168,5
168,6
168,7
168,8
168,9
169,0
169,1
169,2
169,3
169,4
169,5
169,6
169,7
169,8
169,9
170,0
170,1
170,2
170,3
170,4
170,5
170,6
170,7
170,8
170,9
171,0
171,1
171,2
171,3
171,4
171,5
171,6
171,7
171,8
171,9
172,0
172,1
172,2
172,3
172,4
172,5
172,6
172,7
172,8
172,9
173,0
173,1
173,2
173,3
173,4
173,5
173,6
173,7
173,8
173,9
174,0
174,1
174,2
174,3
174,4
174,5
174,6
174,7
174,8
174,9
175,0
175,1
175,2
175,3
175,4
175,5
175,6
175,7
175,8
175,9
176,0
176,1
176,2
176,3
176,4
176,5
176,6
176,7
176,8
176,9
177,0
177,1
177,2
177,3
177,4
177,5
177,6
177,7
177,8
177,9
178,0
178,1
178,2
178,3
178,4
178,5
178,6
178,7
178,8
178,9
179,0
179,1
179,2
179,3
179,4
179,5
179,6
179,7
179,8
179,9
180,0
180,1
180,2
180,3
180,4
180,5
180,6
180,7
180,8
180,9
181,0
181,1
181,2
181,3
181,4
181,5
181,6
181,7
181,8
181,9
182,0
182,1
182,2
182,3
182,4
182,5
182,6
182,7
182,8
182,9
183,0
183,1
183,2
183,3
183,4
183,5
183,6
183,7
183,8
183,9
184,0
184,1
184,2
184,3
184,4
184,5
184,6
184,7
184,8
184,9
185,0
185,1
185,2
185,3
185,4
185,5
185,6
185,7
185,8
185,9
186,0
186,1
186,2
186,3
186,4
186,5
186,6
186,7
186,8
186,9
187,0
187,1
187,2
187,3
187,4
187,5
187,6
187,7
187,8
187,9
188,0
188,1
188,2
188,3
188,4
188,5
188,6
188,7
188,8
188,9
189,0
189,1
189,2
189,3
189,4
189,5
189,6
189,7
189,8
189,9
190,0
190,1
190,2
190,3
190,4
190,5
190,6
190,7
190,8
190,9
191,0
191,1
191,2
191,3
191,4
191,5
191,6
191,7
191,8
191,9
192,0
192,1
192,2
192,3
192,4
192,5
192,6
192,7
192,8
192,9
193,0
193,1
193,2
193,3
193,4
193,5
193,6
193,7
193,8
193,9
194,0
194,1
194,2
194,3
194,4
194,5
194,6
194,7
194,8
194,9
195,0
195,1
195,2
195,3
195,4
195,5
195,6
195,7
195,8
195,9
196,0
196,1
196,2
196,3
196,4
196,5
196,6
196,7
196,8
196,9
197,0
197,1
197,2
197,3
197,4
197,5
197,6
197,7
197,8
197,9
198,0
198,1
198,2
198,3
198,4
198,5
198,6
198,7
198,8
198,9
199,0
199,1
199,2
199,3
199,4
199,5
199,6
199,7
199,8
199,9
200,0
200,1
200,2
200,3
200,4
200,5
200,6
200,7
200,8
200,9
201,0
201,1
201,2
201,3
201,4
201,5
201,6
201,7
201,8
201,9
202,0
202,1
202,2
202,3
202,4
202,5
202,6
202,7
202,8
202,9
203,0
203,1
203,2
203,3
203,4
203,5
203,6
203,7
203,8
203,9
204,0
204,1
204,2
204,3
204,4
204,5
204,6
204,7
204,8
204,9
205,0
205,1
205,2
205,3
205,4
205,5
205,6
205,7
205,8
205,9
206,0
206,1
206,2
206,3
206,4
206,5
206,6
206,7
206,8
206,9
207,0
207,1
207,2
207,3
207,4
207,5
207,6
207,7
207,8
207,9
208,0
208,1
208,2
208,3
208,4
208,5
208,6
208,7
208,8
208,9
209,0
209,1
209,2
209,3
209,4
209,5
209,6
209,7
209,8
209,9
210,0
210,1
210,2
210,3
210,4
210,5
210,6
210,7
210,8
210,9
211,0
211,1
211,2
211,3
211,4
211,5
211,6
211,7
211,8
211,9
212,0
212,1
212,2
212,3
212,4
212,5
212,6
212,7
212,8
212,9
213,0
213,1
213,2
213,3
213,4
213,5
213,6
213,7
213,8
213,9
214,0
214,1
214,2
214,3
214,4
214,5
214,6
214,7
214,8
214,9
215,0
215,1
215,2
215,3
215,4
215,5
215,6
215,7
215,8
215,9
216,0
216,1
216,2
216,3
216,4
216,5
216,6
216,7
216,8
216,9
217,0
217,1
217,2
217,3
217,4
217,5
217,6
217,7
217,8
217,9
218,0
218,1
218,2
218,3
218,4
218,5
218,6
218,7
218,8
218,9
219,0
219,1
219,2
219,3
219,4
219,5
219,6
219,7
219,8
219,9
220,0
220,1
220,2
220,3
220,4
220,5
220,6
220,7
220,8
220,9
221,0
221,1
221,2
221,3
221,4
221,5
221,6
221,7
221,8
221,9
222,0
222,1
222,2
222,3
222,4
222,5
222,6
222,7
222,8
222,9
223,0
223,1
223,2
223,3
223,4
223,5
223,6
223,7
223,8
223,9
224,0
224,1
224,2
224,3
224,4
224,5
224,6
224,7
224,8
224,9
225,0
225,1
225,2
225,3
225,4
225,5
225,6
225,7
225,8
225,9
226,0
226,1
226,2
226,3
226,4
226,5
226,6
226,7
226,8
226,9
227,0
227,1
227,2
227,3
227,4
227,5
227,6
227,7
227,8
227,9
228,0
228,1
228,2
228,3
228,4
228,5
228,6
228,7
228,8
228,9
229,0
229,1
229,2
229,3
229,4
229,5
229,6
229,7
229,8
229,9
230,0
230,1
230,2
230,3
230,4
230,5
230,6
230,7
230,8
230,9
231,0
231,1
231,2
231,3
231,4
231,5
231,6
231,7
231,8
231,9
232,0
232,1
232,2
232,3
232,4
232,5
232,6
232,7
232,8
232,9
233,0
233,1
233,2
233,3
233,4
233,5
233,6
233,7
233,8
233,9
234,0
234,1
234,2
234,3
234,4
234,5
234,6
234,7
234,8
234,9
235,0
235,1
235,2
235,3
235,4
235,5
235,6
235,7
235,8
235,9
236,0
236,1
236,2
236,3
236,4
236,5
236,6
236,7
236,8
236,9
237,0
237,1
237,2
237,3
237,4
237,5
237,6
237,7
237,8
237,9
238,0
238,1
238,2
238,3
238,4
238,5
238,6
238,7
238,8
238,9
239,0
239,1
239,2
239,3
239,4
239,5
239,6
239,7
239,8
239,9
240,0
240,1
240,2
240,3
240,4
240,5
240,6
240,7
240,8
240,9
241,0
241,1
241,2
241,3
241,4
241,5
241,6
241,7
241,8
241,9
242,0
242,1
242,2
242,3
242,4
242,5
242,6
242,7
242,8
242,9
243,0
243,1
243,2
243,3
243,4
243,5
243,6
243,7
243,8
243,9
244,0
244,1
244,2
244,3
244,4
244,5
244,6
244,7
244,8
244,9
245,0
245,1
245,2
245,3
245,4
245,5
245,6
245,7
245,8
245,9
246,0
246,1
246,2
246,3
246,4
246,5
246,6
246,7
246,8
246,9
247,0
247,1
247,2
247,3
247,4
247,5
247,6
247,7
247,8
247,9
248,0
248,1
248,2
248,3
248,4
248,5
248,6
248,7
248,8
248,9
249,0
249,1
249,2
249,3
249,4
249,5
249,6
249,7
249,8
249,9
250,0
250,1
250,2
250,3
250,4
250,5
250,6
250,7
250,8
250,9
251,0
251,1
251,2
251,3
251,4
251,5
251,6
251,7
251,8
251,9
252,0
252,1
252,2
252,3
252,4
252,5
252,6
252,7
252,8
252,9
253,0
253,1
253,2
253,3
253,4
253,5
253,6
253,7
253,8
253,9
254,0
254,1
254,2
254,3
254,4
254,5
254,6
254,7
254,8
254,9
255,0
255,1
255,2
255,3
255,4
255,5
255,6
255,7
255,8
255,9
256,0
256,1
256,2
256,3
256,4
256,5
256,6
256,7
256,8
256,9
257,0
257,1
257,2
257,3
257,4
257,5
257,6
257,7
257,8
257,9
258,0
258,1
258,2
258,3
258,4
258,5
258,6
258,7
258,8
258,9
259,0
259,1
259,2
259,3
259,4
259,5
259,6
259,7
259,8
259,9
260,0
260,1
260,2
260,3
260,4
260,5
260,6
260,7
260,8
260,9
261,0
261,1
261,2
261,3
261,4
261,5
261,6
261,7
261,8
261,9
262,0
262,1
262,2
262,3
262,4
262,5
262,6
262,7
262,8
262,9
263,0
263,1
263,2
263,3
263,4
263,5
263,6
263,7
263,8
263,9
264,0
264,1
264,2
264,3
264,4
264,5
264,6
264,7
264,8
264,9
265,0
265,1
265,2
265,3
265,4
265,5
265,6
265,7
265,8
265,9
266,0
266,1
266,2
266,3
266,4
266,5
266,6
266,7
266,8
266,9
267,0
267,1
267,2
267,3
267,4
267,5
267,6
267,7
267,8
267,9
268,0
268,1
268,2
268,3
268,4
268,5
268,6
268,7
268,8
268,9
269,0
269,1
269,2
269,3
269,4
269,5
269,6
269,7
269,8
269,9
270,0
270,1
270,2
270,3
270,4
270,5
270,6
270,7
270,8
270,9
271,0
271,1
271,2
271,3
271,4
271,5
271,6
271,7
271,8
271,9
272,0
272,1
272,2
272,3
272,4
272,5
272,6
272,7
272,8
272,9
273,0
273,1
273,2
273,3
273,4
273,5
273,6
273,7
273,8
273,9
274,0
274,1
274,2
274,3
274,4
274,5
274,6
274,7
274,8
274,9
275,0
275,1
275,2
275,3
275,4
275,5
275,6
275,7
275,8
275,9
276,0
276,1
276,2
276,3
276,4
276,5
276,6
276,7
276,8
276,9
277,0
277,1
277,2
277,3
277,4
277,5
277,6
277,7
277,8
277,9
278,0
278,1
278,2
278,3
278,4
278,5
278,6
278,7
278,8
278,9
279,0
279,1
279,2
279,3
279,4
279,5
279,6
279,7
279,8
279,9
280,0
280,1
280,2
280,3
280,4
280,5
280,6
280,7
280,8
280,9
281,0
281,1
281,2
281,3
281,4
281,5
281,6
281,7
281,8
281,9
282,0
282,1
282,2
282,3
282,4
282,5
282,6
282,7
282,8
282,9
283,0
283,1
283,2
283,3
283,4
283,5
283,6
283,7
283,8
283,9
284,0
284,1
284,2
284,3
284,4
284,5
284,6
284,7
284,8
284,9
285,0
285,1
285,2
285,3
285,4
285,5
285,6
285,7
285,8
285,9
286,0
286,1
286,2
286,3
286,4
286,5
286,6
286,7
286,8
286,9
287,0
287,1
287,2
287,3
287,4
287,5
287,6
287,7
287,8
287,9
288,0
288,1
288,2
288,3
288,4
288,5
288,6
288,7
288,8
288,9
289,0
289,1
289,2
289,3
289,4
289,5
289,6
289,7
289,8
289,9
290,0
290,1
290,2
290,3
290,4
290,5
290,6
290,7
290,8
290,9
291,0
291,1
291,2
291,3
291,4
291,5
291,6
291,7
291,8
291,9
292,0
292,1
292,2
292,3
292,4
292,5
292,6
292,7
292,8
292,9
293,0
293,1
293,2
293,3
293,4
293,5
293,6
293,7
293,8
293,9
294,0
294,1
294,2
294,3
294,4
294,5
294,6
294,7
294,8
294,9
295,0
295,1
295,2
295,3
295,4
295,5
295,6
295,7
295,8
295,9
296,0
296,1
296,2
296,3
296,4
296,5
296,6
296,7
296,8
296,9
297,0
297,1
297,2
297,3
297,4
297,5
297,6
297,7
297,8
297,9
298,0
298,1
298,2
298,3
298,4
298,5
298,6
298,7
298,8
298,9
299,0
299,1
299,2
299,3
299,4
299,5
299,6
299,7
299,8
299,9
300,0
300,1
300,2
300,3
300,4
300,5
300,6
300,7
300,8
300,9
301,0
301,1
301,2
301,3
301,4
301,5
301,6
301,7
301,8
301,9
302,0
302,1
302,2
302,3
302,4
302,5
302,6
302,7
302,8
302,9
303,0
303,1
303,2
303,3
303,4
303,5
303,6
303,7
303,8
303,9
304,0
304,1
304,2
304,3
304,4
304,5
304,6
304,7
304,8
304,9
305,0
305,1
305,2
305,3
305,4
305,5
305,6
305,7
305,8
305,9
306,0
306,1
306,2
306,3
306,4
306,5
306,6
306,7
306,8
306,9
307,0
307,1
307,2
307,3
307,4
307,5
307,6
307,7
307,8
307,9
308,0
308,1
308,2
308,3
308,4
308,5
308,6
308,7
308,8
308,9
309,0
309,1
309,2
309,3
309,4
309,5
309,6
309,7
309,8
309,9
310,0
310,1
310,2
310,3
310,4
310,5
310,6
310,7
310,8
310,9
311,0
311,1
311,2
311,3
311,4
311,5
311,6
311,7
311,8
311,9
312,0
312,1
312,2
312,3
312,4
312,5
312,6
312,7
312,8
312,9
313,0
313,1
313,2
313,3
313,4
313,5
313,6
313,7
313,8
313,9
314,0
314,1
314,2
314,3
314,4
314,5
314,6
314,7
314,8
314,9
315,0
315,1
315,2
315,3
315,4
315,5
315,6
315,7
315,8
315,9
316,0
316,1
316,2
316,3
316,4
316,5
316,6
316,7
316,8
316,9
317,0
317,1
317,2
317,3
317,4
317,5
317,6
317,7
317,8
317,9
318,0
318,1
318,2
318,3
318,4
318,5
318,6
318,7
318,8
318,9
319,0
319,1
319,2
319,3
319,4
319,5
319,6
319,7
319,8
319,9
320,0
320,1
320,2
320,3
320,4
320,5
320,6
320,7
320,8
320,9
321,0
321,1
321,2
321,3
321,4
321,5
321,6
321,7
321,8
321,9
322,0
322,1
322,2
322,3
322,4
322,5
322,6
322,7
322,8
322,9
323,0
323,1
323,2
323,3
323,4
323,5
323,6
323,7
323,8
323,9
324,0
324,1
324,2
324,3
324,4
324,5
324,6
324,7
324,8
324,9
325,0
325,1
325,2
325,3
325,4
325,5
325,6
325,7
325,8
325,9
326,0
326,1
326,2
326,3
326,4
326,5
326,6
326,7
326,8
326,9
327,0
327,1
327,2
327,3
327,4
327,5
327,6
327,7
327,8
327,9
328,0
328,1
328,2
328,3
328,4
328,5
328,6
328,7
328,8
328,9
329,0
329,1
329,2
329,3
329,4
329,5
329,6
329,7
329,8
329,9
330,0
330,1
330,2
330,3
330,4
330,5
330,6
330,7
330,8
330,9
331,0
331,1
331,2
331,3
331,4
331,5
331,6
331,7
331,8
331,9
332,0
332,1
332,2
332,3
332,4
332,5
332,6
332,7
332,8
332,9
333,0
333,1
333,2
333,3
333,4
333,5
333,6
333,7
333,8
333,9
334,0
334,1
334,2
334,3
334,4
334,5
334,6
334,7
334,8
334,9
335,0
335,1
335,2
335,3
335,4
335,5
335,6
335,7
335,8
335,9
336,0
336,1
336,2
336,3
336,4
336,5
336,6
336,7
336,8
336,9
337,0
337,1
337,2
337,3
337,4
337,5
337,6
337,7
337,8
337,9
338,0
338,1
338,2
338,3
338,4
338,5
338,6
338,7
338,8
338,9
339,0
339,1
339,2
339,3
339,4
339,5
339,6
339,7
339,8
339,9
340,0
340,1
340,2
340,3
340,4
340,5
340,6
340,7
340,8
340,9
341,0
341,1
341,2
341,3
341,4
341,5
341,6
341,7
341,8
341,9
342,0
342,1
342,2
342,3
342,4
342,5
342,6
342,7
342,8
342,9
343,0
343,1
343,2
343,3
343,4
343,5
343,6
343,7
343,8
343,9
344,0
344,1
344,2
344,3
344,4
344,5
344,6
344,7
344,8
344,9
345,0
345,1
345,2
345,3
345,4
345,5
345,6
345,7
345,8
345,9
346,0
346,1
346,2
346,3
346,4
346,5
346,6
346,7
346,8
346,9
347,0
347,1
347,2
347,3
347,4
347,5
347,6
347,7
347,8
347,9
348,0
348,1
348,2
348,3
348,4
348,5
348,6
348,7
348,8
348,9
349,0
349,1
349,2
349,3
349,4
349,5
349,6
349,7
349,8
349,9
350,0
350,1
350,2
350,3
350,4
350,5
350,6
350,7
350,8
350,9
351,0
351,1
351,2
351,3
351,4
351,5
351,6
351,7
351,8
351,9
352,0
352,1
352,2
352,3
352,4
352,5
352,6
352,7
352,8
352,9
353,0
353,1
353,2
353,3
353,4
353,5
353,6
353,7
353,8
353,9
354,0
354,1
354,2
354,3
354,4
354,5
354,6
354,7
354,8
354,9
355,0
355,1
355,2
355,3
355,4
355,5
355,6
355,7
355,8
355,9
356,0
356,1
356,2
356,3
356,4
356,5
356,6
356,7
356,8
356,9
357,0
357,1
357,2
357,3
357,4
357,5
357,6
357,7
357,8
357,9
358,0
358,1
358,2
358,3
358,4
358,5
358,6
358,7
358,8
358,9
359,0
359,1
359,2
359,3
359,4
359,5
359,6
359,7
359,8
359,9
360,0
360,1
360,2
360,3
360,4
360,5
360,6
360,7
360,8
360,9
361,0
361,1
361,2
361,3
361,4
361,5
361,6
361,7
361,8
361,9
362,0
362,1
362,2
362,3
362,4
362,

Příloha č. 6 k zákonu č. 222/1999 Sb.

Hranice vojenského újezdu Libavá

223

ZÁKON

ze dne 14. září 1999,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon) a zákona o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. I

V zákoně č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb. a zákona č. 167/1999 Sb., se v § 9 odst. 2 písm. a) na konci před čárku doplňují tato slova: „a ve věcech branné povinnosti občanů“.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního zákona

Čl. II

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 120/1962 Sb., zákona č. 53/1963 Sb., zákona č. 56/1965 Sb., zákona č. 81/1966 Sb., zákona č. 148/1969 Sb., zákona č. 45/1973 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 10/1989 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 47/1990 Sb., zákona č. 84/1990 Sb., zákona č. 175/1990 Sb., zákona č. 457/1990 Sb., zákona č. 545/1990 Sb., zákona č. 490/1991 Sb., zákona č. 557/1991 Sb., nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 4. září 1992, publikovaného v částce 93/1992 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 91/1994 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 103/1997 Sb., zákona č. 253/1997 Sb., zákona č. 92/1998 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 96/1999 Sb., zákona č. 191/1999 Sb. a zákona č. 210/1999 Sb., se mění takto:

1. Ve všech ustanoveních trestního zákona se slova „za branné pohotovosti státu“ nahrazují slovy „za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu“.

2. § 269 se zrušuje.

3. § 270 zní:

„§ 270

(1) Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, službu v ozbrojených silách do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.“.

4. § 272a se zrušuje.

5. § 272b zní:

„§ 272b

Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, civilní službu do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím příkaze, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o civilní službě

Čl. III

Zákon č. 18/1992 Sb., o civilní službě, ve znění zákona č. 135/1993 Sb., zákona č. 118/1995 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 151/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) voják, kterému byla základní (náhradní) služba přerušena, nejpozději do 5 dnů po skončení důvodu přerušení,“.

2. V § 2 odst. 4 se slova „okresní nebo jí na roveň postavené vojenské správě“ nahrazují slovy „územní vojenské správě“.

3. V § 2 odstavec 9 včetně poznámky pod čarou č. 9) zní:

„(9) Příslušná vojenská správa vydá občanovi

osvědčení o zániku branné povinnosti[9]) ke dni jeho nástupu k výkonu civilní služby nebo ke dni zproštění výkonu civilní služby anebo ke dni prominutí výkonu civilní služby a současně o tom vyrozumí příslušný úřad.

[9]) § 4 odst. 2 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).“.

4. V § 14 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 16) zní:

„(2) Pro odpovědnost občana v civilní službě za škodu způsobenou organizaci a odpovědnost organizace za škodu způsobenou občanovi v civilní službě platí přiměřeně zvláštní právní předpis,[16]) který upravuje odpovědnost za škodu mezi vojákem v základní službě a státem.

[16]) Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona, kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře

Čl. IV

Zákon č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře, se mění takto:

1. Čl. I se zrušuje.

2. Čl. XXVI se zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

224

ZÁKON

ze dne 14. září 1999,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ozbrojených silách České republiky a zákona o zajišťování obrany České republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících předpisů, se mění takto:

1. § 1, 2 a 4 se zrušují.

2. Část šestá se zrušuje.

Čl. II

Zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, se mění takto:

1. § 5 včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

„§ 5

Vojenská kancelář prezidenta republiky je vojenským útvarem ozbrojených sil České republiky. Úkoly Vojenské kanceláře prezidenta republiky, jmenování a odvolávání náčelníka Vojenské kanceláře prezidenta republiky a jeho pravomoci upravuje zvláštní právní předpis.[3])

[3]) Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.“.

2. Poznámka pod čarou č. 4) se zrušuje.

Čl. III

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb. a zákona č. 289/1997 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písm. p) a v § 16 odst. 4 písm. d) se slova „Armádě České republiky“ nahrazují slovy „ozbrojených silách České republiky“.

2. Poznámka pod čarou č. 5) zní:

„[5]) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.“.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

225

ZÁKON

ze dne 14. září 1999,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o vojácích z povolání

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 9 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které včetně poznámky pod čarou č. 73) zní:

„c) jde o příslušníka ozbrojených sil, který splnil podmínky nároku na výsluhový příspěvek podle zvláštního právního předpisu.[73])

[73]) § 132 a násl. zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.“.

2. V § 112 se slova „§ 108 a 109“ nahrazují slovy „§ 109“.

Čl. II

V § 4 odst. 1 písmeno o) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, včetně poznámky pod čarou č. 3), zní:

„o) výsluhové náležitosti a přídavek na bydlení u vojáků z povolání a nároky související se skončením služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů a služeb a příslušníků celní správy České republiky, podle zvláštních právních předpisů,[3])

[3]) Například zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.“.

Čl. III

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb. a zákona č. 167/1999 Sb., se mění takto:

1. § 162 se zrušuje.

2. V § 206 se odstavec 2 zrušuje.

Zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

Čl. IV

Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění zákona č. 58/1964 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., zákonného opatření Předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb., zákona č. 182/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb. a zákona č. 61/1999 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 1 se slova „Vojáku z povolání,“ zrušují a slovo „celníkovi“ se nahrazuje slovem „Celníkovi“.

2. V § 15 odst. 2 se slova „vojáku z povolání,“ zrušují.

Čl. V

V § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, se poslední věta nahrazuje větou, která včetně poznámek pod čarou č. 22a) a č. 22b) zní: „Za vojáky v činné službě,[22a]) s výjimkou vojáků v záloze povolaných k vojenskému cvičení, a za žáky vojenských škol,[22b]) kteří se připravují na službu vojáka z povolání a nejsou vojáky v činné službě, uhradí Ministerstvo obrany prostřednictvím Vojenské zdravotní pojišťovny

a) rozdíl mezi výší úhrady zdravotní péče poskytnuté či předepsané lékařem nebo zdravotnickým zařízením uvedeným ve větě druhé a třetí, která je částečně hrazena z veřejného zdravotního pojištění podle tohoto zákona, a výší úhrady poskytnuté Vojenskou zdravotní pojišťovnou; to neplatí pro úhradu stomatologických výrobků,

b) preventivní péči poskytnutou nad rámec preventivní péče hrazené ze zdravotního pojištění podle § 29 v rozsahu stanoveném vyhláškou Ministerstva obrany.

[22a]) § 16 odst. 2 a 3 zákona č. 218/1999 Sb., o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon).

[22b]) § 166 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.“.

Čl. VI

Zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 48/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb. a zákona č. 127/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 8 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 5b) zní:

„(3) Vojenská zdravotní pojišťovna zprostředkovává úhradu zdravotní péče hrazené Ministerstvem obrany podle zvláštního právního předpisu.[5b])

[5b]) § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/1999 Sb.“.

2. V § 16 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které včetně poznámky pod čarou č. 16a) znějí:

„(2) Vojenská zdravotní pojišťovna vytváří a spravuje vedle fondů uvedených v odstavci 1 fond zprostředkování úhrady zdravotní péče hrazené Ministerstvem obrany podle zvláštního právního předpisu.[16a])

(3) Vojenská zdravotní pojišťovna může vytvářet fond pro úhradu preventivní péče poskytované nad rámec preventivní péče hrazené ze zdravotního pojištění pro vojáky v činné službě a žáky vojenských škol.

[16a]) § 11 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění zákona č. 225/1999 Sb.“.

Dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 4 až 7.

3. V § 16 odst. 6 se na konci doplňuje tato věta: „Ministerstvo financí po projednání s Ministerstvem zdravotnictví a s Ministerstvem obrany stanoví vyhláškou podrobné podmínky tvorby a užití finančních prostředků fondů uvedených v odstavcích 2 a 3.“.

Čl. VII

Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb. a zákona č. 201/1997 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 se slova „ozbrojených sil a“ zrušují.

2. V § 9 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Zaměstnanci, který je příslušníkem ozbrojených sil ve služebním poměru, přísluší hodnostní příplatek, který činí:

hodnost	hodnostní příplatek Kč měsíčně
rotný	900
rotmistr	1 100
nadrotmistr	1 200
štábní rotmistr	1 250
podpraporčík	1 300
praporčík	1 400
nadpraporčík	1 500
štábní praporčík	1 550
podporučík	1 300
poručík	1 400
nadporučík	1 500
kapitán	1 600
major	1 800
podplukovník	2 000
plukovník	2 200
brigádní generál	2 400
generálmajor	2 600
generálporučík	2 800
armádní generál	3 000“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

Čl. VIII

Čl. I zákona č. 74/1990 Sb., kterým se stanoví nové znění vojenské přísahy a služební přísahy příslušníků Sboru národní bezpečnosti a Sborů nápravné výchovy, upravuje název československé armády, upravuje řádná dovolená vojáků v základní službě a jímž se mění zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, se zrušuje.

Čl. IX

Čl. I zákona č. 77/1992 Sb., kterým se mění zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

Čl. X

Čl. XII zákona č. 160/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém pojištění, se zrušuje.

Čl. XI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1999.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej – Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín**: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno**: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov**: DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava**: VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most**: Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Napajedla**: Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc**: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: FIŠER--KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2**: NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4**: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10**: Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, Poláčkova 1826; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.